

شاری دل

د یوانی

عناوات

سهید کامیلی ئیمام زه نبیلی (کامیل شا)

شاری دل

۱۳۹۲

شاری دل

دیوانی سہید کامیلی ٹیمام زہنبیلی (ثاوات)
(کامیل شا)

ثاماده کار:

سہید جہ عفر ٹیمام زہنبیلی

۲۰۱۳ / ۱۳۹۲

سرشناسه	: امامی زنبیلی، کامل
عنوان و نام پدیدآور	: شاری دل : دیوانی سید کامیلی ئیمام زنبیلی (ناوات) (کامیل‌شا) / ناماده‌کار سید جعفر ئیمام زنبیلی.
مشخصات نشر	: تهران: آنا، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۴۶۳ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۹۲-۲۰-۵
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: کردی.
موضوع	: شعر کردی -- قرن ۱۴
شناسه افزوده	: امام زنبیلی، سید جعفر، گردآورنده
رده‌بندی کنگره	: PIR ۳۲۵۶ نس ۱۷۴۲ الف ۷۳ ۱۳۹۲
رده‌بندی دیوبی	: ۲۱/۹۸۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۳۹۶۹۶۷

شاری دل

شاعیر: سید کامیل ئیمام زنبیلی (کامیل‌شا)

ناماده‌کار: سید جه‌عفر ئیمام زنبیلی

پیداچوونه‌وه: نه‌حمهد مه‌ولانی و سه‌لاحه‌ددین ناشتی

پیتچن: محمه‌ده‌ئمین شاسه‌نه‌م

رووبه‌رگا: مه‌سعوود نیک‌خاه

سه‌رپه‌رشتی چاپ: شوانه‌تاهیری

بلاوکه‌رموه: ئانا - تاران

نۆره‌ی چاپ: ئه‌وه‌لی ئانا، ۲۰۱۳/۱۳۹۲

ئه‌ژمار: ۳۰۰۰ دانه

نرخ: ۱۸۰۰۰ تمهن

ناومندی بلاو کردنه‌وه: سنه - کتییی کانی - ۰۸۷۱-۲۲۲۵۲۵۹

سه‌قر - فهره‌نگ سه‌رای هونه‌ر و ئه‌ندیشه - ۰۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

نیوهرۆک
(بەینی ناوی شیعەرەکان)

٢٩	پیشه‌کی.....
٥٥	بۆچوونی مامۆستا هه‌ژار.....
٥٧	غەزەل.....
٥٩	پارێانه‌وه.....
٦٠	جەژنی ئیمه.....
٦١	هات بە‌هار.....
٦٣	بە‌هار هاته‌وه.....
٦٤	زستانی شینخ‌چۆیان.....
٦٦	بای واده.....
٦٨	نامۆ‌گاری.....
٦٩	نیرگسی مه‌ست.....
٧٠	ئالا.....
٧٢	بولبولی گول‌زاری ئە‌ده‌ب.....
٧٣	گیانه‌که‌م.....
٧٤	قه‌زات له‌ من که‌وی.....
٧٥	نه‌سیمێ نه‌وبه‌هار.....
٧٦	خه‌لات.....
٧٧	شاری موچه‌ببه‌ت.....
٧٨	ته‌شریفی دێ یار.....
٧٩	به‌ سه‌رت.....

- ٨٠ سه‌مای سەر
- ٨١ پارانه‌وه
- ٨٢ پیری له ناکاو
- ٨٣ ئیشی حاجی بابەشیخ
- ٨٤ به‌یداغ
- ٨٥ په‌یوه‌ند
- ٨٦ سکالا
- ٨٧ به‌هارستان
- ٨٩ سرووی سه‌هر
- ٩١ ئەمه ژینه؟
- ٩٢ شاری مه‌ستان
- ٩٣ ئالای پیروژ
- ٩٤ له‌شکری نه‌گریجه
- ٩٥ سه‌روی نه‌وره‌س
- ٩٦ سکالا
- ٩٧ ده‌خولیمه‌وه
- ٩٨ نامه‌ی بانگه‌شتن
- ٩٩ که‌ره‌ی کرد به‌زه‌نگ؟
- ١٠١ زستان
- ١٠٣ به‌ناوی تو
- ١٠٤ بی‌چاره‌یه‌ کامیل
- ١٠٥ سات‌وسه‌ودا

- ۱۰۶..... به فری خهم
 ۱۰۷..... زمانی دل
 ۱۰۸..... دینوی سپی
 ۱۰۹..... مه جنوون وه ره
 ۱۱۰..... مافی خوومه
 ۱۱۲..... پارانه وه
 ۱۱۳..... قوربانی وه فاتم
 ۱۱۴..... بئ ههستم
 ۱۱۵..... نه سپی نه گهت
 ۱۱۶..... له قه لهم که وتووم
 ۱۱۸..... ته خته ی سه رئاو
 ۱۱۹..... بئ پهستم
 ۱۲۰..... دهوای دلی زارم
 ۱۲۱..... هه سه رته ی دل
 ۱۲۳..... زیاره تی سه روه ر
 ۱۲۴..... بهرز و نهوی
 ۱۲۵..... یاران روشتن
 ۱۲۶..... ته رازووی خنیر و شهر
 ۱۲۷..... چرای خانه دان
 ۱۲۸..... شه ونم
 ۱۲۹..... وه کوو فره هاد
 ۱۳۰..... له ده رکی مه یکه ده

- ۱۳۱ مافی گهل
- ۱۳۲ چی بدرووم؟
- ۱۳۳ بو هاوالی رۆشتوو
- ۱۳۴ بئ پەر و بال
- ۱۳۵ دووری یاران
- ۱۳۶ رەش و سپی
- ۱۳۷ پارانهوه
- ۱۳۸ تال و سوزی
- ۱۳۹ ئازاره کم
- ۱۴۰ چ بکه م؟
- ۱۴۱ عەزیزی میسری دل
- ۱۴۲ دەرویشم و دل ریشم
- ۱۴۴ دەستی ماندوو و زگی برسی
- ۱۴۵ با بسووتیم
- ۱۴۶ من و شادی
- ۱۴۷ یا کهریم
- ۱۴۸ رڤه‌ری سیاده‌ت
- ۱۵۰ پاییز
- ۱۵۲ غەریبی خوشه‌ویست
- ۱۵۳ باسی سەر
- ۱۵۴ دەردی کورد
- ۱۵۵ ئیمامیش دیتن

۱۵۶	حاسلی من
۱۵۷	تینووی شهواو
۱۵۹	بای واده
۱۶۰	ناخ و سکالا
۱۶۱	یه کیه تی
۱۶۲	پهروین
۱۶۴	وه عز و تهلقین
۱۶۵	یه کگرتن
۱۶۶	بیشکه ی شکاو
۱۶۷	دوورکه و تنه وه
۱۶۸	تورجانی خروشاو
۱۷۰	چش لم و لهو
۱۷۱	نهوشو
۱۷۳	کزه بای شه مال
۱۷۴	شهو
۱۷۵	سهودا
۱۷۶	بالای مهوزوون
۱۷۷	غزه ملی ناقیس
۱۷۸	کاتی به هاره
۱۷۹	گولبه ریشم چوو
۱۸۰	بهوری به یان
۱۸۱	خهت و خال

۱۸۲	داخوای ئیمداد.....
۱۸۳	پیری.....
۱۸۵	چاوه کانم.....
۱۸۶	کاروانی نەمان.....
۱۸۷	دانه خۆره.....
۱۸۸	رېبەری گەوره.....
۱۸۹	چ خوشه.....
۱۹۰	نان و خوان.....
۱۹۱	کاسەى بەتال.....
۱۹۲	نیشتمان.....
۱۹۳	رۆژی هەل.....
۱۹۴	رۆژ و تەم.....
۱۹۵	پیرە غولام.....
۱۹۷	لنیووردن.....
۱۹۸	لە خەو هەستان.....
۱۹۹	خەوی من.....
۲۰۰	مەفەر موو من نەماوم.....
۲۰۱	رۆژی زەفەر.....
۲۰۲	پاشای بەهار.....
۲۰۴	مەحشەر.....
۲۰۵	نۆره هەنگاوی منە.....
۲۰۶	زستان.....

- ٢٠٧..... تیر و کهوان
- ٢٠٨..... شووشه‌ی دل
- ٢١٠..... ده‌ردی دل
- ٢١١..... تۆبه
- ٢١٣..... گواره
- ٢١٤..... به‌هاری تازه
- ٢١٦..... دزیومه‌ته‌وه
- ٢١٨..... داخی تو سه‌خته
- ٢٢٠..... شه‌معی کامیل
- ٢٢١..... نابووژیمه‌وه
- ٢٢٢..... به‌ختی خه‌والوو
- ٢٢٣..... شاباشی به‌هار
- ٢٢٤..... هه‌ر درۆیه
- ٢٢٥..... شایی
- ٢٢٦..... به‌هاری ناخۆش
- ٢٢٧..... بو شه‌هیدانی بانه
- ٢٢٨..... شاباز
- ٢٢٩..... ئاردی نیو دروو
- ٢٣٠..... ئال‌ووالا
- ٢٣١..... ساقی نه‌یه نابین!
- ٢٣٢..... به‌فری خه‌م
- ٢٣٣..... تۆبه‌ی

۲۳۴	برایه تی
۲۳۵	کۆچی خیر
۲۳۶	شاری دل
۲۳۷	خه مینکی دی
۲۳۸	نالهی بی دلان
۲۳۹	بوراقی بالدار
۲۴۱	به فری بهران
۲۴۲	ئاخیری زه مانه
۲۴۳	دافیعی نه لم
۲۴۴	سۆزی دل
۲۴۵	بولبولی ناوارة
۲۴۷	مه نجه لی دل
۲۴۸	که ی به هار وایه؟
۲۴۹	وه ره وه گیانه
۲۵۱	نه ی نه مامی تازه
۲۵۲	گولی هیوا
۲۵۴	ئاواتی هۆنەر
۲۵۵	دوعای رۆژان
۲۵۶	رۆیی
۲۵۸	کاری واکه ی
۲۵۹	نه ی خودا
۲۶۰	رۆژگاری تال

پنج خشته کی..... ۲۱۱

- ۲۶۳..... پارانه وه
- ۲۶۵..... بهاری تازه
- ۲۶۷..... شین و پیکه نین
- ۲۶۹..... مه گره به هانه
- ۲۷۱..... یارم ته شی ده رین
- ۲۷۳..... بهرخی نیر

ته رجیع بهند، ته رکیب بهند..... ۲۷۵

- ۲۷۷..... ستایشی پیغه مبر
- ۲۸۰..... دلی مه فتوون
- ۲۸۴..... کام خه بات
- ۲۸۶..... نیشتمانی کورد
- ۲۸۹..... نه و په ری کوردایه تی

مه سنه وی..... ۲۹۱

- ۲۹۳..... ستایشی خودا
- ۲۹۵..... بو خوشه ویستی خوا
- ۲۹۷..... مه ولوودی
- ۲۹۹..... خاسه کهو (۱)
- ۳۰۱..... خاسه کهو (۲)
- ۳۰۴..... خوشک و براین
- ۳۰۶..... شنه ی به هار
- ۳۰۸..... له بهرچاوان ده کهوم
- ۳۱۰..... شین بو خه مین

۳۱۲	وہک مہسنہوی
۳۱۴	ہات و نہہات
۳۱۶	رہوڑی. مہستان
۳۱۸	گہسکہ کزلہ
۳۲۰	کاسہی بہتال
۳۲۲	سوزی دہروون
۳۲۴	لافار
۳۲۶	سہفہری حہستم
۳۲۸	بہہاری ناخوش
۳۳۰	بہخشین
۳۳۲	شایی و شین
۳۳۳	گروو
۳۳۴	تو ناگاداری
۳۳۵	ہەرچی ہم
۳۳۶	تاونہدیو
۳۳۷	ہاتہوہ بو بوکانی
۳۳۸	ئینقلابی ئیران
۳۴۰	قارہمانی نہبہزی کوردستان
۳۴۱	بو محہمہدسالح ئیبراہیمی (شہ پؤل)
۳۴۳	چوارینہ
۳۵۲	تاک

به‌شی فارسی.....۳۵۳

- ۳۵۵..... رشته‌ی مهر
- ۳۵۶..... شفا
- ۳۵۷..... در وفات رهی معیری
- ۳۵۸..... هوشیار نیست
- ۳۶۰..... زخم مژه
- ۳۶۱..... مردمان خدا
- ۳۶۲..... گل جامه درید
- ۳۶۳..... دوران مهر
- ۳۶۴..... از کارزار افتاده‌ام
- ۳۶۵..... صید حرم
- ۳۶۶..... متاع محبت
- ۳۶۸..... پر بسته
- ۳۶۹..... شمع شبستان
- ۳۷۰..... هیچ و هیچ
- ۳۷۱..... مناجات
- ۳۷۲..... روزگار من
- ۳۷۳..... معراج
- ۳۷۴..... ستایش
- ۳۷۵..... فشار زندگی
- ۳۷۶..... راز و نیاز
- ۳۷۷..... بر درگه تو

- ٣٧٨..... بخت بی وفا
- ٣٨٠..... در وفات محمدخان بداقی "حه مه خان"
- ٣٨٢..... رباعی و دوبیتی
- ٣٨٣..... باشکۆ: نامه گۆرینه وه. شیوهن
- ٣٨٥..... نامه گۆرینه وه
- ٣٨٧..... جواب حقیقی به آوات
- ٣٩٠..... نامه ی آوات به حقیقی
- ٣٩١..... جواب حقیقی به آوات
- ٣٩٣..... نامه ی ئاوات بۆ حه قیقی (٢)
- ٣٩٤..... وه لامي حه قیقی
- ٣٩٥..... نامه ی ئاوات بۆ حه قیقی (٣)
- ٣٩٦..... وه لامي حه قیقی
- ٣٩٧..... نامه ی ئاوات بۆ حه قیقی (٤)
- ٣٩٨..... وه لامي حه قیقی
- ٣٩٩..... نامه ی ئاوات بۆ حه قیقی (٥)
- ٤٠٠..... وه لامي حه قیقی
- ٤٠١..... نامه ی حه قیقی بۆ "ئاوات" (٦)
- ٤٠٢..... نامه ی سه یید بۆ غالب و ئاوات (١)
- ٤٠٣..... نامه ی سه یید بۆ ئاوات (٢)
- ٤٠٤..... وه لامي ئاوات بۆ سه یید
- ٤٠٥..... وه لامي سه یید بۆ ئاوات (٣)
- ٤٠٦..... وه لامي ئاوات بۆ سه یید
- ٤٠٧..... نامه ی ئاوات بۆ سه یید (٤)

نامهی سہید بۆ ئاوات (۵).....	۴۰۸
نامهی سہید بۆ ئاوات (۶).....	۴۰۹
نامهی ئاوات بۆ سہید (۷).....	۴۱۰
نامهی سہید بۆ ئاوات (۸).....	۴۱۱
وہلامی شیعری ناغا سہید قادری سہیادہت.....	۴۱۳
وہلامی سوارہ ئیلخانہی زادہ بۆ ئاوات.....	۴۱۴
وہلامی ئاوات بۆ مستہفا ئیلخانہی زادہ.....	۴۱۵
نامهی ئاوات بۆ نووری.....	۴۱۶
وہلامی نووری بۆ ئاوات (۱).....	۴۱۷
نامهی ئاوات بۆ نووری (۲).....	۴۱۸
وہلامی نووری بۆ ئاوات.....	۴۱۹
نامهی ئاوات بۆ نووری (۳).....	۴۲۰
وہلامی نووری بۆ ئاوات.....	۴۲۱
نامهی ئاوات بۆ خالہمینہی بہرزہنجی (۱).....	۴۲۲
نامهی خالہمین بۆ ئاوات.....	۴۲۳
وہلامی ئاوات بۆ خالہمین.....	۴۲۴
نامهی ئاوات بۆ خالہمین (۲).....	۴۲۶
نامهی سہلاحہددین ناشتی بۆ ئاوات.....	۴۲۸
وہلامی ئاوات بۆ ناشتی.....	۴۲۹
نامهی ہیدی بہ آوات.....	۴۳۰
جواب آوات بہ ہیدی.....	۴۳۱
زہماوہندی بہہار.....	۴۳۲

شېۋەن.....۴۳۵

- ۴۳۷..... شىنى ئاۋات: خەقىقى
- ۴۳۹..... بۆۋەتلى ئاۋات: خەقىقى
- ۴۴۲..... بۆۋەتلى ئاۋات: سەيىد
- ۴۴۳..... دەردى گران: عەبدوللا ئەفراز
- ۴۴۵..... شىن بۆۋەتلى ئاۋات: عەلەيى
- ۴۵۰..... بۆۋەتلى ئاۋات: ھاشمى
- ۴۵۱..... بۆۋەتلى ئاۋات: رابوچى
- ۴۵۳..... تۈزى خەمى: ئاسو

ۋېنەكان.....۴۵۵

نیوه روک

(بهینى میسرەى یه کهمی شینەرەکان)

غەزەل..... ٥٧

- ٥٩..... ڕووبەشى دەرگای خودام و سەرفکەندەى موستەفا.....
٦٠..... وەک دەلێن نازاد بوو سەد شوکر کاک سەید مستەفا.....
٦١..... ھات بەھار، ھێتای بە بار تۆوی گول و موشکی خەتا.....
٦٣..... بەھار ھاتەو، گول دەبن پەیدا.....
٦٤..... زەمەریڕیک بوو بە نێو زستان و ھات و رابرا.....
٦٦..... ئەى شەنى خۆشى بەھار، باى وادە! ھەر تۆى شارەزا.....
٦٨..... تۆ لە گەل ھاوال بەمۆلەت بە، ھەتا بێتکەن بە شا.....
٦٩..... نیرگسى مەستى ئەو کە وا سەیری گول و چەمەن دەکا.....
٧٠..... لەو پارچە سن رەنگەى وەک بالى ھومای ئالا.....
٧٢..... کۆچى کرد بولبولى گولزارى ئەدەب.....
٧٣..... گیانەکەم! چت لى بکەم؟ داخەت لە دل بۆتە قەلات.....
٧٤..... دوى نەخۆش بووى کە ئەمەن ھاتمە لات.....
٧٥..... بە تەردەستى نەسىمى نەوبەھار ھات.....
٧٦..... بۆ گەلى تىکۆشەرە ئەورۆکە ھات.....
٧٧..... باش خەستە و و بى چارە و و ئاوارەى بابت.....
٧٨..... فەلەک نالیم دەگەل مەن راست بە، ھەر کەچ ڕۆینە کارت!.....
٧٩..... گیانە، شمشیری ڕۆت خوین دەڕزێت، بە سەرت!.....
٨٠..... شىواو و پەرىشانم، وەک زولفى پەرىشانەت.....
٨١..... ڕووم لە دەرگاتە وەکوو سائیلی ڕووت.....
٨٢..... لەناکاو پیریم لى وەدەرکەوت.....
٨٣..... ھەر بەناسۆرە ھەمیشە ئێشى حاجى بابەشینخ.....
٨٤..... ھاتەدەر ئەورۆ لە مێحەتە مێللەتى مەغدوورى کورد.....
٨٥..... ئەى زبى گولستانم، تەشرىفى قەدەت دل بەندا.....
٨٦..... بۆچى لیم تۆراى شوخی جەرگەر؟!.....
٨٧..... ئەورۆ بەھارە، سەیری چەمەن خۆشە، خوار و ژوور.....

- قوربانی تۆزی رینگەتم ئەى سروەكەى سەحەرا!..... ٨٩
- تۆخوا ئەمە ژینە كە وەها كە وەتمە شەشەدەر؟..... ٩١
- ئیزە وشكارۆى هەموو جینگە و ولاتانە مەگەر؟..... ٩٢
- لە هەموو كوردی ولات بن پیرۆز..... ٩٣
- دەستەدەستە بە سەفێ لەشكرى ئەگرىجە بە رېز..... ٩٤
- بە ناگرى دوورى تۆبە بوومە قەقنەس..... ٩٥
- رېوڕەشى دەرگای خوداوەندم لە بەر نەفسى خەبیس..... ٩٦
- هەروا بە داخى خونچەووە دەخولیمەووە لە باغ..... ٩٧
- قەدەم هەلێننە خوش كە خاترى تەنگ..... ٩٨
- ئەوشو لە بەزمى یارى شوخ و شەنگ..... ٩٩
- زستانە، بەفرە، حەشرە، ولات پەر لە نالەنال..... ١٠١
- بە یادى تۆبە دەچنم خونچە وو گول!..... ١٠٣
- بروانە چ بەدبەخت و چ بن چارەبە كامیل!..... ١٠٤
- عاشقى رېوى دلەبرى بن گەردى وەك مینایە دل..... ١٠٥
- بەفرى خەم دیسان لە سەر كوێستانى دل..... ١٠٦
- موددێكە نووكى خامە لە وەسفى جەمالى دل..... ١٠٧
- خێلى جیحىلى رۆنۆه، پیرى گەپشە لام..... ١٠٨
- مەجنون، وەرە قوربانى سىقاتى حەسەنت بىم!..... ١٠٩
- مافى خۆمە لىم گەرىن با هەر وەها بن چارە بىم..... ١١٠
- من سەگىكم، سەگىكى دەرگاتىم..... ١١٢
- غەرقم لە غەمى هیجری تۆ، بۆیە كز و ماتم..... ١١٣
- لەمیزە من كە زەدەى غەمزەبى دوو نیرگسى مەستم..... ١١٤
- من ئەوا غەرقى گوناھ و قەسوەتم..... ١١٥
- رەحمى بە دلى شیتىم، بن تاقەت و خەمبارم..... ١١٦
- سازام بە خودا چابوو لەگەل هەر خەم و دەردم..... ١١٨
- وەك قەلەم دايمەن سىاكارم..... ١١٩
- بە گوێى زەمانە بگا گیانە ناخو ھاوارم؟..... ١٢٠
- لە نیش و حەسرەتى دل وەختە بمرم..... ١٢١
- رۆح ئەوا كەوتۆتە پەرواز بو حوزوورى دلەرم..... ١٢٣
- ئەوینم خوش دەوى چونكى بە هوى تۆ ھاتە نامیزم..... ١٢٤
- فكرى چ بكەم نىستە لە پاش عومرى درێژم؟..... ١٢٥

- ١٢٦.....حیسانی خۆم ده کرد نه مرۆ له گهل ئیحسان و عیسانم
 ١٢٧.....ئهوه ند سه رگه رمی دهدد و میحنت و نه ندووه و حیرمانم
 ١٢٨.....له عومری کورتی خۆی چاوم گله تا سه ر ده کا شه ونم
 ١٢٩.....به وتاری وه کوو قه ند تووتی شه ککه رشکه نم
 ١٣٠.....له ده رکی مه یکه ده که ولم به عه رزا داوه نه ی چاوم!
 ١٣١.....له قازانی خه مت دا هه لکه زاوم
 ١٣٢.....مه زه عه ی خالی خۆم دیوه من و داسی کول
 ١٣٣.....له و وه خته وه رۆشته وه لام هیزی دوو نه ژنۆم
 ١٣٤.....قه ت به غه می کۆنه وه وه رناکه وم
 ١٣٥.....رپوربه شی ده رگای خودا و نه حمه دی موختار خۆم
 ١٣٦.....رپوم ره ش بووه به مه عسه ت و مووم سپی به خه م
 ١٣٧.....یاخوا! خودایی عه ززه وه جه ل، بینه سه ر که ره م
 ١٣٨.....کوتم با رپو له یار و ئاشنا که م
 ١٣٩.....کوئی چووه نه مه سال برا خه م خواره که م؟
 ١٤٠.....به یادی شه معی رپوخساریکی، دل ئیحیا نه که م چ بکه م؟
 ١٤١.....ده لێن گیراوه نه ورۆکه عه زیزی میسری دل، چ بکه م؟
 ١٤٢.....ده رویشم و دل ڕیشم، دینوانه م و بێ لانه م
 ١٤٤.....ده بی بگرم، بنالینم، هه تا هه م
 ١٤٥.....خۆشه پینم شه م بم، له نیو جه رگ و دلی شه ودا بسووتیم
 ١٤٦.....فکر و هه واس و هۆش و عه قل، رپیک براوه لیم
 ١٤٧.....هه رچه ند نه خۆشی عیشق و زه ده ی په نه جیهی په ریم
 ١٤٨.....بروانه کاروباری خودا وه ندی ئینس و جان
 ١٥٠.....ماوم عه جه ب له سونه ی خودا وه ندی ئینس و جان
 ١٥٢.....نه ی غه ربی خۆشه وسته، نه ی ده ربه ده ر بۆ نیشتمان!
 ١٥٣.....مه مکی خه ر کردووه یارم، دوو هه ناری ساوان
 ١٥٤.....ده ردی کوردم گرتووه، چ بکه م نه من؟!
 ١٥٥.....وه ره نیو باغ و نیو گولزار و چیمه ن وا له سه ر ڕیتن
 ١٥٦.....وه ی که هه ر کاتی شین بێ گولی من
 ١٥٧.....خزمیه! وه کۆبن که نه گه ر عاقل و پیاون
 ١٥٩.....ئه وای واده هات و سه وزه چیمه ن
 ١٦٠.....من و بسکی له به ژنی به رزی هالاین

- ۱۶۱.....کارگەر و رهنجهر و وهزیز و ههموو چین و دهچین
 ۱۶۲.....نوی و اخاکي رهشي بۆته سهرين
 ۱۶۴.....من و دل عاشقي هەر زهرقي و بهرقين
 ۱۶۵.....راپهري، يهک دهکهوين، يهک بکهوين سهردهکهوين
 ۱۶۶.....من فهيرنگي رهش ورووت و له دهركان دهکراو
 ۱۶۷.....تو چوويه ولاتي که نهينم نهسهری تو!
 ۱۶۸.....عالم و عامي له تورجاني وهخر بوون يندرؤ
 ۱۷۰.....نهي خاليقي رۆژ و شهوا رۆژم رهشه ههروهک شهو
 ۱۷۱.....چ خوش بهزينگه بهزمي ياره نهوشؤ
 ۱۷۳.....به سروهت يندهليم چاوم، کزهی دئ بای شمال نهوشؤ
 ۱۷۴.....نووري روخسارت وهدهرخه، دهردي بن دهزمانه شهو
 ۱۷۵.....به يادی دلبري سهوداگرم ويرانه تاوا بوو
 ۱۷۶.....نه تهنيا بهندهبي بالايي مهوزوونت ستهويهر بوو
 ۱۷۷.....چ شهوي بوو شهوي جومعه، که شهوي زهلهزه بوو!
 ۱۷۸.....کاتي بههاره چاوهکه! بن بهچينه باغي دووبه دوو
 ۱۷۹.....ههموو سالي بههزاني گول بوو بو من، گولبهريشم چوو
 ۱۸۰.....له گول دوزمن "گاميل" ههروهکوو شيزي ژيان وابه
 ۱۸۱.....خيهت و خيال و زولف و پرزؤل له نزيکی چاري مهسته
 ۱۸۲.....نزام بو تو به ره بهلبهيت! دلم داخواري نيمداده
 ۱۸۳.....پيري وا هات و نهجهل ليم دياره
 ۱۸۵.....تو نهخوش بي ژباني من سويزه
 ۱۸۶.....کارواني نيسي! توژي سهبر تهشريف بهره
 ۱۸۷.....نافهتي گيان و دل "گاميل" جهمالی دلبره
 ۱۸۸.....نهو ره بهره که گهورهبي نيمه و ههموو کهسه
 ۱۸۹.....نهگر دلبر دلنارا بن چ خوشه!
 ۱۹۰.....دلي من موبته لاي بالابندي نوجوانگه
 ۱۹۱.....سهری شوري نهبن، کاسهي بهتاله
 ۱۹۲.....ته ماشا نيشتمان، رينک چنگه موله
 ۱۹۳.....سهو شوکر کورده! نهوړو رۆژي ههله
 ۱۹۴.....پهچهم و زولفي له سهر روومهتي وهک رۆژ و تهمه
 ۱۹۵.....مودديکه دلم لي ونه، نهو شيته نهفامه

- ۱۹۷.....بین پاس و وه و خوږی، وهک سهگ له قهسابخانه
 ۱۹۸.....سد به هار نیسته به قوریانی چلهی زستانه
 ۱۹۹.....کەسێ بێته دهركوبانت، تو بزانه بێ نهمانه
 ۲۰۰.....له خهلوته خانەیی عیززهت، براکه! جیت نومایانه
 ۲۰۱.....وهرن توخوا، که چاوم وا له مهلبه‌ند و گوزهرتانه!
 ۲۰۲.....ئه‌وا کاتی خهباتی بولبولانه
 ۲۰۴.....خالی نوستووا! هه‌سته، به‌سته؛ نیسته روژی مردنه
 ۲۰۵.....تک‌تکه‌ی بارانی پاییز وهک تکه‌ی چاوی منه
 ۲۰۶.....یاخودا رستان به‌خیرێ، چونکه وهک یاری منه
 ۲۰۷.....ئه‌و نیرگسی پرفیتته و شوره چ به‌قینه!
 ۲۰۸.....که هه‌مین روژی، شووشه‌ی دل شیکاره
 ۲۱۰.....پشتم به‌ یاری مینه‌تی خه‌لکی جده‌و بووه
 ۲۱۱.....واعیزێ ده‌یگوت که‌سێ زانا بێ، تۆیه‌ی کێدوه
 ۲۱۳.....چیه‌ گواره به‌ گویی هه‌لتاوه‌سیوه؟
 ۲۱۴.....ئه‌وا چه‌مه‌ن به‌ عیشقی گول، ده‌ری شه‌عف ده‌کاته‌وه
 ۲۱۶.....یار دلی برده‌بوم شه‌وینک به‌دزی
 ۲۱۸.....داخی تو سه‌خته له‌ سهر دل، چل ده‌دا و ده‌کولینه‌وه
 ۲۲۰.....چۆن دلت هات تو به‌جیت هه‌شتم، به‌ ته‌نیا مامه‌وه؟
 ۲۲۱.....تو به‌ زه‌خمی مه‌عه‌ده‌ ده‌تلیه‌وه
 ۲۲۲.....ئه‌و به‌ ختی خه‌والووی من، تاکه‌ی وه‌خه‌به‌ر نایه؟
 ۲۲۳.....وه‌ی وه‌ی چ به‌ هاریکه! وه‌ک جه‌ینه‌تی مه‌نوايه
 ۲۲۴.....سه‌راپا هه‌رچی فه‌رمووت هه‌ر درۆیه
 ۲۲۵.....یاخودا کاکه! موباره‌ک بێ له‌ تو ئه‌م شایه‌ی به
 ۲۲۶.....وا به‌ هار هات و به‌لام بولبولی دل بێ نه‌شه‌یه
 ۲۲۷.....نیشتمان ئه‌م‌روکه‌ ره‌ش‌پو‌شی شه‌هیدی پانه‌یه
 ۲۲۸.....ئه‌ی سه‌هیدی کائینات و جنی شانازی!
 ۲۲۹.....نیشتمانی خوشه‌ویستا یو پاره‌پاره و له‌ت کرای؟
 ۲۳۰.....چ شوخه‌ به‌ژنی به‌رز و قه‌دد و بالای
 ۲۳۱.....هه‌تاکه‌ی عاشقی بێ چاره‌ چاوی هه‌ر له‌ ده‌رگا بێ؟
 ۲۳۲.....با به‌ یادی شه‌بعی رووت، په‌روانه بێ
 ۲۳۳.....من سه‌گینکی رووت وقووتی رانه‌که‌ی تو، تۆیه‌ بێ!

- ۲۳۴ چهنده بهنرخ و چاکه، براکهم! برابه تی
 ۲۳۵ باری بهست، خیزی، دهلین بۆ جهننه تول مه نوا ده چی
 ۲۳۶ من دهلیم شاری دلم باغ و گولستانه، که چی
 ۲۳۷ وه کوو بیستم خه مت خواردم، نهویش بۆ من خه مینکی دی
 ۲۳۸ دلینکی وام نهن نارئ به ناله ی بئ دلان نه گری
 ۲۳۹ نه ی سهراپای وجودت له هه موو عه یب به ری!
 ۲۴۱ سهیری چهنده سهخت و ناخوشه بیساتی پاییزی!
 ۲۴۲ هه روا خودا خودامه که ماوینک بئی، ده می
 ۲۴۳ نه تۆی چه کیمی هه موو دهرد و دافعی نه له می
 ۲۴۴ به ته نیا گیانه کهم! سوزی دلم په روانه ده یزانی
 ۲۴۵ نه ی تهیری دلئ وه حشی! تا کهنگی په ریشانی؟
 ۲۴۷ وه کول هات مه نجه لئ دل، ده سه به جئ نه ی دیده گریانئ!
 ۲۴۸ که ی به هار وایه گولم! خونچه ده می پینه که نئ
 ۲۴۹ کینه وهک تۆ له مه بهست رامینئ؟
 ۲۵۱ وه ره نه ی نه مامی تازه! تۆ له باغی کئ رووای؟
 ۲۵۲ کئ دی وه ها له پر گولی هیوا بپشکوئ!
 ۲۵۴ هه ر کاتی نه و به هاره که دنیا ده کا نوئ
 ۲۵۵ هه ر رۆژ هه لات، دوعا و ته مه نامه تا شهوئ
 ۲۵۶ دهلین یارم له بۆکانئ به سه د ئاه و فوغان رۆیی
 ۲۵۸ خودا! بۆچی منی بئ چاره بئ دهرد و به لا ناکه ی؟
 ۲۵۹ ده مکۆژی به م دهرده وه یا چاره یی دهردم ده که ی؟
 ۲۶۰ گری ته نووری کلۆلیم به تین بوو، بوومه پنه ی

۲۶۱ پینج خسته کی

- ۲۶۳ سه گینکی ده م ره شی بئ که لپه، پیر و کولکن و نووزن
 ۲۶۵ وا هات به هاری تازه، شنه ی بای شه ماله دئ
 ۲۶۷ نهو عالمه چی لئ هات؟! جاران که نهن ده مدین
 ۲۶۹ قوربانی برۆتم که سه کهم! چه شنی که وانه
 ۲۷۱ زولفی ره شی له سه ر روو، وهک نیلوو په ر له ئاوا
 ۲۷۳ نیشتمان! قوربانی کانیاو و زنه ی زه نویرتم

ته رجیع بهند، ته رکیب بهند..... ۲۷۵

- ۲۷۷..... نهی خوداوهندی ئاسمان و زه مین!
 ۲۸۰..... دل بهری من که ئینقلابی کرد
 ۲۸۴..... له گهل یاری خۆم به جوانی ده دویم
 ۲۸۶..... نهو نیشتمانی بهرز و به پیز و جوانی کورد
 ۲۸۹..... ده مینک به باسی کورد نه کریته وه

مه سنه وی..... ۲۹۱

- ۲۹۳..... (مرغان چمن به هر صباحی
 ۲۹۵..... نهی به دهنت پاکه وه کوو رۆحی پاک!
 ۲۹۷..... به دلنکی خاوین مه ولوودی ده کهم
 ۲۹۹..... خاسه که وی له که ژه هه لنیشتوه
 ۳۰۱..... خاسه که وی له بهنده نی
 ۳۰۴..... نهی دوژمنی گهلی کورد!
 ۳۰۶..... به هاره و شنه ی مایه ی ژیا نه
 ۳۰۸..... ورده ورده له بهر دل و چاوان
 ۳۱۰..... رۆی نهو بولیولی باغی مه له کووت
 ۳۱۲..... بیه لهو قامیشه، چۆنت پی ده لی
 ۳۱۴..... بانگی خزمان و هاوالان ده کهم
 ۳۱۶..... رۆژی ههستان و راپه رینه وهرن!
 ۳۱۸..... هه رچهنده رزیو و گه سه که کوله م
 ۳۲۰..... نهی زه مان! نهی کات! نهی رۆژی به شم!
 ۳۲۲..... نهی سۆزی دهروونی پر له ئیشم!
 ۳۲۴..... هه ستا له ولاتی ئیمه تۆفان
 ۳۲۶..... نهو ده رده ی نهو سال له من رووی داوه
 ۳۲۸..... شه مال هات بۆ لام، سه ره قو، عاجز
 ۳۳۰..... هه ی هاوار هاوال! بارم گرانه
 ۳۳۲..... لایه ک شاییه، له لایه ک شینه
 ۳۳۳..... کوانی خورشیدی شه وی ده یجووری من؟
 ۳۳۴..... له هه ست و خوست و خو رپه و خه یالات
 ۳۳۵..... نهی سه گی ده رگات له من پاکتر!
 ۳۳۶..... ته وژمی چه رخی کۆنی پیره دنیا

- ۳۳۷.....وێك ده‌ئێن هاته‌وه‌ بۆ بۆكانی
 ۳۳۸.....ئینقلابی كه‌ له‌ ئێران رووی دا
 ۳۴۰.....قاره‌مانی نه‌به‌زی كوردستان
 ۳۴۱.....شه‌پۆل به‌ نامه‌ت "ئاوات" زیاره‌

چوارینه‌.....۳۴۳

ناك.....۳۵۲

به‌شی فارسی.....۳۵۳

- ۳۵۵.....رشته‌ی مهر به‌ هر بی‌سر و پا نتوان بست
 ۳۵۶.....تو دانی با تو مرا عهد و ماجرای هست
 ۳۵۷....."رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
 ۳۵۸.....تو بمان ای چون تو کس غم‌خوار نیست!
 ۳۶۰.....باغبانی که به‌ گلزار تو محرم نشود
 ۳۶۱.....صوفیان وردشان (انا الحق) بود
 ۳۶۲.....شب آمد و رفت و نوبت صبح امید
 ۳۶۳.....با دل شوریده‌ گیرم بعد از این دامان مهر
 ۳۶۴.....قطره‌ای از آب دریایم، کنار افتاده‌ام
 ۳۶۵.....من بیچاره‌ بر گرد رخ جانانه‌ می‌گردم
 ۳۶۶.....چو آفتاب سراسیمه‌ شرق و غرب دویدم
 ۳۶۸.....سر ز پا نشناسم و پا از سر سوداگرم
 ۳۶۹.....می‌گیرم و می‌خندم چون شمع شبستانم
 ۳۷۰.....جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم!
 ۳۷۱.....یا رب به‌ کرم رحمی! دیوانه‌ی هر کویم
 ۳۷۲.....دانی چه‌سان گذشت به‌ من روزگار من؟
 ۳۷۳.....از بلندا جای بالا آمدی
 ۳۷۴.....چه‌ شود اگر به‌ رحمت، من بینوا نوازی؟
 ۳۷۵.....سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
 ۳۷۶.....رفتی و پیش چشم من حاضر و ناز می‌کنی
 ۳۷۷.....ای در نظرت جهان چو پر کاهی!
 ۳۷۸.....ای که نالانی ز بخت بی‌وفای خویشان!
 ۳۸۰.....در فصل بهار کی خزان است؟

پاشکو: نامہ گوڭرینہوہ، شیوہن.....۳۸۳

نامہ گۆرینه وه..... ۳۸۵

- ۳۸۷..... نامهی نامیت ای سید فرخنده تبار!
 ۳۹۰..... دیری است که از دوست پیامی نرسیده
 ۳۹۱..... روشن شد از آن نامهی نامی دل و دیده
 ۳۹۳..... گهر ده‌پرسی چگونه کامیل؟ کاکه! دهردی کاریبه
 ۳۹۴..... "کامیل!" نهو مانگی موبارهک فهرز و ئه‌مری باریبه
 ۳۹۵..... چ خوش‌بوو قاسیدی یار شیعری ئاودار و ته‌ری هینا
 ۳۹۶..... نهوا سۆزه‌ی به‌یان دیسان په‌یامی دل‌به‌ری هینا
 ۳۹۷..... له نه‌حوالی "ئیمامی" گهر ده‌پرسن چۆنه بی ئیوه!
 ۳۹۸..... قاسید په‌یامی دل‌به‌ری دا، دل نه‌ما خه‌می
 ۳۹۹..... نهوا باکه‌ی شه‌مال هینای له خزمه‌ت یاره‌که‌م کاغه‌ز
 ۴۰۰..... "ئیمامی!" نامه‌که‌ی نامی گه‌یشت و نامه سه‌رچاوم
 ۴۰۱..... ده‌میکه دل له دووریت ناگرینه
 ۴۰۲..... "غالب" و "ئاوات" دوو شه‌م بوون و دلم په‌روانه‌یه‌ک
 ۴۰۳..... وه‌رنه سه‌ر سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم که سه‌یرانی هه‌یه
 ۴۰۴..... هۆنه‌ریکی پیری وه‌ک من، کوا وته‌ی جوانی هه‌یه؟
 ۴۰۵..... نه‌ی مه‌نبه‌عی فیه‌ز و جوود! نه‌ی شاعیری پرمايه!
 ۴۰۶..... "قادر" به‌خودا نه‌لحه‌ق ئوستادی به‌یانانی!
 ۴۰۷..... من هاتم و تو پۆیی، تو پۆیی و من هاتم
 ۴۰۸..... ژبانی من به‌ ده‌رد و داخ و ژانه ههر به‌ نێو ژینه
 ۴۰۹..... ده‌میکه زه‌مه‌مه‌ی شیعریکی تۆم کاکه! له‌ گۆی نایه
 ۴۱۰..... قادر! ئه‌من - ده‌زانی - عه‌سام گرت به‌ ده‌سته‌وه
 ۴۱۱..... چوومه "قافلاوا" مالی "ئیمامی"
 ۴۱۳..... بۆ وه‌لام هۆنه‌ر ده‌لی: من قامه‌تی یارم ده‌وی
 ۴۱۴..... نامه‌که‌ی نامی که حاکی لوتفی سه‌رشار بوو گه‌یی
 ۴۱۵..... چلۆن ساریژ ده‌بی زامی ئه‌ویندار
 ۴۱۶..... نووری! نه‌ی مایه‌یی ژین و گوپ و تینی ئاوات!
 ۴۱۷..... نه‌ی به‌ سه‌ربه‌رزی ژباوی له‌ هه‌موو کاتی حه‌یات!
 ۴۱۸..... ته‌یری دل بی‌په‌روبو، ته‌پکه‌ شکاوینکی به‌سه
 ۴۱۹..... هه‌ستی نێژراوی ده‌ریتاوه له‌ ناو گۆری سکووت

- ٤٢٠ بۆ نه هاتی گیانه کهم، ده عوهت کرای
 ٤٢١ سهروه رم وا هه لکهوت ئه ورژه وا ده عوهت کرام!
 ٤٢٢ ههروه کوو ماسی له نیو گولاوی لیلوم نهن
 ٤٢٣ ههسته نا قیس! بنووسه بۆ "کامیل"
 ٤٢٤ ههسته کامیل! که خاله مین ده دوی
 ٤٢٦ هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شهست و سنی بوو
 ٤٢٨ سه ییدی پیروزی نازیز! یادی تو ده مدا دنه
 ٤٢٩ هۆنهری زانا و بهرێزم! یادی تو یاری منه
 ٤٣٠ به کویت آیم و گریانم و روی تو می جویم
 ٤٣١ رسید آن نامه ی پر مهر تو من نیز می گویم
 ٤٣٢ وهرن سو فی! وه کوو ده رویش بکهونه گاله گال ئه وشو

شیوهن..... ٤٣٥

- ٤٣٧ تهم به سهر چاوم کشاوه، یا نه رۆژ ئاوا بووه؟
 ٤٣٩ کامیل! ئاور ده وه، بروانه دلم
 ٤٤٢ کاکه له دوا ی تو نه ما تین و گر و هانا وه کهم!
 ٤٤٣ مه یگێر بگهیه ده ردم گرانه
 ٤٤٥ به ره وه رزی خه زانه و هه وری ماتهم
 ٤٥٠ بۆ خودا ناسی گه لی پیر و جهوان، با بگریم
 ٤٥١ فه له ک نه یه نشته وه بزمان پشوویه ک
 ٤٥٣ تو زی خه منی له م گه له وا نیشتو وه

پیشه کی

کورته میژووی بنه مالهی شیخانی زه نبیل

سهید عهبدولکه ریم، کورپی سهید عهبدورپه حمانی «کانی توو»، کورپی سهید محهمه دی تهره ته وهن، به پینی بۆچوون ده بیئ سالی ۱۲۱۷ — ۱۲۱۸ ی هه تاوی (۱۸۳۸ - ۱۸۳۹ ی زایینی) له یه کیک له گونده کانی «کانی توو، بیژاوا یا بن له نگه» ی سهر به شاری "هه له بجه" له دایک بووینی، که شیخ عهبدورپه حمان لهو سنی دینی نیشته جی بووه و به یازده پشت ده چیتته وه سهر مه لا ئه بووبه کری «موسه ننیف» ی چوپی و زه مانی خوی له لایهن «شیخ عهبدورپه حمانی تاله بانی» یه وه که له شیخانی ته ریفه تی قادری بووه ده کریته خه لیفه.

به پینی ئازوانی رۆژگار، سهید عهبدورپه حمان ناو و ناوبانگی به «شیخ» ده روا و وه کوو پیاوماقوولنکی ئایینی ده ناسرئ. له وه هل و هات و کاته دا شیخ عوسمانی ته وینله، ناسراو به شیخی سیراچه ددین، سهیدزاده «ته یبه» ی کچی شیخ عهبدورپه حمان ده خوازی بۆ شیخ محهمه د به هائه ددینی کوربه گه وره ی خوی.

تیکه لاوی و خزمایه تی له گه ل شیخانی ته وینله هل بۆ سهید عهبدولکه ریم ده ره خسینی هه تا بۆ خویندن روو بکاته خانه قا و حوجره ی ته وینله و له وئ ده گیرسیتته وه و هه تا ده بیته «موسه عید» له وئ ده خویتی. ههر لهو سه رده مه ش دا ده ستووری ته ریفه ت له خزمه ت شیخی سیراچه ددین وه رده گرئ و ئه ویش ده یکاته زاوی خوی و شیخزاده «ئامینه» ی کچی ده داتی.

پاش تپه‌ربوونی ئەم قوناخەى ژيان، سالى ١٢٣٧ يا ١٢٣٨ى
هەتاوى (١٨٥٨-١٨٥٩ى.ز) بۆ دريژەى خويندن دەينيرته گوندى
«تورجان» لە ناوچەى موکريان.

تورجان لەو سەرەمەدا لەبەر وجوودى عەللامە مەلا عەلى
قزلبجى تورجاني (١٢٢٥ - ١٢٩٥ى کۆچى = ١٨١٠ - ١٨٧٨ى.ز)
ناوبانگى بە «دارولعيلم» رويشتوو و لە کوردستان بە يەکيک لە
ناوەندە گرنگەکانى زانست و خويندن دانداراو. وەک دەلەين
ئەگەرچى خوالنخوشبوو قزلبجى نەچۆتە سوينى دەرس و دەورى
فەقى بەرەژير، بەلام چونکە سەيد عەبدولکەريم هەلگري نامە و
راسپاردەى شينخى سىراجەددين بوو، لە حەوتوو دا دوو يا سى
دەرسى پى کوتوو.

حاجى سەيد عەبدولکەريم پاش وەرگرنتى ئىجازەى مەلايەتى
دەگەرپتەو بۆ هەورامان و گوندى تەويلە، بەلام هەتا دەگاتەو،
ئامينه خاتوونى خيزانى بە سەر منداينکەو دەچى، بە ناوى
«عەبدولحەکيم». پاش نەمانى ئامينه خاتوون، هەر لەو بنەمالەيه
کچىکى دىکە دەدەن بە سەيد عەبدولکەريم بە ناوى شىخزادە
«حەيبە» کە هەر کچى شينخى سىراجەددين بوو. ئەم ژنەش لە
تەمەنى لاوى دا لە سەر کچىک دەچى بە ناوى سەيدزادە «مەهتاب»
لە مەوداى تپه‌ربونى زەمان دا سەيد عەبدولحەکيم و سەيدزادە
مەهتاب کە هەم خوشک و برا بوون و هەم پوورزا، لە هەورامان
خەپە دەبن. لە جەنگەى گەراڻەوئى باوکيان دا بۆ موکريان،
ئەوانيش دين و دەبنە هاوسەفەرى.

دواى ماوئەيەک ئەوجار شىخ محەمەد يەهائەددين، شىخزادە
«حەليمە»ى کچى خۆى دەدا بە سەيد عەبدولکەريم. لە دريژەى
رۆژگاردا سى کور لە داوينى ئەم شىخزادەيه بەر دەبنەو کە بریتين
لە: عەبدوربەحمان (حاجى بابەشينخ)، حوسين و موئمين. پاش ئەم

کورانه هیندهی پیناچنی که شیخزاده «حعلیمه»ش به‌رهو باره‌گای خودا ده‌گه‌رپته‌وه و له «مهرقه‌دان»^۱ی دینی زه‌نبیل ده‌نیژری.

دواتر حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم کچی شیخولئیسلامی سه‌رده‌شت ده‌خوایی و دوو کور و دوو کچی لئی ده‌بی که بریتین له عه‌بدوسسه‌لام، حه‌مه‌ده‌مین، خاسان و ئاقتاب. سه‌یدزاده خاسان ده‌دری به‌برا چکۆله‌ی شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین به‌ناوی «کاکه‌شیخ» که جوانه‌مه‌رگ بووه و سه‌یدزاده‌ی خیزانی هه‌تا ئاخیری ته‌مه‌نی شوو ناکاته‌وه و هه‌ر له ته‌ویلله ده‌مینته‌وه و پاشه‌واری له پاش به‌جی نامینی و هه‌ر له‌ویش ده‌نیژری. سه‌یدزاده ئاقتاب ده‌دری به‌شیخی ته‌ویلله واته شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین و نه‌ویش به‌بی من‌دال له ته‌مه‌نی گه‌نجی‌دا به‌رهو خه‌زینه‌ی خوایی ده‌گه‌رپته‌وه و له ته‌ویلله ده‌نیژری.

حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم له مه‌ودای سالانی ۱۲۴۱-۱۲۴۲ی هه‌تاوی (۱۸۶۲-۱۸۶۳ی.ز) له لایه‌ن شیخی سیراجه‌ددینه‌وه ده‌کرپته خه‌لیفه و دی له گوندی «تورجان»ی ناوچه‌ی موکریان بنه‌ی داده‌مه‌زرتینی و ده‌بیته پیشه‌نگی ئیرشادی «ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی». له سه‌ره‌تاوه وه‌کوو ده‌رویشینک له مووچه‌ی «گوزان»ی پشت مالی

^۱ مهرقه‌دان یان حه‌وت مهرقه‌دانی زه‌نبیل، له‌گه‌ل وه‌فاتی سه‌رجه‌له و بناغه‌دارپژی بنه‌ماله‌ی شیخانی زه‌نبیل واته خوالیخوژشوو حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم هاتۆته دی. ئه‌و حه‌وت که‌سه‌ی دوا‌به‌دوای یه‌کتر له‌وی نیژراون بریتین له: ۱. حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ۲. سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم (شای‌حه‌کیم) ۳. شیخزاده «حعلیمه»ی کچی شیخ محه‌مه‌د به‌هائه‌ددین و خیزانی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ۴. دایه «خاتون»ه‌ی خیزانی حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم و کچی «شیخولئیسلامی سه‌رده‌شت» ۵. حاجی سه‌ید حه‌مه‌ده‌مینی کورپی حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ۶. سه‌یدزاده تووبا کچی شای‌حه‌کیم ۷. سه‌ید مومنین کورپی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم. ئه‌م حه‌وت که‌سه قسیتیکیان له ده‌وره‌ی ده‌کیشری و به «حوت مهرقه‌دان» ناودیز ده‌کری.

تورجان خانووچکه و ساباتیک پیکهوه دهنی و دهست دهکا به
ئیرشاد و بلاوکردنهوهی بیر و باوه‌پی عیرفانی.

خاوه‌ن مولکی «تورجان» و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی یانی ئاغا
حه‌مه‌ده‌مین به‌گی گه‌وره له پیاوچاکانی زه‌مانی خوی بووه و کوری
ئاغا «فوج به‌گ» ی گه‌وره و «نوورنیساخانم» بووه که هر به بنه‌ماله
به خیرۆمه‌ند و چاو‌دیری مه‌لا و فه‌قی ناوبانگیان رۆیشتووه،
مه‌زرای «زه‌نبیل» باربووی حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ده‌که‌ن و ده‌بنه
ده‌سگیرۆی سازکردنی خانه‌قا له «جه‌میان».

حاجی سه‌ید دوا‌ی چه‌ند سالتیکی دیکه، مه‌زرای زه‌نبیلش
ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه و خانه‌قایه‌کی لی دروست ده‌کا و «شای حه‌کیم» ی
کورپه‌ گه‌وره و جینشینی خوی لی داده‌نی. سه‌ره‌نجام سالی ۱۲۹۱ ی
هه‌تاوی (۱۹۱۲ ی.ز) ده‌ستی له داویتی ژبانی نه‌مین به‌رده‌دا و به‌ره‌و
هه‌وارگه‌ی یارانی رابردووی ده‌گه‌رپته‌وه.

پاش نه‌مانی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم، مال و خانه‌قا له گوندی
جه‌میان کۆده‌بپته‌وه و گوندی زه‌نبیل ده‌بپته‌ ناوه‌ندی خانه‌قا و
عیرفان. به‌م شپوه به‌ناغه‌ی بنه‌ماله‌ی زه‌نبیل له ناوچه‌ی موکریان
داده‌پژیری.

سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم له زه‌مانی باوکی دا ده‌بپته‌ زاوای حاجی
ئه‌حه‌مه‌ده‌گی «که‌نده‌سووره» ی بانه و فاته‌مه‌ خانمی کچی ده‌خوازی.
ئه‌م به‌گژاده‌یه‌ چوار مندالی ده‌بی که ده‌بنه‌ محه‌مه‌د، کامیل، تووبا و
ئامینه.

پاش ئه‌وه‌ی کچه‌کان ره‌سیده ده‌بن، سه‌یدزاده‌ تووبا ده‌ده‌ن به
شیخ عوسمانی برا چکۆله‌ی شیخ عه‌لی حیسامه‌ددین (شیخی
حیسامه‌ددین)، به‌لام شیخ جوانه‌مه‌رگ ده‌بی و سه‌یدزاده‌ش میرد
ناکاته‌وه هه‌تا ته‌مه‌نی ده‌برپته‌وه. ئامینه‌ خاتون ده‌ده‌ن به شیخ
«موخته‌سه‌م» ی کوری شیخی حیسامه‌ددین، به‌لام پاشان تووشی

ته لاق ده بڼی و سالی ۱۳۲۴ ی هه تاوی (۱۹۴۵ ی.ز) له شاری مه هاباد
نه مری خودا به جڼی دیتی و هر لهو شاره دهنیژری.

حاجی سهد محهمهد نوورانی کوری گه وره و جینشینی سهد
عه بدولحه کیم، شینخی ئیرشاد و خواناس و پیاوینکی هره باش و
نه ته وه دؤستی سهردمی خوئی بووه. شینخ که له مهیدانی دین و
عیرفان دا توانیویه تی نه سپی فام و زانینی تاویدا، له بوار و بهستینی
شینعر و نه ده بیاتیش دا که م و کورتی نه هیناوه و دهستی خوئی ره پیش
داوه و به کوردی و فارسی و عهره بی شینعی هونیوه ته وه. نامه وی
به هینانه بهر باسی نه وه بهستینه بهرین و بی سنووره بابه ته که به ره و
بوارگهی دیکه بال بنگیوی، هر بویه به هینانی پارچه شینعریک له
کۆمه له شینعه کانی حاجی سهد محهمهد (شای نوورانی = غالیب)،
نهم به شه داده کووژینم. نهم غه زله به پیره وه چوونی غه زله
مه شهووره که ی سهد کامیلی برا چو و که یه تی که ناوا ده ست بی ده کا:

نووری روخسارت وه ده رخه، ده ردی بی ده زمانه شه و

زولمه تی زولفت له سهر رووته، له روژ میوانه شه و

سویح

ته لعت با ده رکه وی، بی تاقه تی هیجرانه سویح
ناه سهرد و ناومید و هه مده می حیرمانه سویح
خوین له داویتی فه لک نیش و گه واهی دا شه فه ق
یه عنی بو شه می جه مالت، کوشته و قوربانه سویح
گول دورئه فشانی ده کا به و قه تره قه تره شه ونمه
تاوه کوو پرووی تو ده بینن، کاری هر گریانه سویح
گر ده وچاو و قه دی ره عنای دلارامی نه دی
چون به خونچه و نه رگس و سهروی سه هی خه ندانه سویح؟

گوی له بولبول بگره سبجه‌ینان به سۆزی دل ده‌لی
 موسمی شاه و فوغانی دل‌بریندارانه سویح
 هسته «غالیب» به‌سته خهو، وه‌خته بینایت کویر بکا
 سه‌یقه‌لی ژه‌نگی گلینه‌ی چاوی بیندارانه سویح

ژیان‌نامه‌ی سهد کامیل (ئاوات)

سهد کامیل له ژیان‌نامه‌یه‌ک‌دا که به قه‌له‌می خۆی نووسیویه‌تی
 ده‌لی:

له رابردووی ژیانم گهر ده‌پرسن
 نه‌گهر بیلیم، ده‌ترسم لیم بترسن
 بلین چۆن بهو هه‌موو ده‌ردانه ههر ما
 مه‌گهر دینو و درنج بی کابرای وا!

سهد کامیل (کامیل‌شا)^۱ کۆری سهد عه‌بدولحه‌کیم (شای‌حه‌کیم
 یا شاه‌حه‌کیم)، سالی ۱۲۸۲ی هه‌تاوی (۱۹۰۳ی. ز) له دیی زه‌نبیل له
 دایک بووه و له تهمه‌نی ۹ سالییه‌وه خراوه‌ته بهر خویندن. سه‌ره‌تا له

^۱ به‌نگه‌ گه‌وره‌ترین و به‌رچاو‌ترین خالی دره‌وشاوه‌ی بنه‌ماله‌ی شیخانی زه‌نبیل، نه‌وه
 بی که زیاتر له هه‌موو هاوشانه‌کانی خۆیان له ته‌ریقه‌ت‌دا، چوونه نیو دلی خه‌لک و
 تیکه‌لایان بوون و خۆیان لی هه‌له‌به‌واردوون. نه‌و سه‌رده‌مه که ناغا و خان و به‌گ به
 خه‌لک‌دا رایشکان، شیخ نه‌گه‌رچی بۆ پله‌ی دنیایی نه‌گه‌یشتونه شانی نه‌وان، به‌لام
 خانه‌دانیکی وه‌کوو شیخانی زه‌نبیل نه‌وه‌نده خوشه‌ویست و جینگای ریز بوون که به
 به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به‌رز و یستان و له‌م سۆنگه‌یه‌وه به «شاه» ناودیز کراون. نه‌م
 سه‌رناوه‌ش له سهد عه‌بدولحه‌کیم‌وه داکه‌وتوه و بۆته‌ی «شای‌حه‌کیم یان شاه‌حه‌کیم»
 پاشان نه‌م سه‌رناوه‌ گویزراوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل ناوی چه‌ند که‌سی دیکه‌یان تیکه‌لاو بووه،
 وه‌کوو: حاجی سهد محمه‌د نوورانی «شای‌نوورانی»، سهد کامیل ئیمامی
 «کامیل‌شاه» و سهد عه‌لی کۆری گه‌وره و جینگه‌وه‌ی سهدی زه‌نبیل که به «عه‌لی‌شاه»
 ناسراوه.

خزمەت «مەلا مەحمود»ی ناسراو بە «مەلارەشە» سپارە و دەرسە فارسی و عەرەبیەکانی ئەو سەرەدەمە ی لە زەنبیل خویتندوو. دوای دوو سال لەگەڵ کاکی (سەید محەمەد نوورانی)، چوونە دینی جەمیان و بوونە فەقیی حوجرە ی مەرحوومی حاجی بابە شینخی مامیان و دوو سالیکی لەوێ ماونەو. ئەم جار چوونە ناوایی تورجان و لە لای خودالیکۆشبوو مامۆستا مەلا سادقی «واسیقوبیللا» درێژەیان بە خویتندن داوە و سال و نیویکیش لەوێ بوون. پاش برپایی ئەم قوناخە، سەید کامیل لە خزمەت مامۆستا مەلا عەولای فەهیمی، ناسراو بە «مەلای دەرزبۆلی» خەلیفە ی کانی سیۆ» درێژە بە خویتندن دەدا؛ بەلام هیندە ی پی ناچی کە مامۆستا کۆچوباری تیکدەنێ و لە زەنبیل دەروا و سەید کامیلیش بۆ ماوە ی سالیکی بێ دەرس و دەور دەمینیتەو.

لە گەرمە ی تێپەرپنی رۆژگارد، سەید کامیل لەگەڵ کاک هەباسی حەقیقی دەبێتە دۆست و ئاشنا و ئەو کاتە ی کە حەقیقی لە «قولقۆلە» و «ئیسکی بەغدا» فەقی دەبن، وای دادەنێن کە زۆربە ی رۆژانی سێ شەممە و هەینی کە جەنگە ی پشوودانی فەقیان بوو، چاویان بە یەکتە ی بکەوێ. بەکورتی حەقیقی و سەید کامیل بۆ دیدارتازە کردنەوێان گونداوگوند رۆشتوون و زەنبیل و جەمیان و قولقۆلە و ئیسکی بەغدا ی دراوسینیان بە گەوی زنجیری خوشەوێستی تیک خستۆتەو.

شەو دێ و رۆژ دەبێتەو و چەرخێ زەمانە وا دەسووڕێ کە سالی ۱۳۰۷ ی هەتاوی (۱۹۲۸ ی. ز)، کامیل و حەقیقی پێکەوێ بارگەوبنەیان دەگوێزنەو و دەچنە گەورە دینی «باخچە» ی سەر بە شاری مەهاباد و لە خزمەت مامۆستا مەلا سەید عەبدولکەریمی مودەررپس، شان لە خویتندن شل دەکەنەو. ئاوا ئاواتی سەید کامیل وەدی دێ کە خودا خودای بوو، رۆژنیک هەلیکی وای بۆ برەخسێ و

له شویتیک بتوانی شان به شانی حه قیقی برّوا و سه ره وه بهر په ساریکی حه سانه وه بینن.

وه کوو ناشکرایه گه رای شیعر له دهروونی ئەم دوو ئاواله دا و ده گورن که ده بیته هه وینن ژیان و پیکه وه مانیان. ورته ورتی فه قیان و زه نازنه نای دهروونی خویان و بهرچاوی پرونیان به راوکه ی شیعر داده نین و هه ل و هاتی مهیدانی که لام له کیس نادهن. نه وه نده ی بۆیان کراوه شیعیان گوتوه و بۆیه کتریان خویندۆتسه وه و به دهسته واش له تاریف و پنده هه لدانی یه کتر رانه وه ستاون. سهید کامیل ده لێ: «مه گهر له خه ودا، دنا هه ر مووشه رعین و شه په شیعر و گالته و گۆرانی و شادمانی بوو. دلمان نه وه نده خوش بوو هه ر ده رسیکی ده مانخویند، خیرایه کی له بهرمان ده کرد و مامۆستا زۆرمان لێ پازی بوو؛ ههروه ها ئیمهش به ته وای له و ژیان و پیکه وه بوونه مان پازی بووین. کورد گوته نی سه د بریا هه ر نه وده م مردبام، چونکه نه له پیش دا خوشی وام دیبوو، نه له دوایش دا تووشی هاتمه وه؛ به لام نه و سه رده مه خوشه ته نیا سالیک بوو، وهک باخچه یه کی پر گول له مه زرای که سه نه کیل و به رده په قی ژیانم دا».

پاش تپه پرنی ئەم ماوه یه و داهاتی سالی ۱۳۰۹ ی.هـ (۱۹۳۰ ی.ز)، سهید کامیل له بهر نه خوشی و بناویربوونی باوکی، ده ست له خویندن هه لده گری و به ره و باو ده بیته وه. سالی ۱۳۱۰ ده بیته زاوای خه لیفه مه لا عه لی عایلی و هاجه ره خاتوونی کچی ئەم خواناسه عالم و عارفه ی بز ده خوازن. خه لیفه مه لا عه لی یه کیک بووه له خه لیفه دیار و ناوبه ده ره وه کانی حاجی سهید عه بدولکه ریم و وهک شه نگه سواریکی بواری شیعر و نه ده بی سه رده می خوشی ناسراوه و خه لکی دی «چاخلوو» یا «چاغرلوو» ی به شی به گزاده ی سه قز بووه. سالی ۱۳۱۱ (۱۹۳۲) یه که م به ره می

ئەم زەماۋەندە پىن دەنئىتە جەغزى ژيان و بە «زىندە» ناودىر دەكرى.
 ئەم زىندە خاتوونە سالى ۱۳۳۶ (۱۹۵۷) دەدرى بە حەسەن ئاغاي
 كورپى شىخ ئەحمەدى «جىسام قازى» ى «سرىلاۋا» و سەرەنجام لە
 رېنكەۋتى ۱۳۸۹/۱/۲۲ لە شارى بۇكان دەچىتەۋە بەر دلوۋانى خودا.
 سالى ۱۳۱۴ (۱۹۳۵) خودا كۆرپە يەكى دىكە بە كامىل شا عەتا
 دەكا و ناۋى دەنى «تاھىر». سەيد تاھىر پاش ئەۋەى بوۋژەلە دەبنى و
 دەخوئىنى و پىن دەگا، لە ھەموو بابەتلىكەۋە بە پىاۋىكى ھەلگەۋتوۋ
 دادەندرى. لە كۆرپى رۋون و چىراخانى بىنەمالەى دا دەكەۋىتە نىر
 مەيدانى ئەدەب و عىرفان و بە بارى ئەخلاق و ئاكارى لەبارى
 پىاۋانە و نىشتىمان پەرۋەرى و گەلخۇشەۋىستى دا دەكەۋى و
 ھەنگاۋى پتەۋ دادەنى. ھەر لە تەمەنى لاۋەتى دا بازى نىر بازوبردى
 ئالغەى عىرفان لە سەر شانى دەنىشى و لاي ئوستاد و مامى خۋى
 حاجى سەيد مەھمەد نوۋرانى (سەيدى زەنبىل) دەبىتە تۈبەكار.
 ھاۋكات لەگەل ئەۋ سەردەمە دەچىتە نىر كۆرپى يارانى سۈپىندخۋرى
 رېنگاي رىزگار بۈۋونى گەلەكەى و دواتر ماۋەى پىر لە سالىك دەروا
 بۇ كوردستانى گەرمىن و پاش گەرانەۋەى چەند مانگىك دەگىرى.
 بەپنى تېنەپىنى زەمان و بەرنەدانى رېنازى نەتەۋەىسى، سالى ۱۳۵۰
 (۱۹۷۱) بۇ ماۋەى سالىك توۋشى زىندان دەبىتەۋە. ئەۋجار مامى
 مۇرشىدى دەيكاتە خەلىفە و دەبىتە گۈندى «ۋەلىۋ» ى ناۋچەى
 گەۋركى سەردەشت. پاش چەند سالىك رۋودەكاتە شارەبى
 رەبەت و بە كاروبارى خانەقا و تەرىقەتەۋە سەرگەرم دەبنى و
 سەرەنجام رېنكەۋتى ۱۳۸۱/۷/۱۷ (۲۰۰۲ ى.ز) لەۋ شۋىتە ۋەفات
 دەكا و ھەر لەۋىش دەنئىزى.

سالى ۱۳۱۸ (۱۹۳۹) خودا كۆرپىكى دىكەش بە سەيد كامىل
 دەبەخشى، بەلام پىنج سالىكى پىر پىناچى كە خودا ئەۋ كۆرپى بۇ

خوځی ده‌باته‌وه. پاش قه‌ده‌ره‌یامینکی دوور سهرله‌نوئ هاجهره خاتوونی خیزانی، کورینکی دیکه له داویتی بهر ده‌بیته‌وه و به «جه‌عفر» ناودیز ده‌کړئ. نه‌و توله‌نه‌مامه‌ی دویتنی و نه‌م سه‌خته‌داره‌ی نه‌مړو، منی نو‌سهره‌وه‌ی نه‌م پیشه‌کیهم که پنی‌دا ده‌ړونه‌ خوار و ره‌نگه‌ تینی‌دا تووشی پیچ و گه‌وه‌ی ناخوش و تاقه‌ت‌پروو‌کینیش بین. جا نیستا ده‌بی بلیم سالی ۱۳۳۲ خودا دوو کچی دووانه به سید کامیل ده‌به‌خشی، به‌لام سالانی ۳۴ و ۳۵ به نه‌خویشی که‌وتوویی ده‌مردن و ده‌بسه‌ پینشباری قیامه‌تی دایک و بابیان.

سالی ۱۳۱۲، سید کامیل له سهر ده‌ستوری باوکی ده‌بیته‌ زاوای سیدانی «ماوه‌لؤ»یه و سیدزاده‌ مه‌نیچ ده‌خوای و سالی ۱۳۱۵ کچینکی لنی ده‌بی به‌ ناوی «نایشی» خوشکه‌ گه‌وره‌ی منه و نیستا که نه‌م دیرانه‌ ده‌نوسم، ههر ماوه و له شاری سه‌قز سهرمان به سهری یه‌که‌وه‌ ناوه و وه‌ک دایک، منی ژیر بالی خوځی گرتووه. سیدزاده‌ مه‌نیچ سالی ۱۳۶۳ وه‌فاتی کردووه و هتا له بیرمه‌ با بلیم که سیدزاده‌ نایشینی خوشکم، خیزانی حاجی کاکه‌ محهمه‌دی عایلی، کوری خه‌لیفه‌ مه‌لا عایلی خه‌زووری ثاوات بو، که نه‌ویش چه‌ند سالی‌که‌ به‌ره‌و ده‌رگانه‌ی هه‌ق گه‌راوه‌ته‌وه.

سالی ۱۳۲۳ (۱۹۴۴) سید کامیل خه‌جیجه‌ خاتوونی کچی مام عه‌زیزی حاجی، خه‌لکی دینی گه‌ردیگلان ماره‌ ده‌کا و له جه‌نگه‌ی رۆژانی گواسته‌وه‌ی‌دا رووداوینک ده‌قه‌ومنی که گینرانه‌وه‌که‌ی جینی سهرنج و سهرسو‌رمانه‌. سید کامیل قه‌ولی داوه و قهراری داناه‌ رۆژینکی دیاری کراو وه‌کوو «سی‌شه‌مه‌» بووک بگو‌یزیته‌وه، به‌لام به‌ هوی په‌یدا بوونی ره‌شب‌گیری سهربازی، ولات ته‌ق‌ورپه‌وی

تیده که وئ و پیاوانی حکوومهت هەر که سێکی وه بهردهستیان ده که وئ، ده یگر و راپینچی ده ده ن و ده یانبه ن. سهد کامیل هه و دای کارانی لی هالۆز ده بی و ده که ویته بی وشویتی گیراوه کان و ده رباز کردنیان. ئه م هه را و هاواره زوری پنده چی و سهد کامیل ناتوانی رۆژی دیاری کرای ژن هینانی بگه ریته وه مال. له و کاته دا هاجه ره خاتوونی خیزانی ده که ویته ده ست و پینی که یخودا کان و خه لکی نیو دی کۆ ده کاته وه و نان و چیتستی زه ماوه ند ده رازیتته وه و پاش نان خواردنی شه وئ، برازاوا ده نیڕی و به ئاوتته و چراتۆر بووک ده گوێزیتته وه. خه لک لینی ده پرسن هاجه ره خاتوون بۆ وا ده که ی؟ ئه ویش له وه لام دا ده لی: «سهد کامیل پیاوینکی ماقووله و قه ولی دابوو ئه وشۆ بوو که که ی بگوێزیتته وه و نیستاش که کاروباری له شاری ته واو نه بووه و نه یوانیوه بیتته وه و قه وله که ی به ریتته سه ری، من ناهیلیم وه عده به خیلاف ده رچی...» وه ختایه ک دوی چهند رۆژان کاروباری راده په ریتی و دیتته وه گه ردیگلان، ته ماشا ده کا ئه وه بووکی بۆ دابه زیوه و پلاویش خوراوه. هه م زوری پین رهوداوینکی سه یر و بی ویتته ده بی و هه م زوریش لای هاجه ره خاتوونی خیزانی کۆنی به خۆی دا ده شکیتته وه که ژنی به سه ر هیناوه. سنی مانگینکی پتر پیناچی که له و خاتوونه جیا ده بیتته وه و ئاو به ئاگر دا ده کری. ماوه یه کی دیکه ی وای پیناچی که دیسان سهد کامیل تیه لده چیتته وه و ئایشی خاتوونی کچی سۆقی «حه ییب» ی گه ردیگلان ده خوازی و هینده له گه ل ئه ویش ناسازی و ژنه ی چواره می به ره و مالی باوان ده بیتته وه.

پینوښت به وهیږ هینانه ویه که سید کامیل پاش و هفاتی باوکی، سالی ۱۳۱۳ (۱۹۳۴) ده چته ناشی چومی زهنبیل^۱ و سالیکی لهوئی نیشه جی ده بی. پاشان به شیوه یه کی ره سمی له گهل کاکي، یانی سیدی زهنبیل، مال جودا ده که نه وه. حاجی سیدی کاکي زور ده ست و دلاوا بووه و له ملک و مال دابهش کردن دا دیه کی که م داهاتی وهک زهنبیل و خانه قایه کی ره ق ورووت بو خوی داده نی و سی دانگه ی گهر دیگلانی دراوسنی زهنبیل که مولکیکی ناوه دان و به داهات و زهوی وزار بووه، ده دا به سید کامیل و له سالی ۱۳۱۵ به ولاره لهوئی بنه گرده بی.

ثاوات و سیاست

ده لنین ههر له مندالییه وه ههستی به کویله تی و ژیردهستی که له که ی و پینخوست کرانی نیشتمان که ی کردووه و نه وه ی بو بوته ههوینی ژیان و سه ره بند و بن به ندی شیعه ره کانی. ههر لهو سهرده مانه وه به زمان و قه له م و هه لو نیست، وهک مرزیه کی سیاسی خهریکی کاروباری نهی و هان دان و روون کردنه وه ی خه لک و

^۱ گوندی زهنبیل مهزرا و قویی و میشه یه کی هه یه که به شیکه له مولکی نهو دینه. له بهروه ی له سهر چومه، له زور زووه وه به نداوی بو هه لیه ستراوه و جیگایه کی به راو و خاوه ن داهات بووه و له بهر به شیک لهو ناوه ش دا، جوجه یه کی ناشگیر هه لیه ستراوه و ناشیکی لنی سازکراوه. نه م کاره وای کردووه که ناشی چومی زهنبیل ناوبانگی بر وا. ههر له کونیشه وه کووره خانه یه کی لنی دروست کراوه که خشتی کالی لنی سوور کراوه ته وه و گردی سه رووی به نداوه که پینی ده لنین ته پکی کووره خانه. لهو سهرده مانه دا که ناو زور بووه، برینجیان لنی کردووه و وهک ده لنین ههم برینجه که ی زور باش بووه و ههم زوزیشی برپوه و برشتی چاک بووه. دیاره له بهر ناش و کووره خانه و کشت و کال جیگایه کی ناوه دان بووه و سید کامیلیش له په نا مالان چهند چاوه خانویه کی پیکه وه ناوه و ماوه ی سالیکی لنی ژیاوه.

ده‌ووروبەر و باوه‌پیکراوانی خۆی بووه و ههمیشه به پیاوێکی
نیشتمان‌په‌روه‌ر و تیکۆشه‌ر ناسراوه.

سالانی ۲۱-۲۴ی هه‌تاوی (۱۹۴۲-۱۹۴۵ی.ز) له‌گه‌ل گوزران و
سه‌ره‌لدان و ته‌نینه‌وه‌ی «کۆمه‌له‌ی ژ.ک»، ده‌بیسته‌ نه‌ندام و
سویندخۆری پێگای بزگاریی گه‌له‌که‌ی و به‌ ئاشکرا و نه‌هێنی وه‌ک
چالاک و هه‌لسووپاوی ئەم رێبازه، هه‌نگاو ده‌نی. زۆر وینده‌چی که
نازانای «زرنگ» له‌ چه‌ند شیعریکی دا ناوی نه‌هێنی و باربووکراوی
کۆمه‌له‌ی ژ.ک بێ، چونکه هه‌رکام له‌ نه‌ندامانی چالاکي کۆمه‌له
ده‌بوو بۆ شویته‌ونکه، خاوه‌نی ناویکی نه‌هێنی بووبان.^۱ دواي
کوێرکرانه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی ژ.ک، سه‌ید کامیل ده‌ست له‌ خه‌بات
هه‌لناگرئ و سالی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) پێشه‌وا قازی محهمه‌د ده‌یکاته
به‌رپرسی سیاسي و نيزامی و "سه‌دری کومیتە‌ی گه‌ردیگلان و
ناوچه". سالی ۱۳۲۵ی هه‌تاوی، پاش جوانه‌مه‌رگ‌بوونی کۆمار،
وه‌ک ته‌واوی تیکۆشه‌ران و خه‌باتکارانی ئەو رێگایه ده‌گیرئ و
ماوه‌ی دوو سالیک له‌ زیندانه‌کانی بۆکان، سه‌قز، مه‌هاباد، ورمی و
قه‌زوین دا ده‌مینیته‌وه. دواي ئازار و ده‌رد و مه‌رده‌نیکی زۆر و
قوتاربوون له‌ کوژران و خنکان، سالی ۱۳۲۷ (۱۹۴۸) ئازاد
ده‌کړئ و دیته‌وه مالیکی ساردوسر و بێ‌نان و ئاو. دیاره له‌ ماوه‌ی
گیرانه‌که‌ی دا به‌خیوکرانی مال و مندالی، ده‌که‌ویته سه‌ر شانی حاجی
سه‌ید محهمه‌د نوورانی کاکي و ناهیلنی که‌مايه‌سی ببینن.

ئەم هه‌ل‌ومه‌رجه ناله‌باره‌ی ژبان وا ده‌کا که ئیتر سه‌ید کامیل
خۆی بۆ ناگیریته‌وه و ده‌که‌ویته کۆچاوکۆچ و گه‌رمین و کوێستان

^۱ سیه‌ری ئازادی، هه‌وراز و نشیوه‌کانی میژووی خه‌باتی کۆمه‌له‌ی ژ.ک، ۱۳۲۱-۱۳۲۴،
که‌مال عه‌بدوللاهی، سلیمانی، بێکی ژین، لاپه‌ره‌ی ۲۴۱. (کاک که‌مال نووسیویه‌تی
«زرنگ»، به‌لام به‌پێی شیعریکی که‌ لی‌ره‌دا هاتوه «زرنگ»)

کردن، به لَام له باری بیر و باوه پوه ناگورې و هېچ
چاوسو ورکړنه و هیک نایشه مزیتې و ده ست له رېبازی
نازاد یخو ازانه ی هه لُناگرې. جا هه ربویه ساواک چاوی دووسه ری
پنی هه لُنایه و هه میسه گو یقولاغی وه دوو ده خا. هه رکات شیعرینکی
نیستمانی و بهر چا وروونانه ی لی بلاو ده بڼووه و ده که و ته زار و
زمانان، خیرایه کی ده گه یشته سه ری و هه لُیانده پینچا و نه ویش ده بوو
به پینه و په رڼ و هینانه وه ی شیرو ریوی، خوی در باز بکا یان ده بوو
ماوه یه کی زور قاچاغ و له خو وریا و شه و به کتو بووبا.
گومانم نییه که سید کامیل وه کوو زور به ی ناواله پته وه کانی،
هه تا نه و رڼو ه ی ژیا، له سه ر سوینده که ی کومه له ی ژک رویش ت و
وه فادار بوو به نامانجه به رزه کانی. هه رگیز کولی نه دا و به پیری
ده یگوت:

تمه منی من له سالی سی و دوو بوو^۱
ئاگری سه ر به خو یی گه ل هه لُبوو
نه کوژاوه گه یشته هفتا سال
تمه منم، نه ی عه زیزی کیژ و کال
نیسته که ش وا ده زانم هه ر لاوم
هه ر له سه ر بیر و باوه پم ماوم
یا به ناواتی خو موه ده مرم
یا نه، ناوات له باوه شم ده گرم

^۱ بهم پینه ده بی مبهستی سید کامیل بو چند سالیک بهر له دامه زرانی کومه له ی
ژک و کومار بن.

هه‌لکرانی ئالای له گهردیگلان

به‌پێی ده‌قی ژماره ٥٥ ی رۆژنامه‌ی کوردستان، لاپه‌ره ٣-٤ (١٣٢٥/٣/١٨ - ١٩٤٦/٦/٩)، به‌بۆنه‌ی هه‌لکرانی ئالای کوردستان له گهردیگلان، رۆی و په‌سمیک به‌رێوه‌ده‌چی که ئیمه‌ش ده‌قه‌که‌ی کوردستان بلاو ده‌که‌ینه‌وه. هه‌رچی له ده‌قه‌که‌ زیاد کرابێ خراوه‌ته‌ نیو قولاپه‌وه و ته‌نیا به‌ باری ریتووس دا گۆرانی به‌ سه‌ردا هاتووه. تینی له سه‌ر شیعره‌که‌ کراوه‌ته‌ په‌راوێز.

هه‌لکردنی ئالای موقه‌دده‌س له کومیته‌ی محه‌للی گهردیگلان رۆژی ١٣٢٥/٣/٩ له حوزووری ژماریکی زۆر له مالکین و زانیان و سادات و موخته‌ره‌مین و جووتیر و زه‌حمه‌ت‌کیشان که ژماره‌یان به ٦٠٠ که‌س گه‌یشتبوو، ئالای موقه‌دده‌سی کوردستان که له لایه‌ن چه‌ره‌تی پێشه‌وا را بو کومیته‌ی ناوبراو به‌ خه‌لات ناردراوو، پێشوازیه‌کی یه‌که‌جار شایان کراوه و به‌ سه‌روودی میلی خوێندنه‌وه و ده‌سه‌رژێ تهن‌نگان و گاوگه‌ردوون ئالای موقه‌دده‌س وارید و له سه‌ربانی کومیته‌ی محه‌للی گهردیگلان چه‌قینه‌دراوه. له کاتی رۆوبه‌روو بوون به‌ ئالای موقه‌دده‌س، سه‌دری کومیته‌ی نیوبراو ئاغای سه‌ید کامیل له ته‌سپ دابه‌زی و به‌م جوهری خه‌تاب به‌ ئالای موقه‌دده‌س کرد: به‌خیر بێی ته‌ی سه‌مه‌ری زه‌حمه‌ت‌کیشانی رێگای ئازادی! به‌خیر بێی ته‌ی مایه‌ی سه‌ربه‌رزیه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد! به‌خیر بێی ته‌ی گوڵی باغی کوردستان و چقڵی چاوی دوژمنان! [پاشان] له لایه‌ن ئاغای سه‌ید عه‌بدوله‌عزیز سه‌یاده‌ت، مه‌لا عه‌بدوله‌مجید موده‌ررسی تورجان، مه‌لا سه‌ید عه‌زیزی شیلاناوی [و] خه‌لیفه مه‌لا عه‌لی [عایلی]، چه‌ند وتاریکی گه‌رم‌و‌گور خوێندرایه‌وه و ته‌م شیعرا‌نه‌ی ژێره‌وه‌ش له لایه‌ن ئاغای سه‌ید کامیل، سه‌دری کومیته‌ی [گهردیگلانه‌وه] ئیراد کرا:

لهو پارچه سئ رهنگهی وهک بالی هومای ئالا
ههودایهکی لئ بووه، فهوری له ملم ئالا^۱
ئهو رشتهیه تا مهحشر، مهحکهم له ملمدایه
کیشامیه ژیر سایهیی، ئیستیکه بهبی پهروا^۲
پهروام نییه تا مردن، لهو وهختهوه دیتووومه
گرتووومهته ئامیزم، ههر زالهیهتی بهدخوا
ئهو داره چ داریکه؟ تیری جگهری دوژمن
بروانه به شابالی، چهن زاله به سههر زالا
ئهو حاسله پیم وایه، گهنم یهک و سهده دهبرئ
بهو دوو گوله گهنمانه، وا دیاره له پرووی ئالا^۳
نووکی قهلهمی یهعنی، بینووسه لهبو دوژمن
بهو رۆژه له پرووی ئالا، مهعلوومه که لیت قهوما^۴
تهعریفی نییه ئالا، ئالایهکی رهنگیه
سوور و سپیی و سهوزه، رۆح حازره بو سهودا
کالایهکی پر قیمهت، بو میللهتی کوردستان
نرخسی بهدهر و زیاده، ئهمرۆ له سههر و مالا

^۱ له دهقه سههرهکییهکهدا به ههله نووسراوه: ههودایکی لئ بوو....

^۲ له دهقهکهدا نووسراوه: کیشامیه ژیر سایهیی ئیستا بهبی پهروا. ئهمهش ههلهی تیندا نییه، بهلام دواتر شاعیر خوی گۆریویهتی.

^۳ له دهقهکهدا هاتووه:

ئهم حاسله پینم وایه یهک سهده دهبرئ گهنم
ئهو دوو گوله گهنمانهیی وا دیاره له پرووی ئالا

میسرهعی یهکه ممانای تهواوه، بهلام دواتر سید کامیل ریکتری کردووه. میسرهعی دووهم، ههلهی چایی تیندایه و «بهو» دروسته نهک «ئهو».

^۴ له دهقهکهدا نووسراوه: بو رۆژی له پرووی ئالا مهعلوومه که لیت قهوما بن گومان ههلهی چاپه و «بهو» دروسته نهک «بو».

ھەر جىڭگەيىي رووى تىكا، دەيكا بە گول و گولشەن
 دوژمن كە ئەوھى بىنى، ۋەك جوو خمى لى شىۋا
 ئەمروكە لە گەردىگلان رۇژىكە كە كوردستان
 نەيدىوھ ھەتائىستا حاسل لە سەرى سالا
 ئەى كاكى "زىنگ" شىعەرت، پاكى ۋەكوو قەند واىە
 تىفلى دلى كوردستان، بۇى ھەر لە گوروگالا
 تۆ ھاتى بە سەر ھاتم، بۆ زىارەتى بالاكەت
 ۋا نوووكى قەلەم نووسى، تارىفى قەد و بالا

كۆچاوكۆچ

ھەرۋەك پىشتەر باس كرا، سەيد كامىل پاش دوو سالىك زىندانى،
 سالى ۱۳۲۷ى ھەتاۋى ئازاددەكەرى، بەلام كە دىتەۋە بە سەر
 خەزىنەى بەتال و ھەۋارى خالى دا دەكەۋى و مالىكى رەقۋوروتى
 بۆ دەمىنەتەۋە. بۆ ئەۋەى دەستى بىكرىتەۋە، ئەو سى دانگە ملكەى
 گەردىگلان كە بوۋىتەى دەيدا بە گوندى جەمىيان و لەگەل مامى
 دەگوزىتەۋە و لە باقى دا مىگەلەمەرىنكىش ۋەردەگىرەتەۋە و مالى
 دەچى بۆ ۋى. بە كورتى و كوردى، پاش ئەۋەى سەۋداكەى
 سەردەگىرى و كاروبارى تەۋاۋ دەبى و دەكەۋىتە پىنوشوئىنى سەنەدى
 دىنى جەمىيان، بۆى جىبەجى ناپى و لەبەر ئابروۋى خۇى و
 بىنەمالەى دەنگ ناكە و بە دارى دەستى دەچىتەۋە زەنبىل و لە مالى
 كاكى پەنادەگىرى. دۋاى سالىك بەشىك لە مەرىكانى دەفرۇشى و
 گوندى «كانىبەن»ى سەر بە گەۋرىكى مىرەدىنى سەقز دەكەرى و مالى
 دەگوزىتەۋە بۆ ئەۋ شۋىتە. سالىك دواتر «كانىبەن» دەگوزىتەۋە
 لەگەل دىنى «شىخچۇپان» ھەر لەۋ ناۋچەىە و ھەتا سالى ۱۳۳۳
 (۱۹۵۴) كە دەفرۇشى لەۋى دەبى. پاش فرۇشتى شىخچۇپان، سى

دانگی دینی «قافلاوا»ی دراوسینی زهنبیل له که سیککی خوی ده کړی و بارگه وینه ی دهبا و هه تا ئاخری ته مهنی له ویی ده مینیتته وه. سهد کامیل ئه م جار هشیان سه ودا که ی چاک ده رناچی و پاش ماوه یه ک بوی روون ده بیته وه که ئه وه ی کړیویه تی مولکی ئه وقافه و ئاوا، دهستی له بنی هه بنانه وه دینته ده ر. ئه م جار هس له بهر پاراستنی حورمه تی بنه ماله، بیده نگه ی لی ده کا. ئیتیر به هه ژاری و که م وکووری و ده سکورتی و کشت وکالیککی نه مرنه ژری ده یگوزهریتنی و له هه وراز و لیژه کانی ژیاننی دا خوی نادۆریتنی.

کامیل شا هه تا سالی ۱۳۶۸ له قافلاوا ده بن، به لام نه خوشی تینی بو دیتنی و دیته مالی سهد تاهیری کۆره گه وری له شاری سه قز و به داوده رمان و پزیشکه وه ده خافلی. نه خوشی و مانه وه ی گری وگۆله کانی ده روونی و وه دی نه هاتنی ئاواته کانی سایه به سایه ی دین و سه رهنجام رۆژی ۱۳۶۸/۶/۵ (۱۹۸۹) له شاری سه قز دلی پر تین و تاوی له لیدان ده که وی. کۆچی سهد کامیلی نامراد، هه شیمه تیککی بی وینه وه جوش دیتنی و وه ک شه پۆل ته رمی تامه زرۆی عیشق و ئاواتی کوردایه تی به ره و زهنبیل ده بن و له «مه رقه دان» ئه سپارده ی خودا و خاکی نیشتمانه که ی ده که ن.

تایبه تمه ندیه کانی دیکه ی سهد کامیل

ئاواتی شاعیر، پیاوینکی میوانگر، سه روووخوش، سوارچاک، راوچی و ئهنگیوه بوو. ئه وه نده میوانگر و نان و مال خوش و به خولک و ده رگا کراوه بوو، که ئه گه ر رۆژینکی میوانی نه بووبا، به ژیاننی دانه دنا و وه ره ز ده بوو. هینده ی پی تیکده چوو که مال و مندا ل خو یان لی که نارد ه گرت و وه په نایان ده که وتن. ئه گه ر هه ر نه بووبا، مه لای ئاوه دانی و چه ند که سیککی دیکه ی بانگ ده کردن و نانی له گه ل ده خواردن و ئوخژنی ده گه یشته دل و ده روونی. هه میشه

کوتوو یه تی: «مالیک میوان پرووی تی نه کا یا خوا به سهر
خاوه نه که ی دا ویران بی.»

بو سهرورپووخووشی و رهزاسووکی، به قهولی کوردی کهس
تای نه ده کرد و له پیر، پیر و له جهوان، جهوان بوو. به ئاده میزادی
مرچ و موئن و رهزاتاله وه که یفی ده ژا کا و هه ولی ده دا نو قلی کوپ و
کوبوونه وان بی.

وهختایه ک باسی یه کسم و چاره وی و سواری و سوارچاکی دیته
گۆری، پینش هه موو کهس له موکریان سهد کامیل دیته بهر زهین و
نه زه ری هاوچه رخه کانی. ئه م شوپه سواره تاقانه یه ی ئه و مه لبه نده،
به م جو ره ی لی ده گیر نه وه، له شوینی دوور و نیزیکه وه چاره وییان
هیناوه بو لای، هه تا رایانیننی و فیری غار و قووته و ویرغه و
قه ده م و مقه سته یان بکا بو ئه وه ی سوار بتوانی ته قله و جلیت و
رهبازیان بی بکا. ئه وه نده ی ژیاوه، هه می شه ئه سپ و مایی ره سه ن و
باشی بووه و هه لی راو و رکیف و مامزه کوتانی له کیس نه داوه.
سه باره ت به سه رده می تین و گوری ده ورانی پیشووی ده لی:

ئو کاته جحیلی توندوتول بووم
راوچی کهوی کینو و شیو و دۆل بووم
سوارچاکی ولاتی کورده واری
من بووم به ته نی، له دئی، له شاری
سواریک نه بوو بی و بلی منیش هه م
سوارچاکم و ته قله باز و بی خه م
هه رخۆم به ته نی جلیت به ده س بووم
خاوه ن گوروتین و هیز و هه س بووم

له نه نگیه ویش دا ئه وه نده ده ست پاست و برپا به خو بووه که زور
جاران گره وی بردۆته وه و دهنگی داوه ته وه.

ئاوات لە بواری ئایین و خواپەرستیش دا هەرچەند زۆر ویشک
 نەبوو، بەلام هەم ئەهلی دین بوو، هەم ئەهلی عێرفان. بە
 پارێزگاری و لەخواترسی دەژیا و خۆی لە هەلە و پەلە ی زەمانە
 دەپاراست. وەک موسوڵمانیکی بێ گری و سەرپاست و سروشتی
 هەرگیز خۆی بە دینهووە نەدەنواند و لە دەرگای کەرەمی خودا،
 خۆی بە کەترەخەم و دەرەدار دەزانسی و هانای بۆ دەبرد و
 دەیکوت:

خودا! بۆچی منی بێ چاره بێ دەرد و بەلا ناکە؟
 ئیلاهی! بۆچی دەردی من بە رەحمی خۆت دەوا ناکە؟
 شەوێ تا بەرەیان یارەب، تەمادارم لە دەرکی تۆ
 لەبەرچی من بە خاسانت شەوێکی ناشنا ناکە؟
 ئەگەرچی زۆر گوناکار و هەلەم، ئەمما ئەتۆ یارەب
 کەریمی و جەزام لی ناستینی، کاری وا ناکە؟
 فەقیر و دەستەوئەژنۆم و ئەتۆ کانی کەرەم، رەبیبی!
 دەزانم فەرقي خاوەن تاج و تەختیک و گەدا ناکە
 دلێ هەر بۆیە خۆشە "کامیلی" بێ دەست و پێ، ئیستی
 کە فەرقي رۆستەم و پیاویکی وا بێ دەست و پا ناکە

بەلام وەکوو پێشتریش باسی کرا، هەستی کوردایەتی و
 ئازادیخوازییەکی بە سەر هەموو لایەنیکیدا سواربوو و هاوسەنگی
 هەموو تاییەتمەندیەکانی هاتۆتەووە و بە پێوستی نازانم چی دیکە
 درێژە بدەم، چونکە لە خودی شێعرەکانیدا تەواو رەنگی داوەتەووە.
 ئەوێ راستی بێ، خۆ دەکرا بەر لەوێ بچمە نێو بەشینک لەو
 بابەتانەی پیشوو، زووتر باسی هەست و هونەر و هونراوەکانی بینمە
 گۆر، بەلام وام بە باش زانی سەرەتا رابردووی سەرلەبەری ژبانی
 بە کورتی و لە نووکەووە بینم و هەمووی بەکلایی بکەمەووە، جا
 پاشان بابدەمەووە سەر ئەو خالە درەوشاوێی کە زیاتری پێو ناسراو.

سەید کامیل و سەرەتای گورانی بیرى شاعیرانهی

بوخوی دەلێ هەرکە سەوادم پەیدا کرد یا سەوادم بۆوه، شیعرم
پێ خوش بوو. لە سەرەتاوه لە دانیشتنی خۆمانه و نیو حوجرهی
فهقیان و کۆری شیعر و ئەدەبدا، باب و مام و کەس و کاره
خویندهوارهکەم، کە هەموویان ئەهلی شیعر و ئەدەبیات بوون،
چونکە دەمتوانی شیعرى شاعیره فارس و کوردەکان بە رێک و پێکی
بخوینتمهوه، ئەگەر لەویش نەبووبام، بەدوایاندا نەدارم و شیعیریان
پێ دەخوینتمهوه و دەیانگوت تێکی نادا و باشی دەخوینتیهوه. هەر
ئەودەم هەر شیعیرێکم پێ خوش بووبا، بە باشی دەمنووسیهوه و زوو
لە بەرم دەکرد. دایم و دەرهەم هەوا و سەودای وەزن و قافیه و
ئاهەنگی شیعرم لە دلدا دەگەرا. دواتر وا دیاره هەر بەوانهوه
رانهوستانم و رازی نەبووم و لاقم لە بەرەى خۆم پتر راکیشا و
هەلمکوتایه سەر شیعر کوتن. هەر لەو سەرەدەمانهوه ئیتیر
نەمپساندۆتهوه و دەستم لێ هەلنەگرتوه.

کەوايه سەید کامیل نەمامی شیعرهکانی لە نیو جهغزی دین و
ئەوین و تافی لاوی دا دەگوورئ و دەکەوینتە رێزەى شاعیرانی
سەرەدەمی خۆی لە موکریان. کامیل لە شیعرهکانی دا چەند نازناویکی
هیناون کە بریتین لە «زرنگ، ئاوات، ئیمامی و کامیل» وەکوو
پنشتیریش باسم کرد و اویندهچی کە «زرنگ» نازناوی «کۆمهلهی
ژ.ک» ی بووبی و کەوتبێتە نیو شیعرهکانی.

شیوازی شیعرى سەید کامیل (ئاوات)

ئاوات لە هەموو قالب و چوارچێوهیهکی وەکوو غەزەل، قەسیده،
مەسنەوی، دووبەیتی و چی و چی دا شیعرى هونیهتهوه؛ بەلام وەکوو
ئاشکرایه تاي تەرازووی غەزەلهکانی سەنگیتەرن و دەکرئ بلیسی
غەزەل بێژ بووه.

شیوهی کاره‌کانیشی ره‌نگ و بۆنی نالی و مه‌حوییان پنه‌ویه و سییه‌ری که‌لامی حاجی قادری کۆبی و دواتر مه‌لا مارف و سه‌یفولقوزات کاریان تی‌کردوو. نه‌گه‌ر که‌سینک سه‌رگوریشته‌شی نه‌زانی، به‌خویندنه‌وه‌ی شیعره‌کانی ده‌زانی کیه و ده‌که‌ویته پال کام پۆله شاعیری نیشتمانه‌وه.

ئاوات بابه‌تی شیعری زۆرن، به‌لام نه‌وانه‌ی دیار و به‌رچاون، هم ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تین و هم به‌هه‌ویتنی بیرى ئازادیخوازانه ده‌ستاودراونه‌وه. راسته سروشت‌په‌سندی و لالانه‌وه‌ی ئه‌ویندارانه و ئایینی ده‌بنه به‌شی زۆری شیعره‌کانی، به‌لام کامیل کاتیک گول‌ده‌کا که‌ده‌می وه‌کوو گول ده‌پشکۆی بۆ پینداه‌لدانی ولاته‌که‌ی و که‌لامی ده‌بیته پۆلووی ئاگر بۆ گیانی خه‌نیمانی نیشتمانی.

ئاوات له‌ده‌ربهرینی هه‌ست و سۆزی بزگاریخوازانه‌ی‌دا زۆر جارن له‌جه‌نگه‌ی تاریکی و نووته‌کی سه‌رده‌می ره‌شی پاشایه‌تیدا، په‌نای بردۆته به‌ر سه‌مبوله‌کان و بۆ نمونه، گه‌لی به‌مه‌لیکی وه‌کوو که‌و شوبه‌اندوو یان وشه‌یه‌کی وه‌کوو «شه‌و»ی به‌تیل و به‌ندی ده‌سه‌لات داناوه.

ئاوات له‌زمان‌دا شاعیریکی ره‌وانیژه و هه‌ته‌لۆکه و مه‌ته‌لۆکه‌ی له‌خه‌لک دانه‌هیناوه و هه‌ر نه‌وه‌ش وای کردوو که‌له‌چاو شاعیرانی هاوته‌مه‌نی، زۆرت‌رین شیعری بکریته به‌سته و گۆرانی.

فه‌وتانی زۆربه‌ی شیعره‌کانی

وه‌کوو ئاشکرایه و پێویسته باسی بکری، له‌زه‌مانی ده‌سه‌لاتی پیشووش‌دا خویندن و نووسین به‌زمانی کوردی قه‌ده‌غه‌بوو؛ نه‌گه‌ر کتیب یا نووسراوه‌یه‌ک - جا با سیاسیش نه‌بویه - به‌لام مادام ئه‌وه‌ی که‌کوردی بوو، ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونی، گیران و لیدان و ته‌نانه‌ت کۆژرانی‌شی به‌دواوه‌بوو.

نهم ههله و مه رجه تال و دژواره وای کردبوو که ئاواتیش وه کوو
 هاو بیرانی دیکه ی ئه وه نده ی بۆی کرابا به ره مه کانی دهشارده وه و
 بن عهرزی ده کردن. جا له بهروه ی عاده تی وا بوو که به جه وه ره
 دهینووسی، ئه وانه ی بن گل کرابوون یا که لینا و که لینیان پین کرابوو، وا
 پاک ببوونه وه که ساغ نه بنه وه و بۆمان نه چنه وه سه ره یه ک. به پراستی
 نه گهر هۆنراوه کانی بنینه تای ته رازوو، تا قورسه که ی نه ماوه و
 سه ری تینداچوو. ئیستاش جاروبار و لیرو له وئ هیندیک به ره مه می
 له که سانیکی دلسۆزه وه ده که ونه ده ست که لای بنه ماله نه ماون.

ده ردی سه رباری هه موو ده ردان و رزین و فهوتانی زۆربه ی
 هۆنراوه کانی، رووداو یکی دلته زینه له سالی ۱۳۴۶. رۆژنیک که
 سه ید کامیل و هه یچ کام له ئیمه کوربه کانی له ماله وه نه بووین،
 پیاوه کانی ساواک ده چن و ده وری ماله که ی ده گرن. پیاو یکی
 به وه فای سه ید کامیل که ده زانی گه له که ی ناسکه و ره نگه کتیب و
 ده فته ر و نوو سراوه کانی بینه خه نیمی گیانی خاوه ن مال، خه یرایه کی
 خو به ژووره که ی سه ید کامیل دا ده کا و گورجیکی هه موویان کو
 ده کاته وه. له و کاته دا ته ندوور گر ه مشقه لانی ده بی و ئه ویش له و
 جه نگه ته نگه تاو ییه دا چی پین شک نایه غه یری ئه وه ی بیابا و بیانکاته
 ده سه ته چیه ی ناگر و ئاوا ویشک و ته ری پینکه وه ده سووتن. ئه مه ش
 خه ساریکی گه وری بپه گه رانه وه بوو که تازه ماریجه ی نه ده هات و
 نه شهات. ئاوات دوا ی ئه وه ی ده گاته وه و به رووداوه که ده زانی، چی
 پین نامینی غه یری ئه وه ی بلی هه ی ده ستی شکاوم و تازه هه زار
 هاواریش به پوولیکه.

ئاوات و شاعیرانی هاوچه رخی

ئاوات له گه ل تیگرای شاعیرانی هاوچه رخی خو ی له موکریان
 نیوانی زۆر خوش بووه و له گه ل زۆر که سیان شیعر ی گۆریوه ته و،
 به لام به داخه وه زۆربه یان نه ماون. مامۆستایانی گه وری وه ک

هینمن و ههژار به ماموستا ناویان بردووه، نهگه چچی رهنگه له بهر نهو ههش بووبی که لهوان به ته مه نتر بووه و ویده چنی پتر رهنگی خوشه ویستی لئ نیشتب. مام ههژار کورته وتاریکی له سهر چاپی ههوه لی دیوانه که ی نووسیوه که به دوا ی نه م پیشه کییه دا هاتووه. له گهل ماموستایان خاله مین، هندی و میرزا محهمه دی نووری نامه ی شیعریان پیکه وه ئال وگۆر کردوون. له گهل خوالی خوشبوو ماموستا مه لا غه فووری ده بیاغی زۆر دۆست بووه؛ پئی وا بوو نه گهر چاوی بووبا، رهنگه کهس به شیعر دهره قه تی نه هاتبا و توژی نه شکاندبا. دۆستایه تی له گهل ماموستا مه لا که ریمی سارده کوستانی (راوچی) به کینکی دیکه لهو په یوه نندیانه بوو که خوی به دۆستایه تیه کی راسته قینه و نه پساوه ی داده نا.

لهوانه بترازی، سهید کامیل له هه موو کهس زیاتر هۆگری ماموستا حه قیقی بوو، چونکه له هه ره تی میرمندالی و باو خوشی را پیکه وه بیوونه ئاواله فقهی و ئاوال شاعیر و به کجار گهرم وگۆر و به کدل و به ک زمان بوون. نامه گۆرینه وه ی مابه ینی نه م دووانه له هه موو شاعیرانی دیکه ی هاوسه رده می زیاتره. چهن نامه یه کی شاعیرانه ی له گهل ناغا سهید قادی سه یاده تی ئاموزای گۆرپه وه که نیشانه ی خوشه ویستیان پیه دیاره.

سهید کامیل نیوانی له گهل شاعیران و نووسه رانی که ته مه نتر له خوشی به کجار خوش بووه و هه ودای دریزی ته مه ن نه م رینگایه ی لئ نه ته نیوه و ده توانین باسی کاک سه لاهه ددین ناشتی، کاک نه حمه د مه ولانی، کاک سه عید نه ججاری (ئاسۆ) و کاک په سوولی که ریمی (سووتاو) بکه ین. نه م که سانه به پنی پله ی خوشه ویستی و نیزیکایه تی روحی، هه رکام سه ریان داوه و نه وه نده ی بزیان کراوه پینان لئ نه برپوه. به تایبه ت کاک سه لاهه ددینی ناشتی هه ر نه وه نده ی هه لئکی بۆ هه لکه وتبا، له دینی قاقلاوا یان له هه ر شاریک که سهید کامیل سه فهری بۆ ده کرد، خوی ده گه یانده لای و راده ی

نیوان خوشییان له شیعەرگۆرینهوه یان دا چاکی رهنگ داوه تهوه و
 پنیوست به شی کردنهوهی من ناکا. له گهل کاک «سواره»ش نیوانیان
 وهک مام و برازایهک زۆر خوش بووه و شیعیریان گۆرپهوه تهوه و
 ههمیشه دهیگوت ههر به تهنیا سواره جوانه مه رگه و کهسی تر.

چایی دیوانی ئاوات

سالی ۱۳۶۵ی ههتاوی (۱۹۸۶)، دیوانی ئاوات به ههول و
 تیکۆشانی کاک سهد نهجمه ددینی ئه نیسی، له چاپخانهی مه هاره تی
 تاران چاپ کرا، به لام به راستی له باری ریتووس و ههله برکرانهوه
 به کجار کۆله وار بوو. ههر ئه وهنده بوو چاپ کرابوو، ده نا هیچکام
 له و کارانهی که ده بی له گهل چایی به ره مه میک بکری، وه به رچاو
 نه گیرابوو؛ که چی دیسانیش مالی ئاوا بی که توانی ئه مه ههنگاوه
 باوی و ئاوات چاوی به دیوانه چاپ کراوه که ی روون بیهتهوه.

کاک نهجمه ددین جاریکی دیکه و سالی ۱۳۸۱ سه ره له نوێ ههر
 به و شکل و شیوه یه ی پیشوو دیوانه که چاپ ده کاته وه که تهنیا
 روویه رگه که ی ده گۆری و به راستی ئه مه جاره یان جینگای ره خنه و
 ههله بیه نه وه یه، چونکه زۆر جاران گری و گۆل و گرفته کانی خرابوونه
 به رچاو و به گوینی دا درابزوه. ئه مه جاره ی دووه مه ره هه ره له
 مه هاباد چاپی کردووه. جاری سینه مه یس سالی ۱۳۸۷ ره هه ره و چاپی
 کردۆته وه و ههر کاری کاک نهجمه ددینه و وهک جاره کانی پیشوو
 ههر به نابوختی بلاو کراوه ته وه.

خوینه ری خوشه ویست! ئه وه ی راستی بی من وه کوو کوپی
 سهد کامیل هینه دم گله و گازنده هاته وه سه ری و گویم پرکرا له
 پرته و بۆله ی هه ق و به جی، که سه باره ت به چاپی دیوانه که ی، قۆلم
 هه له مالی و وئ که وتم و ئه وهنده ی بۆم کرا که وتمه گو له چینه وه و
 دۆزینه وه و کۆکردنه وه و کړوکاشی شیعه ر کانی. پاش ئه مه کاره
 هاتم و له م رینگا سه خته و هه له مووته دا، به رۆکی کاک «حه مه ده مینی
 شاسه نه م»م گرت و ئه ویش به و په ری له سه ره خوینی و رۆح سووکی

ئەرکی نووسینه‌وه و دیسان و دیسان نووسینه‌وه و به‌سه‌ردادانه‌وه و
 راست‌کردنه‌وه‌ی وه‌ئەستۆ گرت و پرتە‌بوژله و برۆییانوی
 هه‌له‌گرانی به‌ برۆ‌خووشی وه‌رگرت و به‌چاوی کردن. له‌گه‌ل
 سپاس و پێزانینی زۆر له‌ خودا ده‌خوازم بۆ خزمه‌ت به‌ فره‌هنگ و
 زمانه‌که‌مان هه‌ر ساغ و ته‌مه‌ن‌دریژ بێ. دواتر هانام برده به‌ر دوو
 خوشه‌ویستی باوه‌رپیکراوی ئاوات، زانا و کارزان و کارناس و
 کارجوان و وردبین و نه‌وه‌ستاو و دايمه‌کار و جینی‌متمانە‌ی
 هه‌مووان: به‌رێزان کاک «ئه‌حمه‌دی مه‌ولانی» و کاک «سه‌لاحه‌ددینی
 ناشتی» که هه‌ردووکیان زۆر به‌ خووشی و خوشحالییه‌وه ئەرکه‌کانیان
 وه‌ئەستۆگرت و له‌ هه‌وه‌له‌وه تا ئاخ‌ر به‌بێ وه‌رزی و ماندوو‌بوون و
 وه‌ستان له‌ سه‌رینه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه‌ی هه‌له‌وپه‌له‌کانی چاپه‌کانی
 پیشوورا بگه‌ر (که ئه‌و به‌شه‌ پرزه‌حمه‌ت‌ترین و ده‌ستگرت‌ترین به‌ش
 بوو؛ له‌وانه‌یه‌ بلیم نزیکه‌ی سالتیکی خایاند) تا رینگ‌وپینگ‌کردن و
 هه‌له‌گرتن و چه‌ند جارێ به‌وردی پێداچوونه‌وه و ده‌رخستنی
 بناغه‌ی زۆر بابەت و رازاندنه‌وه و هه‌موو لایه‌نی کاروباره‌که به‌ سه‌ر
 شانی نه‌وانه‌وه بووه. ده‌ستیان خوش بێ و کورپان نه‌مری و خودا
 راوه‌ستاویان‌کا.

جا بۆیه هه‌ر جینگایه‌کتان پێی باش بوو به‌حمه‌ت‌بووی نه‌وان
 بکه‌ن و له‌ هه‌ر کۆیش تووشی هه‌له‌وپه‌له و گنج‌ول‌وچ و
 خواروخیچی هاتن، نه‌وه له‌ سه‌ر شانی منی بنووسن، چونکی له
 هه‌موو بینه‌وبه‌ره و خواروژووری کاره‌کان‌دا گوێی منیش به‌ ده‌ست
 ئه‌و دوو به‌رێزه‌وه بووه و ته‌مه‌نیشم له‌ هه‌ردووکیان زیاتره و دیاره
 خه‌تی خوار ده‌بێ له‌ ژێر سه‌ری کێ‌دا بێ!

سه‌ید جه‌عفهری ئیمام‌زه‌نبیلی
 (۲۰۱۳/۷/۲۸) ۱۳۹۲/۵/۶

بۆچۈنى مامۇستا ھەژار

برای هونەردۆست و خواوەنمرخ کاکە نەجمەددین ئەنەسی -
خوا بە ئەدەبیاتی کوردی بهێلنی - رۆژنیک وەک فریشتەى بەخت و
هات لە کەرەج کە بۆ من وەک چەزیرگەیهکی چۆل و هۆل وایە پەیدا
بوو، دیوانی شیعری کاکە سەید «کامیلی» لە بن باخەلدا بوو، کە لێی
بروانم و بیرورای خۆمی لە سەر دەربرم، قسینکی سەیر بوو، منی
هەژار بیر و بروام لە سەر چاکی و خراپی شیعری سەید «کامیل»
دەربرم، چی بە سەر چییەوه؟

باوەڕ کە وەک بە شوانیکی شارەزووی دنیا نەدیو بێنی دا تۆخوا
دەربارەى نالی و مەولەوی تاوێگۆزی، بیرورای خۆت دەربرە. بەلام
چۆن دەلێم نا؟ هەلێکی وا باشم بۆ هەلکەوێ کە من کۆمەلە
هەلبەستی «کامیل شا» کە عومریکە بە ئاواتی دیتیانم، دەستی داوێ و
دەتوانم بە راشکاوێ بیانخوینمەوه، چۆن لە دەست خۆمی ئەدەم ...
مەسەلی کوردییە دەلێن «تا نەسیمیک نەبێ هەژاریک بە ئاوات
ناگات».

سەرت نەیهشینم، ئەو بۆی جێهێستم و من شانم لێ داخست و
سەرلەبەرم خویندەوه، یان دەبێ بێم شەو و رۆژنیکى رەبەق لە ناو
بەهەشتیکدا ژیايم کە سۆفی و دەرویشیش هەر بە ئاواتی شتێکی
وان و نایگەنێ.

شێعر و هەلبەستی «کامیل شا» نیازیان بەوه نییه من و سەد من و
نیومنی وەک من بێلین باشە، نەخێر عەتر خۆی دەرەخا و پێی ناوی
عەتار بە تەلاق و سویتدانهوه رەش بێتەوه کە عەتری چاکە.
هەرکەس هەروا تۆزقالتیک بە قەد چاوی میروولە، مرخی شیعری
هەبێ و ئەدەب ناس بێ، دەزانێ سەید «کامیل» چۆن پەریوەتە سەر

چله پۆیه و له گۆمی ئەدەبیاتی زمانی کورددا چۆن مەلەوانیکی
 تاقانەیه، بەلام فزوولی هەلم دەگرێ لە ناو هەلبەستەکانی دا دەمەوی
 بەرانبەرێک بکەم و بلێم بەرانبەر بە بیروپای خۆم فلانەم لە فلانە
 پێ جوانترە کەچی هەمووشیان لە جوانیدا پێ ویتەن.

بە بیروپای من هیچ بوێژیکی کورد وەک کاک کامیل ناتوانی
 بەهاری کوردهواری ویتە بگرێ، سەیریش نییه؛ ئەو پیاوێ هەموو
 تەمەنی لە لادێ و لە کوێستانی کوردستان ژیاوێ و زەینی زۆر
 روونە و هەرچی دەبینی دەتوانی لە میشکیدا بێ کەم و کەسری،
 عەنباری بکا و زۆر بە ئامان و زامان نیشانمانی بداتەوێ.

واتە ئەگەر دەسەلاتم بوایە، حوکمم لێ دەکرد بە لانی کەم هەموو
 بەهاران سەفەریکی ناو هەوارچییان بکا و وەکوو میشەنگوین شیرە
 لە گولان هەلمژێ و بە هەنگوینی بمان داتەوێ، بەراستی کەس وای
 لێ نازانی؛ ئەمما ئەگەر دەلێم لەو بارەوێ زۆر زەبر بەدەستە، مانای
 وای نییه کە لە غەزەل و شیعری نیشتمانی دا بەجێ ماوێ، مالم قەبرە
 هەرچی گوتووێ مەحشەری کردووێ و خویتەدەوارانی
 ئەدەب پەرۆر و دورناس دەزانن کە سەید «کامیل» زۆر شاعیریکی
 کەم ویتەیه و ئیحتیاجی بە پێداهەلدانی من نییه ...

لە خوام تەلەبە مەرگی نهیبم و لە خوام تەلەبە بتوانی پتر
 ئەدەبیاتی کورد گەشە پێ بدا. ئامین یا رەبیبە لعالەمین.

شاگردیکی بچووی سەید کامیل

عەبدوڕەحمان «هەزار»

کەرەج ۱۳۶۴/۹/۱۸

غەزەل

پارائەوہ

ۛوورەشى دەرگای خودام و سەرفکەندەى موستەفا
 شەرمەسارى رۆژى حەشر و مل کەچى ئالى عەبا
 چارەپەش، شەو تا بەيانى ھەر ئەم وئەولا دەکەم
 ھەرۛوہ کوو ماری بریندار ھەلدە سوورپم بئ سەدا
 ۛوۛ لە کوئ کەم یارەبى، چ بکەم لە دەس عىسیانى زۆر
 غەیری دەرگای تۆ نییە دەرکى کە رەحمم پى بکا
 دیمە دەرگاکەت کە بو چاک و خراب ئاوالەپە
 کەول و پیستم رادەخەم تا ھەم لە دنیای بئ وەفا
 ھەر ئەوئەندەم بەس کە تۆم ناسى و لە تۆ داوا دەکەم
 لیم بیوورى و خوش بى لیم و نەسینی لیم جەزا
 ۛووم رەشە، ئەمما سەر و ریشم وەکوو بەفرى سپى
 بەو سەر و ریشم بیەخشە! نەک بە ۛووی ھیندە سیا
 "کامیل"ە نیوم، بەلام ناقیس لە دنیا مامەوہ
 چونکە بئ مەیلی ئەتۆم زۆر کرد، ھەتا توانیم خودا!

قاقلاوا، ۱۳۶۲ى ھەتاوی

جهڙنی ئیمه*

وهك ده لٽن نازاد بووه سهد شوكر كاك سهد مستهفا
بويه دنيا پرېووه نه وړو له دلخوشي و سهفا
جهڙنی ئیمه بوو به دوو نهوسال به لوتفی كردگار
با له دل دهركهين خهم و هسرهت هموو جهور و جهفا
با وهخړبين شوكری يهزدانی مهزن بينينه جي
بوغز و كينه لابهړين و بيننه سهر سيدق و سهفا
هر شو و پرژينك هزار شوكری خودا هيشتا كه مه
چون بكهين ئیمه به جاريك و به سهد جار ئيكتيفا
هر له ئیستاو هه تا ده مړين بليين ياره ب شوکور
هر نهو نهو، خاوهنی لوتف و عهتا، مهر و وهفا

قافلاوا، ۱۳۶۴ی هه تاوی

* بو نازادبوونی حاجی سهد مستهفا په يادهت، ناموزای ثاوات له زيندان
بحر رمل مثنون محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ھات بەھار

ھات بەھار، ھینای بە بار تزوی گول و موشکی خەتا
 سەوز و سوور بوو، خوار و ژوور و چیمەن و دەشت و چیا
 دوورزەنی ھەوری بەھار و پڻوہ بەفری بەندەنی
 لیک بەرانبەر بوون وەکوو لەشکر لە عەرزی تا سەما
 دای بە سەر بەفرا شەبەبخوون، بوو بە ئاردی نیو دروو
 داینەواند پشتی کلیلە، راپرفاند مەئمووری با
 ھەر ھەرەس بوو، لەشکری زستان لە ترسان ھەلوەری
 دیارە قەلغانی سەھۆل بوو، دوی ئەویش پشتی شکا
 تاوولی سەوزی لە جینی بەفری سپی ھەلدا بەھار
 چوونە پیشوازی، گرووھی سویسنە و ھەلز و کەما
 چەھچەھەیی بولبول وەکوو مووزیکە بو سانی گولان
 فیتەفیتی شوانە، سووتی ئەفسەری تیپ و سوپا
 لەم سوپا و تیپ و قشوونەیی شای بەھار ھیناویە
 شوقی رۆژ نوورئەفکەنە جارجار لە ناو ھەوروھەلا
 سوینن و شەوبۆ و نیرگس، شەشپەر و گول ئاتەشی
 پاکی پشکووتن، بووہ دونیا بە یەک حەشروھەلا

بولبوله زاوا و گول وهک بووک و دل ههروهک دهلال
 دئ و دهچی بۆیان، بهخۆرای، بهبی ماف و بهها
 کورکه کورکی تهیره دئ شهو، یانه سۆزی سینه مه؟!
 ئەم ههرا و بهز مه بههاره، یانه پهردهی سینه ما؟!
 وا رهقیبیش دههپهپی، جووتهی له با دا، تا بلین
 ئەی له بهر ئەم خوشییه، ههتا کهریش ترسی نه ما
 حهقیه تی ئەو گویدریژه ههلهپهپیت و دههپهپی
 ههه له ئینسان تا جهنابی کهر یهکنی برسی نه ما
 هههرکه سئ خاوهن دل و گول بوو ئەوا چوو بۆ گهران
 کهس نه ما، پیر و جهوان، چاک و خراپ، شیخ و مهلا
 ئەی سهبا! خو تۆ دهلین په یکنیکی توند و خوشهوی
 ههسته، پیاوانه برۆ لای یاری بئ میهر و وهفا
 پئی بلنی ههستی له خهو، خونچه هه موو پشکووتوو
 بیته دهه، تا سهه له بهر خوی نئ وهکوو چاوی حهیا
 بولبول و دل بۆ گولان، ئەو ههلهفری، ئەم دههپهپی
 ههلهفرینه، دههپهپینه، پیکه نینه، "کامیلا"

گهردیگلان، ١٣٢٩ی ههتاوی

بە ھار ھاتەوہ

بە ھار ھاتەوہ، گول دەبن پەیدا
چیمەن، سەوزایی، ئەو بېروا پیندا
تۆوی دلەکە ی خۆم ھەلگرت بۆ ئەو
لە مەلەبەندی وی چاندم لە ریندا
گولالە سوورە بیتە پینشوازی
بالینی پیرسی مەیلی بە کی دا؟
ھەروەک دل دەچی: سوور و خویناوی
بۆ پینشواز باشە، بۆی بوو شەیدا

زەنبیل، ۱۳۱۲ی ھەتاوی

زستانی شیخ چۆپان

زمهه‌ریزینک بوو به نیو زستان و هات و رابرا
 عاله‌مینکی برد له‌گه‌ل خۆی، تا چووه چالی فه‌نا
 کرده‌وه و پاشماوه‌که‌ی نه‌و، بۆگه‌نی لاشه‌ی ولاخ
 شوین و ئاساری گلاوی هیچ له‌ مالن‌دا نه‌ما
 خه‌گه‌ هه‌لچۆرا له‌ چه‌وری، ئارد له‌ که‌ندوو بۆته‌ تۆز
 ماست و دۆ، که‌شک و په‌نیر، تۆزئ نه‌ما‌بوو بۆ ده‌وا
 قووتی دا زستان هه‌چی بوو، قووتی حه‌یوان و به‌شه‌ر
 کاله‌ کادین بوو قوتار و گیا له‌ قۆریه‌ و گیشه‌دا
 جه‌رگ و دل ره‌ش بوو له‌تاو بی‌سوختی و دار و ره‌ژی
 بوو سپی چاومان له‌ حه‌سره‌ت تام و بۆنی فه‌ند و چا
 خش‌خشه‌ی گرت که‌ل له‌ سه‌رمان، مرد له‌ برسان بز و کار
 لاره‌شه‌ گه‌ییه‌ ولاغ و گوینه‌په‌ی گرت جوانه‌گا
 که‌ر له‌ سه‌رمانا هه‌لیکیشه‌او گۆنی و هاته‌ ده‌ر
 چوو ده‌گه‌ل گۆی‌کورتی نه‌حمه‌ق که‌وت و لێک بوونه‌ برا
 هاته‌ ده‌ر لاشه‌ی مه‌رومال، بی‌ژومار و بی‌حساب
 سه‌گ له‌ خوشی‌خوشیا رینک که‌وتنه‌ خوشی و سه‌ما

گۆشتیان نەخسورا لە بەر لاوازی و ئەسپین و گەنە
پێستیان نەکرا بە وەسلە، دەستی ویکەوت و درپا
"لالەشوان" لال بوو لە کێو و "کاکەریم" کوێر بوو لە مال
ئەو لە تەندوور بۆتە تاجۆ، ئەو لە کەژ ھاوار ئەکا
هات بەهار، ئەمما لە پاش بارانە بۆچیمە کەپەنک!
یا لە پاش مردن چ سوودینکی هەیە ئاوی بەقا؟
هات بەهار، ئەمما بەهاری هێندە پڕ سەیر و سەفا
نەبۆه قەت، نە ییدیوه کەس لەم دەورەدا، نە شیبیسترا

شیخچۆیان، ۱۳۳۲ی هەتاوی

بای واده

ئەى شنهى خوشى بههار، بای واده! هەر تۆى شاره‌زا
 بۆ کهژ و کۆسار و دهشت و لووتکه‌یی به‌رزى چیا
 چاوه‌پى بووم زوو نه‌هاتى، بۆ نه‌هاتيم بوو مه‌گه‌ر؟
 لاره‌مل بووم وه‌ک وه‌نه‌وشه، ئاخى نه‌ستۆم شكا
 چاوى خۆم هينده بریوو من له پىنگای هاتنت
 هه‌روه‌کوو ئی‌رگس له باغ و گولشه‌نا چاوم پوا
 گیانه‌که‌م! چابوو که هاتى، وه‌ک هه‌ناسه‌ى من نه‌بووى
 ساردوسر، بى‌خیر و بى‌قازانج و ئامانج و سه‌فا
 وا شوکۆر ئه‌ورۆ شنه‌ت هات و گه‌شاوه‌ می‌رغوزار
 داغداره به‌فر و لى‌ی قه‌وما هه‌ره‌س، پشتى شكا
 ئەى نه‌سىمى به‌ربه‌يانانت وشه‌ى ژینى نوئى!
 ئەى کهزه‌ى خوشت هه‌کیمی حازىقى ده‌رد و به‌لا!
 بۆ گول و گولزار و باغ و چیمه‌ن و ده‌شتى ولات
 تۆى ده‌به‌خشى دیمه‌ن و تۆى مایه‌ی نه‌شوونوما
 دارى گول، سه‌رو و چنار و لاله‌زار و ناره‌وه‌ن
 رىک له خوشى تۆ ئه‌وا که‌وتوونه هه‌له‌پرکى و سه‌ما

لالە و نەسرین و گۆل، سونبول، وەنەوشە و یاسەمەن
نیرگس و شەویۆ هەموو پەر غونچە و بەرگ و گەلا
کوندەبوو خویتندی لە شاخ و بۆلبول و قومری لە باخ
هەریەکی هاوار ئەکا: وا با خەلات پەخشان ئەکا
کانیاو تۆقین لە بن بەرد و خەرش پەر بوون لە ئاو
میرگ و دەشت و دەریا، بۆتە یەک حەشرو حەلا
رێک وە دەریا و کەوتن کۆرە کال، کێژ و لاو، پیر و جوان
دەس لە ناو دەستان، بە هەڵپەرکی رەفیق و ئاشنا
کەس نەما ئەمڕۆ لە شار و دی، هەموو چوونە دەری
هەر "ئیمامی" مالا مالا بێ سەلا و بێ سەدا

قافلاوا، ۱۳۵۰ی هەتاوی

نامۆزگاری

تۆ له گهل هاوال به مؤلّهت به، ههتا بتهكن به شا
زه پره پهره به، ههتا بتهكن به رۆژى روى سهما
عهيبى خهلكى قهت مهيينه، ههر سه رنج ده عهيبى خوت
تاوهكوو عهيت بپوشن، گيانه غهيره و ناشنا
ئه رخهيان به، غهيبهتى تۆش ههر دهكا ليرولهوئ
غهيبهتى ههر كهس له لاي تۆ ههر كهسى ييتوو بكا
باسى نامووسى كهسى ناكا به مهعلوومى ئهوهى
گهر به نامووس بى، له دونيادا مرويانه ژيا
ههر كهست دى كهوتوو، دهستى گره ههستيتوه
تاوهكوو پاشان بيتته پشتيوانى وهك برا
ههر كهسى لىت قهلسه، چاوم! پىكهنه، ئابرووى بهره
توورپهيبى لهم عهسرهدا هه مبانه يىكه پر له با
وهك "ئىمامى" به، كه غهير و ناشنا لىي پازىيه
چونكه قهت نهيكرد به عومرى سىرپى خهلكى ناشكرا

گهرديگلان، ۱۳۲۲ى ههتاوى

نیرگسی مەست*

نیرگسی مەستی ئەو کە وا سەیری گول و چەمەن دەکا
کایە بە سۆنسن و گول و شوخی بە یاسەمەن دەکا
دل لە شەکنجی زولفی ئەو لانەیی کردوو قەدیم
مەنەیی مەکە شەوانە گەر مەیلی وەلای وەتەن دەکا
چونکە شکاوە شووشەکە، پاکی بژاوە ئابرووی
بۆیە موشتوووەشە و قسە زولفی شەکنشەکن دەکا
قەددی بلند و شووشی ئەو ئەنە لە سەروی باغ ئەدا
جیلوویی پرچەمالی ئەو رەخنە لە رۆح و تەن دەکا
تەبەعی مەلوولی "کامیل" ت، کاکە چلۆن دەگا بە تۆ
شەشەری بەستراوە ئەو، ئارەزوویی کەفەن دەکا

شیخ‌چەزبان، ۱۳۳۲ی هەتاوی

* نامە بۆ خزمەت کاکە، "حاجی سەید موحەممەد نوورانی"
بەر رەز مەن مەطوی مەخبون: مەفتەلن مەفاعەلن مەفتەلن مەفاعەلن

نالآ

لهو پارچه سنی رهنگهی وهک بالی هومای نالآ
 ههودایهکی لی بۆوه، فهوری له ملم نالآ
 نهو رېشتهیه تا مهحشر، مهحکم له ملمدایه
 کیشامیه ژیر سایهی، ئنستیکه بهبی پهروا
 پهروام نییه تا مردن، لهو وهختهوه دیتوومه
 گرتوومهته ئامیزم، ههر زالهیهتی بهدخوا
 نهو داره چ داریکه؟ تیری جگهری دوژمن
 بپروانه به شابالی، چهن زاله به سهر زالا
 نهو حاسله پیم وایه، گهنم یهک و سهدههبری
 بهو دوو گوله گهنمانه، وا دیاره له پرووی نالآ
 نووکی قهلهمی یهعنی، بینوسه لهبۆ دوژمن
 بهو رۆژه له پرووی نالآ، مهعلوومه که لیت قهوما
 تهعریفی نییه نالآ، ئالایهکی رهنگیه
 سوور و سپیی و سهوزه، رۆح حازره بۆ سهودا
 کالایهکی پر قیمهت، بۆ میللهتی کوردستان
 نرخیی بهدهر و زیاده، ئهمرۆ له سهر و مالا

ھەر جینگەيى رېوى تىكا دەيكا بە گول و گولشەن
دوژمن كە ئەوھى بىنى، وەك جوو خمى لى شىوا
ئەمىركە لە گەردىگلان رېوژىكە كە كوردستان
نەيدىوھەتە ئىستا حاسل لە سەرى سالا
ئەى كاكى "زىنگ" ^۱ شىعەرت، پاكى وەكوو قەند وايە
تىفلى دلى كوردستان، بوى ھەر لە گوروكالا
توھاتى بە سەرھاتم، بو زيارەتى بالاكەت
وا نوووكى قەلەم نووسى، تارىفى قەد و بالا

سەرچاوە: رېژنامەى كوردستان، ژمارە ۵۵، ۱۳۲۴ى ھەتاوى،

بە بۆنەى ھەلکردنى ئالا / گەردىگلان

۱ زىنگ، نازناوى ھۆنەر بووھ لەو سەردەمەدا.

بولبولی گولزاری ئەدەب*

کۆچی کرد بولبولی گولزاری ئەدەب
دەرکی بەسراوە هەموو شاری ئەدەب
رەونەقی هۆنەری کوردان ڕۆیی
لەبرەو کەوتوو بەسراوە گولزاری ئەدەب
کە بەهار و بوو کە گول پێنەکنی!
گول و گیا بگری بە ئازاری ئەدەب
ڕۆیی ئەو هینمی زانا و بەرینز
مانگە ئاوا بوو لە گۆفاری ئەدەب
پیر و لاو ڕینکی بە گریان و دەلین:
داخەکم ون بوو ئەساری ئەدەب
خۆشەویستی گەل و مامۆستا بوو
پاکی رەش پۆشە سەر و خواری ئەدەب
ڕێکەوت قافلەیی شیعەر و هونەر
وەک دەلین کەوت و نەهات باری ئەدەب
مەنزلی شاعیرەکان تاریک بوو
دەرکی بەسراوە بە بزماری ئەدەب
چاوی "ئاوات" وەکوو گۆمی خوین
بۆ لە قیس چوونی کەس و کاری ئەدەب

قاقلاوا، ١٣٦٥ی هەتاوی

* شینی مامۆستا هینم

بەر رمل مسدس مەخبون محذوف: فەلاتن فەلاتن فەلاتن

گیانه کهم*

گیانه کهم! چت لی بکه م؟ داخت له دل بوته قهلات
باری خوئی داوه به عه رزا مهینه ت و شادی ههلات
تو ده زانی چم به سهر هات بهو هه موو دهردانه وه؟
مه نزلم کوئی ه؟ ده با عه رزت بکه م شوین بن له لات
یا گوزه رگه ی عاشقان، یا گیانه مه نزلگه ی دلان
یا ده نا باخی گولان، یا خو چیای به رزی ولان
لهو چوار جیگایه ره نگه شوینی من باش هه لگری
چه شنی که رویشکی هه زاره م کرد له ترسی موشکیلات
یار نه گهر پرسی له کوئی ه "کامیلی" بنی چاره که م؟
پینی بفه رموو: که س نه کیل و به رده ره ق، بنی حاسلات

قافلاوا، ۱۳۵۰ی هه تاوی

* بو کاکي، "حاجي سهيد محمهد نووراني"

بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

قهزات له من كهوئ*

دوئ نهخوش بووی كه نهمن هاتمه لات
 نهی قهزای تو له منی تاقهبرات!
 به شهو و پژ له خودا دهخوازم
 له منی غه مزده بی، دهر د و بهلات
 ون نه بی نووری جه مالت یاخوا!
 له من و مهمله كهت و خهلكی ولات
 سه روی قه ددت كه له بوستانی وهفا
 ناو درا، دوور بی له دهر د و نافات
 مه جلیست گهرم و گوړ و پرووناك بی
 قهت نه كووژته وه یاره بی چرات!
 وه كوو په روانه له تو هالاوین
 ههر نه تو ی خاوه نی فه یز و بهره كات
 كاكه، برژولی منه بوته گهسك
 پی ده مالم هموو خاکی دهر گات
 چونكه بوته كله بو چاوی من
 دیده وو مال و سهرم بی به فیدات
 "كامیل" ت شیت بوو كه تو ی ناساز دی
 سه ری خو ی ناوه، به بی هو شی هه لات

قافلاوا، ۱۳۳۵ ی همتاوی

* دیسان بز کاکي

بحر رمل مدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

نەسىمى نەوبەھار

بە تەردەستى نەسىمى نەوبەھار ھات
بە گورجىش پۇيەۋە، مەن مام و ئاۋات
ئەرى ئەي سەروى بالابەرزى خوشرەنگ!
ئەۋىندە بۇ لەبارە بەژن و بالات؟
لە بەر بەرزى، ۋەبىئالى عاشىقانت
نەگەيىپە گەردىت، ھەيھاتنە ھەيھات!
بە دىل سەردى بەجى ماوم لە ھاۋال
چ سەرگەرمم بە ەشقى ئال ۋوالات
دەمى دىل سەرد و گا سەرگەرمى توم مەن
كەچى تۆشى دەگەل مەن بى موباللات!
لە دوورى تۆ ۋەكوو بولبول دەنالم
بە ھەلبەست و وتەي خوش و مەقالات
لە شەترەنجى خەيالت بازىگەر بووم
بە دەس فىلى فىراقت بووم كىش و مات
بە قورىبىنى ۋەفات بى، گەرچى نىتە
"ئىمامى" ھەر دەلى دوور بى لە ئافات

گەردىكلان، ۱۳۲۰ ى ھەتەۋى

خەلات

بۇ گەلى تىكۆشەرە ئەورۇكە ھات
ھاتى ھەموو كۆمەلە ۋا رۆژ ھەلات
تىنى ئەۋا دا بە ھەموو نىشتىمان
چاكە دەبوورژىتەۋە بۇ كارەسات
سۈيىد بە كەسى ھەر بوۋە، قەت نامرى
ھەر ئەۋە بىۋىتە بە زات و سىفات
مورژدە دەبەم بۇ گەلى ئازا و نەبەز
گەل لە پەت و بەند و قەنارە دەرات
ياخۇ ئەگەر پىر و لەكاركەۋتە بوۋى
كۈا دەس و گۆچانت و شان و عەبات؟
پىرى، جىئىلى، بە جەھەننەم! ۋەرە
بمەرە لە رېئى پىر درودالى ۋلات
يانە خەلاتت دەدەننى بىتۈۋ مای
يا كە شەھىد بوۋى، ئەۋە چاتر خەلات

قاقلاۋا، ۱۳۴۰ى ھەتاۋى

شارى موحەببەت

باش خەستە و و بى چارە و و ئاوارە يە بابت
چاک شىتتى قەد و زولفییە، پەتیارە يە بابت
ترساوہ لە پەش ماری وە کوو زولفی درىثرى
داييم که بە فکر و غەمى ئەو مارە يە بابت
نەردى دەگەلى کرد، لە ئەو ماچ و لەميش رۆح
دۆراندى، ئەوا رۆحى چوو، بى چارە يە بابت
دايناوہ سەرى، رۆيوہ بو شارى موحەببەت
چونکہ بە خودا شوهرەيى ئەو شارە يە بابت

کانىيەن، ١٣٣١ى هەتاوى

بحر هزج مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن

تەشریفى دى يار

فەلەك نالېم دەگەل من راست بە، ھەر كەچ پۈيىنە كارت!
 بەلام ئەوشۇ سەبركە، پىنم دەلېن تەشرىفى دى يارت
 ئەگەر مانگ تۆش لە كەل سەر بېنىيە دەر تا پۇژى، يارەبى!
 بە رووزەردى ھەلىي، شۇقى نەمىنى نوورى روخسارت
 نەسىمى شەو، ئەتۆش دەنگىت نەيى ئەوشۇكە تا پۇژى!
 ئەجەل بگرى ھەناسەت، ھەر نەمىنى شوين و ئاسارت
 كەلەشېر، تۆش مەخوینە، بى ھەرا و بى دەنگ بە ئەوشۇكە!
 سەروما پېشكەشى بالت دەكەم، رۇحم فېداى زارت
 چرا، تۆش ھەلنەبى، بشكىنى و نەوتت لى بىرى ياخو!
 بەجارى تىك بچى، وا گەر بە سەد وەستا نەكەن چارت
 خروس بى دەنگ، نەسىم بى ھەست، چرا كووزاۋە، مانگ خۇى گرت
 كەچى تۆ ئەى فەلەك سەبىرت نەكرد، ھەر بەد بوو رەفتارت!

گەردىگلان، ۱۳۲۲ى ھەتاۋى

بە سەرت

گیانە، شمشیری برۆت خوین دەپژیتى، بە سەرت!
 پوژى رووشت بە خودا، دل دەچزىتى، بە سەرت!
 من بە ھۆى رووتەو ھاتم، كەچى شمشیری برۆت
 كوشتى بىخەبەر و كرددوویە خویتی، بە سەرت!
 خویتی من سوورە، لە سەر كولمەتە، مەشارەو ەلیم
 لەگەل ئەو شیرى برۆت كیشە بوو دویتی، بە سەرت!
 یانى كولمت وەكوو پوژە كە بە زولفى رەشى خۆت
 داینەپۇشى دل و جەرگم دەكولینى، بە سەرت!
 بەو ھەموو سۆیتدە كەسى من، بە سەرى تۆ، ھۆنەر
 ئارەزووی بوو كە موحەببەت بنویتی، بە سەرت!
 گەر دەكیشى لە منى غەمزەدە شیر، پوژى رووت
 ونكە، با ئاسوودە بىم تاكوو سەینى، بە سەرت!
 "كامیل" ئەورۆ بەكول و جۆشە لە سایەى گولى رووت
 وەكوو بولبول بە خرۆش خۆش دەخویتی، بە سەرت!

قاقلاوا، ۱۳۳۵ی ھەتاوی

سەمای سەر

شیاو و پەڕیشانم، وەك زولفی پەڕیشان
خەم بوو بە خەمت هەروەك ئەگریجەیی گۆچانت
بیخە ملم و بیبە، ئەم كەللە بە شەق وەك گۆ
با بیتە سەما بوو تۆ، هەلسوورپی لە مەیدانت
بۆچیمە سەری بێ لەش، بۆچیمە لەشی بێ سەر
هەردووك بە فیدای تۆ بن، هەردووكی بە قوربانت

زەنبیل، ۱۳۳۰ی هەتاوی

پارائەوہ

رېووم لە دەرگاتە وەکوو سائیلی رېووت
 سائیلیکم بە خودا رېووت و قووت
 من و دل نیوہ شەو و کاتی بەیان
 دینە بەردەرکی ئەتۆ ھەردوو بە جووت
 بە ھومییدی کەرەمیککی زۆرین
 لە خودای وا بە جەلال و جەبەر ووت
 بە نەسیمی کەرەمت کۆلکەدرەخت
 تازە بوو، خونچەیی کرد و پشکووت
 پشتی من ئاسنە، پۆلایە مەگەر؟!
 کە لە ژیر باری گوناھا نەبزووت
 ئیتتیکام ئایەتی «لا تەقنەتو»
 ناھومیەم مەکە بوخووت فەرمووت
 ئاھی من وەک نەفەسنی سووبەدەمە
 کەچی ھەر ھات و لە ھیچ کوئی نەنگووت
 شاھیدی حالی منە خویتی دڵم
 کە بە عەینی دەتککی وەک یاقووت
 غەیری لای تۆ نەبی، ئەم قوربەسەرە
 ھیچ پەنای دی نییە، مات و مەبھووت

قاقلاوا، ۱۳۳۴ی ھەتاوی

پیری له ناکاو

له ناکاو پیریم لـئـی وه ده رکهوت
 بهختیش ههروهک خۆم هات و لـئـی خهوت
 ده رکـی نه جـاتم لـئـی داخـراوه
 رینگه ی رزگاریم رێک خوار و چهوت
 پۆزی پووناکم تاریک بوو وهک شهو
 چـرای ژـبانم مـاوه بـئـی نهوت
 فتـیلـه ی حـه یـات به حـال پـووناکـه
 هه رینـا نه ویش لـه سـووتـان کـهوت
 جـینگـای گـه رانـم تـا سـهـر چـۆمـیه
 جـئـی دانـیشـتـنم دـه رگـای مـزگـهوت
 هـه ی هـه ی لـه م ژـنـه لـه م به رـنـچـوونـه
 کـه چـی به و حـالـه ش دـل هـه ر نه سـرهوت
 نه سـپی ته بـیـعهت هـنـشـتا هـه ر سـواره
 هـه ر وـا به کـاره، به جـلـه و، خـۆشـهـرهوت
 چـوارـنـه و هـه لـه سـت، قـه سـیـده و غـه زهـل
 یه ک له دووی یه ک دین، پـنـج و شـهـش، حـهوت
 نه و ته بـعـه سـواره، تـو نـد و رـه وانه
 بـۆ تـۆ "ئـیمـامـی"! زه حـمـهت بـئـی زهوت

قاقلوا، ۱۳۴۰ی ههتاوی

بحر متقارب مثنی ائلم (هجایی): فعلن فعلون // فعلن فعلون

ئىشى حاجى بابەشىخ

ھەر بەناسۇرە ھەمىشە ئىشى حاجى بابەشىخ
 قور دەپتون پاكى قەوم و خوئشى حاجى بابەشىخ
 ئىشى زۆرە نىشى دوورى، ئەر خەيانم پىنى دەچن
 قەوم و خوئش و سۇفىي و دەروئشى حاجى بابەشىخ
 ئەو شەوى ئەو وا بەجىنى ھىشتىن بە دەستى جەم، وەلى
 ھاتنە پىشواز و كەوتنە پىشى حاجى بابەشىخ
 وا فەلەك نالى و مەلەك فرمىسكى سوورى دارژاند
 ەرز و دار و بەردىش ئاخ ھەلكنىشى حاجى بابەشىخ!
 قور بىتون ھەروەكوو "كامىل" لە قىس پاكوو چوۋە
 فكر و تەدىبر و سەلاح ئەندىشى حاجى بابەشىخ

قائلاوا، ۱۳۳۸ى ھەتاۋى

به‌یداغ

هاته‌ده‌ر ئه‌و‌رۆ له‌ می‌حنه‌ت می‌لله‌تی مه‌غدووری کورد
 گه‌ینه‌ ئاوات و مه‌رامی خو‌ه‌موو په‌نجووری کورد
 بی‌که‌س و بی‌ده‌ر بوو ئه‌مما تو‌گه‌یشتی بوویه‌ که‌س
 هه‌ر بژی بو لا‌گریی مه‌، ئه‌ی په‌ئیس جمهووری کورد
 زۆر له‌میژ بوو کورد ده‌پو‌یشن، نه‌گه‌ینه‌ ئاره‌زوو
 تو‌نزی‌کت کرده‌وه‌ بو ئی‌مه‌ ری‌نگه‌ی دووری کورد
 مو‌لکی کوردستان به‌ ده‌ست یی‌گانه‌ پاک وێ‌رانه‌ بوو
 تو‌ له‌ ده‌ستت سه‌ند و بوویه‌ ئامیری مه‌عمووری کورد
 ئاوه‌دان و گو‌لستان و بی‌خه‌زان‌ت ک‌ردووه‌
 به‌و چله‌ی زستان و ری‌به‌ندانه‌ خو‌ار و ژووری کورد
 هی‌مه‌تی تو‌ بوو له‌ سه‌ر هه‌ر هه‌رد و به‌رزایی و لات
 ده‌یشه‌کینی بای فه‌رح به‌یداغی سه‌وز و سووری کورد
 هیزی کوردستان ده‌له‌رزینی هه‌موو شی‌ری ژیان
 عه‌رز ئه‌له‌رزئ وا له‌ به‌ر پی‌ی ئه‌فسه‌ر و مه‌ئمووری کورد
 ئه‌ی "زرن‌گ" تو‌ش رو‌ح و گیانی خو‌ت فیدای ئه‌و زاته‌ که‌!
 تا بلی‌ن پیت ئافه‌رین ئه‌ی رو‌له‌یی مه‌شه‌ووری کورد

سه‌رچاوه‌، روژنامه‌ی کوردستان، ژماره‌ ۸، ۱۳۲۴ی هه‌تاوی، بۆ هه‌ل‌کردنی ئالا

پەيوەند

ئەي زىيى گۈلستانم، تەشريفى قەدەت دل بەند!
 تەعريفى بەچى كەم مەن؟ سەرۋە و گۈلى لى پەيوەند
 موددىنكە گرفتارى، رەفتارى بەد و چاكەم
 جارى درۆ، جارى راست، عاشق بە چ بى خورسەند؟
 ئەو قامەتە رەعنایە، بۇ مەن كە لە دەس نایە
 جىگەي مەن و دل ناكە، سەدەها دلى لى بوو بەند
 خاكى بەرى پىت، چاوم! سورمەي بەسەرى كوئىرە
 تىرى موژەكەت فىرە، كوئىر كا بەسەرم ھەرچەند
 فەرمايشى تۆ چا بوو، شىرىن و دلارا بوو
 بەو لىۋە جىنىو شەكرە، بەو شىۋە كەلامەت قەند
 بى چارە دلى "كامىل" گىرۋدەيى خالت بوو
 بۇ دانە فرى، زولفت كردى لەپرا دەرىبەند

چۆمى زەنبىل، ۱۳۱۴ى ھەتارى

سکالا

بۆچی لیم تۆرای شوخی جهرگیر؟!
بۆ له گهل من بووی هینده ساردوسر?
ماویکی زور بوو نهویندارت بووم
تۆ ساردوسر بووی، نه من گهرم وگور
جوابی خوشی تۆ ههر پیکه نین بوو
منیش به چاوی فرمیسکی به خور
ههر سکالام کرد، لیت پارامه وه
له سهر من کهچی لیت دا قروفیر
تۆخوا نازیز گیان وایه دلداری؟!
تۆ بی بهینهت و "تیمامی" دلپیر!?

قاقلاوا، ۱۳۴۲ی همتاری

بەھارستان

ئەورۆ بەھارە، سەیری چەمەن خوشە، خوار و ژوور
پازاوە باغ بە سەرو و چنار و گول و چنووور
گیا سەوز و جوگە سەوز و گەلا سەوز و بێشە سەوز
دار سوور و لالە سوور و چەمەن سوور و خونچە سوور
بەم سەوز و سوورە بوو دلی عاشق کە هەلکزا
پشکۆی لە دل خراوە، دەسووتنی وەکوو تەنوور
نالینی بەربەییانی کەو و کۆتری شاخ و داخ
دەنگی ژیانە، گیانە بە دل دا دەکا عوبوور
شمشالە، تارە، پیانوو، گەر بیانوو ناگری
ساقی کەرم کە پیالە، مەترسە (هو الغفور)
هاتوونەو بە جەم، کور و کێژانی دلرفین
هەرکەس کە بی گول و دلە لاچنی، بچیتە ژوور
زاوایە ئێستە بولبول و گولخونچە بووکیە
خاوەن سلووکە، کەوتوو لەولا، قونە وتلوور
کوێستانە پەر لە پاز و نیاز و زمانی حال
جینگە و هیوای حوزوووری دلە بۆتە کبوی توور

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

لهم کاته ههرکه سئ به خه یال و به بیرى ژین
 ههر بولبوله له گول به کول، ماوه بئ مشوور
 ههر چاوه پئی به لکه ده من خونچه پیکه نئ
 هه لئیش تووه له باغ و ده کا زیکری (یا صبور)!
 "ناوات"ی داخو که نگى به جئ دئ له گوشه نا
 نهو شیت و پیتی دل به کولی مه ست و بئ شعور^۱

قاقلاوا، ۱۳۴۲ی همتاوی

^۱ سهید کامیل ویتھی له نامه کئی نالی هه لگرتوته وه که ناردوو یه تی بز سالم و ناوا ده ست پنده کا:

قوربانى تۆزى رینگه تم نهی بادی خوش مروور!
 نهی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوور
 له غه زه لی په کهم دا ته نانه ت ققلبه ندی جه مسه ری شیر و هیندیک زاراوه ش ههر له
 نالی خوا زاراوه ته وه.

سۈرۈھى سەھەر

قۇربانى تۈزى پىگەتم ئەى سۈرۈھەى سەھەر!
 ئەى شارەزا و بەلەد بە ھەموو كىو و دەشت و دەر!
 كاتى گزىنگ چىا بە نەسىمت مۇنەوۋەرە
 رەنگىن دەبىى لە تۇقى سەرىپا ھەتا كەمەر
 ئەم رەنگى زەرد و سوورە لە سەررا بە لوتقى خۇت
 دىتى بە ھەدىە بۇ دەروەشت كاتى گەشت و گەر
 چەشنى كزەى شەمال بە، وەرە لام بە گەرم و گور
 ۋەك ئاھى من مەبە، كەسەكەم! ھىندە ساردوسر
 باش بۇم بگىرەۋە: چىيە باس و خەبەر لەۋى؟
 لىرە بە مەرگى تۇ خەمە باس و خەمە خەبەر!
 ئىمە ھەموو پەرۋش و پەرىشان و ھەلۋەدا
 ۋەك تۇ ھەناسەسەرد و سەھەر خىز و دەربەدەر
 ئاھەنگ و كەيف و شايى و جىژن و سۈرۈرمان
 ئاللىن و ئاخ و ھەسرەت و خوين خواردىنى جگەر

رڼوژئ که جیژنه، کاتی سرووره، کهچی له پېر
 ده گری به بی موحاسه به، ده رگا به نیمه شهر
 پیای جحیل و پیره له پیش تیری دوژمنان
 وینستاهو بی پنه نا و په سیو، بی زری و سوپه ر
 خیزان و مالی دوژمنی مه، گول ده کهن له بهر
 خیزان و خاوی نیمه کهچی گل ده کهن وه سر
 بهرموور و خشل و زیوهری مالی مه، موورووه
 یاقووت و له عله، خشلی ژنی وان و زینو و و زه ر
 هریک به نیش و ئوف و به دهر دیکه وه تلاین
 هریک له بهر خه میکه کز و مات و لال و که ر
 چاوی تهری گه له که دهارین خویتی گرم
 فرمیسکی سووریانه له جیگهی دور و گوهر
 یاره بی! چاوه رینی کزه پای په حمه تین هه موو
 په حمی به ناگر و کولی دل که و به چاوی تهر
 به لکوو چرز و ده رکه نه وه باغی لاوه کان
 بی سایه بان و بی بهر و بی بهرگ و بی سه مهر
 "کامیل" خودات ده گه ل بی به ثاواتی خوت ده گهی
 نه م جار به په حم و لوتفی خودای خاوه نی هونه ر

ئەمە ژىنە؟

تۆخوا ئەمە ژىنە كە وەھا كە وتمە شە شەدەر؟
 رېنى چوونەدەرم ھەر بە خەویش نايە تەوہ بەر
 ھەر كەس بە ھەوالىك و بە سازى لە سەمايە
 ئەمنىش نە ھەوام ماوہ، نە ساز و نە ھەم ئاوہر
 خوايە چ تەلەسمىكە كە من كە وتمە نىوى!
 چەند مەحكەم و بىرېنگەيە وەك سەددى سكەندەر
 ئەعزام كە بە قوردا چووہ، زىندانى بەلایە
 ئەم مەسكەنە جىنى بى كەس و مسكىنە سەراسەر
 ھەر چوومە دەرى، خۆزگە بە ناوماللى دەخوازم
 گەر دىمەوہ ژوورى، كەچى ئاواتمە بو دەر
 زوو سەلتەنەتم بوو، كەچى ئىستا ئەوہ سەلتەم
 جاران وەكوو شا بووم و ئەوينستاكە قەلەندەر
 مەنفور و سەگ و بى ئەدەب و شەرم و حەيائە
 ھەر كەس بگرم من، چ بە نۆكەر، چ بە سەرورە
 وەختە وەكوو دىوانە وە كىوى بىدەم ئەورۇ
 غەم قووتمە، غەم بەرگمە، غەم ھەمدەم و ياوہر

قاتلارا، ۱۳۳۷ى ھەتارى

شاری مهستان

ئیره وشکاروی هه موو جینگه و ولاتانه مه گهر؟
وهک دلی من تهنگ و تاریک، بۆچی غه مدانه مه گهر؟
وا شپرزه و تیکچوو، چیشتی مجبور باشتره
بی کهس و بی دهر، هه تیوی دهرک و بانانه مه گهر؟
باسی نانت کرد له هه رجی، سه د نه فەر ئه ستۆکه چه
ئه م ولاته قاقره جینی قووتی لاتانه مه گهر؟
چه رخی گهردوون بۆ له سه ر من جاری خول نادا، چیه؟
بۆچی نه گبهت هه ر به شی من؟ هه ر له من جوانه مه گهر؟
مه سکه نی جنن و په ری هه ر کهس ده بینئ شیت ده بی
ئه م به قورگیراوه بۆ جینی غه یه ر ئه نسانه مه گهر؟
لانوبالی و بی خه به ر، لاقه یلد و بی ته دبیر و را
کهس له کهس گوئ ناگری، بۆ شاری مه ستانه مه گهر؟

قاقلاوا، ١٣٣٤ی هه تاری

بهر رمل مژمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

ئالای پیروز*

لە ھەموو کوردی ولات بئی پیروز
خاسە بۆ وانە لە گەل مەن دڵسۆز
بۆ ئەوانە ی کە بە پیشواز ھاتن
فیرقەیی پیادە و چەند سواری قۆز
ھەر بژین میللەتی کوردی بە ئەبەد
ھەر بە شان ھەلگەرن ئالای پیروز
دوژمنی کوردی ھەلات بۆی دەرچوو
رێنویە و کلکی ئەوا گرتە گەلۆز

گەردیگلان، ۱۳۲۴ی ھەتاری

* کاتی ھەلکردنی ئالای کوردستان لە شاری بۆکان، مام ھەزار ئەم شیعراوەی
"ئاوات"ی خوێندۆتەو.

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

له شکری نه گریجه

دهسته دهسته به سه فی له شکری نه گریجه به رینز
 عیشق و عه قلم له گهل نهو دهسته دهکن جهنگ و گوریز
 قه دی نالایه که هالاه ته روخسار و یرو
 شیر و خورشیده علامهت، چ جوانه، چ به رینز
 نه فسه ری له شکری نه گریجه دوو چاوی جهنگین
 هر دهو نگیوی به تیری موژه، هر دوو خویتریز
 سه نگیری غه مزه ده به ستن له که مینگیای چاوان
 وه کوو راوچین و ده بهن بو دلی زارم پاریز
 خوسره وی سه لته نه تی ملکی وجووده عیشقی
 عه قله که م مه رکه بی خوش رویه تی چه شنی شه و دیز

گمردیکلان، ۱۳۲۰ی همتاری

سەروى نەورەس

بە ئاگرى دوورى تۆيە بوومە قەقنەس
نەماوہ گيانەكەم، ھىوام بە ھىچكەس!
ئەگەرچى پىرم، ئەمما ۋەك منالان
دلىم دەشنى لەبۇ سەروىنكى نەورەس
ئەتۇ سەر تا بە پى گولزارە بالات
منىش سەر تا بە پىم يا خارە يا خەس
دلىم دەروا بەرەو باغى جوانىست
ئەگەر پەيدا بكا رۆژىنكى دەسەرەس
بەرەو رووى گۆر ئەچم ھەرھاكە زانىست
لە سەر تەرمم بنىشن دال و كەرەكەس
بە نالین و سكاللا و شىن و گریان
لە قىسى چوو "ئىمامى" ژىن، ئىتر بەس

قالاوا، ۱۳۳۴ى ھەتاۋى

سکالا

روورهشی ده رگای خوداوه ندم له بهر نه فسی خه بیس
 سهیری نامالی گلاوم کهن ده گهل ئاکاری پیس
 نه فسه که ی نه مماره کهم وهک ماره، چون بزم ده سره وی؟
 رهنگ ورووشم ههروه کوو داریکه پیر و وشک و سیس
 کاکه دونیا خوی گلاوه، هه رکه سینکیش وینیکه وی!
 تیکه له بن شک ده گهل خاشاک و ئه شیاپی نه جیس
 من قه رارم وایه نه و جار ته رکێ خوشی کهم به دل
 خواردنم نانیکێ رهق بی، بهرگ و پو شاکم ته لیس
 عومری به دبه ختیش نه وه نند توولانییه نابریته وه
 هیند دریژ و ناله بار و خوار و خنچه وهک گوریس
 دهک به لای لی دا ژیاپی وا به نهنگ و عاره وه
 نه سره وی عومری نه وه نند تال و ژیاپی وا خه سیس

دەخولیمەو

هەروا بە داخی خونچەو دەخولیمەو لە باغ
هەرواش کەچی بە داخەو نەمدی لەوی سۆراغ
لالەم دەدی لە باغ وەکوو ساقی لە مەجلیسا
دیت و دەچی بە باو، بە دەستی هەبوو ئەیاغ
چاوی ڕوایوو نیرگسی بێچارە بۆ گۆلی
نیشا دلی کە خونچەگۆلی جەرگی کربوو داغ
شەبوو و هەلالە، لالە و نەسرین لە ڕۆژپەرا
جوان بوون لە گۆلشەنا، هەموو بووبوون بە شەوچراغ
تۆرا، لە باغ و گۆلشەن "تیمامی" وەدەرکەوت
ڕووی کردە چۆل و بەندەن و سارا و شاخ و داغ

گەردیگلان، ۱۳۲۸ی هەتاوی

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

نامه‌ی بانگه‌یشتن*

قه‌دهم هه‌لینه خوش‌که خاتری ته‌نگ
 به‌پنی خۆت بینه شادی و که‌یف و ئاهه‌نگ
 خه‌ریکی ر‌شتنی ره‌نگی عه‌رووسین
 به‌بی تو ر‌یسی ئیمه ناگری ره‌نگ
 ته‌تو سه‌رقافله‌ی ر‌ینگه‌ی مرادی
 منیش کویستانه ر‌ینگه‌م، قافیه‌م ته‌نگ
 ئه‌وا چاوم له سه‌ر ر‌یته به‌بی هه‌ست
 ئه‌وا ر‌وحم له به‌ر پ‌یته، به‌بی ده‌نگ
 دلی بی‌چاره بو‌تو وه‌ک که‌بابه
 نییه بی‌تو، شه‌رابی ناب و گول‌ره‌نگ
 هه‌موو ئه‌سپایی شادی، گردو‌کویه
 که‌چی بی‌تو ته‌رازووی عه‌یشه لاسه‌نگ
 وه‌ره تو سه‌یقه‌لی بو‌قه‌لبی "کامیل"
 به‌لوتفت لابه‌ره گیانه له دل ژه‌نگ

گوندی شیخ‌چۆیان، ۱۳۳۱ی هه‌تاوی

* ده‌عوته بز شایی کوری گه‌وره‌ی، خوالیخ‌وشوو سه‌ید تاهیری ئیمامی
 بحر هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

كەرەي كۆر بە زەنگ؟

ئەۋشۇ لە بەزمى يارى شوخ و شەنگ
 عالم خرۇشا، تىكرا بى درەنگ
 چ بەزمىك؟ بەزمى كەي و كەيخوسرەو
 چ شوخىك؟ شوخى بى عار و بى نەنگ
 وا كۆر رازاۋە بى ئەغىزار، ئەۋجەل
 بۆم تىكە مەگىر، شەرابى گول رەنگ
 زېرە و خىرەي دل، ئاھ و نالەي نەي
 چرىكەي تار و زىرمە و گىرمەي چەنگ
 گىانم سەۋدا كۆر بە پىالىك، ساقى
 ماچىكى باقى دامەۋە، بى دەنگ
 لەم سات سەۋدا، لەم ساقى و باقى
 ياران دل خوشن، دوزمان دل تەنگ
 پەرى چۆتە باغ، گول بى بىرەو ما
 بى شەۋق و زەۋق، بى بۆن و بى رەنگ
 باخەۋان روتەل، بۆي ۋەدەر كەۋت
 ۋەك دەلەن: بولبول ماىەي بوو بە سەنگ

لهم گیره و کیشهی عیشق و دل‌داری
لهم هه‌را و به‌زمی یاری شوخ و شهنګ
داخو نه‌ویندار چی وه چهنګ کهوت؟
یا خو "تیمامی" که‌ره‌ی کرد به‌زه‌نگ؟

قافلاوا، ۱۳۴۷ی هه‌تاری

زستان

زستانە، بەفرە، حەشرە، ولات پەر لە نالەنەل
 دێوی سپی بە قینەووە هات، بۆتە پیرەزال
 هیند قورسە، هیند گرانی، هەلستانی حەستەمە
 وەک مۆتەکە لە سەر سەر و سینگانە مانگ و سال
 سەر سینگى گرتووین و هەناسە نەما بە کەس
 کەوتووینە ژینر کلیلەووە، دەبزووینەووە بە حال
 ئینسان لە ژووری ماونەووە، وەک کەوی قەفەس
 وەک مەیتە پیرەلۆکی لە عەرزا ببن شەلال
 ماوین؟ بەلام چ مان؟ بە خودا مەرگ خوشترە
 مەرگیكە نیوی ژینە، چ ژین؟ ژینی ترش و تال
 بێبال نەماوێ گەر دەرەتانی، تەنانەتیش
 بالدارەکان - فەقیرە! - هەموو کەوتوون لە بال!
 هەر پینکەنین بوو کاتی بەهاران دەهاتە گۆی
 هەر زیرەزیرە ئیستە لە سەرمان و زالەزال
 کێژان بە تویی کراسی لە گەشت بوون و گولچنین
 ئیستی لە خووەکۆو دەکەن سەت سەر و سیپال

هیندهم ته مهن بیا به که ده مدی به چاوی خوم
ئهو کاته خوشه دینه وه سیسارک و پیره دال
یادی به خیری کاتی به هار و کزه ی شه مال
سه یران و شایی گرتنی لاوان و کیژوکال
چهند شوخ و شەنگ و جوان و له بهردل ده چوونه باغ
بهرز و بلند و دل بهر و لیوئال و چاوکه ژال
یادی به خیری ئه و ده مه قاسپه ی که وان ده هات
جوانیان ده رشت نیره و می ریزه ورده خال
ئهو کاته، ئه و ده مانه که خیل ده چنه بهنده نی
یادیان به خیری بیری و کابانی گه وره مال
جی ژوان به تاله، داخو کور و کیژی نیشتمان
هیشتا له بیرینه؟ له دل دا ده که نه خه یال؟!
داخوا دووباره دینه وه گویمان و دی به هار
دهنگی شوان و تووره یی بلویر له ههرد و یال؟
داخوا ده گه یه فسه لی به هار و ده ژینه وه؟
وهک گیا و گول له ژیر زه وییا دینه ده ر منال؟
کاکی "ئیمامی" تو ته مهننت زوره، چهسته مه!
بوورانه وهت به تاوی به هار، موشکیله و مه حال

بە ناوی تۆ

بە يادی تۆيە دەچنم خونچه وو گول!
بە تیری تۆيە کون بوو دل، دەدا چل
بە بۆی شەوبۆی گولی کولمت دەسوورپم
دەرۆم ئەم دار و ئەو دار، ئەم چل، ئەو چل
لە نیو زولفی رەشتدا هەر دەخویتی
شەوئ تا رۆژ دلم وەک پیرەبولبول
لە زولف و خەتت و خالی تۆ دروست بوون
وەنەوشە و سوورەگول، شەبۆ و سونبول
بەخیری نیرگسی شەهلا، لە باخان
چراخانه لە خوشی تۆ لە نیو گول
ئەوا بۆنی گولی تۆی کرد "ئیمامی"
بە بی هۆشی لە خوشیان هەر دەدا خول

کانی یەن، ۱۳۳۰ی هەتاوی

بئی چاره‌یه کامیل

بروانه چ به‌دبه‌خت و چ بئی چاره‌یه کامیل!
چهند دهر به‌دهر و بئی کهس و ثاواره‌یه کامیل!
چهند دل به‌غهم و مات و پهریشان و بلاوه
چنده له‌کول و زار و جگه‌پاره‌یه کامیل!
ئه‌ی خالیقی من، رازیقی من، دافیعی دهر دم
ره‌حمی، که کوژه‌ی هسه‌ره‌تی ئه‌م چاره‌یه کامیل
سه‌یری جگه‌رم، له‌ت له‌ته، زووخواو دده‌لیننی
یه‌ک کالبه‌دی که‌وتوو و بئی کاره‌یه کامیل
مه‌یلت که له‌سه‌ر دهر به‌دهری و قور به‌سه‌ریمه
یاره‌ببی چ کارینکی به‌م ئه‌سرا ره‌یه کامیل؟!
هه‌رچی که ئه‌تو مه‌یلته، پیم‌خۆشه‌ خودایه
بئی‌ده‌نگ و سه‌دا و قاره‌یه، بئی‌باره‌یه "کامیل"

قافلاوا، ۱۳۵۶ی هه‌تاری

سات وسه ودا

عاشقی پرووی دل بهری بی گهردی وهک مینایه دل
دای له دهس ههرچی که بووی بهو سات و بهم سهودایه دل
عهقل و فکر و بیرو پای تیکرا له قیس چوو نه وکه پرت
ماوه نهو بی چاره، نهو دیوانه، بی سهرمایه دل
وا مهزانه پارچه گوشه تیکی ره شیی بی کاره یه
زور به شان و شهوکهت و جوان و سهروسیمایه دل

جهمیان، ۱۳۲۹ی همتاوی

به فری خهم

به فری خهم دیسان له سهر کوستانی دل
که وتوووه، پرووخواوه ده رک ویانی دل
باری خهم دایگرتوووه، قورس و گران
بوو جدو بهو کۆله، کۆل و شانی دل
بی سهروسامانی خۆم سهد چهل به توون!
داخه کهم بو بی سهروسامانی دل
ههر به ناسۆره، برینی کارییه
پۆژ له گهل پۆژ زۆره ئیش و ژانی دل
وهک ده ئین میری ئهوینی پیوه دی
زۆر به پینز و گه وره یه میوانی دل
ئاوری عیشقی هه لێقرچاندووه
جهرگ و دل بۆته که بابی خوانی دل
پینگه یی هات و نه هاتت دیته بهر
بیهره "کامیل" به پشتیوانی دل!

قافلاوا، ۱۳۵۴ی ههتاوی

زمانی دل

موددیکە نووکی خامە لە وەسفی جەمالی دل
دەدوئ، بەلام زمانی لەتە، بیویسالی دل
ئەو رۆییو، کەچی منیش ھەلبەستی بو. دەلیم
قاسید! ھەلئ ھەتا دەگەیه دەرکی مالی دل
نامیکی رینکی خامە بدە دەستی دل، بلئ
دەیگوت چلۆنە داخو برا مال و حالی دل؟!
عەرزت دەکا: زەمانە سیاکاری خوۆش دەوئ
بۆیە لە مل منی بەگوناھە وەبالی دل
ئە ئافەرین قەلەم! بە زمانی شر و لەتیش
تاریف دەکە ی لە دل، بە زمانی زولالی دل

گەردیگلان، ۱۳۱۹ی ھەتاوی

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

دیوی سپی

خیلی جحیلی رۆیوه، پیری گه‌یشته لام
 ناچار نه‌بی به پیریوهه بیم و بلیم سه‌لام
 میوان ده‌لین عه‌زیزه، ده‌بی ریزی لی گری
 جا چۆن نه‌من له دینوی سپی بگرم ئیحترام!
 نه‌و زۆر نه‌ماوه لام و به‌جیی هیشتم و هه‌لات
 نازانم نه‌م چلۆن ده‌بی، میوانی وا به‌سام!
 میوانی دوا‌یی به‌ نه‌مه، پیم وایه‌ ماوه‌یه‌ک
 لای من ده‌بی مولازیمی رۆحه به‌ سو‌یح و شام
 تا من نه‌با له‌ گه‌ل خو، به‌جیم نایه‌لی ده‌می
 یاخوا به‌ خیری، مۆری سپی مه‌رگی پنه‌نام
 سه‌رچاوه‌که‌ی ژیانمی کرد تال به‌ هاتنی
 به‌فری سه‌رانه هاتووه، یا مووی سپی بوو؟ کام؟
 هه‌رچی که‌ بوو، گرانه "تیمامی" له‌ به‌ر دلان
 بۆیه به‌ جاری وه‌ک فه‌نه‌ری ته‌خت، تیک‌شکام

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی

مەجنون وەرە

مەجنون، وەرە قوربانی سیفاتی ھەسەنت بىم!
ھەيرانى سەفای نەجد و ولاتى يەمەنت بىم!
كوژراوى بيايان گەپى و دەربەدرىتم
شەيدايى ھەموو چۆلگە و دار و دەونت بىم!
ھەرجىگە گەشتى، وەتەنت بوو لە زەعفى
قوربانی ھەموو گەرد و غوبارى وەتەنت بىم!
چاوت بوو ھاوپاشى چەمەنزار و گولستان
شەيدايى گولستان و بىساتى چەمەنت بىم!
مردووى قسەى خوشم و لەھجەى نەكىنت
ئاوردەيى نوتقى خوشى شەككەرشكەنت بىم!
بۆ ھاودەمى تۆ قابىلە "كاميل" بە شەو و رۆژ
قوربانی رەش و پرووتى و زەعفى بەدەنت بىم!

زەنبىل، ۱۳۱۵ھى ھەتاوى

مافی خۆمه

مافی خۆمه لیم گهرین با هر وهها بی چاره بم
 مه خسه ره ی دوم و دوراجی ئەم سەر و ئەو خواره بم
 با وه کوو کویر و شەل و نو قسان و بی چاره و هه ژار
 تا کوو ده مرم چاره رینی ئیحسان و پوول و پاره بم
 بهو هه موو باری گونا هه بوو جدەو پشتم خودا
 تا وه کوو که ی ده ست له ئەستوی پیسی ئەو کرداره بم؟
 که ی خه به ردارم ده که ی یا ره ب به زهنگی مه رحه مه ت؟!
 با بهس ئاخر مو بته لای ئەو شوینته، ئەو ئاکاره بم
 بهم هه موو ته بعه ره وانه، بهو هه موو هۆنرا وه
 چاکه نه بمه شوهره بی ئافاق، هر ئاواره بم
 عاقلی و ژیری و زرنگی ئیسته بی مۆدن له لام
 باشه وهک مه جنوونی سەرگهردان و ویل، په تیاره بم
 مه مکه نه بهر موور له بهر چاوان به دهنگ و با سه وه
 با وه پشت گویم خه ن جوانان، لیم گهرین با گواره بم
 نه چمه سەر چاو وهک برۆ، وا چاکه من بو ما وه یهک
 ههروه کوو ریشیکی بی ئیش، جوانه هر لهو خواره بم

شەرتە رازی عیشقی خۆم ھەر ھەلگرم تا مردنم
با لہ قەبریش دا ئەمن سەندووقی ئەو ئەسارە بـم
تۆ کہ گۆت بردۆتە دەر "کامیل" لہ گولزاری ئەدەب!
حەقتە فەرمووی: ھەر ئەمن با شیتی ئەو گولزارە بـم

قاقلایا، ۱۳۵۰ی ھەتاری

پارانه‌وه

من سه‌گنکم، سه‌گنکی ده‌رگاتم
گه‌رچی بی‌فکر و بی‌موالاتم
گه‌رچی برسی و فه‌قی‌ر و بی‌هی‌زم
وا به هی‌وا و هو‌میدی تو‌هاتم
که‌سه‌ل و بی‌وه‌ر و له‌پاس که‌وتوو
نانی شو‌انم ده‌خوارد و هر‌لاتم
پیر و بی‌که‌لپه‌مام و لی‌قه‌وماو
بۆیه‌رووزه‌ردم و ک‌ز و ماتم
لوقمه‌نانی له‌ده‌رکی تو‌م بده‌نی
وه‌ده‌زانم ته‌می‌ری شاماتم
ناهو‌میدم مه‌که‌له‌ره‌حه‌تی خو‌ت
بی‌نه‌جی ئاره‌زووم و ئاواتم
وا "ئیمامی" ده‌لی: برا‌له‌خه‌مان
شین‌عر و هو‌نراوه و مه‌قالاتم

تاقلاوا، ۱۳۵۲ی هه‌تاوی

قوربانى ۋە فاتىم

غەرقم لە غەمى ھىجرى تۆ، بۆيە كز و ماتم
 زولفى ۋە كوو زنجىرتە ئەسپابى نەجاتم
 بىخە ملم و بمخە قەراغى بە سەرى خوت
 ئەى سەروى بلندقامەتى شىرىن حەرەكاتم!
 لەو پۈژەۋە من كەۋتمە نىۋ بەحرى غەمى تۆ
 پۈشن بوۋە لاي ئەھلى ۋەفا عەھد و سوباتم
 ھەرچى لە دلت دايە بەبى ترس و خەم و بىم
 بىكە لە گەلم، گيانە بە قوربانى ۋە فاتم
 مەعلوومە كە تۆ خاۋەنى جوانى و جەمالمى
 ھەرچەندە نىيە ماچى لە لىوت بە زەكاتم
 ۋەك لىۋى بەدەخشانە گول، خەندە سىفاتە
 بۆيە ۋە كوو بولبول بە ھومىد و بە تەماتم
 "كامىل" كە ۋەھا غەرقە لە گىزاۋى غەمى تۆ
 تۆ خوا بگرە دەستى، عەزىزم بە فىداتم

گەردىگلان، ۱۳۳۰ى ھەتاي

بی‌هستم

له‌میژه من که زه‌دهی غه‌مزهی دوو نیرگسی مه‌ستم
 وه‌داوی زولفی که که‌وتم، به شیتی چا بوو خه‌له‌ستم
 دلی پساندم و رژی، به‌لام به‌وهم چا بوو
 گه‌راوه لام و به تاینکی بسکی وی به‌ستم
 هه‌لاوه‌ساوه دل و من له دووی له پی‌که‌وتم
 مه‌گر به ره‌وره‌وه، گاگولکه‌که‌م، له پی‌خیستم
 به پیری سه‌یره چلون بوومه پهن‌دی پیر و جحیل
 وه‌کوو هه‌لاله له ده‌شتی گولام و پی‌به‌ستم
 که دیته باغ به خه‌یالم له ده‌ست و پی‌ه‌الیم
 که‌چی به داخه‌وه خو به‌ند نه‌بوو له‌ویش ده‌ستم
 جتیوی دابوو به من یار به لیوی شیرینی
 منیش شه‌ویکی به بی‌ده‌نگی چوومه لای گه‌ستم
 له‌وی شه‌وی دهم و لیوی "تیمامی" چه‌سپاوه
 وته‌ی نه‌ماوه، نه‌وا بویه نیسته بی‌هستم

قافلاوا، ۱۳۴۵ی هه‌تاوی

ئەسپى نەگبەت

مەن ئەوا غەرقى گوناھ و قەسۋەتم
 غەرقى بەحرى پىسى قوۋلى شەھۋەتم
 خۇ بە چابۇك سۈرى مەشھۇر بووم، كەچى
 چونكە زۆر سەركىش بوو ئەسپى نەگبەتم
 ۋاھەلىگىرتەم لە پىنى ھات و نەھات
 چوۋ سەر و مال و ژيان و سەرۋەتم
 ھىند لە دار و بەردى دام، كەللەپەقە
 ھەر نەمالام كاكە، شان و شەۋكەتم
 بەۋھەموو بارى گوناھەم خۇ خودا!
 چاۋەپىنى دەركى ھەراۋى رەھمەتم
 مەن ۋەكوو شىزى ژيان بووم، ئىستەكە
 مامەپىۋىكى كىز و بىنى ھەيەتم
 ھەرۋەكوو پىۋىم، ئەوا لىرە و لەۋى
 ئەي "ئىمامى"، ھەر خەرىكى فرسەتم

تاقلاۋا، ۱۳۳۷ى ھەتەۋى

له قەلەم کەوتووم

رەحمى بە دلى شىتەم، بى تاقەت و خەمبارم
 ھەر رەعەتە تى بەرپىتەم، بى کارم و پاكارم
 مالیک نىيە غەيرى تۆ، ملکىش ھەموو ھەر ھى تۆن
 رىگەم بەدە يا رەببى، بى مەلجەء و ناچارم!
 ئەى خالىقى رۆژ و شەو، رۆژم رەشە ھەروەک شەو!
 دوورکەوتوو لە يارانم، ھەمسايەنى ئەغيارم
 جارەن وەکوو شا و بووم، شای دوورەخەم و دلخۆش
 ئىستاکز و سىسى خەم، بەر تانە وو پلارم
 ئەو دۆژمنى ئەمرۆکە، دۆژنىکە رەفەيقەم بوون
 وا مامەوہ تەنیا من، بى ھەمدەم و بى يارم
 جارەن وەکوو بولبول بووم، بۆ مەدحى گولستانم
 ئىستاکز لە قەلەم کەوتووم، بى سەوزە و گولزارم
 شىواو و پەرىشانم، بى دەنگم و دەشنام
 گریانم و خەندانم، خۆشەنوودم و بىزارم
 تۆ مالیک و من مەملووک، تۆ خالىق و من مەخلووق
 موستەوجبى رەحمى تۆم، يا رەببى گونەھبارم!

مەخدووشە لەف و نەشرم، مەغشووشە ھەموو فکرم
تیکچوون بە غەم و غوسسە، ئەفکارم و ئەشعارم
ئەمما بە خوداوەندیت، ئەم عەبدە زەلیلە ی خۆت
ئەمجارە نەجاتی دەی، ھەرچەندە گرانبارم
باری گونەھ و عەسیان، وا پستی جەدو کردم
بەو تەم ھەموو لێ تیکچوو، وا ھێندە بەنازارم
"کامیل" وەرە سەیری دل، خۆش نەغمە یە وەک بۆلبول!
خۆش بەنگ و جوان وەک گۆل، ھەرچەند بە مەسەل خارم

قاقلاوا، ۱۳۴۵ی ھەتاوی

تهخته‌ی سه‌رئاو

سازام به خودا چابوو له‌گهل هه‌ر خهم و ده‌ردم
ویستم له به‌راهه‌ر هه‌موو سه‌ختیم، که مه‌ردم
دانیشتوو به هه‌ر ده‌شت و بیابان وه‌کوو تۆزم
جاریک که له دووی قافله هه‌ستم وه‌کوو گه‌ردم
گا تۆزم و گا گه‌ردم و گا ده‌ردم و گا مه‌ردم
بروانه له‌گهل حادیسه مه‌ردم، به نه‌به‌ردم
به‌سراوه هه‌موو شه‌شده‌ری دونیا له منی زار
له‌م ته‌خته‌یی سه‌ر ئاوه نه‌ما مۆره‌یی نه‌ردم
سه‌د چهل دلی "کامیل" چه‌له‌مه و ته‌نگی وه‌به‌ر هات
به‌و حاله‌وه هه‌ر ماوه، ته‌ماشای دلی به‌ردم

زنه‌بییل، ۱۳۱۵ی هه‌تاوی

پى پەستىم

ۋەك قەلەم دايمىمەن سىياكارم
 بۆيە بەۋزولفى تۈۋە دل بەستىم
 گەرچى پىرم بە عىشقى تۈ، سەيرە
 كەچى جوانە كەلام ۋ ھەلبەستىم
 چاۋەكەم، چاۋى تۈ بە وشىياري
 دەرفىنى دلىم، دەلى: مەستىم
 چوۋمە باغى گولان ۋ لىنى كەۋتم
 ۋەك جلە، بى سەدا ۋ پى پەستىم
 بەلكوۋ تۈ بىتە باغ بە سەر مندا
 رابىرى؛ بۆيە مات ۋ بى ھەستىم
 بە رەقىبى سەگم بلى بەس بى؛
 ھىندە ھات ئەۋ لە دووم، لە پىنى خستىم
 دەچمە كىۋان دەلىم منم مەجنوون
 ۋىلى مەشۋوقە يىكى ژىردەستىم
 ۋەكوۋ چۈن "قەيس"ى كىردە مالۋىران
 ئەمنى خست لە پى كە ھەلنەستىم
 بىمكوزى ۋ بىمىرى بە خەنجەر ۋ شىر
 ۋەك "ئىمامى" لە پىشى راۋەستىم

گەردىگلان، ۱۳۱۷ى ھەتاۋى

دهوای دلی زارم

به گوئی زه‌مانه بگا گیانه ئاخو هاوارم؟
وه‌ره‌ز له ژینم و بوونم، هه‌راس و ییزارم
ته‌مه‌ن ته‌واو بووه، ئه‌مما ته‌مه‌ع وه‌کوو خۆی ما
له به‌ژنی به‌رز و له ئاکاری جوانی دلدارم
که‌سی که پرسى له من، پئی بلین: وه‌کوو مه‌جنوون
له زه‌رد و ماهه، له هه‌رد و ته‌لانه ئاسارم
ره‌فیکی جانه‌وه‌رانم، ئه‌سیری به‌ندی ئه‌وین
هه‌میشه رووته‌لی نیو باغ و ده‌شت و کۆسارم
نه‌خۆشی ده‌ردی ئه‌وین بی‌عیلاج و ده‌رمانه
به‌داخه‌وه نییه چاره و ده‌وای دلی زارم
دوو ماچی لیوه، ئه‌ویش پیوه ده‌مرم و نابین
نه‌سیبی ئه‌و دلی وا پر له ده‌رد و ئازارم
"تیمامی" هه‌روه‌کوو کوێر چاوه‌پێه چاوی هه‌بێ
که‌چی به‌داخه‌وه هه‌ر کوێره چاوی بیمارم

قافلاوا، ۱۳۵۱ی هه‌تاوی

حەسرەتى دَلْ

لە ئىش و حەسرەتى دَلْ وەختە بمرم
 پەر و بال رەنگە بەم رۇژانە بگرم
 لە ھەرجى دادەنىشم چۆل و ھۆلە
 مەگەر کوندم، کە وا ویرانە قەبىرم؟
 لە ئىو كۆرپى ئەدىيان ئەفسەحى بووم
 كەچى ئىستاكە وا بى نەزم و نەسرم
 وەكوو كەرویشكى لانە و خوارم، ئەمما
 لە پىش چاوان بەلان وەك شىر و بەبىرم
 بە حىلە و فیل و نەیرەنگ بووم، ئەویستى
 چ بەستەزمان و بى ئەفسوون و مەكەرم
 رەئىسى خىلى بى چارانە "كامىل"
 ئەئىسى مېحنەت و ئەندووھ و فەقىرم
 شوکور زەبىقەت ھوجوومى كرده لای من
 حەدىسى ئەحمەدە (ئەلفەقرو فەخر)م
 مەلین بى ھىممەتە؛ رېشەم لە بن ھات
 زەعیفە تاقەتم، بى تىنە سەبىرم

به‌لای لی‌دا ژیلانی وا به‌زیله‌ت
چ تال‌وتوونه چاوم، عومری خدرم
به زیندوویی به کاری من نه‌هاتن
ره‌فیکانم؛ مه‌گهر بمنتینه قه‌بهرم

قافلاوا، ١٣٥٠ی هه‌تاوی

زیارەتی سەرور

رۆح ئەوا کەوتۆتە پەرواز بۆ حوزووری دل بەرم
 بێنەجی ئەسبابی پەروازم، کە بێ بال و پەرم
 بۆ مەدینە بالی لیکدا تەیری دل، رۆیی کوتی:
 گەر قەبوولم کا، بە ئالاکە ی سەگی پیغەمبەرم
 ھەر خەیاڵم کرد بچم بۆ زیارەتی ئەو سەرورە
 ھات نەسیمی رۆح پەروەر، عەتری عوود و عەنبەرم
 گەر لە ژێر چەتری شەفاعەت رینمە کە ی چ بکەم ئەمن؟
 کوئ بچم کویر و فەقیر، ناشارەزایی مەحشەرم
 نامەیی ئەعمالی من مەخوینتەو، تیی دا نییە
 یەک کەلیمە ی چاکە، سەرتاپا رەشە خو دەفترم
 نیمە غەیری حویبی ئالی تو، بە ئالی تو قەسەم
 چاوەرپی رەحمە "شفیع المذنبین"! چاوی تەرم
 وا گەر ووم وشکە لە تاوی حەسرەتی رۆژی جەزا
 موستەحەققى قەترە ئاوی زەمزمەم یا کەوسەرم

قاقلاوا، ۱۳۵۲ ی ھەتای

بەرز و نهوی

ئەوینم خوۆش دەوی چونکی بە هوی تۆ هاته ئامیزم
وہکوو تاقانہ کۆرپہی خوۆشەویست باشی دەپاریزم
ئەوہ رۆژ و شەوی تەنیایی ھاوالی دلای زارم
بە یادی تۆ، ئەوہ مایہی ژیان و تینم و ھینم
ھەموو گوۆشت و رەگ و پینستم ئەوین شینلای بە مل یەکدا
ھەویری خوۆتم و بمشینلە شلشل، گەرچی بئینم
خەيالی خواوہ گەر من زولفی شیت و پیتی تۆ بئینم
بئینم رامی دەکەم بۆ گەردنم، ناییتە پاریزم
"ئیمامی" خوۆلە ریزی دل بەران بالای بە بالا گرت
بەلام بەرز و نهوی کەوتووین و ھەرگیز نایەتە پینم

قائلاوا، ۱۳۳۷ی ھەتاری

ياران رۆيشتن

فكرى چ بكم ئىستە لە پاش عومرى دريژم؟
بروانە لە دەست و سەرى لەرزۆكم و گيژم
ئەو ئارەقى دەپژى لە سەر و رووم بە حەقىقەت
دواى رۆيىنى ياران ھەموو جواناوە دەپژم
ياران كە ھەموو رۆين و من مامەو تەنيا
جەرگ و دلەكم كونكونە، زووخاوى دەپژم
بەو عومرەو ھەر قىبلەمى؟ گەر روو نەكەمە تو
بەو تاقى دوو ئەبرۆيە قەسەم، باتلە نوژم
جىم ليژ بوو، پىرى لە سەرم خىوہتى ھەلدا
ھەركاتى كە بەربوومەو برونە لە ليژم

قاتلاوا، ۱۳۴۷ى ھەتاي

تهرازووی خیر و شهر

حیسانی خۆم ده کرد ئەمڕۆ له گهل ئیحسان و عیسیانم
 كهچی ئەم گهیه ئاسمان، ئەو له عەرزه، مالی ویرانم
 تهرازووی خیر و شهر ئیستا كهوايه ئەی خودا رهحمی!
 له عیسیانم كهسر كه، بیخه تای خیرات و ئیحسانم
 بهبی تاغات و خیر و زیكر و فیکر و چاكه سهرشۆرم
 له نیو عالم چلۆن تا ئیسته ماوم، چۆن بوو، نازانم؟!
 بهشهر میوانه یا رهه توی كه خاوهن سفره وو خوانی!
 بهرینز گیراوه میوان و لهسهر ئەو سفره میوانم
 ئەگەر فهرمووت برۆ لهم سهرزه مینه، دهچمه ژیر عهرزی
 بهلام لهو ژیرزه مینهش دا توفهیلی خوانی سولتانم
 به رهحم و لوتفی تۆوه گهر برۆم باکم نییه ههرگیز
 ئەگهرچی جیم له ژیر عهرزه، له سهر تهختی سولهیمانم
 سهراپا نوورم و رووناك، ئەگەر لوتفت له گهل من بی
 به شهوق و زهوقهوه دهمرم، شه می شامی غهریبانم
 ئەگەر لوتفت نهبی دوور بی له تاریکی و تهنیایی
 قهرم دیت و دهلیم: کوا یاره کانی جاری جارانم؟
 له ژیر باری گرانی مه عسیهت لهو گۆره دا "کامیل"
 دهلی: ئەی خاک بهسهر خۆم! کوا ئەمن ئەو کۆله ده توانم؟

زه نیل، ۱۳۳۰ی ههتاوی

چرای خانەدان*

ئەوئەند سەرگەرمی دەرد و میحنەت و ئەندووھ و حیرمانم
نەپەرژام ھەر لە لات بـم، ھەر فیداکەم رۆحم و گیانم
بە قوربانت بـم و رۆحم فیدات بـی، گیانی شیرینم!
لە دەوریشت گەڕیم بۆ دەردی من تۆی مامە! دەرمانم
چرای بۆ خانەدان و جینگەیی فەخر و موباهاتی
خودا حیفزت بکا، مامە ئەمن بۆت قوچی قوربانم!
وەرە سەرچاوەکە ی چاوم، وەکوو جەیحوونی مالکاوی
لە سەد جی ناخودا خنکا بە گینزی وەختی گریانم
"تیمامی" ھەر وەکوو دیوانە رینگە ی چۆل و ھۆلی گرت
لە تاو تۆ ئە ی بە قوربانت دەبم، من خانەویرانم!

شیخ چۆیان، بەھاری ۱۳۳۳ی ھەتای

* بۆ خوالیخۆشبوو حاجی بابە شینخی مامی
بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

شهونم*

له عومری کورتی خوی چاوم گله تا سهر دهکا شهونم
به لیوی پیکه نینی خونچه چاوی تهر دهکا شهونم
مهکه توخوا دهگهل وی باسی عومری زور دریژ نهی گول
دلی سافه، وتهی وا گیانه زوو باوهر دهکا شهونم
فریوی هر ههوه سبازی مهخو نهی تازه گول ئامان!
سبهینان ئاره زووی یاریکی دی و هاوسهر دهکا شهونم
دهماخی بهرزه گهرچی قهتره ییکی نیو گولووکانه
شهو و رۆژ روو له رۆژ و مانگ و لای ئهخته دهکا شهونم
ئهسیری رهنگ و بو نابن ئهوانه ی پاک و دل سافن
شهوانه تا بهیانی تاق و تهیا سهر دهکا شهونم
له گولزاری که "کامیل" خونچه یی بیر و خهیاڵ نهچنی
له سهر گول هر شهرابی ساف و روح پهروه دهکا شهونم

بۆکان، ۱۳۴۹ی ههتاوی

* وه رگنراوی شیعرێ پهرتهوی کرماشانی
بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

وه کوو فهرهاد

به وتاری وه کوو قهند تووتیی شه ککه رشکه نم
 به چپهی خوش و ورنک، بولبولی باغ و چه مه نم
 بی موحابانه و پهروا ده گه پریم و ده گریم
 شه می ههر کورم و پهروانه یی ههر نه نجومه نم
 گهنجی ته بعم که له نیو کونجی دلا دیوه ته وه
 همه سه رمایه، شوکور خاوه نی به یتولحه زه نم
 له زیان گهر نییه به ند دهستی شکاوم، چاوم!
 چاوه پئی خویتدنی یاسین و برینی که فه نم
 وه کوو فهرهادی به با چوو هه موو رهنج و کارم
 بیستوونی خه می دل ههر به موژان هه لده قه نم
 سه ری خوی ناوه "ئیمامی" وه کوو مه جنوونی هه ژار
 هه ز ده لی شیتیم و ئاوبرده یی دار و ده وه نم

کانی ین، ۱۳۳۱ی هه تاوی

له ده رکی مه یکه ده

له ده رکی مه یکه ده که و لم به عه رزا داوه نه ی چاوم!
ده سا ساقی ده خیل تبم، که ره م که پیاله تا ماوم
به بونه ی پیری مه یخانه منیش پیر بووم و لی که وتم
که چی هر جوانه مه رگیم پی ده میتی وه ک دلی لاوم
به ناوری دووری یاره ب جهرگ و دل سووتاوه یه ک جاری!
نه یاری به دمه سه ب پی وایه هینشتا من نه برژاوم
کوتم سه د جار شوکور بوومه به لاگه ردانی بالا که ی
وه کوو زه ی نیش ده دم هینشتا، که چی نه ی داخه که م ماوم
له به حری سویری فرمیسکی، "تیمامی" بانگ ده کا: یاران!
وه رن بو یارمه تی، ئیوه و خوداتان، تا نه خنکاوم

قافلاوا، ۱۳۵۰ ی همتاوی

مافی گەل

لە قازانی خەمتدا ھەلکەزاوم
 ۋە کوو قاورمە برژاوم، خوراوم
 لەبەر ئەو بەختی سەرسەختی کلۆلم
 لە یار و ئاشنایان ھەلبەراوم
 بە ئاوری دووری ئاخەر بوومە قەقنەس
 ئەگەر راست دەوی ھێز و ھەناوم!
 بە زیندوووی دەبینم حالی مردوو
 بە گۆرەوشاری دووریت ھەر نەماوم
 ۋەرن ئەی ئاشنا بوو دڵنەواوایم!
 ھەژارینکی کەزۆلەي دڵشکاوم
 نەرن ئەي تاوی ھاوینی ھەژاران!
 بکە رەحمی بە سەربەرگی دپاوم
 ئەگەر سەد چەل بە دووریشت بسووتیم
 لە دەس نادەم حەقی داگیر کراوم
 دەلیم ھەر مافی گەل دەرمانی دەردە
 ئەگەر چی من بە جارینکی نەماوم

قاقلارا، ۱۳۵۱ی ھەتاری

چی بدرووم؟

مهزعه‌ی خالی خۆم دیوه من و داسی کول
ئه‌ی خودایا به‌چ دروینه‌ بکه‌م، چی بدرووم؟!
من له‌به‌ر نانی به‌هاری نییه‌ ترس و له‌رم
هه‌ر له‌ ئیستاه له‌ تاو حاسلی پاییز مردووم
فه‌سلی هاوین و به‌هار فه‌رقی نییه‌ بۆ منی زار
هه‌موو کاتی که له‌ زاد خالییه‌ مال و که‌ندووم
هه‌رکه‌سیکه به‌ هیوای حاسلی که‌یفی خوشه
من که‌ نیمه به‌ هیوای مه‌رحمه‌تی تۆ زیندووم
تۆی که‌ ئاودیری هه‌موو دیمیی و به‌رزاقی هه‌موو
مار و موورینکی، بده‌ بزقی منیش تا زیندووم
با ئه‌وه‌ند لیر و له‌وئ سهر نه‌کوتم پوژ و شه‌وئ
قور له‌ ده‌رکت به‌ سه‌را که‌م، بکه‌وم، زۆر ماندووم

قافلاوا، ۱۳۴۳ی هه‌تاوی

بحر رمل مثنیٰ مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

بۆ ھاۋالى رۆيشتوو

لەو وەختەوۈ رۆيشتووۈ لام ھیزی دوو ئەژنۆم
ھاۋرەنگی گولی زەردم و ھاۋدەنگی كزەى خۆم
پەروانەم و ئەمما نىيە شەمعی كە بسووتیم
خەم بوو، كە وەراندوویە لە من ھەرچى پەرپۆم
یا بولبولم و نیمە گولی باخ و لە داخان
لەم قونجرە ھیلاننەیە ویزانەییە نارۆم
ھەستە وەرەوۈ رۆحى رەوان، مایەیی ژینم!
ھەرچىكى خەتای تۆیە، ئەمن دەبخەمە ئەستۆم
"كامیل" بە تەنئى مایەوۈ، ئەژنۆیەتى ھاۋال
بۆیە بە خەم و دەرەوۈ ئیستی دەسەوئەژنۆم

قائلاۋا، ۱۳۴۱ى ھەتارى

بی‌پەر و بال

قەت بە غەمی کۆنەوێ وەرناکەوم
پۆژ و شەو و لەیل و نەهار ناسرەوم
غوسسە لە سەر غوسسە دەخۆم بی‌وچان
گەرچی لە ژێر باری گران نانەوم
پەحمی خودا زۆرە بە ئوممیدی ئەو
پادەبـوـیرم بەـلـی پۆژ و شەوم
غەم وەکوو شاهین بەرەورپووم دئی بە قین
ئەمنی هەژاریش بە خودا وەک کەوم
بی‌پەر و بال هاتمە بەردەستی ئەو
تاکوو بە یەكجاری بە لادا کەوم

جەمیان، ۱۳۳۰ی هەتاری

دووری یاران

رۋورەشی دەرگای خودا و ئەحمەدی موختار خۆم
 ھەر بە تەنیا مونسى نالەى دلى پرزار خۆم
 پیاوی چاک دلیان لە شویتە و من بە دووی دلدە چم
 شیت و ماخوولیا وو سەرگەردان و بەدکردار خۆم
 دل لە سەد جینگە منى بەرداوە، رەببى بەرەبى
 پیچ و جینگلمە، کوزاوی زەخم و ژەھری مار خۆم
 یارەکانى لى وەدوور خستووم و نیستا پر بە دل
 دیم دەگەل دوژمن کەوم، بى ھاودەم و بى یار خۆم
 ھەر تەریقكى تەریقەت نایەوئ دەمباتە وئ
 ئەو وەبەر خەنجەر کەوئ یارەب، منیش بيمار خۆم

قاقلوا، ۱۳۴۶ی ھەتارى

رەش و سپی

دروم رەش بوو به مه عسیهت و مووم سپی به خه
چاره‌ی رەش و سپی بکه، نه‌ی خاوه‌نی که‌رهم!
لینوردنه له پرووره‌شی وه‌ک من، به هۆی نه‌وه
پیرینکی ریش سپی و فه‌قیر، پرو له تو ده‌که‌م
ده‌رگات کراوه بو هه‌موو چاک و خراپه‌یه‌ک
ریم لێ مه‌به‌سته، تو‌بی خوداییت، هه‌رچی هه‌م!
هیند شه‌رمه‌سار و چاره‌په‌شم، پوژ و شه‌و خودا
هه‌روا ده‌سووتنی جه‌رگ و دلی من به‌ چه‌شنی شه‌م
"کامیل" بیساتی جوان و جحیلی بینچه‌وه
کاتی سه‌فه‌ر گه‌یشته و بلی تیشوویه‌ک ده‌به‌م

قافلاوا، ۱۳۵۵ی هه‌تاوی

پارانه‌وه

ياخوا! خودايي عەزەوه‌جەل، بێه سەر کەرەم
 سەر لوتف و عەفو و مەرحەمەت ئەي ساحبى نىعمە!
 ئەو عالەمە بە تۆو دەنازن لە سەر زەوى
 سەربەرز و سەرفىرازن و وا هەڵدەدەن عەلەم
 دوورن لە رەحم و عەفووى تۆ وانەي کە سەرنەوين
 شىواو و شىت و پەرت و پەريشان و دلبەغەم
 هەردەم بە فکرى پوو لە دەري رەحمەتى ئەتۆم
 رەحمى بە حالى ئەمنى فەقىر کە نەماو دەم
 هەر چاوەرپم هەموو دەم و ژەم لوقمەيەک بەرم
 تيرم شوکور بە نىعمەتى تۆ، من لە کاتى ژەم
 شەرته کولتيرەيىکى ئەتۆ گەورە بى لە لام
 هيندە کە ئەو نوالە نەدەم من بە ملکى جەم
 "کاميل" بێخەشە تۆ بە کەرەم چونکە هەر دەلنى
 چاوم لە رەحم و مەرحەمەتى تۆيە هەرچى هەم

گەردیگلان، ۱۳۱۸ی هەتاوی

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

تال و سویری

کوتم با پروو له یار و ناشنا کهم
که به شکم دهردی دل تۆزئ دهوا کهم
بهلام یارم نه یار بوو، ناشناشم
دهلئ نه مدیوی، ناتناسم براکهم
که تەوفیریان نییه چ بکهه خودایا
له گهل بیگانه، یاران چۆن جیا کهم؟!
که پرووناکی نییه بو من له هیچ لا
له ههر شویتئ، دهبی ههر بئیم و را کهم
ئەمن ههر تال و سویریم دی له دنیا
دهبی کهی بی خودا رۆژی جهزاکهم؟
که جهرگم کون کونه، نهوچهل لهوئ را
دهبی زووخواوی چهند سالهم رهها کهم
"ئیمامی" پاشی ئەندامی له قیس چووی
دهلئ ههر گیانه ماوه، با فیدا کهم

قافلاوا، ۱۳۳۵ی ههتاوی

نازارەكەم*

كۆي چۈۈە ئەمسال برا خەم خوارەكەم؟
سەدھەزار خۇزگەم بە سالى پارەكەم!
چۈنى خۇشكەم دل، دەۋاي دەردم نىيە
كۆلەۋارە خۇ دلە زامدارەكەم!
سەد خەكەم چووم و دەۋاي دەردم نەبوو
بى دەۋا ما كاكى من نازارەكەم
خەلقى ھىوام بى لقوپۇپ مايەۋە
ۋشك و بى ئاۋە گول و گولزارەكەم
با "ئىمامى" رەقھەلى، بمرى لە كىو
با نەمىنى تەرمەكەم، ئاسارەكەم

قاقلۇا، ۱۳۵۳ى ھەتايى

* بۇ ۋەقاتى كاكى

بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

چ بکه‌م؟

به یادی شه‌معی روخساریکی، دل ئیجیا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
به شه‌وقیکی وه‌ها چاری شه‌وی یه‌لدا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
وه‌کوو مه‌جنوونی مال‌کاول ده‌روده‌شت بۆته مه‌ئوای من
له‌حه‌یفی عاقلان خوم شیتی رووی له‌یلا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
له‌کۆری عیشق‌بازانا نه‌ماوه قه‌دری رۆح و سه‌ر
وه‌کوو په‌روانه بۆ رووی ئه‌و به‌رۆح سه‌ودا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
ده‌لێن یار خاکی به‌رپیی سورمه‌یه، بۆ چاومی دینم
به‌کویزایی ره‌قیسی لامه‌زه‌ب، ئه‌ی وا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
به‌شه‌رتی بیته‌لام، شه‌رته سه‌رم دانیم له‌پیناوی
ئه‌گه‌ر بۆ گاوگه‌ردوون، رۆح و سه‌ر ژیر پا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
له‌دووری وی گه‌دام و دیته‌لام وه‌ک شا ده‌بینم خۆم
له‌چوون و هاتنی، خۆم وه‌ک گه‌دا، وه‌ک شا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
ئه‌گه‌ر با بۆنی تو یینی "ئیمامی" وا ده‌لێ گیانه
که‌من رۆح و سه‌رم قوربانی رینگه‌ی با نه‌که‌م چ بکه‌م؟

گه‌ردیگلان، ۱۳۲۰ی هه‌تاری

غەزىزى مىسرى دُل*

دەلن گىراوۋە نەۋرۇكە غەزىزى مىسرى دُل، چ بىكەم؟
 لە پاش نەۋ مەن لەگەل دُل، شىت وپىتى ۋا بەكول چ بىكەم؟
 نەۋە جوان و جەئىل و پاك و خاۋىن، بۇچى گىراۋە!
 مەنى پىر و پەشىمان و گونەھكار و خەجەل چ بىكەم؟
 نەماۋە باغ و راغ و رەۋنەقى سەھرا، خودا مەرگى
 گولۋوكات چوۋ لەبەر نەۋ، مەن لە دەشتى پىر چەقەل چ بىكەم،
 لە باغىكدا كە گول رۇيى بە تاراجى خەزان، جا مەن
 ۋەكۈۋ بولبول نەسۋرېم دار بە دار و چەل بە چەل چ بىكەم؟
 دەسم ھىندە ھەلنە بۇ تەمەننا، ۋشك و رەق ماۋە
 لەمەۋلا تاكوۋ ماۋەى ژىنمە بى دەست و پەل چ بىكەم؟
 گرانە دەردى دوورى، بەم لەشە چۈن ھەلگرم بارى
 زەئىف و پىر و بى ھىز و قەۋەت، بى شان و مەل چ بىكەم؟
 "ئىمامى" ھىندى خەم خوارد، عادەتى پىر گرتۈۋە ياپەب!
 دەسۋوزى بى ۋچان، گىژە و لە دەردى چەرخ و خول چ بىكەم؟

ئاقلاۋا، ۴۸۱۳۴۷ ھەتەۋى

* گىرانى حاجى سەيد غومەرى برازاي

بەر ھىز مەنن سال: مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن

دهرویشم و دل‌پریشم

دهرویشم و دل‌پریشم، دیوانهم و بی‌لانه
وهک کوندم و هه‌لنیشتووی، کاوولاشم و ویرانه
بی‌دایکم و بی‌بابم، بی‌مام و برا‌ماوم
لهم ئاخری عومره‌م‌دا، وا دیاره که تاقانه
جی و مه‌وته‌نی من پرسن: هه‌ر چۆلگه وو سارایه
مه‌جنوونم و سه‌رگه‌ردان، له‌و به‌نده‌ن و شاخانه
بی‌چاره و دام‌ماوم، خه‌مبار و په‌ریشانم
وهک بسکی په‌ریشانم، هه‌روا به‌ ته‌مای شانهم
تا باشی بلاوکا لیک، نه‌ندامی له‌کارکه‌وتووم
باب‌رده‌یی ئه‌و ده‌شت و سارا و بیابانه
وهک بولبولی نه‌سه‌ره‌وتوو، هه‌ر تاوه له‌ دارنیکم
هه‌ر کاته له‌ بارنیکم، بو‌ئو دله‌ بریانه
که‌وتوومه نه‌فه‌س‌ته‌نگی، وهک که‌و له‌ قه‌فه‌س‌دا بی
له‌شمه قه‌فه‌سم نه‌مما، بی‌ئاوم و بی‌دانهم
به‌و حاله‌ته‌وه سه‌یره، عاشق به‌ قه‌د و بالام
کوژراوی به‌ر و به‌رموور، گیرۆده‌یی له‌رزانه

بحر هزج مثنی‌ا اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

بەو بەندى ئەو ئىستاكەم، مەعلووم بوو لاي عالم
نىو تاقمەيى ھۆنەر، تەنيا كور و تاقانەم
لاي جانەو ھەران ئەمرو، قەدرم فرەيە چونكە
و ەك كاكي "ئىمامى" خوم، لەو كيو و نزارانەم

تاقلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتايى

دهستی ماندوو و زگی برسی

دهبئی بگریم، بنالینم، ههتا ههم
 به دل بکولیم و بگریم ههروه کوو شه
 بیاریتم له چاو فرمیسکی گهرمم
 له داوینم بکهه کۆشی خهم و نهه
 له سه زگ چۆنی دانیم دهستی ماندوو!
 زگی تیرم نییه، برسیم ههموو دهه
 دهه و ژهم خهم دهخۆم و خهم دهنۆشم
 به خوراک و به خهو دلخۆشی ناکهه
 به لای لیدا له خورد و خواردنی وا
 وههز بووم من له ژینی هینده هستهه
 چلۆن بفهرم، پهروپۆم ههلهوه ریوه!
 چلۆن خۆل کهه به سهردا، دهسته بهستهه!
 به دهستی کئی بکهه خاکئی به سهردا!
 له دهوهرهه جهغزی کیشاوه مژ و تهه
 خودایهه! تۆ چه کیمی بۆم بئیره
 دهوای دهردم، له زۆر زۆر و له کهه کهه
 کهه و زۆرت له لایهه و زۆر و چاکهه
 ههموو پهحمه و کهرهه، ههر لوتغه سههرجهه

قاقلاوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

با بسووتیم*

خۆشه پیم شهه بېم، له نیو جهرگ و دلی شهودا بسووتیم
 بیمه پرووناکی ره فیکان، خوشم ههه تنیا بسووتیم
 یا وه کوو مه جنوون به ناوری عیشقی له یلا بی وه فاکهه
 لهو کهژ و کیوانه وهک دیوانه وو شهیدا بسووتیم
 زور له میژه ناره زوومه شهوچرای من ده رکهوئ، تا
 من وه کوو په روانه خیرا بېم و بی په روا بسووتیم
 بوم بدا دهست ساعه تی له یلا بگرمه باوهشی خوم
 پاش نه مانم با له نیو ناوری جهه نه نهه دا بسووتیم
 ههه له تاوکه وتن هه تا پوژپهه، شهوئ تا کوو به یانی
 وهک که باب ههه قرچه قرچم بی، بلا هه روا بسووتیم
 با له نیو بوتهی نهوین دا قال بېم، بتویمه وه باش
 لیم گهرین توخوا، جهه نه نهه! با بیرژیم یا بسووتیم
 نهک بلین ناقیس بوو، خاو بوو، هونه رینکی "کامیل" م من
 با به رابهه کاهه گهل ئیسمم موسه ماما، با بسووتیم

قاقلاوا، ۱۳۳۳ی ههتاوی

* وهه گهیراوی شیعری «عهلی نه کههه دوله فی» به:

روشنی بخشم میان جمع و خود تنها بسوزم
 یا سمندر گردم و در شعله بی پروا بسوزم
 کوه آتش گردم و در حسرت دریا بسوزم
 برق لبخندی شوم در غنچهی لبها بسوزم
 یا بسازم آنقدر با آتش دل تا بسوزم
 شعلهی آهی شوم خود را ز سر تا پا بسوزم

دوست دارم شمع باشم در دل شبها بسوزم
 شمع باشم اشک بر خاکستر پروانه ریزم
 لاله ای تنها شوم در دامن صحرا برویم
 اشک شبنم باشم و بر گونهی گلها بلغزم
 یا ز همت پر بسایم بر ثریا همچو عتقا
 ماه گردم در شب تار سیه روزان بتابم

بحر رمل مثنی سالم: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

من و شادی

فکر و حواس و هوش و عقل، رینک براوه لیم
رینگهی هومید و سهبر و قهرار به ستراوه لیم
چت کرد خودا! له گهل منی پیره گه مالی خوت؟
شووشهی دلم به تیشهیی ئاهم شکاوه لیم
وهی وهی چ ئاوریکه که به ربوته جهرگ و دل
هر خاتراتی تویه دلم وا شکاوه لیم
خووشی مه گهر به خه و به دلم دا بکا عبور
ریشهی برایتی من و شادی پساوه لیم
"کامیل!" مه که نه وهنده سکالا و دهردی دل
هر گیز مه لی که دهرکی خودا داخراوه لیم

ره نییل، ۱۳۳۰ی ههتاوی

یا کەریم

هەرچەند نەخۆشی عیشق و زەدە ی پەنجەیی پەریم
هەرچەندە بێ مشوورم و هەرچەندە سەرسەریم
چونکە لە حالی خۆم وەرەزم، مات و عاجزم
ماوم عەجەب لە رەحمی خودا، بۆچی من بەزیم؟
یارەب بە خاتری دلی خاسانی بێ ریات!
رەحمی بە حالی زارم و وەزعی قەلەندەریم
چونکی بە غەیری تو نییه کەس بگری دەستی کەس
دەستی شکاو لە گەل دڵە کەم بگزرە یا کەریم!
بمەینە دەر لە گێژوخولی چەرخێ چەپەرەوت
عاجز مەبە لە دڵپری ئەمن و لە زۆرەریم

گەردیگلان، ۱۳۱۹ی هەتاوی

بەر مزارع مەمن اهرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

رېبهري سيادهت*

بروانه کاروباری خوداوهندی ئینس و جان
قودرهت نـویتی بهرز و نهوی، عهرز و ئاسـمان
چی کرد قهزا که ئیمه سهراسیمه بووین ههموو
بو ئهم دله پهروشه ههموو بووینه شه معدان
باکهی خهزان درهخت و گولی دارنی ههموو
سهـد باغهوان به پوولئی، نهـما شوقی گولستان
دار و چنار و عهـرعهـر و کاجیش کز و کولؤل
سهـرویش وهـلهـرزه کهوت و له خاکی چهـمهـن چهـمان
یانی خهـزانی هـهـردوو گول و دل دهـگهـل یهـکه
بوته بهـقیی بولبول و کهوتوونه سهـر فوغان
ناه و فوغان و نالهـیه، هاواره، نهـوحهـیه
شینـه، گرینه، سوز و گودازه له چیمهـنان
نهـو زیبی گولستانی ئیرهـم بوچی رۆیهـو؟
نهـو رېبهـری سهـیادهـته بوچی بووه نیهان؟

* بۆ وه فاتی خوالیخوشبوو حاجی بابە شینخ

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

مىزگەوت و جەۋش و مەدرەسە چۆل بوو، نەما كەسى
بىشەۋق و زەۋق و زەمزەمەيە ئىستە جوجرەكان
دەۋرى فەقى بە نالەيە، دەرسى بە شىۋەنە
ئەمىرۇ مەلاش بە لارەملى بۆى دەكا بەيان
"كامىل" فىراقى مامتە تۆى كۆى زوخال!
"اللە معك" ۋەدۋوى كەۋە، بمرە بە ئىش و ژان

قافلاۋا، ۱۳۳۸ى ھەتارى

پاییز

ماؤم عهجهب له سنونعی خوداوهندی ئینس و جان
 قودرەت-نوویتی بهرز و نهوی، عەرز و ئاسمان
 جاری زه‌مین ده‌کاته سه‌ما، مه‌وقیعی خه‌زان
 به‌رگی گولاله‌سووره ده‌گاته ستاره‌گان
 گاهی به هه‌وری سوور و سپی و کهسک و ئال و شین
 ره‌نگین ده‌کا میسالی زه‌وی پروویی ئاسمان
 هیندی که شاعیرن به به‌هارن عه‌لاقه‌مه‌ند
 من عاشقی خه‌زانم و مه‌فتوونی تی خزان
 ئه‌و به‌رگی وا به داره‌وه هاتوته خواره‌وه
 تۆماری تی‌گه‌یشته به‌و پیاوعاقلان
 نووسراوه هه‌روه‌ها له سه‌ره‌نجامی ژیتان
 تا پیر نه‌بوون، به دل بگرن قه‌دری خو، جه‌وان!
 ئه‌و به‌رگی دیته خواره‌وه خیرا به با ده‌چی
 یانی هه‌ده‌ر ده‌بی هه‌موو عومری، وه‌کوو خه‌زان
 ده‌نگی گه‌لارژانه به ده‌م بای خه‌زانه‌وه
 به‌و رازه باغه‌وانه که‌وا بوته ته‌رجومان

حالی ده کا به ناله که وهختی نه ماوه باغ
 سه بریکی پیی ده لئی که نه ما قه دری باغ و ان
 هه رواش به سه بره بولبولی بی دل ده کا خه بهر
 خاکت به سه ر بی! ههسته برؤ تیکده ناشیان
 عهتری نه ماوه سونبول و رهنگی نه ما چه مهن
 سه روی سه هی به جاری له چه سرهت چه مهن، چه مان
 سه رو و چناری باغه به دهم بای به یانه وه
 به کتر ده گر نه باوه شی وهک یاری میهزه بان
 دهستی خهزان درهختی رنی و رووتی کرده وه
 وهک رووی نیگاری نیمه سپی و سافه، بی گومان
 دل بهر که دیته باغ و چه مهن، گول له خوشیا
 بهو بهر گه سهوز و سووره وه ده یکاته دورفشان
 گول، مووسمی خهزانی - نه گهر تی بگهی - ده لئی:
 مه علوومی خاس و عامه: له پاش مه نفعهت، زیان
 "گامیل" دلی چ خوشه له فسللی خهزانی گول
 چونکی گولیش وه کوو دله، بی بهرگ و بی نشان

غەریبی خۆشه‌ویست*

ئەي غەریبی خۆشه‌ویست، ئەي دەربەدەر بۆ نیشتمان!
تۆ شەهیدی غوریەتی، ئەي کۆلنەدەر بۆ نیشتمان
مەحشەرت هینا بە مەرگی دلتەزینت، موته‌دی!
ماوه‌ینکی زۆر ئەتۆ مای بی‌خەبەر بۆ نیشتمان
سالی شەست و شەش بوو کۆچی ئاخرت کرد گیانەکم!
ئاخری کۆلت نەدا، بوویه سپەر بۆ نیشتمان
کەس نەما، پۆین هەموو، ئیمەش بە دووتاندا دەپۆین
با بسووتین بەو مەرامە، وشک و تەر بۆ نیشتمان
سەر لە سەر "ئاوات"ی خۆمان دادەنێین، پیمان دەلێن:
ئافەرین، داتان لە دەست رێک مال و سەر بۆ نیشتمان

قاتلاوا، ۱۳۶۶ی هەتاوی

* شینی کاک سەعدی موته‌دی لە دوورولات
بحر رمل شمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

باسى سەر*

مەمكى خىر كىردوۋە يارم، دوو ھەنارى ساۋان
 بى ئەۋەى كەس دەسى لىدا، گەيون بى تاۋان
 كەس نەلى دەس زەدەيە بۇيە ۋە ھا گەۋرە بوۋە
 ئەۋ ۋتە لاي كور و كىز باسى سەرە، ئەى ئامان!
 سەروبالان ھەموو كىزانى ۋلات و سەيرە
 بەۋ ھەموو بارى دلانە كە ھەيانە نەچەمان!
 سەرۋە بالاي گولى من گەرچى ھەنارى پىۋە
 مەلى پەيۋەندە، تەكى ماچە لەۋىدا، ۋا مان
 بۇ ھەناۋى منى پىر مەينەت و خەم، دەرد و بەلا
 بۇنى ئەۋ جوۋتە ھەنارنەيە بوۋنە دەرمان
 ساز و ئامادە، ۋەكوو نۆكەرى گوى پادىرم
 چاۋمە بەندى ئىشارەى ئەۋە، گویش بۇ فەرمان
 چاۋ لە چاۋى دەبىرم بەلكوو ۋەلامم داتى
 گەرچى ھەلنايە ئەۋىش ئىستە لە ترس و شەرمان
 گەرچى شەرمىنە، چاۋى لە "ئىمامى" داگرت
 كوتى ھەلنايە لە حاند غەيرە لە ترسى خىزمان

تاقلاۋا، ۱۳۵۱ى ھەتاۋى

* نالى: نەخل و روممان پىنكەۋەن، يان باغەۋان ۋەى كىردوۋە

سەرۋى ھىناۋە لە سىۋ و بەى مۆتورىيەى كىردوۋە

بحر رمل مثنى مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فععلن

دهردی کورد

دهردی کوردم گرتووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
ته‌یری به‌ختم مردووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
یه‌کنه‌بوون و رینکه‌نه‌بوون و لیک‌پسان
ژه‌هری دووریم چیشتووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
باری یه‌ک‌جار زۆر گرانی قه‌ومه‌که‌م
نه‌منی یه‌ک‌جار خستووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
رپسی چهند ساله‌م، ته‌شی‌رپسی زه‌مان
پیچه‌وانه‌ی رستووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
یه‌کنه‌بوونی دوو برای ئازا و نه‌به‌ز
رپی نه‌جاتی به‌ستووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
وا نه‌یاری به‌دمه‌سه‌ب بو‌ئو دووه
سه‌د پلانی رشتووه، چ بکه‌م نه‌من؟!
هونه‌ری چهند ساله‌یی پیر، به‌خته‌که‌ی
هاتووه و لئی نوستووه، چ بکه‌م نه‌من!؟

قافلاوا، ۱۳۵۸ی هه‌تاوی

ئىمامىش دىتن

وەرە نىو باغ و نىو گولزار و چىمەن وا لە سەر رىتن
هەلآلە و نىرگس و شەوبۇ و سويسنە خاکی بەر پىتن
هەواخواى بەژن و بالات ھەر بە تەنیا مەن نەبووم، تەنیا
گەلى لاوانى تازە پىنگەشتوو وەك ئەمەن شىتن
ھەزاران شىخ و شاب و شىت و ژىر، چاک و خراپ، رىكى
ھەموویان کوشتەبى لەرزەنەکان و گوارەبى گویتن
دەلەرزەن ھەروەکوو لەرزەنە، بەندن ھەروەکوو گوارە
بە بوئەى بەژن و بالات ديارە ھاوالى بەرى وجىتن
ھەموو ھاتوونە سەبرى قىت و قوزىت، پىر و لاو، ئەورۇ
بە قەولى سابلأغى: وا "ئىمامى" ش حازرە و دىتن

قاقلأوا، ۱۳۵۲ى ھەتأوى

حاسلی من

وهی که هەر کاتی شین بیی گولی من
که بیشکوی، چ خوش دهبی دلی من
رابطه ستن هه تا ده گاته به هار
جا ده بینن گولیش له سهر گلی من
ئه وکه رهت کیژو کال له من پرسن
تیده گهن باش که قه بره مه نزلای من
مه نزلای چی؟ پره له خیز و بهرد
پاکی ههر درک و داله باخه لی من
که سنی بچنی گولیک له سهر گورم
هه لده چی زوو له دهستی پیکولی من
به رهه می سالیانه که پرسن
سهری خهرمان جه فایه حاسلی من
من به "ئاوات"ی خومه وه سووتام
داخو که نگنی بلند بی مه شقه لی من

قافلاوا، ۱۳۶۳ی ههتاوی

تینووی شەواو

خزمینە! وە کۆبین کە ئەگەر عاقل و پیاوون
 بیرئ لە کەس و کاروو کە مردوون و نەماون
 کوا یار و ڕەفیق و کەس و کار، دایک و بابوو
 چۆن ڕۆیین و کۆی چوون و چ بوو پڕش و بلاون؟
 ئێش وە کوو ئەو عەلەمە ڕۆیین لە سەفەردان
 هەرکاتیکوو زانی کە لە ناو جەنگەیی داون
 ئێستەش کە خەیاڵوو لە سەر و پڕچی بلاو
 باش تێبگەن ئەو بیر و خەیاڵە هەموو خاوان
 هەر گیا و گۆلووکاتیککی دەیین، هەموو ئەعزان
 دەست و سەر و پێ و چانەگە و زارە شکاون
 شین بوون لە زەوی و باغ و چەمەن، جۆگە و جۆبار
 رینک داغ لە دڵن، چونکە لە هاوایی براون
 ئەو نیرگسی بۆنخۆش کە ڕواون لە دەروودەشت
 نیرگس نییە، ڕێوانە؛ بە دیتن وە کوو چاون
 چاوی دەخشینن لە کور و کالی ولاتین
 یانی هەموو پەتیارە وە کوو بڵقی سەرئاوان

بحر هزج مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعلن

ئەو سوورەگولی گەش کە دیارن لە کەژ و کۆ
 گول نین و ھەموو خویتی گەشی لاو، پڑاون
 سوینس کە لە پیش چاو گولی سەرسەوز و جوان بوو
 زاریک و زمائیکی جوان بوون و دواون
 ئەو سەروە بەژن بەرزە و سەرسەوزە جوانە
 بەژن و قەد و بالان و بە رووسووری ژیاون
 ئەو بەژنە بلندانە بە ھۆی ئاوی ئەوین بوو
 چەند ماوە لە باغ مان و کەچی ھەر نەچەماون
 بروانە و نەوشە دەدرەوشی بە دروشمی
 بسکینکی پەڕیشانە کە زۆر شانە کراون
 بولبول! من و تو عاشقی خونچەیی وەکوو زارین
 پیناکەنی بۆمان کە شەوئ ئاو نەدراون
 ئەوشو وەرە با پیکەو بەگرین لە گولووکات
 چونکە گولی باغی ھەموو تینوویی شەواون

بای واده

ئەوا بای واده ھات و سەوزە چیمەن
بەھەشتە گولشەن و سەحرا بە دیمەن
بەلام بو من چ بای واده، چ پاییز
رەفیقان بانگی کاروانی ھیوا کەن!
بەبی ئازیزی دل خیل رەنجدەرۆیە
کەزاوہی ژینی تال ناگاتە مەعدەن
بە خوئی ما دل، کە دی نیرگس لە باخان
بە چاوی جوانی دەروانیتە گولشەن
دلم ما ھەلوەدا و موبتەلای ئەو
چ بی مەلبەند و جیگا، مال و مەسکەن
دلم دوش ما بە لای خەرمانی مەینەت
بەبی ھاوال و داوہل، بی کەس و شەن
بەبی ئازیزی دل مەرگی "ئیمامی"
نزیکە، دا بلی بین گۆرھەلکەن

قافلاوا، ۱۳۶۰ی ھەتای

ئاخ و سکاالین

من و بسکی له بهژنی بهرزی هالاین
وه کوو یهک، دهردهداری بهژن و بالاین
مهکن لومهی من و کهزیهی بلاوی
که ئاوبردهی جوانی و ئالووالاین
دهم و چاوی نه‌گهر سوغرا وو کوپران
له‌گه‌ل دل بویه سه‌رگهرمی موتالاین
له‌گه‌ل بولبول به جوش و کول له باغی
به رۆح و موشته‌ری بازارپی کالاین
من و کهزیهی وه‌کوو ماری بریندار
"ئیمامی" خاوه‌نی ئاخ و سکاالین!

قاتلوا، ۱۳۵۲ی هه‌تاری

يەككەتە

كارگەر و پەنجەر و وەرزىر و ھەموو چىن و دەچىن
 بۆ بە دەس گرتتى مافى گەلەكەم يەك دەكەيىن
 شەوى نەگبەت چوۋە، پۇرمان لە كەلى ئازادى
 ھاتەدەر، خالە دەسا ھەستە لە خەو، لاپسە سەرىن
 سەر لە سەر رېنگەيى ئازادى نەچى باری لەشە
 وەكوو گۆ بەر شەقى دەن چاكە، كوروكالى بەتەين
 دەس دەنە دەست و وەرن ئەى گەلى ئازا و نەبەزا
 دەرفەتە، ئىستە لە نىو ئىمە نە رق ماوہ نە قىن
 ژىرچە پۆكەى ئەم و ئەو ھەر بەشى نىمەى مەرد بۆۋ
 با لەمەولاولە بە ئازادىي و سەربەستى بژىن
 يەككەتى پى دەۋى ھەر مىللەتتى ھەستى ژىن كا
 وەرن ئەى كارگەر و وەرزىر و ھەزار و مىسكىن!
 "كامىل" ئەمپۆكە دەلى پۇژى ھەلە، دەس دەگرىن
 شايى ئازادىيە، بى ترس و خەفەت ھەلدەپەرىن

تاقلاۋا، ۱۳۴۱ى ھەتەۋى

پەروین*

ئەوی وا خاکی رەشی بۆتە سەرین
ئەووە ئەستێرەیی ئاسمان "پەروین"
گەرچی هەر تالی لە پۆژگاری چیشت
خۆ بەلام هەرچی و تەوی بوو شیرین
خاوەنی ئەم هەموو هونراوانە
سوالکەرە ئیستە لەبۆ یەک یاسین
چاکە هاوایی لەوی یادی بکەن
دلی بی یارە، هەمیشە خەمگین

* شیعری پەروین نعتیاسیە:

اینکه خاک سیهش بالین است	اختر چرخ ادب، پروین است
گرچه جز تلخی از ایام ندید	هرچه خواهی، سختش شیرین است
صاحب آنهمه گفتار، امروز	سائل فاتحه و یاسین است
دوستان به که ز وی یاد کنند	دل بی دوست دلی غمگین است
خاک در دیده بسی جان فرساست	سنگ بر سینه بسی سنگین است
بیند این بستر و عبرت گیرد	هرکه را چشم حقیقت بین است
هرکه باشی و ز هرجا برسی	آخرین منزل هستی این است
آدمی هرچه توانگر باشد	چو بدین نقطه رسد، مسکین است
اندر آنجا که قضا حمله کند	چاره تسلیم و ادب تمکین است
زادن و کشتن و پنهان کردن	دهر را رسم و ره دیرین است
خرم آنکس که در این محنت گاه	خاطری را سبب تسکین است

بحر رمل مدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

خۆل لە سەر چاۋ بە خودا ناخۆشە
بەردی سەر سنگی گرنگە و سەنگین
هەرکەسێ گەورە و و خاوەن مالا
هاتە ئەم جینگە فەقیرە و مسکین
هەردەمێ هات و ئەجەل هێرشی کرد
چارەبایی دی نییە غەیری تەمکین

قافلاوا، ۱۳۳۹ی هەتاوی

وه عز و تهلقين

من و دل عاشقی هەر زه رق و بهرقين
به پيريش گويم نه دايه وه عز و تهلقين
مه که تو باسی توبه، واعیزی پیر!
من و دل خو له ترسی تو ده توقين
من و یار هین به سه رگه رمی ژیاوین
له خوشی یه کتری پر شهوق و زهوقين
شوکور زستانی نه مسال وهک به هار بوو
هموو کانیاهه کانی کیوی توقين
به کویری دوژمنم، پئوبان کراوه
هموو جی ژوانه کان هەر مان و باقین
که رق نه ستوره مارزباب، به قیبه
بلا هه لماسی وهک ماسی له بهر قین
"تیمامی" نه وکه رهت نهو دهسته شیعه رهت!
له سه ره زن و له سه ره شیوهی عیراقین

گهردیگلان، ۱۳۲۹ی ههتاوی

یه کگرتن

راپه‌رین، یه ک ده‌که‌وین، یه ک بکه‌وین سهرده‌که‌وین
 گه‌لی ئیمه‌ش هه‌موو خوازیاری هه‌وا و ئاو و زه‌وین
 کورده زور جار بووه کهم زوری وه‌سه‌ر زور بکه‌وئی
 قه‌ت مه‌لی دوژمنی مه زوره، به‌لام ئیمه که‌مین
 گهر له سهر کلکه له‌گه‌ل مه، وه‌کوو ماری جه‌نگی
 ئیی مه‌ترسه، فروفیشاله، له رینی دانی که‌مین
 خه‌وی زور بوو گه‌لی ئیمه‌ی له قوری غه‌فلت خست
 مه‌رد و مه‌ردانه وهرن، تو‌بی خودا، با نه‌خه‌وین
 هه‌ر شه‌وه بو مه‌ برا، کاتی گه‌ماروی دوژمن
 تا بزانی نه‌ته‌وی، ئیمه هه‌موو پیاوی شه‌وین
 گهرچی ری ئه‌سته‌مه، پر درکه، نه‌گهر تیکرا بین
 له‌و هه‌موو به‌نده‌ن و شاخ و چره‌ زوو تینه‌په‌رین
 گهر هه‌لویه نه‌ته‌وی، بوته‌ کولوی سهر ریتمان
 ئه‌و که خاوه‌ن گور و دهن‌دووکه، مه‌گهر ئیمه که‌وین؟
 په‌روپوی هه‌لده‌وه‌ریتی نه‌ته‌وه‌ی کاوه‌ برا!
 گه‌ل نه‌گهر یه‌ک‌که‌وئی، داگیرکه‌ره‌کان نه‌خشی زه‌وین
 شوولی باریک که هه‌موو پیکه‌وه‌ بایده‌ن، پته‌ون
 با هه‌موو ده‌ست بگرین پیکه‌وه، تا‌کوو نه‌نه‌وین

قاقلاوا، ۱۳۵۵ی هه‌تای

بیشکھی شکاو

من فقیرینکی رهش و پرووت و له دهرکان دهرکراو
توش خودایینکی که ریم و دهرکه ئاواله کراو
رووم له دهرکی تویه ئهی خاوهن که پهم، سا لوقمه یه ک
شهرمه سار و پروپهش و زور مل که چ و ئابرووتکاو
هرچی ئه عزامه له بهریه ک چوو، له بهر دهرد و غهمم
دار و پهردووی لیک ترازاوه وه کوو بیشکھی شکاو
سپیه لاک و جهرگ و دل، هیز و هه ناوم لئ برا
قالینکی چول وهول وهک مالی هیچ تیدانه ماو
تو عه جایب مای "نیمامی" بهو هه موو دهردانه وه!
کینه ئه مړوکه وه کوو تو بهندی جهرگ و دلپساو؟

تاقلاوا، ۱۳۵۵ی ههتاری

دوور کەوتنەو

تۆ چوویە ولاتی کە نەبینم ئەسەری تۆ!
دوور کەوتی لە من تا کوو نەبیستم خەبەری تۆ
ئەی نووری دل و قووەتی ئەژنۆم، بەسە دووری!
پۆحم وەکوو پەروانە گەرا دەورووبەری تۆ
ئەو حالەت و هۆش و هونەری ئەودەمە من بووم
ئێستی نییە تاقی، هەموو قوربانی سەری تۆ
دل هەروەکوو عەودالە لە دووت، تالە ژبانی
چاوم وەکوو ئاوپاشە لە ڕینگە و گوزەری تۆ
پەحمی بکە بەم ڕیشە سپی و چاوە پر ئاوە
نەتزانای لە دل حەستەمە ئاخەر سەفەری تۆ؟
ئەي من بە فیدای ڕۆین و کۆچ و سەفەرت بم!
چت کردبوو ئاخەر کە وەها دەربەدەری تۆ
هەستە وەرەو، گیانە وەبالت بە ملی من
وەستۆ دەگرم شەرتە هەموو خێر و شەپی تۆ

قاقلاوا، ١٣٤٢ی هەتاوی

تورجانی خرؤشاو*

عالم و عامی له تورجانی وه خرب بوون بی درؤ
 کهوتنه شادیی و رهقس و ههلهپهرین و هات وچؤ
 پیر و جوان، شیخ و مهلا هاتوونه رهقسین و سهما
 پاکی له رزی عهرز و ههوش و بان و هه یوان و سهکو
 من کوتم: یارهب! مه گهر چی بوو به دهستی جهم هه موو
 تایفه رینکی له دارولعیلمی شیخا بوون وه کو
 پیی کوتم عه قلم که شهر بهت خوری و دلخوشیه
 بو ده کهویه سهر خه یال و به حری فکر و جوست و جو
 ئه رشه دی ئه ولاد و ساحه بکاری پر عه قل و هونه ر
 مونته ها بوو، ئیسته زامی کوئی دوژمن هاته سو
 کاعه زیز! ته نیا له نیو ئیمه ئه تو گوت برده ده ر
 بهو ئیجازه ی تویه چا بوو جه هلی جه معنی بوو په رؤ
 ئیرسی بابی خوته عیلم و جه وه هر و فهزل و هونه ر
 بیرفینه زوو به چاکی، ههروه کوو باز و هه لو

* به بؤنه ی ئیجازه وه رگرتنی سهید عه زیزی تورجانی
 بحر رمل مثنوی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بەم ھەرا و جەمعییەت و خوشیی و بەزم و شادییە
دوژمنی ئیمە تەماشاکە ھەموو بوون رەنجەرۆ
ھەرکەسی شیخی نەوی، کۆستی کەوی، قەت نەسرەوی
یا رەبی خوار و زەلیل و رەنجەرۆ بیت و ترۆ
ئەم ھەموو خوشیی و بەزمە، بۆ ئیجازەنامە بوو
یا خودا مامە، موبارەک بی بە دلخۆشی لە تۆ!
ھۆنەریکی زۆر زەبەردەستە "ئیمامی" نۆکەرت
بۆیە ریزی ریکوینکە، قەت نەبوو بی تار و پۆ

چش له م و لهو

نه‌ی خالیقی رږژ و شه‌و! رږژم ره‌شه هه‌روه‌ک شه‌و
شه‌و هه‌ر له‌ خه‌یالی‌نم، رږژیش به‌ هومیندی‌نم
تا‌که‌ی به‌ هومیندی‌نم، تا‌که‌ی به‌ خه‌یالی‌نم؟
یاره‌ب‌نم و نم‌به‌س‌بی! هم‌چش‌له‌م و هم‌چش‌له‌و
رږژ و شه‌وی‌عومری‌من، پاکی به‌ عه‌به‌س‌رؤیی
رږژ‌خواردنه‌فکری‌من، شه‌و هه‌ر به‌ خه‌یالی‌خه‌و
نم‌عالمه‌فانی‌وو، ئیتر به‌ خه‌یالی‌چی؟
کوا‌شاه‌سوله‌یمان و نه‌سکه‌نده‌ر و که‌یخوسره‌و؟
هه‌سته‌برږ‌به‌رده‌رکی‌خاسانی‌خودا "کامیل"!
بمره، که‌له‌پاش‌فهوتت‌هه‌ر‌عیشه‌ده‌دا‌پرت‌ه‌و

قافلا‌وا، ۱۳۶۰ی‌ه‌تاری

ئەوشۇ

چ خۇش بەزمىكە بەزمى يارە ئەوشۇ
 دلم جى راوگەيى دلدە ئەوشۇ
 دەلەن يارم لە شەودا دى و لە خەودا
 لە يىندارى دلم يىزارە ئەوشۇ
 سەبا، موژدەي بەرە بۇ شارى عوششاق!
 كە مەجلىس خۇش و بى ئەغيارە ئەوشۇ
 لە نىو پىچ پىچى زولفى، بولبولى دل
 خەرىكە دى و دەچى، سەييارە ئەوشۇ
 گوللى دل سىس و پەژمورده و چەمىبوو
 بە وەسلى يارى شەونمدارە ئەوشۇ
 وەكوو يۇسفف لە زىندانى وەدەرکەوت
 بە سەد عىززەت عەزىزى شارە ئەوشۇ
 لە وىرانەي دلم دا ئىستە دلدەر
 بە بى مېننەت شوکور مېعمارە ئەوشۇ
 تەماشاقافىە و شىعرم لە شوقى
 چ مەوزوونە و چ چابوك سوارە ئەوشۇ

له جهولانگه‌ی سه‌نا و تاريفی يارم
قه‌لم نه‌سپینکی ته‌علیم‌داره نه‌وشو
نه‌گه‌ر موو بی، لغاوی ناپسیننی
نه‌گه‌رچی کاره‌که‌ی هر غاره نه‌وشو
ره‌قیب زانی: به‌کار نایه "ئیمامی"
له‌خو‌ی بی‌زاره، تاروماره نه‌وشو
عه‌سه‌س بیکاره‌ما، ده‌رچوو له‌مه‌یدان
کو‌تی سه‌رده‌رکه، مال بسیاره نه‌وشو
"ئیمامی"ش‌وا له‌سایه‌ی قه‌ندی لی‌وت
وه‌کو‌و تو‌وتی شه‌که‌رگو‌فتاره نه‌وشو

قاقلاوا، ۱۳۳۵ ی هـ تاوی

كزەباي شەمال

بە سروەت پى دەلېم چاوم، كزەي دى باي شەمال ئەوشۇ
 چزەي دى جەرگى برژاوم، بەبى پۇلوو و زوخال ئەوشۇ
 ئەوا تىبى بەھارى دەست بە نىزە چۈنە سەر بەفرى
 شكا پىشتى كىلەي قوربەسەر وەك پىرەزال ئەوشۇ
 سەراسەر فەرشە چىمەن بۇ قودوومى بوو كى گول، بۇيە
 زمانى گرتووە ھەر چەشنى تووتى، كۈندە لال ئەوشۇ
 بە تەشرىفى شەنە، شەوبۇ و نىرگس پاكى پىشكوتىن
 لە خۇشيان بولبول و قومرى دەكەونە قىلوقال ئەوشۇ
 كۈرۈكەل دەم بەخەندەن، كىژۈكەل پىر عىشۈە و نازن
 بزەي دى غەمزە و رەمز و ئىشارەي چاوى كال ئەوشۇ
 ئەوا ھەر چاوەرپىيە نىرگسى شەھلا بە تەنيايى
 بە جارى بوو سېي چاوى بە ئوممىدى ويسال ئەوشۇ
 بە دەنگى بولبول و قومرى، تەماشە دل چلۇن دەگرى!
 دەلى بگرن بە دل قەدرى، جەمالى كىژۈكەل ئەوشۇ
 "ئىمامى" ش ھەرۈەكوو بولبول بە ھىواي پىكەنىنى گول
 دەنالىنى لە سەر ھەر چل، بە يادى خەتتوخال ئەوشۇ

شهو

نووری روخسارت وهدهرخه، دهردی بی دهرمانه شهو
 زولمهتی زولفت له سهر پرووته، له رۆژ میوانه شهو
 دوی، شوکور مهربانه من ریم برده ناو زولفی رهشی
 تا بزانن خه لکی مولکی دل، قه لای میردانه شهو
 ههر له مه غریب تا به یانی بی وچان دیت و ده چی
 ههر له دووی خورشیدی خاوه ر وئل و سهرگردانه شهو
 کویر و ناینبایه ئیستانه و له داخی رۆژی پرووت
 بویه رهش پوش و فقیر و مات و بهسته زمانه شهو
 قه دری شهو چا بگره چاوم! شهمع و پهروانه ده لنین
 سۆز و گریه ی شهمع ههر شهو، سووتنی پهروانه شهو
 عاشق و مه عشوق له رۆژدا خو ده پاریزن له خه لک
 گهر په نای چاکت دهوی بۆ ئه و دووه، برپوانه شهو
 ههسته "کامیل"، بهسیه بیداری، برپو لینی وهرکه وه!
 تا ولات بی دهنگ و باسه و تا له رۆژ میوانه شهو

قاقلاوا، ۱۳۴۵ی ههتاوی

سەودا

بە يادى دلبەرى سەوداگەرم ويرانە ئاوا بوو
 ھەموو بازار و شارى دل كەوا بى شوق و سەودا بوو
 گلەي پىم ھاتە سەر، چونكە سەرم دانا لە پىناوى
 بە سەر چووم، راستە ئەم سەودايە سەودايىكى بى جا بوو
 بە رەمزي چاوى مەستى خۆت ئىشارىكى لە دل فەرموو
 بزائە بۆچى بى باده ئەوئەندە شىت و شەيدا بوو
 نىيائە رەغبەتى شىرىنى مەستان، رۇحى شىرىنم
 بە ماچ وەرناگرن لىم، بەزمى ئىمە بۆيە سا وا بوو
 كە يادى دلبەرم تەشرىفى بىردە ناو دلى زارم
 لە بەينى عەقل و عىشقمدا لە سەر ئەو شوخە دەعوا بوو
 ئەمن كىم؟ دل لە قىس چوو؛ كۆى دەچم؟ ساراي جنوون؛ بۆچى؟
 لەگەل مەجنوون رەفىق بىم، تا بزائم چۆن لە لەيلا بوو
 "ئىمامى" ماوئەيەك بوو مەشقى رەمزي چاوى مەستى كرد
 لەپر مەستى بە سەريا ھات و سست و پەست و رىسوا بوو

قاقلارا، ۱۳۳۵ى ھەتاوى

بالای مهوزوون

نه ته نیا به ندهیی بالایی مهوزوونت سنه و بهر بوو
عهلم بوو، سهرو بوو، هم نیشه کهر بوو، نه خلی نه و بهر بوو
نه ته نیا گول خه جالته ما، له رووی وا جوانی تو چاوم!
که تان بوو، په رنیاں بوو، گیانه کهم دیبایی نه خزه ر بوو
نه ته نیا شور و غوغا بوو، که دوی ته شریفی تو رووی
به لا بوو، فیتنه بوو، ناشووب بوو، غوغایی مه حشر بوو
نه ته نیا یاسه مهن بوو مه سخه ری سیمین به ناگوینی تو
سه مهن بوو، نه سته رهن بوو، لاله بوو، نه سرین و شه شپه ر بوو
نه ته نیا هر ره قیب بوو کامران لهو زولفه پر چینته
سه با بوو، شانه بوو، مه ششاته بوو، عه نه رچه یی زه ر بوو
نه ته نیا هر "تیمامی" مات و مه بهووتی جه مالت بوو
فوغان بوو، ناله بوو، خویتی جگر بوو، دیده یی ته ر بوو

گردیگلان، ۱۳۲۲ی همتای

غەزەلی ناقیس*

چ شەوئ بوو شەوی جومعه، که شەوی زەلزەلە بوو!
شەوی سۆز و شەوی پەرسۆز و هەرا و مەشغەلە بوو!
چ شەوئ بوو که چرای عەرزى بە فرمیسکی فەلەک
هەموو کووژانەوه، مەجلیس هەموو بێ مەشعەلە بوو!
مەشعەلی سوختە دلان گەییە فەلەک، بۆیە لەویش
دەستە دەستە مەلە کیش هاتنە عەزا، هەلەلە بوو
خۆم و هەرچی هەمە کردم بە فیدای و نەجەلش
کەچی تەنخیری نەکرد، سەیری چ بێ حەوسەلە بوو!
دلی ئیمە و دلی عالەم وەکوو یەک ناگری گرت
چاکە لەم مەرحەلەدا دل لە دلان بێ گلە بوو
هیند پەڕیشانە دلی خانەخراپی "کامیل"
غەزەلی ناقیسە، ئەم جارە بێوورن پەلە بوو

قائلاوا، ١٣٣٨ی هەتاوی

* بۆ کۆچی دوايي حاجی بابە شینخی مامی
بەر رمل مەن مەخبون محذوف: فەلاتن فەلاتن فەلاتن فەلن

کاتی به هاره

کاتی به هاره چاوه کهم! بی بچینه باغی دووبه دوو
 گول بچنین به ههردوو دهس، بینه سهما و جوست وجوو
 ساقی به ههله رینه وه دیت و دهچی له نیو چه مهن
 خونچه به پیکه نینه وه دل دهرفیتی زوو به زوو
 بولبول و قومری هه ته رهف سازی ته ره ب ده کهن، که چی
 له شاخی گول، له داخی دل خو ده نویتی کونده بوو
 عه ره پ و سهرو و ناره وهن پاکی به دهم نه سیمه وه
 به ره قس و شهوق و زه وقه وه دین و ده چن به ئاره زوو
 ئه ده ب دره ده فی له بهر ته ره ب له باخ و گولشه نا
 له لای به شهر له بو دهوا نه ما حیا وو ئابروو
 خوشیه، که یفه، شادییه، به زمه، هه زایه، چوپییه
 به عه شقی بوو کی بولبوله، خونچه که بوو که، دل خه سوو
 راز و نیازی دل ده کهن بولبول و قومری پیکه وه
 ههردوو به فکری بیکره وه، خونچه به یه ک ده دهن به شوو
 هه به ته نی "ئیمامی" یه بی بهش و به هره مایه وه
 خه رمه نی خه م به با ده دا، ده نکى ئه سف ده کا به توو

بوکان، ۱۳۴۶ ی ههتاوی

گولبەريشم چوو*

هەموو سالى خەزانی گول بوو بۆ من، گولبەريشم چوو
 گولم چوو، سونبولیشم چوو، دلم چوو، دلبەريشم چوو
 چەمەن تەنیا گولێ چوو، من بە جاري مالى ويرانم
 کەسم چوو، سەرورەريشم چوو، مورەببى و رينبەريشم چوو
 لە باغا بەرگى گول چووبوو بە تاراجى خەزان، بۆ من
 قەلەم چوو، نامە چوو، تەبەئى رەوان چوو، دەفتەريشم چوو
 عەجايب پاييزى بوو، شەختەکەى جەرگ و دلى برەم
 دل و جەرگ و هەناو و مال و حال و هەم سەريشم چوو
 خەلک شووشەى گولێ دەشکين و من شووشەى دلم، چ بکەم
 خەلک سووسەنبەرى دەرژين و من مووعەنبەريشم چوو
 خەلک خانويکى دنيایى دەرووخى مات و حەيرانە
 ئەمەن ئەى خاک بەسەر خۆم، مەزگەوت، هەم مینبەريشم چوو

قائلاوا، پاييزى ۱۳۳۸ى هەتاوى

* بۆ وهفاتی حاجی بابەشینی مامی

بحر هزج مثنون سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بهوری بهیان

له گهڻ ډوڙمن "ټيمامي"! ههروه کوو شیری ژيان وابه
له پيش پردانيان راوهسته، وهک بهوری بهيان وابه
به داخ و دهردهوه بوچی چه میوی؟ ناهه کهت تیره
له گهڻ خه لکی زه مانه راست وه کوو تیری کهوان وابه
نه گهرچی ههروه کوو کیسه له قاپنلکی خه ما خه وتووی
له کالانا مهوینسته ههروه کوو تیغی ده بان وابه
له ریزی عاشقانیس ههروه کوو مه جنوونی مال کاول
له دووی خیل و که زاوهی له یلی ههروهک ساره وان وابه
له عیلمی سیحر و نه پرنهنگ و فسوون قه ناکه تیکوښه
هه تا پيش چاوی ډوڙمن وهک شک و وه هم و گومان وابه
به گهرمی رابویره شهو به یادی دل بهرت "کامیل"!
له گهڻ ناراسته کان سارد وهک نه سیمی به ربه یان وابه

بؤکان، ۱۳۵۰ی هه تاوی

خەت و خال

خەت و خال و زولف و برژۆل لە نزیکی چاوی مەستە
 ھەموو زار و جەستە خەستە، ھەموو شیت و دەست بەستە
 یەكی دوور و یەك نزیكە، یەكی نزم و یەك بلندە
 ھەموو كەوتوو، رەوتوو، سەرسام، وەكوو لەشكری شكەستە
 چ قەبیلەییکی شوخن قۆلەزەنگی خێلی لەیلی
 كە بە ھۆی ئەوینی مەجنوون دەخزین بە دەستە دەستە
 دلی ڕووت و قووتی عاشق بە ھومیدی ڕۆژی كۆلمە
 كە بزانی عاشقی ڕووی ئەو ڕووت و ڕۆژپەرستە
 بە دزی دەخاتە ئەستۆ سەری زولفی عاشقی ڕووی
 كە دەزانی خوش مەرەز بووم، چ جوانی كرده پستە
 ھەموو عاشقانی زاری بە قسێکی خوش دەپەقسن
 لە دەمی ئەگەر ببیسن، چ گەنگە ئەو مەبەستە
 ئەمنیش دلم لەوئ بوو بە ئیشارەییکی چاوی
 ھەلیگرت و بردی، فەرمووی دە "ئیمامی" ھەستە بەستە!

گەردیگلان، ۱۳۵۰ی ھەتاوی

داخوازی ئیمداد

نزام بۆ تۆیه ره‌بیه‌لبه‌یت! دلم داخوازی ئیمداده
ده‌زانی عه‌بدی خۆت ئیستاکه‌ وا بئ‌تۆشه‌ و زاده
له‌ سه‌ر رینگایه‌کی پرت‌رس و خه‌وف و درک‌ودالم من
به‌ لوتفی خۆت به‌رموو پیم له‌ سه‌ر نه‌و جاده‌یه‌ لاده
نه‌وا پیر و فه‌قیر که‌وتوو مه‌ نه‌ولای بئ‌تفاقی خو
نه‌من کوردیکی بئ‌فیل‌وفه‌ره‌ج، مه‌شه‌هوزم و ساده
نه‌تۆی خاوه‌ن‌که‌ره‌م، نه‌ی سه‌فره‌ره‌نگین! هه‌ر له‌ تۆ جوانه
که‌ره‌م، به‌خشین و چاوپۆشی له‌ پیر و کویر و ئوفتاده
نه‌وی تۆی نایه‌ته‌ بیر پر‌خه‌م و ده‌رد و مه‌شه‌ققه‌ت بوو
که‌سیکیش تۆی له‌ بیر بئ‌، تا نه‌به‌د مه‌سه‌روور و دلشاده
نه‌وی تۆی چوو له‌ بیر، رۆژ و شه‌وی پر‌مه‌ینه‌ت و ده‌رده
که‌سئ‌ و تۆی له‌ بیره‌، خو‌شه‌وی رۆژ، رۆژی نه‌عیاده
له‌بۆ راوی نه‌یارانی ره‌سه‌وولی خو‌شه‌ویستی تۆ
"ئیمامی" کردیه‌ نه‌ستۆ قه‌لاده‌، ساز و ئاماده‌

قائلاوا، ١٣٦٢ی هه‌تاری

بحر ه‌زج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

پیری

پیری وا هات و ئەجەل لێم دیارە
 ڕەنگە ڕامکێشی بەرەو ئەو خوارە
 کوێیە ئەو خوارە؟ دەلێن جێم قەبرە
 گۆرە، خۆفناکە، گیان بێزارە
 ئەی خودایە! بەتەنێ لەو گۆرە
 چوون بمانم، قور و بەردم بارە!
 جاری ئەووەل قور و گل بووم و خودا
 گیانی پێدام و کەچی ئەمجارە
 وردەوردە بە خەیاڵە بەدەنم
 تێکبچێ، بێتەوێ گل دووبارە
 بەدەنی ناسکی نەرم و شلی من
 خۆ لەوێ توعمەیی مشک و مارە
 بێ کەس و بێ دەر و مال تارێک خۆم
 چاودەگیرم هەر ئەتۆم لێ دیارە
 ئەی لە هەر جێ هەي و نیشە جێگات!
 کاتی ڕەحمە بە منی بێ چارە

گەر لهوئى گرپه نه كا شه معى كه ره م
تهنگ و تاريك دله كه م، خه مباره
تو "ئيمامى" كه بژى يا بمرى!
نهرخه يان به، به تهنى خوا ياره

قاقلارا، ۱۳۶۰ى ههتارى

چاۋەكانم*

تۆنەخۇش بى ژيانى مەن سۈيۈرە
چاۋەكانم بىلەن لەرزەكەت كۈيۈرە
كە دەپۇى بۇ موعالەجە، ئاخىر
دلى ئىمە بىلەن شەخسى بىپىرە
چۈنكە كۈرپەى دلى ھەموومان تۈى
بانەمەپ چو، چ وەختى ھاۋىرە؟
دوور لە يەك كەوتنەۋە گىرگە، "غومەر!"
توند و تىزە، بىلەن چەشنى تاۋىرە
ھەركەسى كەوتە بەر، پەرىشانە
دەگرى ۋەك تەنگىچى لەو، سۈرە
وردوپردى دەكا بىلەن شالاۋىك
بە سەرىدا دەسوورپى ۋەك گىرە
گىلانەكەم! مامەكەت بە قوربانىت
خەبەرىكى بىرەرەۋە، خىرە

بۆكان، ۱۳۵۳ى ھەتاۋى

* بۇ حاجى سەيد غومەرى برازاي

بحر خفيف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلين فعلن

کاروانی نه مان*

کاروانی نیستی! تۆزئ سەبر تەشریف بەرە
نیو کەژاوەی دل رەفینت جی خەوی نازپەرورە
بۆ هەموو دەرویش و سۆفی، قەوم و خویش، خەلکی ولات
مورشیدیکێ خوشەویستە، ریتما وو رینبەرە
تۆخودا سەر قافلەچی! خیرا بە رینگادا مەرۆ
چال و چۆلە رینگەکەت، ماندوو دەبی ئەو دلبەرە
چوو، منیش وا بێ وچان دیم و دەچم، بێ ئیختیار
هەر دەرۆم پێ ناگەم و بروانە بوومە مەخسەرە
هەر بە تەنیا بۆ منە رۆژی قیامەت هاتوو
رۆژ و شەو با هەر بقوو ریتم لە دووی ئەو سەرورە
کاتی رۆینی پیری مە "غفرانی ایزد" نووسرا
شین و واوە یلایە، قورپینوانە، رۆژی مەحشەرە

قاقلاوا، ۱۳۵۳ی هەتاوی

* بۆ کۆچی دوایی کاکێ

بەر رمل مثنوی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

دانه خۆره

ئافەتی گیان و دل "کامیل"! جەمالی دلبەرە
قاتلی بی‌رەحم و مەستم چاوی کالی دلبەرە
کوشتمی، چابوو بە ماچی لیوی زیندووی کردمەو
قووتی گیانم مشتنی دوو لیوی ئالی دلبەرە
زولفی، داوی عاشقان و کولمی، جی‌راوگە ی دلان
دانه‌خۆرەن بولبولان لەو جووتە خالی دلبەرە
سپەلاکم رەش بوو نەمدیو مانگی یەکشەو
پوژی جەژنم دیتنی ئەبروی هیلالی دلبەرە
ئە "ئیمامی" بو جوانی تا بلی بی‌وێتەیه!
عاقلیکی واشە، دل ماتی کەمالی دلبەرە

قاقلاوا، ۱۳۵۰ی هەتاوی

رپه‌ری گه‌وره

نه‌و ره‌ه‌بهره که گه‌وره‌یی ئیمه و هه‌موو که‌سه
 عه‌لامه‌ی له‌دوننی به‌بی چوونی مه‌دره‌سه
 عالم به عیلم، بی‌ئه‌مه که‌س ده‌رسی پی بلی
 دارایی عیلمی شیمی و فیزیک و هه‌نده‌سه
 نه‌وشۆ عرووجی کرد چووه‌سه‌ر، نه‌و به‌سه‌روه‌ری
 مه‌ج‌وویی زاتی پاکی خوداوه‌ندی نه‌قده‌سه
 جه‌وت ئاسمان به‌ ئانی هه‌موو ته‌ی ده‌کا به‌ شه‌و
 خه‌ل‌کیش به‌ رۆژ و فیل‌وفه‌ره‌ج به‌رت‌ه‌ری به‌سه
 شیرزی ژیان له‌ عه‌رسه‌یی مه‌یدانی نه‌و نه‌وی
 بی‌تین و هه‌یه‌ته‌ به‌ خودا وه‌ک موخه‌نه‌سه
 ئه‌م هه‌لبه‌سانه‌ چه‌ش‌نی وته‌ی حاجی قادرن
 هه‌رچه‌ند ئه‌مانه‌ شیرن و نه‌و خو موخه‌مه‌سه
 شیرین‌زمان و نه‌فسه‌حه‌ نه‌و، بۆیه "کامیل" یش
 جوانه‌ وشه‌ی زمانی به‌ مه‌دحی موله‌به‌سه

بۆکان، ۱۳۳۸ی هه‌تاوی

چ خوشه

ئەگەر دلبەر دلتارا بى چ خوشه!
بەزەوق و ئالووالا بى چ خوشه!
شەراب ھەرچەندە تالوتونە، چاوم
كە ساقى وا دلتاوا بى چ خوشه!
كەوا مەستى لە نەشئەى چاوى مەستە
بلى دەى جامى مەى با بى چ خوشه!
لە كاتى مردن و دەرچوونى گيانم
كە يادى وىم لە دلدا بى چ خوشه!
لە گىرودارى رۇزى واپەسىنم
كە سىنەم لامئەلفلا بى چ خوشه!
ئەگەر فكرم لە سەر "لا" بى چ ناخوش!
كە ئىمانم بە ئەولا بى چ خوشه!
"ئىمامى" تۆكە لائىللایە زىكەرت
ھومىدەت ھەر بە ئەلا بى چ خوشه!

قائلا، ۱۳۵۴ى ھەتارى

نان و خوان

دلی من موبته لای بالابلندی نوجوانیکه
له دهوری دی و دهچی داییم، عه جایب پاسه وانیکه
بروی چه شنی که وان، برژولی تیره، بسکی زنجیره
ئه سیری ته پکه یی بسک و کوژه ی تیر و که وانیکه
له ئیش و ئوف و نالین و هه ناسه ی خوی هه راسانه
هه میشه گوی به ئاوازی شنه ی کاتی به یانیکه
هه موو گیانم وه کوو قامیش هه لؤل و کون کونه کاکه!
ئه گهر راستت دهوی، ئاماده بو بلویری شوانیکه
کزه ی کاتی به یان هه روه ک کزه ی جهرگی برینداره
که چی دل وا ده زانی مه لحه می هه ر ئیش و ژانیکه
وه ریوه مووی سهر و ریشم له بهر پیری و خه مباری
له باغی عه مری فه وتاوم، ئه ویش بوخوی خه زانیکه
"ئیمامی" جهرگی برژاوی، مه زه ی فرمیسکی چاوی بوو
ئه ویش وا خاوه نی سفره و که باب و نان و خوانیکه

قافلاوا، ۱۳۵۹ی هه تاوی

كاسەى بە تال

سەرئ شۆرى نەبى، كاسەى بە تالە
دلئ عىشقى نەبى، خرچىكى كالە
نە ئەو كاسە دەبى پر تا قىامت
نە ئەو خونچە دەگا تازە، مە حالە
خەزان لەو خونچە دا يا خوا بە بى وەخت!
سەگى تئرى لە كاسەى وا سوالە!
سەرئ بى شۆرە، سەرشۆر و كەسادە
دلئ بى خوشەويسىتى بى بە كالە
بسوورپن پنى لە دەشتى شوان و گاو!ان!
بلا كون كون بى ئەو تۆزە خالە!
خەرىك بوو دل، منىش وەك خوى لە گەل كا
وہا كال و كىرچ، بەم سىنن و سالە
كەچى ناگا گەشىتم، بوومە "كامىل"
لە نىو بۆتەى ئەوین كە سبم كە مالە

قافلاوا، ۱۳۴۰ى ھەتاوى

نیشتمان

ته ماشا نیشتمان، ریک جینگه مۆله
چ وینـران و کهلاوه و چۆل وهـمۆله!
گه لیش ههروا به فیکرینکه له کونجی
که چۆن بستینی لهو بهو فیلـه تۆله
بهلام دهشت ودهری زهـنـویره هینشتا
لهـبۆ سهـیرانی گهـل زۆر نهـرم ونۆله
ههـموو باغ و گول و گولـزاری ههروا
لهـبار و دلـپـفـین و زهردوزۆله
لهویدا من به جارێ دهستهوهژنۆم
به دهست شهختهی زهـمانه بووم کزۆله
له نیو ئهـو باخهـدا بیـقهـدر و بایی
"ئیمامی" باخهوانیکی کلۆله

قاتلاروا، ١٣٤٦ی ههتاوی

بهر هزج سەدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

رۇژى ھەل

سەد شوكر كوردە! نەورۇ رۇژى ھەل
ھەل ھەل كەوتـوـو، فەرمـوـو بە پەل
وەرە مەيدان و لە خوین سوور كە ولات
وا كە لەو خـوـيـتـە تەرم بـيـنـە مەل
گەرچى ئىستاكە بە چاۋ دەيىنى
دوژمنت شىك و جوان، قىت و بەل
دئ زەمانىكى لە بەر دەست و پەلت
خۇ بكا پان، بكهوئ چەشنى سەل
ئەو دەمە تـۆـلـە بە دەست بـيـنـە ئەگەر
پىاۋى، بگرە نەتەۋى خـۆت بە پەل

قاتلار، ۱۳۴۲ى ھەتارى

پوڙ و تهم

په رچهم و زولفی له سهر پوومه تی وهک پوڙ و تهمه
به هه ناسهم مڙ و تهم زوو دهره وئی، عومری که مه
پوڙی پووی دهرده که وئی، بهرگسی هه ژاری پووته
ثاهی من زوو دهری دهرستی درینژی زه له مه
هه روه کوو باخی به هه شت وایه سهرایا به دهنی
به ژنی به رزی وه کوو تووبایه، له باخی ئیره مه
به شی من چون هه یه لهو سینهر و بهرگ و بهری ئه و
وه کوو بیستوومه به تهنیا به شی خه لکی هه رهمه
چاو له من داده گری، وه خته ملم بشکینم
دیمه لای تووریه لیم، کوا ئه وه لوتف و که رهمه!
له منالیمه وه تا ئیسته جه فام کینشاهه
بویه سورپماوه سهرم، که لله مه وهک جامی جه مه
دلی ئاواره بی "کامیل" به کوله پوڙ و شه وئی
چاوه پنی ماچی له لیوانه، چ زوره و چ که مه

ناشی چۆمی زه نیل، ۱۳۱۰ی هه تاوی

پىرە غولام

موددىنكە دلم لى ونە، ئەو شىتە نەفامە
 رۆيشتووۋە لاي قامەتى ئەو تازە نەمامە
 بى شوين و ئەسەر ماۋە فەقىرە، بە سەرى تۆ
 ئەو لىرە نىيە، كىردەۋەكەى ئىستە لە لامە
 نەسرەۋتن و دەرکەۋتن و خۇ كوشتن و سوۋتان
 گىيان و لە قور نىشتن و خۇ كىردنە عەلامە
 جىم گىرتەۋە، ھەرچەندە دەلىن خالىيە جىنگەى
 ئەو عاشقى كولمانە، ئەمەن مەمكى شەمامە
 مەن كوشتەيى شمشىرى برۇ و تىرى كەۋانم
 ئەو بەندى سەرى زولفى رەش و دانە وو دامە
 ۋا دىيارە كە خالى رەشى دى، بۇيە فېرپوۋە
 تەيىرىكى نەزانە، چ فېرپوۋخورىدە وو خامە
 تازە نىيە دل عاشقى زولف و خەت و خالى
 لەو رۆژەۋە ناسىۋىيە كە راست و چەپى كامە
 دىۋانەگىي و عاشقى شوغلىكى عەزىزن
 لايىق بە ھەموو كەس نىيە ئەو شەئىن و مەقامە

ته نیا له هه موو مه مله که تی میهر و موحه بیه ت
مه جنوون بوو که مه شهووری هه موو خاسه وو عامه
بهو حاله پهریشانه وه دوو باره "تیمامی"
هاتوته وه لات، مه نعی مه که، پیره غولامه

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه تاری

لیبوردن

بئی پاس و وەر و خویری، وەک سەگ لە قەسابخانە
بئی هۆش و سەراسیمە، وەک مەستی لە مەیخانە
بئی مەنزل و بئی جینگا، شیواو و پەڕیشانم
دانیشتوو لە جینگە ی چۆل، وەک کوندی لە ویرانە
بئی کارە و بئی چارە، پەتیارە و ئاوارەم
هەرتاوە لە لایینکم، بئی جینگە و بئی لانە
بئی زکر و بەبئی تاعەت، بئی فکر و خەیاڵم من
دەخولیمەو ڕۆژ و شەو لەو چۆل و بیابانە
بۆ پیری لەکارکەوتوو، لیبوردن و بەخشینە
بۆ "کامیل" ی بئی چارە چاوپۆشییە دەرمانە

قاقلاوا، ۱۳۶۰ی هەتاری

بحر هزج مثنون اخرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

له خه وهستان

سه د به هار ئیسته به قوربانی چله ی زستانه
روژی ئازادی هه لات، کاتی له خه وهستانه
نیشتمان بوته به هه شت، سهوزه ولات و ده روده شت
گه رچی زستانه، به لام چه شنی به هارستانه
دوژمنن که وتوو، هه ستانی مه حاله و نه سته م
ههروه کوو پیره گه مال که وت و له بهر ده ستانه
ده ستیان به ستن نهوانه ی وه کوو سه گ یانیگرن
با له چالیان بخهن نهو تا قمه چاوبه ستانه
که وته دووی تهرمی رهزاخانی که سیفی بابی
لنی گهرین، خوینتمزه هه ر جینگه یی گورستانه
نه ی مه لایانی به ریز! نه ی گه لی ئازا و نه به ز!
با له بیروو نه چی قهت، کرده وه ی نهو په ستانه

قائلا، ۱۳۵۷ی ههتاوی

خەوى من

كەسى بېتە دەرک و بانت، تۆ بزانە بىن ئەمانە
دەرى چۆن دەكەى فەقىرە؟! كە ئەسىرى دەرک و بانه
بە خەيالى بەژن و بالات بە شەو و بە رۆژ دەنالم
خەوى من خەيالى تۆيە، دزە، دیتە لام شەوانە
تۆ كە خۆت لە ترسى خەلكى لە منى فەقىر تەوہللاى
لە نہيارى سەگ مەترسە، وەرە لام بە مەحرەمانە
خۆ لە مالى دل بە تەنيا، ھەر ئەتۆ و خەيالى تۆيە
كەسى دى نىيە لەبەر تۆ، لەوئ قاتى ئىنس و جانە
بە دەمى بە پىكەنين و بە دوو چاوى پىر لە غەمزە
ئەمنم كە موبتەلاى تۆم، بە سەرت قەسەم، بزانە
سەرى من لە پىنى سەرى تۆ كە نەچى بەكارى چى دى
بە بىرپىن چى چاكە "كامىل"، كە لە سەر لەشت گرانە!

گەردىگلان ۱۳۲۹ى ھەتاوى

مهفهرموو من نه ماوم*

له خه لوهت خانه یی عیززهت، براكه م! جیت نومایانه
به لام بۆ هر وه فاداریکی تۆ هر شین و گریانه
سهرم سورما، دلت چۆن هات به جیم ییلی به ته نیایی؟
به ته نیا هر برات من بووم، له تاوت بوومه دینوانه
ده پۆم ئهم مال و ئهو مال، دئی به دئی، ئهم شار و ئهو شاره
ده سوورپیم لهو بیابانانه، دهشت و کێو و شاخانه
ده لیم کوا کاکای من، کوا بابی من، کوا نووری ئیمانم؟
بلنیم دواي تۆ براكهت کاری قورپینوانه، سووتانه
سلاوت لی ده کهم جوابم ده وه، هر وه خته پهر ده کهم
تکاشت لی ده کهم: تۆزئ نه وازش، دل هه راسانه
"مه ممه د!" تۆش به فریادم بگه ئهی شافعی مه حشر
ئه تو بی و گه وره ییت، نه ختنی سه بووری، پۆزی ئیجسانه
برام! تۆش تۆ خودا چاوی هه لینه بۆ برات، خیره
مه فهرموو من نه ماوم، تۆ "وه لی" خو هر له بیرمانه!
خودا فهرمووی له قورئانا "وه لی" قهت نامرن، زیندوون
ئه وان رزقیان له لایه ن خالیقی بی چوون و سووبحانه

قاقلاوا، ۱۳۵۳ی ههتاوی

* بۆ وهفاتی کاکای

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رۆژی زەفەر*

وهرن توخوا، كه چاوم وا له مهلبه‌ند و گوزه‌رتانه!
وهرن، رۆحم وه‌كوو په‌روانه داييم ده‌وری سه‌رتانه
چران، نه‌مما وه‌كوو خۆر ده‌وری خۆتان كردوووه‌ رۆوناك
شه‌من، نه‌مما له‌باتی ئێوه‌ دیدهم چاوی ته‌رتانه
مه‌ترسن گيانه‌كه‌م كاتی خه‌ته‌ر ته‌ئمينوو حاسل بئ!
كه‌ من گيانم له‌ پیناودايه، قه‌لغان و سوپه‌رتانه
بلا تیری به‌لا هه‌ر بۆ منی بئ چاره‌ بئ چاكه
كه‌ سۆز و ناله‌نالم هه‌مه‌یه‌ی رۆژی سه‌فه‌رتانه
وهرن "تورجانی" و "زه‌نبیلی" و "جه‌میانی" خیرایه‌ك!
موفه‌رپه‌ح كه‌ن دلم، هه‌ر چاوه‌رپئی باس و خه‌به‌رتانه
مه‌لین باریوه‌ سه‌رمایه، نه‌ویش نه‌یماوه‌ سه‌رمایه
هه‌مه‌! گه‌ر ئێوه‌ غه‌وواسن، نه‌شك به‌حری گوهرتانه
له‌ زه‌نبیل تاكوو ئێره‌ نیو سه‌عات نابئ به‌ مه‌علوومی
ده‌سا ته‌ی كه‌ن به‌ غار ئه‌و رۆی نزیكه‌ی وا له‌ به‌رتانه
وهرن گيانه‌! وه‌ده‌رخه‌ن گه‌وه‌ه‌ری له‌م به‌حره‌ تا ماوم
نه‌وه‌ك بمرم، ده‌س و به‌رد كه‌ن كه‌سم! رۆژی زه‌فه‌رتانه

قاقلاوا، زستانی ۱۳۳۵ی هه‌تاری

* بانگی نامۆزا و برازاكانی ده‌كا

بحر ه‌زج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

پاشای بهار

ئهوا کاتی خهباتی بولبولانه
دهمی پشکووتنی خونچهی گولانه
نه تهنیا جوگه وو جوباره زهنویر
گول و لاله له ئاسوگ و تهلانه
نه تهنیا هر مرو بهشداره ئه مرو
دهرودهشت مهستی بوونی سونبولانه
هموو جی خوار و ژووری زهره و سووره
کهنی بیت و سه رنج دا عاقلانه
دهزانی بهخششی پاشای بههاره
بهلئی وایه عهتایی عادلانه
ههچی زیرووحه شایی کهوته نیو دل
زهمانی خوشیی و چهپله و پلانه
له سهر جوگانه ههلهپرکینی کورپوکال
که بهزمی بولبولانیش سهر چلانه
هموو دنیا سهراسهر وهک بهههشته
نهماوه رۆژی ماتهی ناو کولانه

بهر هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

كونەپەش بوۋ كەسنىكە بىنى گول و دل
ئەوا كاتى گولان، جىژنى دىلانى
"ئىمامى" بانگ دەكا: ئەو جىژنە پىروزا!
لە كورد و كىژوكالى ژىكەلانى

ناشى زەنبىل، ۱۳۱۵ى ھەتارى

مه حشر

خالی نوستوو! ههسته، بهسته؛ ئیسته رۆژی مردنه
کاتی لیک جیابوونهوهی چاکه و خراپه کردنه
گویت له دهنگی نهفخی سووره، لی ده دا، ئاگات ده کا
پیته ده لی حه شره، له ترسان شیرێ نه ر ههروهک ژنه
چاوه ری بن، وا تهرازووی خیر و شه ر هاتۆته گۆر
سه گ به حالی نه و که سه ی خیری به قه د خیری منه!
بالی ئالای کینه نه و ده م سه ده ه زار چاک و خراپ
ده چته ژیر سایه ی، له و ئی دا چاوه ری لی و وردنه
ئه حمه دی موختاره، شیرین سواره، نه و سه رداره یه
رۆوی له هه رکه س بوو، له و ئی دا کاروباری رۆشنه
ئه ی "شفیع المذنبین" ده ستی من و داویتی تو
دیمه ژیر ئالات و ریم که، گه رچی ئیحسانم ونه
وه ک ده لێن ئه منیش له نه سلێ پاکێ تو م، ئه م ما ئه من
رۆوره ش و خاوه ن گونا هم، کارم ئاره ق رسته
ئاگری دۆزه خ نه بی، ناتو یته وه نه و ما رزه
لی گه ری بتو یته وه، با ساف بی ههروهک ئاینه

زه نیل، ۱۳۱۶ ی هه تاوی

نۆرە ھەنگاوی منە

تەکتەکی بارانی پاییز ۋەک تەکی چاوی منە
کاتی ھەلقەچاوی باغ ۋەک جەرگی برژاوی منە
ھەر خەپ و شیوی تەماشاکە، خەپ پەر بوو لە ئاو
ھەلدەچۆرپی لیل و لیخەن، چەشنی زووخاوی منە
ھەورە، بایە، بەفرە، بارانە، تەمە، سەر کێوەکان
ھەردەمە جۆرئیکە، ھەر ۋەک حالی شیواوی منە
ئەمن و بەفری سەر چیاکان پێکەو دەتوینەو
کاکە! ئەم زستانە بەفریش عومری فەوتاوی منە
ئەو خۆدا! بۆچیمە تازە ژینی ھێندە تالوتوون
دوو برا بووین، بازی دا ئەو، نۆرە ھەنگاوی منە

قاقلو، پاییزی ۱۳۵۳ی ھەتاوی

زستان

یاخودا زستان به خیرئ، چونکه وهک یاری منه
سارد و سر، بن میهر و بن مهیله، جه فاکاری منه
رووی له سهر کویستانه کان تاله، به رق هاتوته وه
ههروه کوو یار دیتته وه مائی به ئازاری منه
به رگ و باری دار و گولزاری به شهخته کرد نه خوش
ههروه کوو جه رگ و دل و گیانی برینداری منه
تک تکه ی گویسوانه کانی وهک زووخواوی من ده چی
رهنگی سیخواری وه کوو ریشی سپیکاری منه
بو سپیکاری عه جه ب وه ستایه زستان، چاوه که م!
وهک خه می من مووی سپی کردووم و میعماری منه
چه رخی گه ردوون بو له سهر من، به ختی من، نادا خولیک
ههر له سهر یهک لاته نیشته ههروه ها باری منه
پیچه وانه ی خوی که جاران چه رخ و خول بوو کاری نهو
ههر ده ئی شان و ملی "کامیل" وه فاداری منه

قافلاوا، ۱۳۵۶ ی ههتاوی

تیر و کهوان

ئەو نیرگسی پرفیتنە و شۆرە چ بەقینە!
چەند مەست و چ خوممار و چ عەبیار و بەتینە!
ئەبرۆی کە لە سەر چاویە، برپا بکە چاوم!
ئەو ھەر لە کەوان کیشیی و ئەم ھەر لە کەمینە
ئەو من بە فیدای خواوەنی ئەو تیر و کەوانە!
ھەرچەند کە دڵم کاری ھەموو زام و برینە
ئەو دڵ! مەبە دەربەندی غەمی ناوکی غەمزە
ساپژە برین، مەوقیعی ئازادی و ژینە
یانێ کە لە ژنر سایەیی زولفی شەو زەنگی
رۆژ دەردەکەوئ، کاری خودای گەورە بیینە
لەم کەشمەکەشی تیر و کەوان، چاو و برۆیە
دیم رەحمەتی حەق نازلە، زانیم بە قەرینە
"گامیل" وەکوو تەیرینکی بەھار دیتەووە کوێستان
ھاتۆتەووە ئەم کێو و کەژ و مەزرە عەشینە

ناشی زەنبیل، ۱۳۱۵ی ھەتاوی

بحر هزج منمن اخرب مکفوف محذوف: مفعول مفاعیل مفاعیل فعولن

شووشه‌ی دل*

که هیمن رۆیی، شووشه‌ی دل شکاوه
نهماوه تاقه‌تم، هیزم برپاوه
ئه‌وینسته‌ش هه‌ر له به‌ر چاوانه ویننه
مه‌لی ئابروو له چاودایه، تکاوه
تکابیتیش، له به‌ر پینته گلیهنه
ورپیننه بۆده‌کا چاوم له لاوه
نه ته‌نیا شووشه‌که‌ی دل کهوت و چرپا
نهامی باغی ژینیشم چه‌ماوه
به مهرگی تو پالهی عه‌یش و نوشم
له سه‌د جی درزی داوه، لیم بژاوه
له سارا وو کهژ و کو شویتی توئه
به‌لام ده‌رکی هه‌موو کهس داخراوه
له هیچ لایه‌ک سه‌دا نایته گونی من
ده‌لێی هه‌شهره و کهسی ئیترا نه‌ماوه

* بزوه‌فاتی ماموستا هیمن

بحر هزج مدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

لە كۆيىستانىش نەماۋە چىغ و چادر
دەلىلى خاۋەن پەزىش تاۋلى درابۋە
بە گىرېانى سەماش كۆيىستان خىزىۋە
لە ھەر لايىكى سىنلاۋ تىي خىزاۋە
لە كورد و كوردەۋارى و نىشتىمانم
چ ھىۋا ۋو ھومىدىكىم نەماۋە
بە ھۈنراۋە خەيالى تەۋنى خۇم كورد
كەچى رېسىم لە سەد جىۋە پىساۋە
تەشى نەخولاۋە بەختى من بە لاۋى
كە كىرژى با بىدا، جا بۆيە خاۋە
بە مەرگى تۆ بۈۋ «ئاۋات» بۆتە پوۋشىكى
لە گۆمىشى بىخەي، تەرمى سەرنابە

دهردی دل

پشتم به باری میننه‌تی خه‌لکی جده‌و بووه
دهستی قه‌زاش له من ده‌ری ئوممیدی به‌ستووه
تا که‌ی برۆمه ئیر و ئه‌وئ، نه‌سره‌وم ده‌می؟
تا که‌ی ئه‌جه‌ل به‌ سه‌بر و مودارایه، نوستووه؟
یاخوا ملی شکی، وه‌خه‌به‌ر نایه‌ مارزه!
داخوا به‌ داخ و ده‌رده‌وه کئی دیشی خستووه؟
چه‌رخ‌ی فه‌له‌ک که‌ پیره‌ژنیکه‌ هه‌زار سال
پرسی هه‌زار "کامیل" و فه‌ره‌ادی پستووه

قاتلارا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی

تۆبە

واعىزى دەيگوت كەسى زانا بى، تۆبەى كىردووه
 دل بە وه عىزى وا كەچى، تۆبەى لە تۆبەى كىردووه
 ئەو دەلىى دوور بە لە يارى شوخ و شەنگ و نازەنين
 دوور لە يار شىتە كەسى وه عىزى لە گوينچكەى گىرتووه
 ھەركەسى بۆى دەس بدا ساتى لە ئامىزى گىرى
 تا لە دونىادا دەژى، دلخۆشە، ئوخەى كىردووه
 مەن شەويكى گىرمە ئامىز، كەچى زەينم كە دا
 وا رەقىبى بەدمەزەب لەولاولە كوشمەى كىردووه
 تىكى دا عەشىم، شكاندى ھەم دلەم، ھەم پىالەكەم
 ماوھەك بوو مازە لىم روون بوو، سۆسەى كىردووه
 واعىز و سۆفى و رەقىب ھەرسى لەگەل مەن دوژمەن
 خاسە مام سۆفى لە كارى ئىمە رەخنەى كىردووه
 دل وەكوو تەيرە كە دىتە دەركى يار، سۆفى دەلىى
 بىكوژن، وەيشووم لە سەر وىرانە لانەى كىردووه
 كوندەبوو بوخۆيەتى بەو رىشەو، بەو تىشەو
 رىشەكەى تىشەى، ھەزار دەست و پەلى پەى كىردووه

هه‌رکه‌سیکی گهر ئه‌ویندار و بریندار بی ده‌لی:
سوفیانی ریش‌دریژ، خوینیان له کاسه‌ی کردووه
بو "ئیمامی" واعیز و سوفی و په‌قیب فره‌قی نییه
دل به ده‌ست ئه‌و سیانه‌وه گویت لێیه، وه‌ی‌وه‌ی کردووه

فاقلاوا، ١٣٤٥ی هه‌تاوی

گوارە

چییە گوارە بە گۆئ هەلتاوەسیوہ؟*
سەرەوژێر و موعەللەق لەو نەدیوہ
زەعیف و بی کەس و بی یار و هاودەم
بە بی دەنگ و سەدا هەروەک هەتیوہ
بە گۆئ گیراوە وا زەرد هەلگەراوە؟
وہ یا لەو دەرکوبانە گویت بریوہ؟
لە ترسی ماری زولفت هەلدەلەرزی
لەبۆیە زەرد و زار و راچەنیوہ
عەجایب گیری کرد لەو جینگە سەختە
بە جی ماوە بە تەنیا لەو پەسیوہ
بە گۆئ هەلتاوەسیوہ ئەو نەفامە
کەچی پینی وایە تۆ بۆ گویت کپیوہ!

گەردیگلان، ۱۳۱۸ی هەتاوی

* نالی دەلنی: سەرپا زەردیی گوارە ترس و لەرزە دەلنی عاسی بووہ لەو جینگە بەرزە
بحر هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

به هاری تازه

نهوا چه مهن به عیشقی گول، ده ری شه عهف ده کاته وه
 به فهرشی بهرگی نه سته رهن، بیساتی راده خاته وه
 له ههر چلنیک و ههر گولن، نهوایی بولبولی حه زین
 له ههر کونیک و قوژبنی، سه دایی دل ده داته وه
 چنار و سه رو و ناره وهن، به دهم نه سیمی بهر به یان
 وه له رزه که وتن و ده چن، به پیر ده می حه یاته وه
 ده می نه سیمه وا که دئ، نه سیمی موشک بویی گول؟
 وه یا شه میمی دلستان، به موژده یی نه جاته وه؟!
 سر یله هات و چویه تی، به سر ته گفت و گو یه تی
 به سه رو په پیتم ده لی نهوا به هاری تازه هاته وه
 عه جهب به هاری دلگوشا، قه دهم به خیر و جانفه زا
 چ خوشه بایه واده که ی، که دپسته نیو ولاته وه
 زیاوه دل به سه رو که ی، گولانه شین گه شایه وه
 هه رهس کشاوه سه ر چیا، فه قیره زور به ماته وه
 بلی قشوونی گول به دل وه ده رخه تا کوو فرسه ته
 به ته پل و تو په وه وه ره، به له شکر و سوپاته وه

ئەمن لە تالیدی رەشم، جەمالی پروتە ئارەزووم
خزابدووە هەوری نەگبەتی، ئەویش ئەوا ھەلاتەو
لەبەر کزەیی مەرم سەبا، کە خونیچە ھاتە پێکەنین
خەمی ھەزار سالا ئەو، لە بیر بەشەر دەباتەو
"ئیمامی" وەک سەرلەکان لە گەل دلی قسان دەکا
ئەویش بە سەرتە پێم دەلی: بەھاری تازە ھاتەو

کانی یەن، ۱۳۳۰ی ھەتاری

دزیومه تهوه*

یار دلی بردبووم شهوینک به دزی
من به رۆژینکی روون دزیومه تهوه
تا قېر و قېر نه کا به فیز و بلن
کۆرپه کهی من له شیر بریومه تهوه
من قهریحهم فروشـتـبوو هـهـرزان
به گرانـتـر به لام کـرـیـوـمـه تهوه
چونکی قافیهم نهـما، به پـالـه پـهـسو
هاتم و گـورجـی تـیـخـزـیـوـمـه تهوه
له ههزار کهـند و کۆسـپ و بهـرز و نهوی
له سهـدان چـۆم و ئاو پـهـرـیـوـمـه تهوه
دیمه مهـیدانی هـۆنهـرانی بهـرـیز
پـایـیزه، وهـک گهـلا وهـرـیـوـمـه تهوه
گهرد و تـۆزی گـولـم له گولـشـهـندا
به پـهـرـپـۆی دـلـم سـرـپـوـمـه تهوه

* ماموستا حهقیقی و ئاغا سهید قادری سهیادهت (سهید) و حاجی سهید جهمیلی
هاشمی له سهـر ئهـو قافیـه و بهـدیـفه هـهـر سـیـکیان شـیـعـر و ناـمهـیان گۆـرـپـهـزـوه. نـیـمـاـمـیش
بـزـوهـی بـیـهـش نهـی، نهـم شـیـعـره دهـلن.

بحر خفیف مسدس مخبون محذوف: فعلاتن مفاعلتن فعلن

کە نەخۆش بووم، بڕابوو کفنه کەشم
ئەوچەلێش خۆ شوکۆر درێومەتەو
ئەو "ئاوات" بوو و ن بـو و لـیـمـان
لە کەژ و کۆی ئەوین بوو، دیومەتەو

فاقلا، ۱۳۵۵ی هەتاوی

داخی تو سهخته*

داخی تو سهخته له سهر دل، چل ددها و دهکولیتتهوه
 مامی پیریشته له تاوت گیانه ههر دهخولیتتهوه
 مانگی رینه‌دانه بویه بهندی جهرگ و دل پسا
 ههرکه بییری تو دهکه‌م، دهکولیتتهوه و دهپسیتتهوه
 عالهمت سووتاند به مهرگی خوت و نه‌منیش جهرگ و دل
 هه‌روه‌کوو شه‌م هه‌لبووه، ده‌گریت و ناکووژیتتهوه
 نه‌و هه‌موو نه‌خلاقه شیرینه‌ت له‌گه‌ل پیر و جه‌وان
 ده‌ک کوت‌وپر بم، نه‌گه‌رساتی له بیرم چیتتهوه
 به‌فر و سه‌رمایه و دل‌یش رینگه‌ی به جاری به‌سترا
 به‌فری خهم که‌نگی له سهر بستووی دلان ده‌تویتتهوه؟
 تهم ولاتی گرت و خهم دایگرت هه‌موو خاوه‌ن‌دل‌یک
 نه‌و گرپووچکه‌ی له سهر دل، داخو که‌ی ده‌کریتتهوه؟
 داخو تازه گول له باخان شین ده‌بی بی شاعه‌لی؟
 داخو کۆرپه‌ی جوانی هیوای گه‌ل نه‌ری ده‌شنیتتهوه؟

* بۆ کۆچی‌دوایی برازای خوشه‌ویستی، خوالنخوشبوو «عه‌لی‌شاه»
 بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تازە نایىنم ئەوانە تاۋەكۈۈ رۆزى ھەشەر
رۆيىن و نايىندىن، تازە زەمان نايىتەۋە
سالى پەنجا و نۆ بوو، رېيەندەن بوو، بەندى دل پسا
ۋا پسا جەرگ و دلى "كامىل" كە يەك ناگرىتەۋە

۱۳۵۹/۱۱/۳ ى ھەتاۋى

شەمعی کامیل*

چۆن دلت هات تۆ به جیت هیشتم، به تهنیا مامهوه؟
نه تده زانی دواي نه مانت شیت ده بووم ده خولامهوه؟
بی خه بهر بووی تۆ مه گهر، پاش تۆ ئه من حالم چیه؟
نه تده زانی ههر له بهرده رککت له قور ده تلامهوه؟
نه تده زانی تینی لی جوئی بوونه وهت ده مکا به چیشته؟
ههر به چه شنی شهم له جیی خۆم دهس به جی ده توامهوه؟
قور به سه ر خۆم کاکه، بی تۆ ده ربه ده ر، مات و هه ژار
ههر چی خوشیم دی، به مهرگی تۆ به ساتی دامهوه
زامی دل دیوه و ده ره، قوربان! به مهرگی تۆ فه سه م
ره نگه زوو بمرم منیش دواي چاوی تۆ به و زامهوه
وا پریشکی ئاوری دووریت که سم! وای کرد له من
شورشی ئه و ئاوه هاتۆ ته نیو ئه عزامه وه
شەمعی "کامیل" بووم به هونراوه ی جوان لای هونه ران
نیسته کاکه گیان! له تۆ دوور که وتم و کووژامه وه

قاقلاوا، ۱۳۵۳ی هه تایی

* بۆ وه فاتی کاکي

بهر رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن.

نابووژىمەۋە*

تۇ بىە زەخمى مەعدەۋە دەتلىيەۋە
مىن بىە دەردى مەرگەۋە دەخولىمەۋە
جەرگ و دل بۇ تۇ برىنداره "عومەر!"
ھەر بىسىم عاجزى، دەكولىمەۋە
ياخودا دەردت لە رۇحى مىن كەۋى
گەر قەزاي تۇم لى كەۋى دەژىمەۋە
تۇ بىمىنى، نۇجۋانى، چاترە
مىن كە پىرم با برۇم، بىرىمەۋە
مامەكەت چەند رۇژە بۇت بۇتە كەباب
لىم گەرئى يەك جارى ھەلقىرچىمەۋە
زۇر بەھارىكى سروساردە لە مىن
ۋشك ھەلاتووم، تازە نابووژىمەۋە
جا مەگەر تۇ بىيەۋە بۇكانى زوو
با مىنىش بۇلات بە خوشى بىمەۋە

قاقلاۋا، ۱۳۴۵ى ھەتايى

* بۇ نەخۇشى سەيد عومەرى برازاي

بحر رمل مىسلس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بهختی خه والوو

ئەو بهختی خه والووی من، تاکە ی وەخەبەر نایە؟
من پیر و لەگورکەوتوو، ئەو کۆرپە و ساواوە
ئەو قەت وەخەبەر نایە، من نایە بەلاما خەو
ئاگان لە من ئەوشۆکە، ئەستێرە و و هاوسایە
من و لە وتان کەوتم، ئەو هەر لە گورپوگالە
جارجار لە خەوا دەیکا، بۆ خاتری لای لایە
لای لایەبی ئەو کۆرپە، نالە ی دلمە بۆ ی
شیتە وەکوو مەجنوونە، بی جینگە و و مەئوایە
لە یلایە مەرامی ی، ناییننی هەتا ماوە
تا جانە وەرەن خوش بن، هەر مەیلی بە سەحرایە
ئەم خانووە پر مەینەت، ئەم قونجەرە رووخاوە
چوارچینووی ناقاییم، نیوی چیه؟ دنیا یە!
ژیر ئەو کەسە یە دەستی، هەلگرتبێ لەم دنیا
کاسینکی بە تالە ئەو، هەمبەنانە ی پر بایە
وەک هۆنەری زوو فەرمووی: سەرپاکی گلاون ئەم
ئەولا بگرە "کامیل"، دەست هەلگرە لەم لایە!

گەردیگلان، ١٣١٧ ی هەتاوی

بەر هزج مئەن ائەرب: مفعول مفاعیلن // مفعول مفاعیلن

شاباشى بەھار

ۋەي ۋەي چ بەھارىنكە! ۋەك جەننەتى مەئۋايە
 ۋەك بولبولى دل عاشىق، ئاۋىر دەيى ساراىە
 نىلوۋپەرى نىو ئاۋان، ھەرچەندە كەۋا ساۋان
 ۋەك چى دەچى ئەۋ چىن چىن؟ ۋەك زولفى چەلىپايە
 شاباشى بەھارى كرد، گۈل رىشتى لە خۇشەۋىم
 پىشۋازى دەكا بولبول، داخۋازى دلى لايە
 زەرد و سىپى و شىنە، چىمەن بە ھەزار رەنگە
 رازاۋەتەۋە ۋەك بوۋىك، بەۋ ئەتلەس و خارايە
 كىۋ و دەروەشت سەۋزە، خۇنچە ھەموو پىشكۋىتن
 لەم فەسلە گۈلى نىرگىس، ۋەك چاۋى تەماشايە
 سۈيىن بوۋ زىمانى گرت، لەۋ خۇشىيە ۋەك شاعىر
 دەيگۈت گۈلە، گۈل بوۋىكە، ھەر بولبولە زاۋايە
 لەم كاتە نەما كەس كز، ھەر سۈفى و دەروىشەن
 بى مایە و دل رىشەن، بى بەش لە ھەموو كايە
 سەر ھىلكە و ھىلانە، كۈر كۈر كۈر و كەۋ كەۋىتن
 تەنیا دلى مال وىران سەۋداسەر و شەيدايە
 داخۋازى دل و بولبول ھاتۋتەدى لەم كاتە
 "كامىل" كە بە تەنیايە "ئاۋات"ى بەجى نايە

قائىلاۋا، ۱۳۴۵ ى ھەتۋى

هەر درۆیه

سه‌راپا هه‌رچی فه‌رمووت هه‌ر درۆیه
هه‌موو فه‌رمایشته‌ بێ تار و پۆیه
وه‌رێز بووم من له‌ خوێنی وه‌عه‌ده‌کانت
نه‌فه‌رمووی عاشقی من هه‌رزه‌گۆیه!
ئه‌تۆ فه‌رمووت شه‌وێ دیمه‌ که‌نارت
وه‌ره‌، ئه‌سه‌پایی شادی گردوکه‌وێه
سه‌ماوه‌ر سینه‌، چا‌ خوێتی جگه‌رمه‌
که‌لامم نه‌قلی نو‌قلی له‌علی تو‌یه
ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ که‌ش واده‌ت درۆ بـ
به‌جاریکی "ئیمامی" په‌نجه‌رۆیه

که‌ردیگلان، ١٣١٩ی هه‌تاری

شایی *

ياخودا كاكه! موبارهك بئى له توْ ئەم شایی يە
 ئەم سەروور و خوشییە، لەو خانەقا و ئاوايى يە
 غەم نەما، حەسرەت بە جاريكى كەوت، ئەستۆى شكا
 ئاھ و ئالەى دل دەگەل ئەم داوہ تە خوْرايى يە
 سفرەكەت رازاو، ھەروەك سفرەيى حاتەم دەچى
 فەخرە بوْ دۆستت، بەلام بوْ دوژمنت ريسوايى يە
 گورگى كئوانيش ھەموويان تير كران لەم داوہ تە
 كاكە ئەنوەر بەزمەكەى، وا ديارە ملوین بايى يە
 كوا گەلاريزانى پاييز بوو لە حەوشى خانەقا
 كاتى شاباشى گولانە، چاوەكەم لەم دوايى يە
 خانەقا پر بوو لە ئەنواعى بەشەر، كاك ئەنوەریش
 ھەر خەريكى فيكرى بېكر و خەلوەتى تەنيايى يە
 زاهيرەن ئازايە، وەك شيزى ژيانە خوْ، بەلام
 داخەكەم - وەك من بزاتم - باتينەن مووسايى يە
 جووى جەنابى "حاجى" يە ھىچى لە باران دا نىيە
 گەر لە پەردەش بێتەدەر پياوانە، ئىستيسنايى يە

زەنبيل، پايىزى ۱۳۳۹ى ھەتاوى

* بۇ شایی حاجى سەيد ئەنوەرى برازاي

بحر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

به هاری ناخوش

وا به هار هات و به لام بولبولی دل بی نه شهیه
خونچه پیناکه نی، کورپه ی نه ته وه بی گه شهیه
کوتر و قومری، قه ل و دال، ریکی به جهم چوونه وه ژوور
سارد و سه رمایه ولات، چوله جیهان، بی خشهیه
کهوی کیوی وه ره زن، چونکه نه بوو شین که ژ و کو
پینی نه ماوه گوره، بی که یفه، له پاشه کشهیه
پیره گامیش له له وه ره که وتوووه، هه لدیته وه ژوور
موبته لای دهردی گران و سه ده مه ی خش خشهیه
هه رکه سی خوشه دلی، کاکی "تیمامی"! به خودا
پاکی فیله و ته له که، ریکی درویه و فشهیه

قائلاوا، ۱۳۴۷ی همتاری

بۆ شەھیدانی بانە

نیشتمان ئەمڕۆکە رەش پۆشی شەھیدی بانە
داغدارى كردهووی ئەو دەستە خوینترێژانە
بۆ شەھیدی شاری بانە پیر و لاو گریانە
نیشتمان ئەمسالەكە بۆ لاوێكان گۆرخانە
كۆردەكان! ئەى كۆردەكان! ئەى لاوی پڕهیز و قەووت!
رۆژی تۆلەى خویتی ئەو جووتە شەھیدە جوانە
نیشتمان بانگوو دەكا: ئەى رۆلەكەى كاوەى نەبەز!
وەرنە مەیدان، كاتی پێردان و شەرى پیاوانە
هەركەسى بۆ سەندنى تۆلە لە مەیدان حازرە
نیوی ئەو هەر قارەمانە و مەردى ئەو مەیدانە
با برۆین، پێناوی ئیتىرى بیری داھاتوو بکەین
تانگ و تۆپى رژیمنى شای بى شەرم ھەمیانە

بۆكان، زستانی ۱۳۵۷ی ھەتاوی

بەر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شاباز

ئەى سەيىدى كائىنات و جىنى شانازى!
زىندە لە پەيامبەران ئەتۇ شابازى
ئەم نۆكەرى خاكى پاكى بەردەرك و دەرت
پاراوہ لە لات، نەھاتە جى داخوазى
گەپجارى ھەموو كەس و لە بەرچاو كەوتوو
فرياي نەكەوى، نەماوہ پۆز و نازى
ناليم منى شەرمەسار بلندم بە نەسەب
سەرشۆرم ئەمن، ئەتۇ بلندپەروازى
بۆ خواری دەمنى نەزەر بفرموو، قورىان!
تۇ خواوہنى شەققولقەمەر و ئىعجازى
با ھەستەمەوہ، لە گىژ و خول بىنمە دەرن
ئىعجازە فەقىرى وەكوو من بنوازی
ناليم گلەييم ھەيە، ئەمن قايىلى چىم؟
نازى ھەيە "كامىل"ت، ئەگەر تۇ رازى

قاقلاوا، ۱۳۴۵ى ھەتاوى

ئاردى نىۋى درۋو

نىشتىمانى خوشەويست! بۇ پارە پارە و لەت كراي؟
 تۆمەگەر جەرگ و دلى ئەمنى، بە حەسرەت داپزاي؟!
 ھەرچى پارچە پارچە و لەت لەت بى، لاي پۇلەي وەتەن
 ھەر بەرپىز و حورمەتى تۆ، لاي گەلت بەرزەقەلای
 تۆ بە دەستى دوژمنانت بوويە ئاردى نىۋى درۋو
 تۆ بە باي نەگبەت بوو وا ھەر رۆژە بۇ لايەك براى
 كۈچى لى قەوماۋەكانت خوار و ژوورى گرتوۋە
 دېنەۋە بۇلات، دەزانن ئاخىرى ھەر تۆ پەناي
 ھەر بە داخ و دەردى تۆۋە پىر و لاۋ دەخولېنەۋە
 تۆ بە دەستى دوژمنانت گيانەكەم! بەش بەش كراي
 سەد كەلاۋە و لارۋوخاۋ و چال و چۆل بى، نىشتىمان!
 بۇ گەلى مال كاۋل و بىچارە ھەر جىگەي پەناي
 مەن بە قوربانى كەژ و كۆي جوان و زەنوئىرت دەبىم!
 تۆ بە ھەشتى سەر زەۋى، تۆ لايەرى جەۋر و جەفای
 ئەي شەنەي خوشى بەيانانت لە سەر لووتكەي چيا
 لايەرى دەرد و خەمە، تۆ ھىنەرى سەير و سەفای
 "كامىل"ى پىرت دەسەۋدوعايە بۇ رىزگارىي تۆ
 چونكە بۇ ھۆز و گەلى ئاۋارە ھەر تۆ رىتوماي

قالاۋا، ۱۳۴۷ى ھەتايى

ئالووالا

چ شوخه به ژنی بهرز و قهدد و بالای
جوانه رهوت و رۆین و ئالووالای
حهقت بوو بهختی من، نهی زولفی رهش مار!
که سهرتاپی له به ژنی بهرزی هالای
نه گهرچی ههر دهخویم دهرسی عیشقی
به لام ههروا گرانشه موتالای
دلّم ههر کورکه کورکی بوو له دووری
بلیی جارینک بگاته گوئی سکالای؟
سهراپا گهنجه له نجهی موشتهری خوم
به کینی داوه "تیمامی"! ئاخو کالای؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ی ههتاری

ساقى نەيە نابى!

هەتاكەى عاشقى بى چارە چاۋى ھەر لە دەرگا بى؟
بلى بەشكەم وەدەرىنى رۆژى عاشق، جا بلىى وا بى؟
بە سارد و گەرمى مەبلى يارى خۇم مەن رامبورد عومرى
لە لاى مەن بايى پوولنىكە، چ سەرما بى، چ گەرما بى
بەرامبەر شەمەى رۆۋى دلدارى مەن با پىت بلىم چۈنە
كەسى عاشق دەبى، پياۋانە ۋەك پەروانە سووتابى
ھەزار و دەر بەدەر بۇ كۆيى دل بەر سەر دەبا پى بى
بە سەر با بىمە دەر كەوبانى ۋى، تا ھىزى پى مابى
موھەببا نابى بەزمى عارفان، پىرى موغان فەرموۋى
ھەزار عاشق ۋە خەپەن، تاۋەكوو ساقى نەيە نابى
بە نەزم و نەسرى خۇم ھەر رېزى لى دەگرم ھەتا دەرم
لە پىرى مەيكەدە، بەشكەم بفرمى پىالەبى با بى
"ئىمامى" مال خراپ، چاۋى لە دەستى ساقىيە، تاكوو
بە خۆى و پىالەكەى بىتە پەنام و مالى ئاۋا بى

گەردىگلان، ۱۳۲۸ ھى تاۋى

به فری خه م

با به یادی شه معی پروت، په روانه بی
گیانه که م، دل بی دلت ویرانه بی!
به فری خه م دیسان له سهر کیو که وته وه
رهنگه په ده رکات و لیم دیوانه بی
مانگی جیژن با بی ئاوا، به توون
ره بی پروزی پروت له من ئاوا نه بی
تو که لای من نی، نه ماوه زینده گیم
خیر و خوشیم بوچییه هه ر با نه بی
بی تو که ی جیژنه، هه زار مانگ نوتوه بی!
گه ر نه توش بی، رۆحه که م جیژنانه بی

قافلاوا، ١٣٣٩ی ههتاوی

بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تۆبە بى

مەن سەگىنكى رېووت وقووتى رانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 پەت لە مل، نامادەباشى شوانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 تۆ تەببىيى حازىقى دەرد و بەلای، مەن دەردەدار
 دىلنەخوش و چاوەرپى دەرمانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 برسىي و بىواز و بىهيزم، لە دەركت كەوتووم
 چاوەرپى لوقمىكى چەور و نانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 گەر بلىم لەو نەسلە پاكەم، خو درۆ ناكەم، بەلام
 رېووى دەوى لەو نەسلە بىم، گاوانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 نىسبەتى خاشاك لەگەل گولزارى باغى جەننەت
 چۆن بكەم مەن؟ خاكى دەركوبانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 تۆ شەهەنشاهی جیهانى و ئەمىرى ئىنس و جان
 مەن فەقىرم خو، گەدای دەربانەكەي تۆم، تۆبە بى!
 ھەستە "كامىل" رېو دە دەركى سەيىدى سەرورە بىكە
 ھەر بلى قوربان! سەگى ئاسانەكەي تۆم، تۆبە بى!

جەمیان، ۱۳۳۰ى ھەتاوى

برایه تی

چهنده به نرخی و چاکه، براکه م! برایه تی
چهند پیسه، چهند گلاوه، که سی من! جیایه تی
بو کورد جیا له یه کتر و ته شویش و گیرودار
یه کجار له میژ، دوور و دریژ، هیکایه تی
هه چهند زه مانه جهوری له سه رمانه، خول ده دا!
با نه م خولهش نه که بن لهوی، گیانه شکایه تی
سوورینکی دیش به سوودی مه ده خوا، سه بر گره
تا سه ر نییه گه دایه تی و پادشایه تی
جا تو که پروونه لیت گه و چهرخ و خولی زه مان
مه نویتنه بن مرووه تی و بن کیفایه تی

شیخ چۆیان، ۱۳۳۲ی هه تایی

كۆچى خىر *

بارى بەست، خىرىن، دەلەن بۇ جەننەتول مەئوا دەچى
 ھەركەسى پىياۋى خودا بى، گىيانەكەم! ئاۋا دەچى
 شىرى مەيدانى خوداناسى عەلى بوو عائىلى
 تويىشووۋى ھەلگرتوۋە، بى ترس و بى پەروا دەچى
 ئەو لە پىش چاۋ چو، بەلام ھەر ماۋە وىتەى وى لە دل
 ھەركەسى وىتەى ئەۋى بى، خوش سەروسىما دەچى
 خەم مەخۇن ياران! مەلەن رۇيى "عەلى" شىرى خودا
 پاك و رۈوسوور بۇ حوزوورى ھەزەرەتى مەۋلا دەچى
 ھەركەسى رۈوسوورە ۋەك ئەو دەچتە مەيدانى جەزا
 خۇ ئەۋەى ۋەك "كامىل" ىشە، بى سەر و بى پا دەچى

سەيدناۋا، ۲۰/۱۲/۱۳۴۷ ى ھەتاۋى

* بۇ ۋەقاتى حاجى «بابە عەلى عائىلى»، خەزوورى "ئاۋات" بحر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شاری دَل

من ده لیم شاری دَلَم باغ و گولستانه، که چی
عقل ته لی نا، قه سه بهی شورشی مه ستانه، نه چی
من ده لیم نوخته یی نه و ره زه یی ریزوانه، ده چم
نه و ده لی نا، ره شه، جی راو گهی شه یتانه، نه چی
من ده لیم مه سکن و نارامگهی جانانه، ده چم
نه و ده لی سهر به سهری تیک چوو، ویرانه، نه چی
من ده لیم جینگهی هر شیت و جنووانه، ده چم
نه و ده لی نا، زه ده یی په نچه یی په ریان، نه چی
من ده لیم مهر که زی نه سراری هه ریفانه، ده چم
نه و ده لی جی ته مه عی چاوی هه سوودانه، نه چی
من ده لیم وه ختی خه تر مه ئمن و قه لغانه، ده چم
نه و ده لی کون کونه، جینگهی سهر په یکانه، نه چی
له و هه موو چوون و نه چوونه سهری سوپما "کامیل"
من ده لیم جوانه بچم، نه و ده لی وا جوانه، نه چی

قافلاوا، ۱۳۴۶ ی هه تاوی

خەمئیکی دی *

وہ کوو بیستم خەمت خواردم، ئەویش بۆ من خەمئیکی دی
 دلت بۆ ماتەمم سووتا، ئەویشم ماتەمئیکی دی
 دەمی ئەمدی لە دنیا هاودەمی، غەیری خەم و دەردم
 لە کوئ پەیدا بکەم یارەببی! ئاخەر هەمدەمئیکی دی؟
 بە داخ و دەردی تۆو شەرته ئەی بالابەرزا! بمرم
 دەبی ئەو حەسرەتەي خووم من بەرم بۆ عەلەمئیکی دی
 بە زولفی خەم بەخەم دونیات وە کوو چنیوی خەمی لێ کرد
 کەچی بۆ گەردنی ئەمنت درینغ فەرموو خەمئیکی دی
 "ئیمامی" ت کوشت بە تیری غەمزە گەرچی چاوتە چارەي
 تەماشای گەر بفەرمووی نایەوئ قەت مەلحەمئیکی دی

گەردیگلان، ۱۳۲۰ی هەتاوی

* وەرگیردراوی شیعری ئەبولقاسمی لاهوتی:

شەندستم غەم را می خوری، این هم غم دیگر
 دلت بر ماتم می سوزد، این هم ماتم دیگر
 به دل هر راز گفتم بر لب آوردش دم دیگر
 چه سازم تا به دست ارم جز این دل، محرم دیگر
 مرا گفتی دم آخر ببینی، دیر شد، باز آ
 که ترسم حسرت این دم برم در عالم دیگر
 جهانی را پریشان کرد از آشفتن یک مو
 معاذ الله اگر بگشاید از گیسو خیم دیگر
 به جان دوست غیر از درد دوری از دیار خود
 درین عالم ندارد جان "لاهوئی" غم دیگر
 بحر هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

نالهی بی دلان

دلیکی وام نه من ناوی به نالهی بی دلان نه گری
وه کوو شه ونم له سهر خونچه ی گولان بو بولبولان نه گری
وه کوو بولبول نه بیتته عاشقی گول، دل به کار نایه
نه گهر شیتانه سبجه ینان نه چیتته سهر چلان نه گری
له به هره و شهوق و زهوق و خیر و خوشی دووره مال کاول
دلی وا بی نهوین، جارینک به حالی عاشقان نه گری
شهوی تا رۆژ ده نالین، له گهل تهیری شهوا جووتن
دلی وام بو چیه بو وان شهوی تا به ربه یان نه گری
شهوانه مهل ده خوینتن بو نهوانه ی دل بریندارن
دل ناوی به دهنگی پر له سۆزی وان، شهوان نه گری
به هات و چوونی شیت و پیتی دل با پیکه نین، گهر نهو
به ئامۆزگاری زانیانی پیر و عاقلان نه گری
له مالی قهت شهوانه ئوقره ناگری، ناسرهوی تاوی
"ئیمامی" تا سبهینی زوو نه چیتته نیو گولان نه گری

قائلاوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

بورپاقى بالدار

ئەي سەراپاي وجودت لە ھەموو عەيب بەرى!
 تۆ لە تارىقى من و ھۆنەرى دىكە بەدەرى
 تۆ رەسوولئىكى، زەھوى فەخرى بە تۆ بوو لە سەما
 مانگ بە ئەمرت لەت و پەت بوو، لەتى بۇ لات دەوهرى
 ھىندە گەورە و بەشكۇ ھاتى بە ئەمرى يەزدان
 ھەچى پىغەمبەرە راوەستىن، ئەتويان لە سەرى
 رابەر و گەورە وو خواوھن كەرەم و مەرھەمەتى
 سەرھەكەت حاتەمى ون كەرد و نەماوھ ئەسەرى
 ھەر كە ھاتى ھەموو زالم لە نەھاتى دا چوون
 زۆرى زۆردار بە وجودى تۆ نەمابوو خەبەرى
 جوبرەئىل بانگى دەكردى كە لە دەورى مەكە بووى
 كوتى: فەرموو برۆ، تۆ خواوھنى فەتھ و زەفەرى
 خۇي نەگرت كافر و تەسخىرى مەكەت كەرد خىرا
 سەرى شىئا و كۈنەمشكى بە دل و گيان دەكەرى
 رىنگەكەت دوور بوو، بەلام سالى بە ساتىكى بېرى
 ئەو بورپاقى كە بە بالان دەفەرى چوويە سەرى

ههچی دووی تو نه کهوت بهختی خهوت، پوویی کهوت
 تووشی بوو مهخسهره وو نه گبهت و سه د دهردی سهری
 شاسواریکی وه ها بووی هه موو ئاسمانان چووی
 هه ر مه لاییک بوو به پیشواز له سه ران داده وهری
 به سلاوات و به ته کریم و به ته حسین و ته دهب
 راده وهستان و ده یانکوت: که چ شیرین سه فهری!
 چوویه نه و جیه که جویریلی نه مین ماتل ما
 جینی حوزوور بوو، له وه به ولاوه نه مابوو گوزه ری
 له مه سافا وه کوو کیوی و له به زلا به حری
 نه ی به قوربانی بوراقت که سه راپا هونه ری!
 مोजیزهت زوره، له نه ژمار به دهره بو "کامیل"
 هه ر نه وه ند بهس که ده لیم: خاوه نی "شق القمری"

بەفرى بەران

سەبرى چەندە سەخت و ناخۆشە بىساتى پايزى!
سەگ لە سەرمانا تەزى، شىرىش لە حاند سەرما بەزى
تەم لەگەڵ بەفرى بەرانا وا سەرى كۆيستانى گرت
سەر بەرەوژىر، كەم كەمە دىنوى سىي بۆمان خەزى
هات گۆرەي پياوى لەمىژىنە و دريا جلكى هەژار
كار و مەڕ هەر كارەيانە، بزنە پرووتەش هەلبەزى
پىر و لاو، شىخ و مەلا، هەر خەز لە تەندوورى دەكەن
ملھوپىش دەروا بە ئەستوى كز، بە كوورپى و مل كزى
جاروبارىش خۆزگە خۆ دەرخا لە نىو هەور و هەلا
زۆر بە ترس و لەرزەو، زەردە بە چاوشاركنى و دزى
هات نەسىمىكى شەمال و تا ولات رەش كاتەو
داوەشى! بى وادە هات و وا ئەويش گيانى تەزى

قاقلاوا، ۱۳۵۰ى ھەتاوى

ئاخری زه‌مانه

هه‌روا خوداخودامه که ماویک بیی، ده‌می
له‌و قه‌بره پر له ئیشه‌وه ده‌رکه‌م ده‌می خه‌می
رۆژم وه‌کوو شه‌وانه، به‌تاریکی راده‌بی
شه‌و کوتر و کویرم و نه‌چراییک و نه‌شه‌می
رۆژم به‌ئیتیزاره‌وه ده‌روا هه‌تا شه‌وی
چ بکه‌م ئه‌من؟ شه‌ویش نه‌ره‌فقی، نه‌هاوده‌می
سیرری دلم له‌بی‌که‌سیا ره‌نگه‌ ده‌رکه‌وی
هه‌رچی ده‌که‌م نییه، نه‌ئه‌نسی، نه‌مه‌حره‌می
رۆژ و شه‌وم به‌جاری له‌لا وه‌ک جه‌هه‌نمه
قابیز له‌به‌رچی نایه‌ته‌لام رۆحمی ده‌می؟
"کامیل!" خه‌ریکی چی؟ مه‌گه‌نه‌تیستوه‌ ده‌لین:
بو‌ئاخری زه‌مانه شوک‌ور ماویه ده‌می

ناشی زه‌نبیل، ١٣١٥ی هه‌تاوی

بهر مضارع مثنی‌اخر ب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

دافىعى ئەلەم

ئەتۋى ھەكىمى ھەموو دەرد و دافىعى ئەلەمى
 ئەتۋى كە شافىعى خاوەن گوناھى زۆر و كەمى
 ئەتۋى كە رەھمەتەكەى گرتى دار و بەردى ولات
 ۋە خەردەكەى بە سەخا و بەزل سفرەكەى ھەتەمى
 وجوودى تۆ بوو زىبى گول و دلى بولبول
 بە بۇنى تۆۋە گەشت، بوو بە نۆكەر و خەدەمى
 ۋەنەۋشە گەردنى خۆى كرد بلند لە راست زوو
 نەسىمى سوبح سەرى كرد نەوى و دای قەسەمى
 كە تا وجوودى ھەيە سەرنخون و مل كەچ بى
 سىاھپەردە بى دايم ھەتاكوو دى عەدەمى
 كە سوئسنىش ۋە زمان ھات بلى منىش جوانم
 سەبا بە ئەمرى جەنابت شەپىكى دا لە دەمى
 تەماشە نىرگسى خوشبەخت چۈنى تەرتىب دا
 لە لايى حوققە ۋو كاغەز، لە لايەكش قەلەمى
 لەبەر ئەۋە كە بنووسى لە مەدھى تۆ دەفتەر
 بىتتە زىبى چەمەن، خوش بى ھاتنى قەدەمى

گەردىگلان، ۱۳۳۱ى ھەتارى

سۆزی دل*

به تهنیا گیانه کهم! سۆزی دلم پهروانه دهیزانی
خه می دل بولبولیکی بی گول و بی لانه دهیزانی
وه ها پابهندی بسکی شیت و پیتم، بی خه بهر ماوم
له خووم و حال و بالم، حالی من دیوانه دهیزانی
له رازی بسکی پر پیچ و خه می، عالم سهراسیمه ن
دهیزانی نهو ته له سمه موویه موو هر شانه دهیزانی؟
مه پرسن دۆستان! هر گیز له حالی دهستزه دهه، چونکه
له خووم من بی هه والم، حالی من جانانه دهیزانی
تیمامی ناوی گه وره و شاری ویزانه که تیفکری
له مه عنای شیعره کانی هر دلی ویزانه دهیزانی

گه ریگلان، ۱۳۲۳ی ههتاری

* وه رگیز درای شیعره نه بولقاسمی لاهوونی:

فقط سوز دلم را در جهان پروانه می داند
غمم را بلبلای کاواری شد از لانه می داند
به امید نشستم شکوهی خود را به دل گفتم
همی خندد به من، این هم مرا دیوانه می داند
تو آگه نیستی کاندرا سر زلفت چه خون ها شد
ولیکن مو به مو این داستان را شانه می داند
نصیحتگر چه می پرسد علاج جان بیمارم
اصول این طبابت را فقط جانانه می داند
به جان او که دردش را ز جان هم دوستر دارم
ولی می سوزم از این غم، که داند یا نمی داند

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بولبولى ئاوارە

ئەي تەيرى دلى وەحشى! تا كەنگى پەريشانى؟
 تا كەي بە ھەوەس دەفرى؟ مەفتوونى گولستانى؟!
 ھەرچەندە بەھارت دى، ئەمما چ بەھارىكە؟
 بىزەمزەمەيە بەزمى، بىرەونەقە بوستانى
 گول كاتى خەزانى ھات، بولبول ھەموو ئاوارەن
 ئاوازي ھەزىنى نەي، گوى بگرە لە ئىنسانى
 شەو بۆنى نىيە شەوبۇ، بولبول بە تەماي چى بى؟
 ھەلىشى بە ئومىدى خونچىكى سەبەينانى
 گول بۆتە دروو، قەوليش پاك بوونە درو ئەمسال
 كوا يارى وەفادارم، دەست و دلى جارانى؟
 رەھمەت لە غەم و دەردم، بەو دووانە ئەمن ناسىم
 پاكى كەسوكارى خۇم، يارى بە مەسەل گىانى
 داخۇ لە چ لايىكە ئەو يارى كە رووخوشە
 گوچكەي فەلەكى كەر كرد، كوا كۆمەك و ئىحسانى؟
 كوا نەعرەيى شىرانەي لەم كاتە كە دامووم؟
 لەم بەحرە كە خنكاوم كوا ھىممەتى جارانى؟

تۆخوا بلى بهو شهخسه، جاران كه دههات دهيكوت!
 من يارى وهفادارم، دهستى من و دامانى!
 ئەمروكه گلولەى من كهوتۆته سه ره وليژی
 هيچ كهس نيه خاس بيژی، تا خو كه مه قوريانى
 خيرايه كى ههستى بى، پياوانه، من و دل زوو
 لهم گيژ و خولى چهرخه دهرينى به ئاسانى
 هيچ كهس نيه هاواركا "كاميل" له چ لايكه
 بو كوى چوو به چاره؟ كوان هه مدهم و يارانى؟

جەمیان، ۱۳۳۰ی هەتاوی

مەنجه‌لی دِل

وہ کول ھات مەنجه‌لی دِل، دەس بەجی ئەی دیدە گریانئ!
دەبیئ بېژیتئ ئاخەر، چاوە کەم! دورېی بە دامانئ
لە سایە ی سۆزی دِل ئەمڕۆ کە چاوم ھێند دلاوا یە
لە گەوھەر پەر دەکا ئەو، دەست و کۆشی ھەر موسولمانئ
ئەمن خو کۆشی خۆم پێ کردوو، ھەلناگرئ چیدی
جەھەننەم! ئەی رەقیبئ بەد مەزەب، تۆش کۆشی خۆت دانئ
کە چاوم بۆتە گۆمی خوین و خوئ، پرسیم لە ھاودەردئ
لە گەل دەریا - کوتئ - بەستوو یەتئ چاوە مەرچ و پەیمانئ
کە "کامیل" خوین دەباریتئ لە چاوە، ئەی بیوفا یارم!
حەکیمی دەردئ وی ھەر توی؛ کەرەم کە تۆزە دەرمانئ

قاقلاوا، ھاوینی ۱۳۵۱ ی ھەتاوی

بحر ھزج مئمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

کهی به هار وایه؟

کهی به هار وایه گولم! خونچه ده می پینه که نی
بولبولی دل به شنه ی خوشی به یانان نه شنه نی!
قوت بووه عاشقی وهک وی له سبه ی تا کوو شه وی
به ته ما بیت و که چی ماچیکی لیوی نه ده نی؟
گولی نه وسالی وه ریوه، گولی پاریشی چووه
مه گه کای پاره که وهک ئیمه به با کا به شنه نی
په روپیوی پاکي وه ریوه له خه مان، کوا مه لی دی
بینه هاوالی خه می؟ تازه له کوئی پیی ده گه نی؟
نه وه هزاره که نه وه ند تامه زرو ماوه ته وه
مه که لومه ی که له نیو درکه، به دوش هر ده ژه نی
نه منیش کوندم و هر کوئی به ده چم ویرانه
وه کوو تاق تاق که ره خوم مامه وه لیره به ته نی
پیشه که ی خه لقی هیوای کاکی "ئیمامی" پرسن
وا پواوه، به سه ری ئیوه، به فوو هه لده که نی

قافلاوا، ۱۳۴۸ ی هه تاوی

وەرەوۈ گىانە*

كىيە وەك تۆلە مەبەست رامىنى؟
بىر و باوۋەر بە گەلى بنویتی
لە قورپى نەگبەت و چالاۋى ستم
شېرەكەى خۇى و گەلى دەرىنى
كىيە وەك ئىوۋە بە بىرورا بى
مافى كوردان بە قەلەم بستىنى
دلم ئاۋىتەيە ئەى "گەورەى دىن!"
جاروبار دىمەنى تۆ دەنویتی
وەرەوۈ بۆ وەتەنى كوستانت
چ دەكەى تۆلە ھەۋاى گەرمىنى؟
بۆ ئەۋەى تۈزى نەبى رىگاكت
چاۋ دەكاكتە ئاۋېرژىتى
بۆ سالاۋىكى لە ھاۋرىكانست
دلەكەم كۈترى ھەلدەفرىتى

* بۇ دۇستىك كە بە ناچارى چوۋبوۋە گەرمىنى

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

وهره وه گیلانه، ههواخوات زورن
یه ک لهوان هونه ره بۆت دهخویتی
کورپی کورد ههروه کوو خوئی ماوه ته وه
تووی داوات له ولات ده پرویتی
ههر به ئاواته وه ماوم قوربان!
تاوه کوو باغی هیوا بهر دیتی
بولبولی باخته ئاواتی پیر
ههر به ئاواته وه ده چریکینتی

ئەي نەمامى تازە

ۋەرە ئەي نەمامى تازە! تۆلە باغى كىي رۈۋاۋى؟
 كە ئەۋەند شۇخ و شەنگى، لە چ كانى ئاۋ دراۋى؟
 دەم و چاۋ و بەژن و بالا، ھەموو رېكۋېنك و مەۋزۈۋ
 ھەموو دلفېن و شېرىن، كە لە جوانىيا تەۋاۋى
 لە دلى ھەژارى عاشق ھەر ئەتۈى و خوشەۋىستى
 چ بكا لە پارچە گۆشتى، كە بە زۈرى تىي خىزاۋى
 تۆ و رۆح و بېر و باۋەر، تۆ و قەست و عىشق و ئامانچ
 چىيە ئەم تەلەسمە ئازىز، لە ھەموۋى كە تىكەلاۋى؟
 شەۋ و رۆژ بە يادى رۈۋى تۆ، نە خەۋم ھەيە نە خۇراک
 بەلئى، دەستى قودەرتى بوو كە لە عەيب و عار بېراۋى
 دلى موبتەلايى "كامىل" كە ئەتۈى تىيا دىبارى
 چ جوان و رۈۋن و خوشە، تۆ چراى و ھەلكراۋى

تاقلاۋا، ۱۳۳۳ى ھەتاۋى

گوئی هیوا

کئی دی وه ها له پیر گوئی هیوا پیشکوی!
نه ورۆز و رۆژی خوشیی گهلی کورد وه ده رکهوی
رۆژی نه جاته، کاتی خهباته، فریشه کهت
کورد! نه گهر نه ترسی سهری ناو ته سوئ
ههر چاوه پینی خهباتی من و تویه کاکي خۆم!
من حازرم نه گهر که سنی بیت و ره گهل کهوی
شه رته نه دهم و چان و وه نهوز و خهوم نه بی
ههر نه سه رهوم ده می، له به یانی هه تا شهوی
تا کفنی دوژمنم نه بزم، نه یکه مه بهری
نه ینیمه گۆری پیسی، نه لیم ژینی خۆم دهوی
داری هومیدی کورده به خویتی گهل ئاو درا
تا کوو جیهان جیهانه، سهری به رزه، نانهوی
تازه چرۆ ده کات و به ریشی به پروهیه
ههر سال به بای به هار ده شنیت و ده بی نوی
تا کوو ته نووره کهت ده گرئ، کاری خۆت بکه
نه ک بیته کوتی پیت پنه، گهر تۆ ههلت دهوی

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

هەلکەوتووه، لە دەستی مەدە هەل، هەلن مەلئ:
نارۆمە پیشی، بیزوو؛ لە رۆحی منت کەوئ!
هەرگیز مەهیلە دامرئ تەندوورە کەت لە گر
بەو تینی گەرمی وی، دلی دوژمن دەبی توئ
پی هەلگرە، درەنگە، نەوێک دامرئ، برۆ
کاکی "ئیمامی"! تو کە ژبانی گەلت دەوئ

قائلاوا، هارینی ۱۳۵۶ی هەتاوی

ئاواتى ھۈنەر*

ھەر كاتى نەۋبەھارە كە دىئا دەكانى
 سارا دەپۇشى بەرگى سەوز، گول دەپشكۈي
 شەۋبۇ و ھەلالە، نەرگىس و نەسرین و نەستەرەن
 سۈيىسنە زمانى گرتوۋە، پىم سەيرە نادۈي
 تۈۋى ھەموو شتىك لە بەھارا سەوز دەبى
 ئەي تۈۋى ئىمە بۇچى لە ھىچ فەسلنى نارۈي
 بۇچى لە ئاسۇ نايەتە دەر رۇژى مە خودا؟
 رۇژى خەلك كەچى سەرى وا ناۋەتە سۈي
 ھەرچەند لەمىژە خەلفى ھىوامان چەقاندوۋە
 ناۋى بە خوين دراۋە، كە ھەر سەۋزە، ناپۈي
 تا بەھرەۋەر نەبىن لە بەرى، ھەر بلند دەبى
 ۋەك پىرەدارى دى نىيە، ھەر خەلفە، نانەۋى
 ھەر كەس ھىۋاى بە خۈي و گەلى ماۋە ئىستەكەش
 رەببى قەزاي بە تاقى تەننى ھەر لە من كەۋى
 ئاۋاتى بۇچى نايەتە دى پىرە ھۈنەرىك
 ھەر ئاخ و داخىيە لە بەيانی ھەتا شەۋى

بەھارى ۱۳۶۸ى ھەتۋى

* لە سەر جىۋبانى مردنى گوتوۋىتەتى.

بحر مضارع مثنى اخرب مكفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعيل فاعلن

دوعای رۆژان*

ھەر رۆژ ھەلالت، دوعا و تەمەننامە تا شەوی
 کاکە! قەزات لە خۆم و لە ھەرچی ھەمە کەوی
 قوربان! بە زاتی پاکی خوداوەندی زولجەلال
 گەر بۆم دەنێ بە ھەشتی بەرین، بێ تۆ نامەوی
 جاھ و جەلال و ژین و حەیاتم بە تۆو ە
 بێ تۆ وجوودی من چییە؟ کەوتووم ئەوا لەوی
 کاکە، ھومیدی من بە خودا وایە بەو زوو
 سەروی قەدت لە باغی ئەماندا یە، نانەوی
 رەبیبی نەوی نەبی، نەنەوی، ون نەبی لە چا
 نەچیە دەری لە دل، کە دلم ھەر ئەتۆی دەوی
 ھەرکەس بە تۆ دژە، نەبی یارەب لە سەر زەوی
 کوێر و زەلیل و کەر بێ، کە سێکی ئەتۆی نەوی
 رۆحی نیساری خاکی بەری پیتە "کامیل" ت
 بۆ چاوەنۆری سەروی قەدت بۆچی ناتەوی؟

قاقلاوا، ۱۳۵۳ی ھەتاری

* بۆ خزمەت «حاجی سەید محەمەد نووران»

بحر مضارع مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

رۆیى *

دەلین یارم لە بۆکانی بە سەد ئاھ و فوغان رۆیى
 زەدەى پەیکانی حەسرەت بوو، وەکوو تیری کەوان رۆیى
 بىرام سەردەستەى پاكی رەفیقایى جەفاکیش بوو
 نەمابوو ھاودەمى، بۆیە لە دووی کاروانى وان رۆیى
 لەگەل ئەهلى وەفا "سادیق" بوو، سەددیق! بابى ناکامت
 لەبەر نارێک و پێکی مەوقیع و کات و زەمان رۆیى
 لەگەل خاوەن دلان ھاودەم، لەگەل راس، سەروى بوستان بوو
 لەبەر بێ بەرگ و باری و رەنگ و بۆنى گولستان رۆیى
 مەلین بى وادە بوو رۆیى، شەهیدى عیشقى جانان بوو
 بە دەنگى بولبولى باغى بەهەشتى جاویدان رۆیى
 "قزنجى" مالى ئاوا، کانی فەیز و عیلم و زانین بوو
 لە جیى خۆى "سادیق" دانا، ئەویش زوو، ناگەهان رۆیى
 بە دواى داغدارانى موحەببەت کاروان پێخەن
 بێرن باری دوعا، سەرورەى دانیشوهران رۆیى

* بۆ کۆچى دواى خوالیخوشتوو «قازى کاکە حەممە»
 بحر هزج مثنون سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

هونەرمەند و ئەدیب و فازل و دانیشوەر و شاعیر
رەفیقی زۆر لە سەر شان سووکی هەر پیر و جەوان رۆیی
ئەگەر تەوریزە تەب رینژ، بۆ تەبی وی کەم نە کرد تۆزئ؟!
ئەتیبیا کوێر و دەرمان قات بوو، وا ئەو بێ وچان رۆیی؟
کە دی گەردن کەچە بولبول، لە حەسرەت رۆژگاری گول
ئەویش دل پر لە کول خیرا لە پیش کاتی خەزان رۆیی
"ئیمامی"ش با بە دووی دا هەر بکا زاری هەتا ماوه
بە زاری بانگی هاوالان بکا: ئارامی گیان رۆیی

بەهارى ١٣٣٨ی هەتاوى

کاری وا ناکه‌ی

خودا! بۆچی منی بئچاره بئ‌دهرد و به‌لا ناکه‌ی؟
ئىلاهی! بۆچی دهردی من به ره‌حمی خۆت ده‌وا ناکه‌ی؟
شه‌وی تا به‌ربه‌یان یارېب! ته‌مادارم له‌ ده‌رکی تۆ
له‌به‌رچی من به‌ خاسانت شه‌ویکی ئاشنا ناکه‌ی؟
ئه‌گه‌رچی زۆر گوناکار و هه‌له‌م، ئه‌مما ئه‌تۆ یارېب!
که‌ریمی و جه‌زام لئ‌ناسیتینی، کاری وا ناکه‌ی!
فه‌قیر و ده‌سته‌وه‌ژنۆم و ئه‌تۆ کاتی که‌رېم، ره‌ببی!
ده‌زانم فه‌رقی خاوه‌ن تاج و ته‌ختیک و گه‌دا ناکه‌ی
دلی هه‌ر بۆیه‌ خوشه "کامیلی" بئ‌ده‌ست و پئی ئیستی
که‌ فه‌رقی رۆسته‌م و پیاوینکی وا بئ‌ده‌ست‌وپا ناکه‌ی

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی

ئەي خودا

دەمكۆزى بەم دەردەۋە يا چارەيى دەردم دەكەي؟
 ئەي خودا ھەر ھەلۋەدا و موحتاجى نامەردم دەكەي؟!
 ھەرۋەكۈۋ جاران لە سەر تەختى مرادم دادەنئىي؟
 يا نە، شووم و مال خراپ ۋەك كوندى سەر بەردم دەكەي؟
 دەمكەيە مەجنوونى عالم، دل بە دەست دىنم؟ ۋە يا
 عاشقى رۇخسارى لەيلا، ويلى ھەر ھەردم دەكەي؟
 مەن بە دلگەرمى لەمەۋلا دەچمە نىو گولزارى عىشق
 يا نە، مەحرۇوم لە گولشەن، مات و دل سەردم دەكەي؟
 ئەي خودا! جاران بە لوتفت ھىچ خەم و دەردم نەبوو
 ئىستە بىن لوتقى، كە توۋشى سەد خەم و دەردم دەكەي
 زوو لە نىو خوشبەختەكان تاقانە بووم و بىن نىياز
 ئىستە لاي پەژموردهكانى دل بەخەم، فەردم دەكەي

گەردىگلان، ۱۳۱۹ى ھەتاۋى

رۆژگاری تال

گرې تهنووری کلۆلیم به تین بوو، بوومه پنه ی
 نریک بوو دهرچئ گیانم له بهر گر و گرپه ی
 کهچی به داخه وه ترشا هه ویر و پیزی نه ما
 منیش که رۆییبوو هینزم، کوتم نه جهل، سا ده ی
 له سالی سیویه که وه تا گه یشته په نجا و پینج
 نه بوو سه عاتیکی ئاسووده بم، بلیم ئوخه ی!
 چ رۆژگارینکی تال بوو که من تیا ده ژیا
 له کاتی رۆژ و شه وان هه ر کوتم خودایا وه ی
 به ئاخ و داخه وه نوستم، به ئیشی دل هه ستام
 دلم نه وه نده زه عیف بوو، له پر درپا په رده ی
 کلۆلی ده وری ته نیووم، نه ما بوو ریگه هه لیم
 تیشانی دا به منی هه لوه دا خودا ریگه ی
 به پیری مه رگه وه رۆییم، کهچی به لوتفی خودا
 نه سیمی ژینی نوئ هات، ژیاوه دل به شنه ی
 گه راوه لام هه موو فکر و خه یالی رابردووم
 به زیکری حه ول و قه وه ت بو خودای باقیی و حه ی
 به پیری که وتیه چال و نه جاتی دای په زدان
 له پیری قه ت مه به وه تو ئیمامی! تا کوو هه ی

قائلاوا، ۱۳۵۵ی هه تاوی

پینج خشته کی

پارانه‌وه

سه‌گیکی ده‌مه‌په‌شی بی‌که‌لپه، پیر و کولکن و نووزن
ده‌سوورپی خویرپیه! کولان به کولان، سه‌د کون و قوژبن
چلنيس و گورگه‌میش و بی‌وه‌پ و بی‌پاسی هه‌روه‌ک من
به کاری چی دی یارپه‌ب! غه‌یری به‌خشین و قه‌بول کردن؟
به‌غه‌یری په‌ت له ته‌ستۆ خستن و بو‌ده‌رکی خو‌بردن!

به تو نازیوه تا ئیستا، په‌تی له‌ستۆ خه، رایکیشه
ته‌گه‌رچی سه‌د شتی منداری خوارد وه‌ک پیسته و پیشه
به‌لام موسته‌وجبی ره‌حمه‌ دل‌ی پرده‌رد و پرئیشه
به سه‌سه‌ختی ژباندت ماوه‌یه‌ک، بویه جگه‌ر ریشه
گلاوه، چی ده‌گه‌ل دی؟ غه‌یری به‌خشین، پیره‌سه‌ی کولکن!

سه‌گیکه گه‌رچی بی‌پاس و وه‌ره‌ نه‌مما وه‌فاداره
به دار مو‌خی ده‌ریزن، دینه‌وه به‌رده‌رکی تو دیاره
له ده‌رک و بانه‌که‌ت هه‌لناگری ده‌س، چونکه ناچاره
به به‌ردی شوانه‌وینله‌ش گه‌رچی نه‌ندامی برینداره
که خواردی نانی شوانی، دیاره بی‌قه‌دره سه‌گی نه‌وسن

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بچۆ بهردهرکی خاوهن خوان و بهخشین، یانی ئەو زاته
 ئەو هی خاوهن زەمان و مانگ و سال و کات و ساعاته
 نییه وینە و نەزیری، هەر هەیه و هەر بووشه؛ ئیسباته
 به هیچی دايمەنی تا داتنەناوه ئەم دەم و ساته
 که تۆی، بی رهواجه کلکه سووتی، یانه پال کهوتن

ئەتۆش "کامیل"! سەگی، ئەمما سەگی بی کار و بی پاسی
 به گوشتی پیسی مندار خواردنە تۆ وا کهڤ و کاسی
 به قوززە لقورت و دەردت بی، زگت وەک ماسی هەلماسی
 عەجەب یانیگریکی، خاوهن و بیگانە ناناسی
 نیشانەت دەرکهوت، هیندەت نەماوه بۆ دەمی مردن

قاقلاوا، ۱۳۶۵ی هەتاری

به‌هاری تازه

وا هات به‌هاری تازه، شنه‌ی بای شه‌ماله دئ
 ناقووسی ژینی پر له هیوای کیژوکاله دئ
 قاسپه‌ی که‌وی بنار و کهژ و کیو و یاله دئ
 کوتر له سهر ره‌وه‌ز به گمه و ناله‌ناله دئ
 جیکه‌ی مه‌له، هه‌رایه، وشه‌ی بالی داله دئ

شین بوو زه‌ویی و میگه‌له‌مه‌ر رویی بو له‌وه‌ر
 پر بوو له کاره‌کاری مه‌ری شیو و ده‌شت‌وده‌ر
 شووان که‌په‌نکی تازه‌یی خویان ده‌که‌ن له‌به‌ر
 هه‌لدینه نیو هه‌واره‌وه کیژان به جلکی ته‌ر
 بارانه، بایه، گوره‌گوری هه‌وری تاله دئ

پیک چیغ و چادرن ده‌دره‌وشن له سهر چیا
 وه‌ک خالی ره‌ش ده‌چن که له سهر روومه‌تی درا
 رندوو له هه‌رکوی ما، کولی فرمیسکی هه‌لرزا
 به‌و بوئه چا بوو خو کولی دل توژی دامرا
 کاتی هه‌واره، قیژه‌یی کابانی ماله دئ

دونیا وه‌کوو به‌هه‌شته سه‌راسه‌ر بووه گلووک
 خونه‌چه که ده‌ست‌نه‌خوردیه وا بوته تازه‌بووک
 هه‌رکه‌س گولیک به رۆح نه‌کری پیی ده‌لین چرووک
 کاتی نه‌ماوه کاکه! خه‌م و ئاه و نووکه‌نووک
 کیژان له گولچنین و بزه‌ی چاوی کاله دئ

تیپی گولان گه‌یشت و ولات بوو به زیو و زهر
بولبول به جوش و کول له نیوان شهو ده‌باته سهر
شه‌ونم له سهر چلوپی گولان کهوت و بوو به بهر
نهرگس به بهرگسی زهرده‌وه هیناوییه خه‌به‌ر
یانی گولاله‌سووره له خوین‌دا شه‌لاله دی

ئه‌منیش هه‌زار و دل‌به‌خه‌م و چاوه‌رینی په‌یام
کی‌هه په‌یام! په‌یامی ره‌فیکانی وه‌ک برام
پارامه‌وه له خالیقی بوون و نه‌بوون، به‌لام
هه‌روا به داخه‌وه گله‌مه، هه‌ر نه‌بوو وه‌لام
ویرانه مال‌و‌حال و سه‌دای کونده‌لاله دی

خویندی له گوئسوانه‌یی تالاری سه‌وز و سوور
ویرانی کرد و تیک‌چوو، نه‌ما کوشکی پر‌سروور
ده‌گرې دلی هه‌زاری "تیمامی" وه‌ک ته‌نوور
ده‌گری، ده‌رینژی خویتی گه‌شی دل له خوار و ژوور
هه‌رک‌وئ ده‌چی له دووری نه‌وان زاله‌زاله دی

شین و پیکه‌نین

ئەو عالەمە چی لی‌هات؟! جاران کە ئەمەن دە‌مدین
سەرگەرمی ئەوین، جاری دڵ‌خۆش و دە‌می غە‌مگین
گا پێ‌دە‌کە‌نین وەک گول، جاریکی دە‌یانکرد شین
بۆ لە‌یلی و بۆ مە‌جنوون، بۆ خوسرەو و بۆ شیرین
هەر وەک چووه پێش چاوان کاکە‌مەم و خاتوو‌زین

هەرکەس بە خە‌یالی خۆی سەرگەرم بە کاری بوو
گیرۆ‌دە‌یی میهر و مە‌یل، ناشوفتە‌یی یاری بوو
عاشق بە سەری زولفی بی‌تاب و قەراری بوو
خاتر لە سەری رینگای ئاهوویی تە‌تاری بوو
نیستاش لە فیراقی وان، مە‌ن رۆح و دڵم دە‌گرین

کوا بۆ‌لبولی بی‌چارە تا بی‌تە‌وه گول‌زاری؟
گول پیکە‌نی بۆ‌وی، ئەو نالە بکا و زاری
بۆ‌لبول بە سە‌ناگویی، گول هەر بە جە‌فاکاری
بۆ‌چی؟ ئە‌وه بوو مایە‌ی شە‌یدایی و دڵ‌داری
بۆ‌یە لە گول و گول‌زار بال‌ندە هە‌موو دە‌فرین

ئەو عاشقی بێ چاره وای بێ پەڕ و بێ بالە
 یارەبێ! چلۆن بفرێ؟ بێ بەندی خەت و خالە
 مەجنوون سەفەتە و عاشق بەو لەیلیه رەشتالە
 یابۆ شەکەری لێوی عەینەن وەکوو مندالە
 رۆژ و شەو و بێ وەختان ئەو مارزە دەگرێ قین
 دەرچوونی مەحالە دَل، لەم گێژ و خول و چەرخە
 چون کۆزی ئەو هێشتا، ساوا، وەکوو بەرخە
 یارەب! بە کەرەم جاری، لوتف و کەرەمت دەرخی
 لەم سەخت و چەری چەرخە، ئەم عالەمە زوو سەرخە
 ئەمەن بە فیدای خاکی بەردەرکی "تیمامی" دین

گەردیگلان، ١٣١٨ی هەتاری

مه‌گره به‌هانه

قوربانی برۆتم که‌سه‌که‌م! چه‌شنی که‌وانه
تیری موژده‌که‌ت بوچی دلی کرده‌نیشانه!
لیت‌داوه له دوو لاره که وا هینده به‌ژانه
خویتی بده لهو ده‌ست و سه‌ر و په‌نجه‌جوانه
بوچیته‌خه‌نه؟! ته‌لخه؛ به‌سه، مه‌گره به‌هانه

سه‌یری که له په‌روانه که ره‌فتاری دلی دی
بروانه که په‌روای نه‌بوو، ته‌سراری دلی دی
سووتاوه په‌روایی که ته‌نواری دلی دی
دیوانه وو سه‌رسامه که ئاساری دلی دی
به‌و حاله‌شه‌وه دل که‌چی مه‌یلی به‌گه‌رانه

هر دیت و ده‌چی لیر و له‌وئ، بی‌که‌س و بی‌ده‌ر
عاشق به‌هموو خونه‌ده‌م و قه‌ددی سنه‌وبه‌ر
هر قامه‌تی ره‌عنایه‌ده‌بینی، وه‌کوو نوکه‌ر،
دووی که‌وتوو، بی‌چاره وه‌کوو شیت و قه‌له‌نده‌ر
داناکه‌وئ بووم هرچی ده‌لیم، ده‌ردی گرانه

له‌م کاته که باری له سه‌ما لوئلوئی لالا
سه‌رپاکی چیا بوته‌گول و نیرگسی شه‌هلا
هرکه‌س به‌خه‌یالیک و به‌فکرینکه‌وه هالا
دل هر له‌خه‌یالی سه‌ر و زولف و قه‌د و بالا
دیوانه نه‌وه نه‌و؛ ده‌گه‌ری خانه به‌خانه

زستان که زهستان بوو، بهری خستووۀ ئه مړو
 هەر لآخر و شیونکی ته ماشا بکهن ئهنگو
 نوتفیکي فري داوه فەقيرە به سهري تو
 دئ دهنگ و ههرا و شیوهن و نالینی به بۆرؤ
 باي واده دهدا موژده: ئهوا کاتی گولانه

تاکی به هومیدی مهدهدیکي ئه و ئه و بین
 دواکوتوو له هەر خیل و له کوستان و له زه و بین
 تاکی کهسهل و ته مبهل و هیند کوشتی خه و بین
 وهک شه مشه مه کویره به ههوا عاشقی شه و بین
 شه و رۆیی، به سه؛ ههسته ئهوا کاتی به یانه

هه رکهس که فکر کاته وه له مەوقیعه خوشه
 خاوهن دل و گول بی، وه کوو بولبول به خرۆشه
 هه سۆفی بی کاره یه وایسته خه مۆشه
 لی لاده، که له مەوقیعه دا و به پهروشه
 حالی به، مړینیکی چ بی که لک و نه زانه

بی چاره "ئیمامی" که گرفتاری خه مت بوو
 شیواوی سهري زولفی رهشی زور و که مت بوو
 قوربانی ته پوتوژی شه قامی قهده مت بوو
 پهروانی بی روخساری وه کوو تازه شه مت بوو
 بۆیه وه کوو پهروانه به پهروازه شه وانه

یارم ته‌شی ده‌پرسی

زولفی ره‌شی له سهر‌پوو، وه‌ک نیلووپه‌ر له ئاوا
 په‌خش و بلاو و ئالۆز، لوول و درنژ و تاتا
 هاویشمیکه‌کی خاو‌بوو، به‌ناز و عیشوه‌بای‌دا
 وه‌ک ماری زامدار‌بوو، هالا له به‌ژن و بالا
 کۆشی ده‌کرد به‌لادا، یارم ته‌شی ده‌پرسی
 کوانی خوری شه‌کی کال، بکرم به‌رۆحی شیرین؟!
 بیدم به‌ده‌ستی یارم، بایدا به‌ناز و ته‌مکین
 شی‌کاته‌وه به‌شانه، به‌قامکی نهرم و ره‌نگین
 بیدا ئه‌ویش به‌نووکی ته‌شی جوان و نه‌خشین
 بو‌پارچه‌یه‌کی په‌شمین، یارم ته‌شی ده‌پرسی
 مه‌حبووبی نازدارم، گرتی ته‌شی به‌ده‌ستی
 رپسی موچه‌به‌ت و مه‌یل خاو‌بوو، به‌کرژی رستی
 گرپی دلان پساندی، به‌لنو و ده‌ستی به‌ستی
 توولی نه‌مه‌ل درنژ‌بوو، سه‌نگینی کرد و خستی
 بو‌ی دانه‌وی به‌چوستی، یارم ته‌شی ده‌پرسی
 له‌باغی سیو و ههرمی، قه‌ده‌م قه‌ده‌م به‌نهرمی
 ده‌چینه‌پیش له‌گولزار به‌سه‌بری، جوانه‌شهرمی
 له‌باوه‌شی به‌پیتی، ده‌گری دلان به‌گهرمی
 بولبول ده‌هاته‌سه‌یری، له‌کاتی به‌زم و ره‌زمی
 به‌ولار و له‌نجه‌هه‌می، یارم ته‌شی ده‌پرسی

کۆلان و کووچه‌یی دئی، ده‌روا به‌ ناز و عیش‌وه
 ده‌گری له‌ پیر و له‌ جوان، نه‌و شوخه‌ باج و ریش‌وه
 جحیل به‌ زولفی لوولی، ده‌کا لغاو و ره‌ش‌وه
 به‌و مه‌کر و فیل و حیل، وه‌دیاره‌ مه‌یلی به‌ شوه
 فکریکی بیکری کردوه، یارم ته‌شی ده‌ریسی

هونراوه‌که‌ی من نه‌وچه‌ل، خاوین و بی‌بنوکه
 وا ریشه‌که‌ی به‌ ده‌ستی مه‌ستیکی تازهبوکه
 رازیم به‌ سه‌ردری وی، دا پینی بلین به‌ سووکه
 ده‌یکه‌م به‌ چوغه‌ بو‌خوم، بیرپسه‌ هه‌سته‌ زووکه
 تۆزی به‌ نووکه‌نووکه، یارم ته‌شی ده‌ریسی

کاکی "ئیمامی"! ره‌نگه‌ چوغه‌ت هه‌موو درابی
 به‌ شیتی ریزی رستی، مه‌علووم ده‌بی پسابی
 پرسه‌ له‌ کاکی جولا، داخو له‌بوی کرابی؟
 دویتنی گله‌م که‌ لی‌کرد، ره‌نگه‌ دلی شکابی
 قه‌ی‌ناکه، بی‌به‌لا بی، یارم ته‌شی ده‌ریسی

به‌رخى نێر

نیشتمان! قوربانی کانیاو و زنه‌ی زه‌ن‌وێرتم
 گیان‌فیدای ره‌شمال و شوان و میگه‌لی سه‌ر بێرتم
 کوشته‌یی کاره‌ی مه‌ر و به‌رخ و بسنه و هاوێرتم
 عاشقی ناسکی چیاى بژوین و جوان و تی‌رتم
 گیانه‌که‌م! نه‌منیش به‌ کارت دیم و به‌رخى نێرتم

روح فیدای سه‌روه‌ی به‌یانانی عه‌بیرئامێزه‌که‌ت
 دل به‌ قوربانی سه‌ریوه‌ی ته‌یره بێ‌پارێزه‌که‌ت
 گیانه‌که‌م! رۆله‌ی ته‌و رێک چاوه‌ڕینی ئاخیزه‌که‌ت
 بی‌گه‌ره باوه‌ش له‌ هه‌ل‌دا پێش‌مه‌رگه‌ی هیزه‌که‌ت
 پاسه‌وانی ناوچه‌کانی پێر له‌ زینو و زین‌پێرتم

هه‌ر له‌ سه‌ر لووتکه‌ی چیا خه‌ملیوه تا خوارى به‌ گول
 هه‌رکه‌سه‌ییکی به‌ره‌هه‌سه‌ستی سه‌ره‌به‌خوێته به‌ دل
 پێی بلی و مه‌نجه‌لی قینی گه‌لم ها‌تۆته کول
 نه‌ی عه‌جه‌م! بۆی ده‌رکه‌وه، نه‌ی لنگه‌ره‌شی رووت، لاته‌قول
 خو‌ نه‌گه‌ر کوردیشه، فه‌رموو نا‌ه‌ومێدی خێرتم

بهر رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

کى بوو وهک شیرى ژيان خیرا له بيشه‌ی ده‌رپه‌رى
 سپه‌لاکى دوزمنى کوردی به خه‌نجه‌ر هه‌لد‌رى
 ئاره‌قى کاتى خه‌باتى قه‌ت له ئه‌ستو نه‌ست‌رى
 نيشتمان بانگى ده‌کا یا خوا بژى، هه‌ر تو کورى
 چاوه‌رپى پرده‌نى توندوتول و هه‌روه‌ک شیرتم

هه‌رکه‌سى کورد بى و "زرنگ" بى، چاوه‌ن‌ورى هه‌ل ده‌بى
 پيشه‌وا و خاوه‌ن‌ش‌کۆه و قاره‌مانى گه‌ل ده‌بى
 جىگه‌یى شانازى و هيوای هه‌موو کۆمه‌ل ده‌بى
 خاوه‌نى کانیاو و چيمه‌ن‌زار و باغ و گول ده‌بى
 نيشتمان ئه‌منيش له باغ‌دا ئه‌وا ئاود‌يرتم!

ته رجیع به ند، ته رکیب به ند

ستايشى پىغەمبەر

ئەي خوداۋەندى ئاسمان و زەمىن!
سانى رۆژ و شەۋ، مەھ و پەروىن!
پازقى مار و موور و چاك و خراپ!
خالىقى سونبول و گول و نەسرین!
بە نەسىمى بەھارى، ملكى خوت
كردوۋە سەوز و سوور و كەسك و شىن
بۆ منىش ئەي خوداى عەززەۋەجەل!
رەھمەتتى؛ زۆر فەقىرم و مسكىن
خۆ منىش عەبدى تۆ و لە مولكى توم
مۈستەھقەم بە عەفۋى تۆ، بە يەقىن
ھەرچى ھەم - گەرچى زۆر خراپىشم -
ئەم وتە خۆشەمە دەلىم ئامىن

سەد ھەزاران تەحيىت و سەلەۋات
بۆ محەممەد، شەفىعى رۆژى نەجات

ئەي (شفیع الامم!) چ خوشلەقبەبی!
 چ بەعەزم و ویقار و بـائەدەبی!
 خاوەنی عیلم و حیلیم و عەقل و کەمال
 فەخری عورب و عەجەم، چ مونتەخەبی!
 ھەلبژێـراوی راسـپاردانی
 خوشەویست و لەپیشتران لە نەبی
 تۆ لە نەسلی عەرەب زھوورت کرد
 ئاشکرا بوو فەزیلەتی عەرەبی
 ھەرکەسـینکی کەوا سـەناگوته
 تەپ و پاراوە تەبـع و زار و لەبی
 ھاتیفی بانگ دەکا: بـنیرە بە دل
 تۆ کە پیاوینکی چاک و دین تەلەبی

سەد ھەزاران تەحییەت و سەلەوات
 بو محەممەد، شەفیعی پوژی نەجات

ئەي بە نووری جەمالی پووی زیبات!
 پڕ لە شەوق و زەوق، لە سەر تا پات!
 یەک لە یەک رێک و پیکترە بەدەنت
 یەک لە یەک بوونی خوشترە ئەعزات
 ئەي شەھی مولکی جوود و خوانی کەرەم!
 "بەرەکی" شەرمەسار لە بەزل و سەخات
 خوشەویستی خودای عەززەوہ جەل
 رێتما و دەستگیری پوژی مەمات

ئەى شەفەئى ھەموو سەغىر و كەبىر!
خاوەنى فەيز و رەحمەت و بەرەكات
قاسىدى بانگ دەكا: بئىرە بە دل
بۆ يەكەسوارە جوانەكەى عەرەسات

سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۆ محەممەد، شەفەئى رۆژى نەجات

ئەو شەوى ھەو سەمات ھەموو تەى كرد
مەركەبى سوارەكانى دىت پەى كرد
چەرخی گەردوون ھەزار گۆنە گەپى
بە سەكەندەر، بە بەزمەكەى كەى كرد
چوويە جىيەك كە جوبرەئىلى ئەمىن
كەوتە لەرزىن، گەراوە، تۆبەى كرد
بۆ پەزىرايى گولستانى ئىرەم
ئەمرى بۆ ھات و پاكى خونچەى كرد
پىرەدارى ھەزار سالا و كوون
وەك نەمام تازە بوو، شكۆفەى كرد
دەنگى ئەحسن سەماى ھەموو كەر كرد
مەلەكىك ئەم قسەى ھەبوو دەيکرد:

سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۆ محەممەد، شەفەئى رۆژى نەجات

زەنىل، ۱۳۱۳ى ھەتاوى

دلی مهفتوون

دل بهری من که ٲینقلابی کرد
کوا خهتای کردووه؟ سهوایی کرد
که نیقایی له سهر جه بین لابر
له دلی عاشقان که بایی کرد
که به عیشوه هه لیری چاوی
گوشمالیکی ئافتایی کرد
بویه قهت نه سهرهوت به رۆژ و شهو
له هه موو کار و خورد و خایی کرد
هر له مه شریق هه تاکوو رۆژئاوا
تووشی سهده مه خسهره و عهزایی کرد
قاسیدی هاته لام و ئهم قهزییهی
پی بوو، چابوو به دل خیتایی کرد!

هر دلی موبته لا وو مهفتوونه
به سه عادهت هه میشه مهقروونه

ئهی جه مالت که مالی کیشوهری عیشو!
قهده و بالات به راستی مهسدهری عیشو
خهت و خالی جوان و بی عه بیست
له سهر و پرووته، بۆته زیوهری عیشو

ئەي لە بەحرى سرشكى دىدەيى من!
يادى پرووى جوانى تۆيە گەۋھەرى عىشق
بەحسى حوسن و جەمالى تۆ، چاوم!
نووسراۋە بە خوين لە دەفتەرى عىشق
يادى پرووى تۆ دەكەم كەۋا دەگىرىم
دەرژىنىم بە عەينى جەۋھەرى عىشق
دېتە لام دلبەرى بە تەننازى
ئەم قسەم بى دەلى لە مەرزەرى عىشق:

ھەر دلى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمىشە مەقروونە

خويندى تەيرى دلىم تەرانەيى عىشق
زەمزمەي دا بە داو و دانەيى عىشق
ھەمھەمىكى غەربىي بەرپا كرد
لە دەروبان و كونجى لانەيى عىشق
بى پەر و بال و لائوبالى ما
وەكوو من ھاتە گويسوانەيى عىشق
وختەبوو بەروەبى، دلىم گرتى
بردېھە بو قومارخانەيى عىشق
سەد كەرەت مالى تەيرى دل ئاۋا!
ئەۋە مەحرەم بە ئاشيانەيى عىشق
بانگ دەكا زور بە سۆزى دل ھەرچەند
بى نەسىم لە ئاستانەيى عىشق

ھەر دلى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمىشە مەقروونە

ئەي خەيالەت هەمیشە مەحرەمی دل!
 لیوی لەعلت نگین و خاتەمی دل!
 زیکری نیت ئەنیس و موونسی بۆح
 یادی پرووتە رەفیق و هەمەمی دل
 تاری زولفت ئەگەر بە دەس یینم
 مووبەموو بۆت بەیان دەکەم خەمی دل
 تۆ دەزانی چلۆنە ئاوی حیات؟!
 قەترەییکی کەمە لە شەونەمی دل
 دەردی عیشقی تۆ عەینی دەرمانە
 زامی دووریتە ئەسلی مەلحەمی دل
 دلی من گەرچی موبتەلایە، بەلام
 ئەم قسە خوشەیه موسەللەمی دل:

هەر دلی موبتەلا وو مەفتوونە
 بە سەعادەت هەمیشە مەقروونە

ئەشکەکەم سوحبەتی بە جەیحوون کرد
 عیشقەکەم رەخنەیی لە گەردوون کرد
 لەیلیەک لەم زەمانە پەییدا بوو
 عالهەمیکی بە غەمزە مەجنوون کرد
 لەف و نەشرم هەموو موشەووەش بوو
 عیشقی ئەو هات و تەبعی مەوزوون کرد
 بە خەمی توورپەیی پەڕیشانی
 دلی جەمعیکی شیت و مەفتوون کرد
 عەقربەبی ئەگریجەیی لە بەر حوکمی
 هەموو عوششاقی مات و مەحزوون کرد

هاتفنى ئەم قسەى لى دەلدا بوو
هات و فەرمووى و ئەمنى مەمنوون کرد:
هەر دلى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمىشە مەقروونە

لەو دەمەى ماچى لىوى پەيدا بوو
توتى تەبەى دل شەكەرخابو
تۆ دەزانى "ئىمامى"! دل بەرى تۆ
وہک دەلین زۆر بە ئالووالا بوو؟!
خەیمە و بارەگای لى مولكى دل
ھەلدەدا، بۆیە عەقلى شەیدا بوو
بۆیە قەیسى فەقىر و مالكاو
دل پەرىشان و پرووى لى سەحرا بوو
كە لى نىرگس دەپرسى، سەبرى دەکرد
وہک وەنەوشە مى شكا، چا بوو
شەو لى كاتى بەیان، دەمى سەحەرى
ئەم ھەدیسە شەرىفە ئىنشا بوو:

هەر دلى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمىشە مەقروونە

کام خهبات

له گهَل یاری خۆم به جوانی ده دویم
به چرای کولمیشی ده سووتیم، ده گریم
پیت بلیم چۆنه تهو یاری به پرێز
خه یال بۆ لای دئ، ده کشی به پارێز
دَلر فین، چاومه ست، به ژن و بالا بهرز
که له گهت، باریک، جوانچاک، شوخ و تهرز
تۆ بی و خودای خۆت، سه رینک هه لینه
به نووکی غه مزه دله کهم ده ریینه
بییه بۆ لای خۆت بیلاوینه وه
له بوته ی عه شقا بیتاویته وه

بزانه چی ده وئ پاش قال بوون دلم؟
دله کهم مه شکینه، تۆ خواکه ی گولم

به زه یه کت بی به حال و بالی
به هاوار و داد، به ناله نالی
که ده رمانی که ی به په نجه ی جوانت
ئاخری به کاردی، ده ستم دامانت

بحر متقارب مثنی ائلم (هجایی): فعلن فعلون // فعلن فعلون

فرىيائى نەكەوى، كارى كـراوه
جەرگ و دلى باش بۆت ھەلقەرچاوه
تا نەچووه لە قىس ئەو دلى پەر كوله
تا نەبۆتە چىشت بەو كوله كوله
لە بۆتەى عەشقا دەريينەنەو
وہ كوو پىم كوتى بىلاوینەنەو

بزانە چى دەوى پاش قال بوون دلم؟
دلەكەم مەشكىنە، تۆ خواكەى گولم

دلى شىت وپىت، سەرگەردان و ويل
ماندوو، ھەلۆھدا و دووركەوتوو لە خىل
كىھە خىل؟ خىلى لاوى نىشتان
ئەوہى بە پارىز دەچوون بۆ كوستان
كام كوستان؟ كىوى زەنوئرى خەبات
كام خەبات؟ ئەوہى گەل دەدا نەجات
جىگىيە بەزەيە ئەو دلى وىرانە
ئەو شىت وپىتە، ئەو سەرگەردانە
لە بۆتەى عەشقا دەريينەنەو
وہ كوو پىم گوتى بىلاوینەنەو

بزانە چى دەوى پاش قال بوون دلم؟
دلەكەم مەشكىنە، تۆ خواكەى گولم

نیشتمانی کورد

ئەو نیشتمانی بەرز و بەرینز و جوانی کورد
جینگە ی ژبانی پەر لە هیوای پالەوانی کورد
هۆی بەرزبێ هەموو گەل و پیر و جەوانی کورد
بەو ئاو و خاکە جوانەو بەندە ژبانی کورد
ئە ی خاکی پەر لە جەوھەر و ھەر لە زینر و زینو!
هۆزت بە شاخ و داخ تەو بەوونە سەربزیو

نیلووفەری بلاوی لە سەر ئاوی بی قەرار
ئالۆز و تیکەل و بەگری، چەشنی زولفی یار
سووچ و کەناری دەشتی هەموو سەوز و لالەزار
قووز و لەبەردلان و لەبارە بەبی قومار
بەھبەھ لە شاخ و داخی ئەو و خاک و ئاوی ئەو
چەند خۆشە لە سەر زمان، گەلی کوردە ئاوی ئەو

لایەک شەنە شەمالە کە دەشنی بە حالی دل
لایەک کزە ی دلان لە گولانە بە سووز و کول
لایەک لە خۆشی بولبولە و پینکەنیو گول
لاییکی دیش کە خونچە یە پینچرا بە بەرگ و چل
ئەم بەند و ئەم بیساتە یە گیانە دلی مرۆ
دینیتە جوش و دیتە خوروش و دەلی برۆ

كاتى خەباتە ھۈزى بەجى ماۋى كوردەكان
پى ھەلگىرن، درەنگە، بىرۈن رىنكوو بىن وچان
ھىۋاى گىرنگى، ئىۋەيە خۇ داىكى نىشتمان
ئەۋ نىشتمانى ھۈزى گەلى كىردە قارەمان
ئەۋ قارەمانى ۋا لە خەباتايە رۇژ ۋ شەۋ
ئەۋ پالەۋانى ۋا كە بەھىزە ۋ ئەۋەند پتەۋ

ماۋىكى زۆرە مات ۋ ئەسىر ۋ قەلەندەرىن
خەمبار ۋ بىن كەس ۋ لە ھەموو خوشىيەك بەرىن
تا كەى بە پىشتى كۆمەۋە كۆل بۇ كى ھەلگىرىن؟
تا كەى بە بىن خەفەت سەرمان نەچتە سەر سەرىن؟
با بەس بىيەنە ئالەتى دەستان، ۋەرن! ۋەرن!
ئەۋرۇ ھەلە، دە ھەلپەرن ۋ دەستى يەك گىرن!

رۇيى ئەۋى كە خويىتى مژىن، بىۋە پىرەزال
ئىمە كەلاكى كەۋتوۋ، ئەۋ بىۋە پىرەدال
خۇراكى جەرگى ئىمە بوۋ، دەخوارد قەپال قەپال
لى كەۋتوۋە ئەۋىستە لە بەر زگ ۋەكوۋ گەمال
چونكى كەلاكى خواردوۋە، نابزوى كەۋتوۋە
ئابروۋ ۋ ھەيى بە جارى لە نىۋە عالەمنى چوۋە

سہیری "ئیمامی" ی پیر کہ، کہ وا کہوتبوو له مال
خہم دایرزانذبوو، سہری دہبزووتہوہ بہ حال
ئہورؤ کہچی له خوشی، ئہوا کہوتہ قیل و قال
بانگوو دہکا و دہلی: وہرن، ئہی لاو و کیژوکال!
دہست دہینہ دہستی یہک، لہ خیابان و سہرشہقام
خۆمان بہ کوشت بدہین، نہوہکوو بینہوہ غولام

قافلاوا، ١٣٥٧ی ہمتاوی

ئەو پەری کوردایەتی

دەمینک بە باسی کورد نەکریتەو
وتە ی خوشی ئەو نەگنـپریتەو
سپاسی لاوان بەو نەبـپریتەو
وەلامی کوردی پی نەدریتەو

ئەو دەم و لیو یارەبی رەق بی
پووکی داپزی، ددانی لەق بی

چاوی نەپنژی کلی خەمباری
نەژییتیتەو کانی بەهاری
فرمیسکی سووری لی نەبی جاری
هەلنەقولنی خوینی دلی هەزاری

ئەو چاوە یاخوا پری کەن لە خوی
وەنەوز نەدا، ساتی نەسـرەوی

دەستی نەنوسنی گوڤاری مینژو
نەنوسنی بە خوین، زەبروزەنگی زوو
نەخاتەو بیـر کاتی رابردوو
زۆرداری دوژمن نەخاتەو روو

ئەو پیلە یاخوا لە بن پرا دەری
لە نینۆکی را بـپزی تا سەری

بحر متقارب مثنی اثلیم (هجایی): فعلن فعلون // فعلن فعلون

شانئى هه‌لنه‌گرئ چه‌كى بزگارى
شان له شان نه‌دا زور به وشياري
كو‌له‌پشتى چه‌ك نه‌بيسته باري
ده‌نگى تفه‌نگى نه‌گاته شاري

ياخوا جده‌و بئى نه‌و شان و مله!
ياره‌بى كۆل بئى نه‌و ده‌ست و پله

نه‌و پىنيه نه‌چى خيرا به‌ره‌و پيش
به‌ره‌و سه‌ندنى تو‌له‌ى ئوف و ئيش
ماندوو نه‌بيت و هه‌مووى نه‌بئى ريش
له ريشى خه‌باتا نه‌بيسته ده‌رويش

با هه‌ر له كۆت‌دا برزئى نه‌و پىنيه
بوونى پىنى بئى كار پووچه، بئى جىيه

قائلاوا، سالى ۱۳۴۲ى هه‌تاوى

مهسنهوی

ستایشی خودا

(مرغان چمن به هر صباحی
خوانند تو را به اصطلاحی)
ئه‌منیش وه‌کوو وان به ئاه‌سهردی
زیکرت ده‌کهم و مه‌دح به کوردی
ئه‌ی خالیقی زولجه‌لالی یه‌کتا
وه‌ی رازقی خه‌ل‌قی به‌رپر و ده‌ریا!
بو‌خاتری ئهم به‌ری‌به‌یانه
بو‌خاتری ناله‌یی شه‌وانه
کارم هه‌موو خوار و خنیچ و ناجور
زه‌خمم هه‌موو که‌وته ئینش و ناسور
په‌حمئی بکه‌زوو به‌ئاهی سه‌ردم
بینیره خودا، ده‌وایی ده‌ردم
لای تو نه‌بی، قاته مه‌ره‌می دل
لوتفت نه‌بی، ماته به‌ختی "کامل"

بی‌هه‌وری که‌ره‌م چه‌مه‌ن خه‌مۆشه
بی‌بارشی ئه‌و، سه‌مه‌ن نه‌خۆشه
حه‌ل نا‌کری موش‌کیلی دلی ئه‌و
پیناکه‌نی خونه‌چی گولی ئه‌و
بو‌خاتری ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ناردت
بو‌ده‌عه‌وتی چاکه‌ خۆت سپاردت
بیدار بکه‌ تالعی خه‌والووم
تیمار بکه‌ قه‌لبی پیس و مه‌سمووم
به‌حری که‌ره‌مت که‌ هاته‌ جونیش
تۆفانه‌، نمیکی وه‌ختی به‌خشش
سه‌د نووح به‌ مه‌وجی سه‌رنگوونه
سه‌د که‌شتی ئه‌وی تییا زه‌بوونه
قه‌تریکسی کیفایه‌تی سه‌غیران
جورعینکی به‌سه‌ له‌بو‌که‌بیران

بو خوشه‌ویستی خوا

ئه‌ی به‌ده‌نت پاکه وه‌کوو رۆحی پاک!
رۆحه سه‌راپا به‌ده‌نت؛ رۆح فیداکی!
کئ بوو غه‌می ئوممه‌تی خوی خواردبوو؟
کۆشک و قه‌لای کافری رۆوخاندبوو؟
کئ بوو قوربه‌شی و مه‌که‌یی تیک‌شکاند؟
داوی له‌ رینگه‌ی گه‌لی خوی هه‌لپساند؟
کئ بوو شه‌قی کرد به‌ ئیشه‌ره قه‌مه‌ر؟
سه‌جده‌یی بو کرد به‌ دل‌وداو شه‌جه‌ر؟
کئ بوو له‌ پاش رۆبه‌ر و پێغه‌مبه‌ران
هات و بووه راهنومه‌ی ره‌ه‌به‌ران؟
کئ بوو که ته‌ی کردبوو جه‌وت ئاسمان
تا‌کوو گه‌یشه‌ سه‌فی که‌رپرووییان؟
په‌یکی ئه‌مین بوو له‌وی گرتی مه‌قه‌ر
عه‌رزی ده‌کرد: رۆم نییه‌ خه‌یرولبه‌شه‌ر!
تیه‌په‌ری له‌و جینگه به‌ عه‌زمی حوزووور
گه‌یه‌ حوزووور و بووه که‌یف و سروور

بحر سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

جینن و به شهر که وتنه ره قس و سه ما
یه ک له عهرز، هیندی له نهوجی سه ما
توی به خودا نه حمه دی موختاری مه
بن تو به نایهت فه شهله کاری مه
نه ی به دهنت پاکه وه کوو گیانی پاک!
روحه سه راپا به دهنت، روح فیداکی!

زه نیل، ۱۳۱۲ی ههتاوی

مه‌ولوودی

به دلیکی خاوین مه‌ولوودی ده‌که‌م
 پر به دل شادی و خوشنوودی ده‌که‌م
 ئه‌وشۆ دوازده‌یه، شه‌وی وه‌لاده‌ت
 وه‌لاده‌تی ئه‌و خه‌تمی ره‌ساله‌ت
 ئه‌و زاته‌ مانگی هه‌ر به‌ ئیشه‌ره
 له‌ ئاسمانی‌را کرد پاره‌پاره
 دوو له‌ت جوئی بۆوه، هاتنه‌ خواره‌وه
 چوونه‌ باغه‌لی ئه‌و سه‌رده‌اره‌وه
 هاتنه‌وه‌ ده‌ری له‌ هه‌ر دوو قۆلی
 به‌ ده‌ست‌وبرد و به‌ توندوتۆلی
 چوونه‌وه‌ ئاسمان یه‌کیان گه‌رت‌وه
 بوونه‌وه‌ دیسان به‌ چارده‌ شه‌وه
 نابین مۆجزه‌ی گه‌وره‌تر له‌وه
 یانی رووناکی و تاریکی به‌وه
 ئه‌و هاته‌ دنیا، تاریکی لاچوو
 چرا هه‌لکرا، زوڵمه‌ت بۆی ده‌رچوو
 مه‌له‌ک له‌ فه‌له‌ک هاتنه‌ سه‌ر زه‌مین
 بوۆ په‌زیرایی موحه‌مه‌دئه‌مین

میوهی بههشتیان هینا به دیاری
 بو شادیپانهی مهجیووبی باری
 ههیهی لهو شهوه، رۆژی به قوربان
 سهه مانگی تابان ههلات له خوشیان
 له چهوش و چهسار، له دهرك و له بان
 چهپلهپیزان بوو، بوو به چراخان
 یاخوا بهخیر بئی شای به تهاهرك!
 قهدهمت بهخیر! مه نزل مه بارهك!
 گیان با كیشكچی دهركی چهوشت بئی
 رۆحیش به قوربان ژیری كهوشت بئی
 فهپشی حاته می تایی هه لگیرا
 دهركای سهخای وی به جارئ به سرا
 قهترینك له دهريای سهخای تو به سه
 بوهر زیرۆحی، بوهرچی كه سه
 شادی و سروور و فهخر و موباهات
 ههسهنات، خیرات، ئاوات وهدی هات
 وهك سهگان كهوتین له بهر دهركاكهت
 چاوهپینی لوقمه ی خوانه یه غماكهت
 "كامیل"! نۆره ته له دهرك و بیانی
 خۆت باش حازركه بو پاسهوانی

خاسه‌که‌و (۱)

خاسه‌که‌وئ له‌و که‌ژه‌هه‌لنیش‌تووه
 خالی ره‌ش و سووری به‌ جووت ر‌شتووه
 راوچی هه‌موو له‌و که‌وه‌ده‌رکه‌وتووه
 بوچی دزه؟ جه‌رده‌یه؟ کئی کوشتووه؟
 کینه‌که‌سی نه‌و له‌ ژیان خستووه؟
 مال و مه‌ر و زی‌وه‌ری کئی بردووه؟
 باع‌سی فه‌تلی چییه؟ بیست‌ویه‌تی
 ژینی به‌ سه‌ربه‌ستییه، ویست‌ویه‌تی
 پاکی گونا‌هی که‌وی خوش‌خه‌ت و خال
 ژینی به‌ سه‌ربه‌سته‌ له‌ نی‌و در‌ک و دال
 داوی چه‌قاند تا‌وه‌کوو نه‌و پی‌وه‌بی
 چال‌که‌نه‌ خو‌ی پی‌وه‌ده‌بی، جی‌به‌جی
 چاکه‌که‌ داود‌وزه‌ شو‌کور خاسه‌که‌و
 دیویه، وریایه، به‌ ر‌وژ و به‌ شه‌و
 بوچی که‌ویش مافی ژیانی نییه؟
 هه‌قق‌ی که‌ژ و کی‌وی جوانی نییه؟
 بوچی نه‌ویش ب‌وته‌ برا کورده‌کان
 ناب‌ی هه‌ل‌ن‌ی نه‌فه‌س‌ن‌یکی ژیان؟

بێتهوه بهردهستوو بهبی بال و پهڕ
 پێکه ننی بیه نه قهسری قه جهر؟
 دهک نه فهسوو بگری ئه جهل، جی به جی
 وا که نه تانی قهوه تی دهست و پی
 خاوهنی نهو کیو و کهژ هه هه کهوه
 نهزم و نزامی کهژ و کیو هه بهوه
 لی گه پێ با بال و پهڕی جوان بکا
 لهو که له با بانگی ره فیکان بکا
 بینهوه کانیاوی، بخۆن ئاوی ساف
 بو گوره بی سه رینه بینه مه ساف
 لی گه پێ دهن دووکی به بهرد تیژ بکا
 گوره بکا و بانگی کوپ و کیژ بکا
 کوپ به گوره کوپ وه کوو شیر و پلنگ
 کچ به شنه شن به خرینگه خرنگ
 بین و بلین: خاوهنی کیوان نه مه بین
 سووره دهنو و کمان، به دهنووک شهڕ ده کهین
 خاوهنی نه م خاسه که وهش هه ده لی:
 راوچی ده بی له م کهژ و کیوه هه لی^١

قاتلاوا، ١٣٤٢ی ههتاری

^١ بهیتی کۆتایی بهم شێوهیهش نووسراوه:

خاوهنی نهو خاسه که وهش هه ده لی: ئیمه موقیمین، بلنی دوژمن هه لی

خاسه‌که‌و (۲)

خاسه‌که‌وی له به‌نه‌ده‌نی
دیتم خوش‌خوش پی‌ده‌که‌نی
به‌کئی، به‌چی، به‌من و به‌تو
به‌ژینی وای بی‌تار و پو
ده‌یگوت ئی‌وه له‌گه‌رمینن
له‌کویستان‌پا بوو ده‌خوینن
لام وایه‌مین، به‌بی‌ر و رام
گه‌رمین و کویستان‌پا گه‌رام
نه‌مدی که‌س ته‌نیا سه‌رکه‌وی
یا به‌دلیکی خوش‌وه‌رکه‌وی
هه‌رکه‌س به‌ته‌نیا مایه‌وه
داویان له‌پینگا نایه‌وه
به‌ده‌ندووک پی‌وه‌بوو وه‌ک که‌و
روژی رووناکی بوو به‌شه‌و
گوی له‌ناموژگاریم بگرن
نه‌ک به‌که‌ونه‌داوی بم‌رن

یه کئی لیرره، یه کئی لهوئی
 یه ک کهونه وه، له منوو کهوئی
 بهس بهش بهش و لیک پساو بن
 بهس بی بیر و بهش خوراو بن
 دهستیک تهنیا دهنگی نایه
 منالیک بوئی ناکرئی کایه
 به دوو دهست چه پله لی دهدری
 به دوو منال گه مه ده کوری
 نهو نیش تمانه پیروژه
 هه منوو کاتیککی نه ورژه
 شش هوی روزه، رۆژی نه ورۆز
 جینی شانازی زوره بو هۆز
 وهک به ههشت خه ملیوه به گول
 نهک دل لیک، به لیکه هه زار دل
 ئاوبردهی ئاو و خاکیه
 گیرۆدهی خاکی پاکیه
 به لام به داخه وه هه روا
 له ژیر دهستی داگیرکه ردا
 وینرانه و لارووخا وه
 رینک چال و چوله و کهلا وه
 شهوی مهینهت، رۆژی شه وه
 بو گه ل و هۆز و نه ته وه

هیا و ئاوات و تاسه‌یه
ئاخ و داخ و هه‌ناسه‌یه
ده‌ست به چاوی خه‌وا یینن
ر‌اب‌بن، دوژمن داپه‌ر‌یینن
کاتی ر‌اپه‌ر‌ینه، هه‌ستن
ده‌ست و پی به‌ره‌ل‌ست به‌ستن
با به‌س به‌ستن ده‌ست و پیتان
با به‌س بگرن لیتان ر‌یتان
لینک بن، ر‌ینک بن، ده‌ست به ده‌ست ده‌ن
شایی به خو و هه‌ز له هه‌ست که‌ن
گه‌ر هه‌ست و قه‌ست و مه‌به‌ستتان
ر‌ینک به‌خت که‌ن بو کوردستان
ئه‌وجار ده‌ژین به سه‌ربه‌ستی
سه‌رده‌که‌ون به ته‌رده‌ستی
له سارای به‌رزی ئازادی
ده‌که‌ونه خوشی و شادی

خوشک و براین

ئە ی دوژمنی گەلی کورد!
هەلین زوو بە دەست و برد
پیشمەرگەن لە کیشکییه
تقەنگی لە سەر پنییه
هەر وینیکەون دەردەچی
دەو کووژئی زوو جی بە جی
کە لاکوو جی دەمینێ
کوند لە جینگاو دەخویتی
تا تی بگرن مەلەندیان
دەپاریژن کورد بە گیان
وچان نادەین، ناسرەوین
وەک تەمومژ ناپەرەوین
ئێو تۆزن، بە بایەک
هەریەک دەپۆن بۆ لایەک
ئیمە لە کێوان دەژیـن
بە هیواین خوێتوو بمژین

ئه‌وجار به دلێکی بی‌خه‌م
به بی‌روپای زۆر مه‌حکم
ده‌پارێزین نیشتمان
نیشتمانی به‌هه‌شتمان
کیژۆله‌ی رێکی حۆرین
به‌شهرتێ دل نه‌گۆرین
هه‌موو دایک و خوشکمان
کیژ و کور هه‌وێشتمان
خوشک و برای هه‌وێشتن
جینگای شانازی گشتن

قافلاوا، ۱۳۴۲ی هه‌تاوی

شنه‌ی به‌هار

به‌هاره و شنه‌ی مایه‌ی ژیانه
به شنه‌ی ژیاوه ئه‌م نیشتمانه
به‌هار هی‌هنه‌ری موژده‌ی خه‌باته
لابه‌ری مه‌ینت، هی‌هنه‌ری هات
ئاوری نه‌ورۆزی پرشنگی ژینه
بو‌گهل و بو‌هوژ گری به‌تینه
گر و گریه‌ی ئه‌و ژینی پی‌وه‌یه
بریسه‌کی خه‌بات هه‌ر له‌وی‌وه‌یه
ئاگری نه‌ورۆزه یا تیشکی هیوا
پووناک‌که‌ره‌وه‌ی تاریکی هه‌وا
گریه‌ی خورپه‌ی دل، شه‌وقی زه‌وقی گهل
له‌ ده‌وری دالین لاوان به‌ کومه‌ل
کاتیکی خوشه، فه‌سلی نه‌وبه‌هار
ده‌وری له‌ نه‌یار، نزیکی له‌ یار
ئه‌وه سه‌هوز ئه‌کا تووی رزگاری
به‌ره‌م دیتی باغ بو‌کوورده‌واری
هیندی ده‌رزیتی، هیندی ده‌پویتی
به‌و گهرم و ساردی له‌ خوی ده‌نویتی

دووبه‌ره‌کی گهل ده‌پزیتیی سه‌رپاک
 تووی یه‌کیه‌تی ده‌پویتی له‌ خاک
 به‌هار به‌خیری، دنیا گرتی په‌نگ
 روژی وه‌ده‌رخست لایبرد شه‌وه‌زه‌نگ
 به‌ ته‌پل و توپ و به‌ زه‌بروزه‌نگه
 ده‌ی، سا، نه‌ته‌وه‌ی کاوه! دره‌نگه
 بو پیش‌واز پا‌کوو برا‌زیتنه‌وه
 شه‌نه! تووش کورپه‌ه بلاوینه‌وه
 له‌ بی‌شکه‌ی خه‌ما راپزیتنه‌ تاوی
 بو‌ی ده‌رخه‌ کاتی، هه‌تاوی، ساوی
 بی‌ووژیتنه‌وه له‌ به‌ر تاو و ساو
 تا بیتنه‌ جینگه‌ی شانازی ته‌واو
 فتیله‌ی رینگه‌ی رزگاری پیه
 به‌خیو کردن‌ی یه‌کجار به‌جیه
 با بیتنه‌ به‌ره‌م کورپه‌ی نه‌ته‌وه
 هیوای دواروژی نه‌ته‌وه به‌وه
 بو‌نیشتمان و بو‌ گهل ده‌کوشی
 له‌ ری‌ی وان سه‌د چهل زووخواو ده‌نوشی
 نه‌وسا ئاواتی "ئاوات" دیته‌ جی
 شین ده‌بی خه‌لفی هیوای جی‌به‌جی

له بهرچاوان ده کهوم

ورده ورده له بهر دل و چاوان
ده کهوم، وا دیواره بی تاوان
سووچ و تاوانی من هه موو ماله
نیمه بیدم به کهس، دهنه خاله!
ههرچی پیوستی پیاوی وشیاره
لای منی چاره پەش به خه لواره
شهرته نهوچه له وانه خو وه دزم
نه گه زانی نه زم، دهنه خو دزم
خواروخینچی و دزی و درو کردن
بی نه خوشی به سه کهه زوو مردن
مۆدی نه مړویه، رینزی لښ بگره
عهیب و عاریش له هیچ که سنی مه گره
نهوی پوژباشی کردی، پوژزی باش
نهوی نه یکرد، شتیکی سووری به پاش

كەس بە ھاۋارى تۆ ئەگەر نايە
تۆش لەگەل ئەو كەسە مەكە كايە
ئەو كەس ئىكش كە دى بە ھاۋارت
بۆتە دۈست و رەفيق و خەم خوارت
خۆت بە قوربانى ۋى بىكەى چاكە
بە ئىشارىكى ئەو ھەلى، راکە
رامە ۋەستە، بىلا ملت بىشكى
نەكوو راۋەستى، ئابرووت بىتكى
پىت بىلەن ھىچ ۋىۋوچە، كاتى خەبات
رادە ۋەستى، ھەتا دەبى دەرفات
چاكە گەر پىت بىلەن لە مەيدانا
ھات و نەبزووت ھەتا سەرى دانا
ئافەرىنت بىكەن، نەۋەك نەفرىن
ژىن نىيە بايەخى، ھەموو دەمرىن

شین بو خه مین

رۆیی ئەو بولبولی باغی مه له کووت
عالم و هۆنەر و عارف به سبووت
فره کیشاوییه مهینهت بو کورد
قهت هه دادانی نه بوو تا کوو مرد
ئه ئی ده مم بشکی، کوتم مرد؟! ماوه
خه و تووه، تووژی وه نه وزی داوه
هه رینبا رابی له خه و دوو باره
تیکۆشیتته وه بو ئەو کاره
یانی هه ر بو گه لی خوی تیکۆشی
که م و کوو ری گه له که ی داپۆشی
نامرئ پیاوی خودالی خوش بوو
زاهیری رۆیی، له پیش چاوان چوو
"شینخ عه لی" کاکه، "خه مین" ی شۆره ت
ته مه نی که م بوو، به لام بی مؤله ت
ئه جه لی هات و گو لی عومری رفاند
عاله میکی به غه م و غوسسه مراند

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

خاۋەنى سۈفرە و خۋان بوو، رۆيى
ھاۋدەمى پىر و جەۋان بوو، رۆيى
رەۋنەقى ھۆنەرەكان ھەر ئەو بوو
خۆشى ئاۋاتى دلان ھەر ئەو بوو
ئىستە "ئاۋات" بە تەننى ماۋەتەۋە
نەتەۋى، داۋى لە رېيى نـاۋەتەۋە
ھەرىنا پىۋەبوو ئەو بىي چارە
ھاتە خزمەت تۆ "ەلى" گيان! ديارە
چ بكا؟ نازى بەبىي تۆ تازە
دوور لە تۆ كەوتوۋە، زۆر بىي نازە
ژىنى چى، شاعىرى چى، ھاۋدەمى چى؟
عومر ئەگەر مابىي لە زۆر و كەمى چى؟
ھۆنەرىك بووم و لە شىئەرا زال بووم
بىي تۆ مات و لە زمانم لال بووم
تۆ منىشت ۋەكوو خۇ بىي دەنگ كرد
بىي ۋتە و بىي ھونەر و بىي دەنگ كرد
ئىرەدا دوايى دەھىنم بە ۋتار
كوا ۋتارم ھەيە؟ كوا سەبر و قەرار؟

وهك مهسنهوى

بييه لهو قاميشه، چونت پى دهلى
پنت دهلى خيرا به سۆزى من ههلى
سۆزى من، سۆزى دلئكه ئاگرين
ئاگرينكه زور به تين، پشكۆى ئهوين
ههر پريشكيكى دهبرژيتى دلئيك
ههر بليسينكى دهپشكويتى گولئيك
به ندبه نده نيو دهروونى پر زووخاو
وشك و رهق، ئه ندامى دل تيدا نه ماو
دل لهوى رۆيى به يادى دل بهرى
دل بهرينكى شوخ وشهنگى وهك پهرى
ههر كه سى دهردى ئهوينى چهشتووه
شهر بهتى مهرگى به ليوان مشتووه
ههر به ئاخ و داخه وه دهتليسته وه
شيت و پهتياره له كيو دهخوليتته وه

ھەرۋەكۈۈ مەجنوۋنى مال وئىرانە ئەو
رۇژ و شەو بى چارە، سەرگەردانە ئەو
ھەركە بىستى دەنگى بلويزى شوان
بەستى خىرايەك كەمەر بۇ رېنى نەمان
رېنگە چى؟ پىر درېك و دال و بەرد و چىنو
ھەر سەرەۋزۈور و سەرەۋزىر، شاخ و كىو
چال و چۆل و پىر مەترسى و موشكىلات
لابەلا و ھەلدېر و رېنى ھات و نەھات
تۇ "ئىمامى"! چاكە ھەر بخولىنيەۋە
ھەرۋەكۈۈ شەم ھەلىينى و بتوئيەۋە

هات و نه هات

بانگی خزمان و هاوالان ده کهم
 هات و نه هاتی خوُم به یان ده کهم
 پسام، هیند گه پام هر لیر و لهوی
 جارینکی به پوژ، کاتی به شهوی
 داخو دوعای کی له من کاری کرد؟
 خیلی ههل و هات لای من باری کرد
 لهم ماوهی ژینه که من پامبوارد
 هر خوُم به کاتی ههل و هات سپارد
 کهچی هر نه مدی کاتی ههل ده هات
 هر کاتی ههل هات، هاتم بو نه هات
 سهد خهرمان گه پام به دهستی خالی
 سهد ناشم لی کرد، هیچم نه مالی
 هیشتا جهوالم بی گهنم و ئارده
 تهنووری دلم هیشتا هر سارده
 ئاخ ده مدی ده میک تهنووری گهرم
 نانیکم ده خوارد بی ترس و شهرم

نازانم چه‌رخ‌ی زه‌مان هه‌ر بو‌ من
نه‌مامی ژینی ک‌ردم سه‌ره‌وین؟
یا کار و پیشه‌ی ئه‌و چه‌رخه‌ ک‌ونه
هه‌ر وایه؟ چونکی وشک و بی‌ر‌ونه!
به‌ر‌ون چه‌ور ئه‌بی یا به‌ خوینی گه‌ل؟
ئه‌و خوینه‌ش که‌نگی؟ ر‌وژی خوشی هه‌ل!
یاخ‌و وه‌ک ک‌وتم هه‌لم بو‌ نایه
بو‌یه گه‌ل بو‌ هه‌ل هه‌ر هه‌ل‌وه‌دایه
به‌لام قه‌یناکا، مافی خومانه
ئه‌م ده‌رک‌اوده‌رک و ئه‌م بانه‌وبانه
له‌ هیچ لایینکی "ئاوات" پیک‌نایه
دل هه‌ر نه‌سه‌ره‌وت له‌ هیچ جینگایه

قافلاوا، ۱۳۴۸ی هه‌تاوی

رۆژی ههستان

رۆژی ههستان و راپه‌په‌په‌نه وهرن!
مافی خوتان به کوردی وهریگر
ئیسسته شاییم ئه‌وا له دل ده‌گه‌په‌ی
به برا کورده‌کانی خوار و سه‌ری
گیانی خویان به‌خت ده‌که‌ن به‌په‌له
بانگ ده‌که‌ن وهرنه‌ پێشێ، رۆژی هه‌له
خاله! کیه‌وی بلندی رزگاری
بۆت به‌یان که‌م به کوردی ئاساری
سه‌خت و هه‌لدیر و ناله‌بار و چهره
پر له هه‌وراز و چال و چۆل و خرپه
کورده گیان! سه‌رکه‌وه به چنگه‌که‌ره
سه‌ربه‌خویی به خویته‌ی خۆت بکه‌ره
توینخی ده‌ستت ب‌لا هه‌موو لاچی
شانه‌به‌رد با نینۆکت هه‌لپاچی
ئه‌وه‌که‌رپه‌ت نی‌وی تو له مه‌یدانه
پێت ده‌لێن قاره‌مانی ته‌نگانه
ته‌مه‌نی من له سالی سی‌ودوو بوو
ئاگری سه‌ربه‌خویی گه‌ل هه‌لبوو

نه‌کوژاوه گه‌یشته هه‌فتا سال
ته‌مه‌نم ئه‌ی عه‌زیزی کیژ و کال!
ئیس‌ته‌که‌ش وا ده‌زانم هه‌ر لاوم
هه‌ر له‌سه‌ر بیر و باوه‌رم ماوم
یا به‌ئاواتی خو‌مه‌وه ده‌م‌رم
یا نه‌ئاوات له‌باوه‌شم ده‌گرم
وا مه‌زانن مرویه‌کی س‌اده‌م
بو‌شه‌رو‌شوور هه‌میشه‌ئاماده‌م
من له‌ژنر چاوه‌دیزی پیاوی‌ک‌دا
پینگه‌یش‌تووم، ده‌بی برۆم هه‌روا
پنی ده‌فه‌رم‌وووم: مه‌ترسه‌ بو‌پیشی
چه‌کی دوژمن برینی ناییشی
نابری تیغی کو‌لی دوژمنی گه‌ل
قه‌ت مه‌ترسه و مه‌ده له‌ده‌س خو‌هه‌ل
ئیس‌ته هه‌ل‌که‌وت‌وووه، ده‌رۆم به‌په‌له
ده‌یکه‌مه‌گو‌می خو‌ین و دیمه‌مه‌له
نابری ترسم هه‌بی له‌کوشتنی خو‌م
هه‌ر به‌رین‌گه‌ی ئه‌وا ده‌رۆم و ده‌رۆم
"کامیل"م من له‌رینی خه‌باتی کورد
گیانی خو‌م به‌خت نه‌که‌م به‌ده‌ست‌و‌برد

گەسکە کۆلە

هەرچەندە رزىو و گەسکە کۆلەم
ئامادەیی دەست و مست و تۆلەم
بۆو جووتە شەهیدە نۆجوانە*
بۆو جووتە نەمامی نیشتمانە
شەرتە بە دل و بە رۆح بکۆشم
باش کۆکەمەووە حەواس و هۆشم
تا تۆلە لە دوژمنوو نەسینم
جەرگ و دلی پیسی دەرئەهینم،
نابئی بە ژيانی خۆم نەشەم بئی
یانە بە گولی بەهار گەشەم بئی
ئەو ژینە چ ژینە؟ دەست بەسراو
خەمبار و ئەسیر و پۆلە کوژراو
ئەو خوینە کەوا رژا لە بۆکان
ماوە لە خەیاڵ و بیرى هەموان

* مەبەست کەمال حەمیدی و محەمەد بەهرامی، دوو قوتابی شاری بۆکانن کە نزیک بە سەرکەوتنی شۆڕشی گەلانی ئێران، لە خوێشاندا نەکانی بۆکاندا کوژران. بحر هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعیلن فعلن

ده‌سگاییکه خویتی ئیمه ده‌مژئ
نایاویک‌ه‌ خوین ده‌پژئ، ده‌کوژئ
خوی شارده‌وه وه‌ک جنۆکه لی‌مان
تا بگری دووباره ریگه پیمان
ئه‌م‌جاره دلی گه‌له بریندار
ده‌گرن هه‌موو ریگه له‌و به‌یه‌ک‌جار
هه‌روه‌ک سه‌گی دز له‌ کون خزاوه
هه‌ر بی‌سته‌ده‌ر نه‌و سه‌گه‌ گلاوه
ده‌کرئ شه‌ق‌وپه‌ق له‌ سه‌ر خیابان
ده‌ستینه‌وه‌ لی‌سی جه‌زایی تاوان
بوچی به‌شی ئیمه‌ له‌م جیهانه
له‌و پانه‌ و به‌رینه‌ هه‌ر دووانه‌؟
یا پرشتنی خویتمان له‌ مه‌یدان
یا بردنمان به‌ چالی زیندان
شیققی سی ئه‌گه‌ر له‌ ئیمه‌ قاته
بۆمه‌ سی خه‌باته‌ ری‌ی نه‌جاته

کاسه‌ی به‌تال

ئە‌ی زەمان! ئە‌ی کات! ئە‌ی پوژی پەشم!
لە ئامانج، ئاوات، هیوا، بێ‌بەشم
تەمەن دوایی هات، هات نە‌هاتییه
ئە‌مانج و تاسە‌ هەر ئاواتییه
پیری بە‌ جاری زۆری سە‌ندوو
سەر بە‌ لەشمە‌و بە‌ زۆر بە‌ند بوو
هەر هاکا زانیت، بە‌ری‌زۆه‌ لە‌ لەش
بوو بە‌ گە‌پجاری مندالی روورە‌ش
با بە‌ر شە‌قی دە‌ن لیرە‌ بو ئە‌وێ
وچانی نە‌دە‌ن نە‌ پوژ، نە‌ شە‌وێ
بلی‌ن با بشکی کاسە‌ی وا بە‌تال
هەر چاکە‌ بێ‌تە‌ گە‌پجاری منال
مندال! سە‌د ئامان! نە‌هیلن بشکی
لە‌ چاوما ئابرووی چە‌ند سالە‌م بتکی
دلوپە‌ینکە‌ هەر تکا، تکا
بۆ‌یه‌ دە‌ترسم، لێ‌و دە‌کە‌م تکا

بحر متقارب مثنی‌ ائلم (هجایی): فە‌لن فە‌ولن // فە‌لن فە‌ولن

ده‌پژیته سه‌ر ر‌ووی بی‌ره‌نگ و زه‌ردم
ئه‌ویش ده‌بیته سه‌رباری ده‌ردم
مندال! نه‌هیلن هینده داماو بم
نابرووتکاو و زه‌رده‌ه‌ل‌گه‌راو بم
ئالای کل‌ولیم گه‌ر بش‌نیت‌ه‌وه
با ئابرووم له‌ چاو بم‌نیت‌ه‌وه

قافلاوا، ۱۳۴۸ی هه‌تاوی

سۆزی دەرۋون

ئەي سۆزی دەرۋونى پەرلە ئىشم!
نۆ مانگە كە دوورى تۆ دەكئىشم
دەرمانى ھەمموو برىنەكانى
تىمارى دلى بەئىش و ژانى
داغانە، ئەوئەندى دىۋە مەينەت
جەرگىشى بە سىخى خەم بوۋە لەت
نالەت كە نەگا بە گۈنچكەيى كەس
قازانچى لە رى ئىيە، ئىتر بەس!
با بەس بى، نەماۋە حالوبالم
موددىكە بە سۆزى تۆ دەنالم
تۆ ئەي دلى لەت لەت و برىندار!
مال كاول و ھەلۋەدا و يىزار!
چەندە بەپەرۋش و چەند كلىۋلى!
چەند مات و فەقىر و خەم بەكلىۋلى!
ماۋىكى وچان بدە و بزانه
ئەو خاللىقى عەرز و ئاسمانە

چۆن ده‌رکی ره‌حم ده‌کاته‌وه لیت
چۆن لاشی ده‌با چقل له‌ سه‌ر ریت
ئه‌و کاته‌ ده‌زانسی زول‌جه‌لاله
خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بی‌میساله
پاش ئه‌و هه‌موو کۆسپه‌، جیژنی نه‌ورۆز
نه‌ورۆزی که‌ بو‌ مه‌ بیته‌ پیروژ
ده‌توانی له‌ چالی قوولی زیندان
بینیته‌ ده‌ری گولیکی شادان
"کامیل" ئه‌وه‌ تو و به‌هاری شادی!
با نه‌م‌ری، نه‌رۆی به‌ نام‌رادی

لافاو

ههستا له ولاتی ئیمه توفان
ههلایه، ههرایه، شینه، گریان
بی کهشتی و نوح و شورتی ماوین
مال کاولی دهم شه پوله ئاوین
خیزان و منال و مال و پاتال
ون بوون و جیهان له ئیمه بوو تال
لافاو ههچی بوو له مال، هه مووی برد
تالاوی به زاری ئیمه دا کرد
چال پر بوو له ئاو، گهنم بزیون
دیوار هه موو تیک ته پی و خزیون
دهست و په لمان به ئاو ته زیوه
دینویش له شه پوله ئاو به زیوه
بی تاقهت و هیز و لاره مل ماین
ماوینکه به بی و چان له ئاواين
نانو و سیری کاکه! کاره ساتی
لافاوی به هاری و نه هاتی!

پووی کرده ولاتی کورده‌واری
هەر ماوه‌ته په‌حمی زاتی باری
بیتوو نه‌زه‌ری بکا وه‌لامان
په‌حمی به‌وه وا له سهر زه‌وی مان
هیوا که نییه به‌غیری لای نه‌و
پووناکی نییه به‌بی چرای نه‌و
هه‌رچه‌نده که خاوه‌نی گونا‌هین
شه‌رمه‌نده و زار و پووس‌سیاهین
یاره‌بی وه‌ده‌رخه رۆژی په‌حمه‌ت!
لابه له سهر نه‌م ولاته نه‌گ‌به‌ت
نه‌منیش که ه‌ونه‌ریکی پیرم
موس‌ته‌وجی په‌حمه‌تم، فه‌قی‌رم
هەر سه‌روه‌یی بایه هه‌وری پی‌وه
ریت‌زینکی ده‌کاته‌وه له‌پیت‌وه

قافلا‌را، ۱۳۴۷ی هه‌تاوی

سهفهری هسته م

ئهو دهردهی ئهوسال له من پرووی داوه
ئهو کۆلهی به پشت مندا دراوه
ئاسن بام دهپوام، کێو بام دهخزیم
پلنگ و بهبر و شیر بام دهبهزیم
هه هه لدهسووریم به دهم دهردهوه
دیوانه خووم به پرووی هه ردهوه
به پیری دهپۆم به پیر مهرگهوه
به ریشی سپی، به پرووی زه ردهوه
مه لێن پیاویکی هیچ و سه سههریم
بو خزمهت کاکم دهپۆم، سه فههریم
سه فههریکی زۆر سهخت و هسته مه
برسیم و کهوتووم، تیشووشم که مه
چۆن ری تهی بکه م، بگه م به مه نزل
به چاوی پر ئاو، به دلی به کول
کاکم گیرفانی پر بوو له تیشوو
بویه وا رۆیی، خیرا زووبه زوو

پیش‌وازی هاتن ئه‌ولیا‌ی قوب‌وور
به‌رینز گیرابوو له‌ نزیک، له‌ دوور

من قوربه‌سه‌ر خۆم، بێ‌ تۆشه‌ و زادم
زار و زه‌عیف و بازار که‌سادم

نه‌ لیره‌ که‌س بوو، مال‌ئاواییم کا
نه‌ له‌ویش هه‌یه‌ دل‌نه‌واییم کا

به‌لام هه‌ر ده‌رۆم، چارم ناچاره‌
ده‌چمه‌ خزمه‌ت ئه‌و شیرین‌سواره‌

به هاری ناخوش

شه مال هات بۆ لام، سه ربه قور، عاجز
هه ناسه سارد و خه مبار و دل کز
پیم کوت تو بۆ وای؟ جاران هر به غار
ده تهینا موژدهی فه سلی نه و به هارا!
ده بوو زۆر به شاش، پروو خوش و جوان بی
هینه ری موژدهی خیلی گولان بی
وه لامی داوه شه مال به دزه:
هاتم بۆ ولات به شنه و کزه
که موژدهی نه ورۆز بینم بۆ هۆزم
چه کوشی گهردوون شکاندی پۆزم
دیتم له شیو و لاپال و ته لان
دهنگی شیوه نه و واوه یلا و گریان
له سه ر چلی دار هه زاران بولبول
وهک مه نجهل ده کولن، ده دن قولت و کول
سه د مه جنوونم دی، رووته ل له شاخان
به واوه یلا و شین، به ئاخ و داخان

بولبول بۇ گۈل و مەجنوون بۇ لەيلا
ويكرا دەيانکرد شين و واوہ يلا
لہ بيم چوۋہ پەيامى نہ ورؤز
بلاوکہ مہوہ بۇ گہل و بۇ ھؤز
شيت و شەيدا بووم ھيندم خەم خواردن
ناچار جيم ھيشتن، بە خودام سپاردن

قائلاوا، ۱۳۴۲ى ھەتاۋى

به خشین

هه ی هاوار هاوال! بارم گرانه
پشتم جدو بوو، مالم ویرانه
هه چهن که لوتفی خودا یارم بی
گوناھم وه ک کتو زل بی و بارم بی
ناترسم، گه رچی دهر د بی دهرمانه
به خشین خودایه! هه ر له تو جوانه
لیسوردن، لوتف و مهرحه مهت، که رهم
به خشین، چاوپوشین، «یا مولی النعم»
خاوهن شهو و پۆز، تاریکی و پروونی
ئاگادار، زانای رازی دهر وونی
پۆزم ههروهک پروم بهش و تاریکه
ریگهی نه جاتم دوور و باریکه
ئه گهر تیکی که وتم، قهت نایه مه دهر
پردی سیراته و پۆزه که ی مه حشه
بوخوت فهرمووته خاوهن شه فاعهت
ئه حمه ده، ئیمهش کرمان ئیتاعهت

بحر متقارب مثنی ائلم (هجایی): فعلن فعلن // فعلن فعلن

هاتووین تاله ژنیر چه‌تری نه‌جاتی
رِزگار بین هه‌موو، پوژی نه‌هاتی
هه‌وراز و لیژه، پژد و هه‌لیدیڤه
چال و چول، نارپیک، گول و نه‌ستیڤه

گه‌ردیگلان، ۱۳۲۱ی هه‌تاری

شایی و شین

لایهک شایییه، له لایهک شینه
لایهک ههلهپرکئی، لایهک گرینه
لایهک جل دهبن بو بووکی ساوا
له لایهک کفن دهبرن بو زاوا
تهماشای دنیا و بیوهفایی نهو
به یهک چهسپان و لیکجیایی نهو
با بهس من و تو به تهمای نهو بین
با بهس بیخهبر، ئاوبردهی خه و بین
با وهخهبر بین، فکری کارئ کهین
بیر و باوهرمان بو لای یاری بهین
نهو یارهش دیاره تاق و تهنایه
بهوهفا و کهرهم، زاتی خودایه
هر خزمهت بهوه پاداشی زوره
به وتی من که، دلت مهگوره
هر نهو دهژینئی، هر نهو دهمرینئی
ئاخری بوخوی تهنیا دهمینئی
"ئیمامی" نهوا پرووی کردوته تو
پینج فهززه سوجدهی هر بردوته تو

قافلاوا، ۱۳۳۵ی ههتاوی

گروو

کوانئ خورشیدی شه‌وی ده‌یجووری من؟
کوانئ ده‌رمانی دلی ره‌نجووری من؟
ئه‌ی فیدات بم، یاری بی‌مهر و وه‌فا!
وا منت کوشت تو به سه‌د جه‌ور و جه‌فا
نه‌تده‌زانی عاشقی بالاته‌دل؟
نه‌تده‌زانی مشته‌ری کالاته‌دل؟
ئال‌ووالات بو منه، من مو‌بته‌لام
من قه‌زاوه‌گی‌ری هه‌ر ده‌رد و به‌لام
یاری تو هه‌ر تو‌ی ده‌وی، روژ و شه‌وی
گه‌ر گروو بگری، به‌کس دناکه‌وی
عاشقی زارت مه‌که‌ بی‌زاری خو‌ت
باش بناسه‌ مو‌بته‌لای نازاری خو‌ت
وا "ئیمامی" تو‌وتی گول‌زارته
چاوه‌نۆری قه‌ندی لی‌و و زارته

قاقلاوا، هاوینی ۱۳۴۵ی هه‌تاوی

تۆ ئاگاداری

له ههست و خوست و خورپه و خهياللات
له نوورپه و نووزهى حهيوان و مالات
له خشه و مشه و گرمه و ناله نال
له چوونى شهو و رۆژ و مانگ و سال
له سه رما و گهرماي زستان و هاوين
له عاشق و مه عشووق، له تينى ئهوين
له تالى و سويرى، له خراب و چاك
ئاذا و بى غيرت، له پاك و ناپاك
له زور و له كهه، له خووش و ناخووش
له زانا و نهزان، بههوش و بىهوش
له گول و بولبول، باغ و گولزاران
له شنهى خوشى كاتى بههاران
تۆ ئاگادارى، خواي تاق و تهنيا
خواي خاوهن كه رهه، بى وینه و هاوتا!

زه نيبيل، ۱۳۱۶ى ههتاوى

هه‌رچی هه‌م

ئه‌ی سه‌گی ده‌رگات له‌ من پاكتر!
چاكتر و چالاكتر و بی‌باكتر
ئه‌و هه‌موو دهم كایه‌ ده‌كات و گه‌مه
ساغ و سه‌لیم، تیروپەر و بی‌خه‌مه
من به‌ زگی برسیی و لات و كزم
ناگه‌مه‌ دز، ناوه‌رم و ناگه‌زم
ئه‌و نه‌ خه‌می نان و نه‌ ئاوی هه‌یه
هه‌رچی كه‌ پتویسته‌ ته‌واوی هه‌یه
ئه‌و، له‌شی بۆنخۆشی گولاره‌، گولاره‌
من به‌ده‌نم پیسه‌، گولاره‌، گولاره‌
ئه‌و نه‌ خه‌می كه‌س، نه‌ خه‌می خۆی هه‌یه
چونكه‌ هومێدی كه‌ره‌می تۆی هه‌یه
خۆ منیش ئه‌ی خاوه‌نی خوانی كه‌ره‌م!
پیره‌گه‌مالي ده‌ری تۆم، هه‌رچی هه‌م
من شه‌ل و پیر و كه‌سه‌ل و ره‌نجه‌رۆ
رووم ئه‌وه‌ كردۆته‌وه‌ به‌ر ده‌ركی تۆ
گه‌رچی ئه‌م‌من زاهیره‌كه‌م "كامل"ه‌
خۆ به‌ یه‌قین باتینه‌كه‌م باتله‌

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاری

بحر سریع مسدس مطوی مکشوف: مفتعلن مفتعلن فاعلن

تاونه دیو

ته وژمی چه رخی کۆنی پیره دنیا
هه تا کهنگی له سه زمانه به سه رما؟
دهمى مۆلهت بدا تیشکی به هاری
بلا تینیک بداته کورده واری
له میژه چاوه نۆر و تاونه دیوین
هموو بى جلیک و بهرگین، وهک هه تیوین
بلیی جارێکی دیش شین بى گولوکات؟
کورپوکالیش بگهن نه وچهل به ئاوات؟
ئه وه "ئاوات" به جى ماوه له هۆزی
وه دووی خیل کهوتوووه و ناگا به تۆزی
خودا! پيشهنگی ئه و خیله، سه عاتی
بوه ستینه؛ هه تا "ئاوات" ده گاتی
ده لاین سووتاوه، ئیستا بۆته زووخال
به هاواری نه هاتن قهت کورپوکال

قاقلاوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

هاته‌وه بو بۆکانی*

وه‌ک ده‌لین هاته‌وه بو بۆکانی
پینی بلین پی له دوو چاوم دانی
دار و پەردووی که له ئاودا بوو رزی
قه‌ده‌مت بینه به سه‌بر و به دزی
نه‌وه‌کوو پیت له سه‌ری بی و بشکی
ئابرووی عاشقی زارت بتکی

بۆکان، ۱۳۴۵ی هه‌تاوی

* بۆ «حاجی ره‌حمان‌ئاغای موه‌ته‌دی»

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

ئىنقلابى ئىران

ئىنقلابى كە لە ئىران پرووى دا
عالمىك كەوتنە نىو چالى فەنا
ئال وگۆرپىك لە ولاتى ئىمە
هاتەدى، دەردى گرانە، پىمە
بۆت بەيان كەم بە تەواوى چۆن بوو؟
پیاوۋەتى و خوشى و چاكى كۆن بوو
دوودلى و لىك لەكولى و ئالۆزى
بى شتى و قاتىي نان و پۆزى
كەژ و كۆپر لە تەمى دەرد و خەمە
پر لە تالى دەسى خاوەن ستمە
دەر و دەشت چۆل لە كورپوكال ماوہ
شىو و دۆل تەرمە نەماوى لاوہ
چال و چۆل تەرمى جوانى لىيە
دەنگى نەشكەوتى ھەوالى پىيە
پىو دەلى رۆيى زەمانى خوشى
مافى خۇمانە خەم و رەشپۆشى

تـازیه‌دارانی جوانانی گه‌لین
پاکمان مات و په‌روش و که‌سه‌لین
ناسـمانیش به‌روالت شـینه
شین ده‌کا نیسته هه‌ور پرچینه
قینی هه‌ستاوه له‌ئاکاری مرو
بانگ ده‌کاته گه‌لی چه‌وساوه: برو
یارمه‌تی هه‌ر له‌خودا ده‌خوازین
هه‌رچی مه‌یلی نه‌وه، تیکرا رازین

قارهمانی نه بهزی کوردستان

قارهمانی نه بهزی کوردستان
نه هه دادانی هه بوو قهت، نه وچان
نه بهزیی و نه تهزیی و نه کهوت
نه وه رهز بوو، نه سرهوت و نه خهوت
تاوه کوو گرتیه باوهش په رچهم
په رچهمی دوژمنی هه زوړ و سته
خاله نهو شه خسه ده زانی کیه؟
په رچهمی رۆژی نه جاتی پیه؟
وهک ده لێن رۆلهیی بارزانه یه قین
بۆ هه موو ده ردی مه ده رمانه به تین
هه له هه ل، کاتی خهباته، گه لی کورد!
دوژمنی کورد به هه له گه ردنی ورد
تۆ نه بی، کورد له هه موو جی په سته
ده یخه نه سووره قه لا ده س به سته
له وی نینۆکی هه موو ده ردینن
سه ر و دهستی هه موو تیک ده شکینن
وای له روو حیه ده ده ن تا ده مرئ
سه ری نه بزینوی به وهی لئی ده کرئ

بحر رمل مسدس مخیون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

بۇ محەمەد سالىح ئىبراھىمى (شەپۇل)

شەپۇل بە نامەت "ئاۋات" زىاۋە
گرىنى چەند سالەي دلى كراۋە
شەپۇلى ژىن بوو، يا رېژنەي باران؟
يا شەنە و كزەي مەيلەكەي ياران؟
يا بۇنى خوشى گولى بەھاران
نەسىم ھىناۋىيە لە كۆھساران؟
بارانى ئەۋسال بە ئەمرى بارى
ھەموو رەھمەت بوو بۇ كوردەۋارى
نەرزى ئەۋ دەستەي نامەي نوۋسىۋە
"ئاۋات" سەربەرزە كە لىت پىرسىۋە

چوارينه

ناییتـــه زماــن و قهــلــم و بیـــر و را
تاریفی خوداییت، چ بکــم مــن ئهــی خوا!
هر هینده بهسه بلیم که تاق و تهنای
هر بووی و دهبی، ههتا ههتا بی دنیا

هر تو له نهبوون ئەمەت دروست کرد خوایه!
هرکەس که شکێ بکالە تو، گومرایه
هر تۆشی له بوونهوه دهمانخهیتـــه نهبوون
ئەم بوون و نهبوونه گشت له دەس تۆدایه

هر تۆشی ههلبژارد له عالهــم پیاوی
دوای نیوی ئەتۆ ئەوه، ئیتــر پنی ناوی
تاریفی بکــم که پالــهوانانی جیهان
دهشکان له بهرامبهری، نهوێستان تاوی

ئەوکاتـــه به لهشکر و سپا سهردار بوو
لێزان و بهبی یاریدهدان زوردار بوو
نەیتوانی که پشتی لێ بسیننی دوژمن
کاتی شهپوشوو و جهنگ، گهلی وشیار بوو

"گامیل" سهری سورماوه له ئاکاری تو
ئاسمان و زهوی و گولشهــن و گولزاری تو
هرکەس که گرفتاری بهلا بیت و خهــمی
یارهبی به لوتف و مهرحهــمت یاری تو!

دل بۇچىيە لام نىيە، نە رۆژ و نە شەوئ
 بۇچىمە كە دەخولتتەوۋە ھەر لىر و لەوئ
 ئازىزا! ۋەرە دانىشە لە لای من تاوئ
 دەيدەم بە تۆ ئەو دلە ئەگەر تۆ بتەوئ

ماويكى لەمىژ ژيام، تەمەن دوايى ھات
 كاتى سەفەرم ھاتوۋە، دەروا "ئاۋات"
 جوان بووم و جەنل و ئىستە پىر و زورھان
 بەو ھالەشەوۋە دەروم و نىمە سەھەرات

رېشت سىيە، ددان نەماويى و نەماي
 تا كەي لە جىھانى فانييا ھەر بە تەماي؟
 كاتى ۋەخەبەر ھاتى لە گۆرا خەوتوۋى
 "كامىل" ئەو تۆى بوۋىيە ۋە خاك! ئەلحەملەي

ھەر ئاخىرى ھات تەمەن دەسەوجى دەمىرىن
 رې دوۋرە، كەچى باری گران ھەلدەگرىن
 ئىستاكە كە زىندوۋىن، بە ژيان پىلدەكەنن
 ئەوسا كە نىزىكى مردنن، بۆى دەگرىن

جوانچاك! ۋەرە لام، كەمى لە لام رۆنىشە
 تۆخوا مەلى ھىچە؛ پىرە، خاۋەن رېشە
 ۋەبزانە گولم! كە كۆلكەدارى پىرم
 تۆش بازى، ۋەرە لە سەر سەرم ھەلىشە

هاکا تهمەنت بگاته سەد سالی تەواو
ئەوکاتە کە خۆت دەبینی وەک لانکی شکاو
لەولاولە کەسێ دەسی بە پیلەت دەگری
لەم لا یەکی دی، ماوی، بەلام ماوی نەماو

گەر ژیری، ئەگەر شیتی، نەمانت لەبەرە
زانای بی وەیا نەزان، هەموو دەردی سەرە
هەرچەندە بژی بە خوشی یا ناخوشی
تیشوو بەرە، زۆر حەستەمە، دوامین سەفەرە

دەخولیمەو لەم جیهانەدا بی ئامانج
دیتم کە نەمان خواوەنی سەد تەخت و تانج
ئێستا بە ژبانی خۆم گەشەم دی، پاشان
دەگیرم کە ئەوەندە بو ژبام بی قازانج؟!

بولبول! وەرە با پێکەو بەگرین تکتک
با هەردوو بسوورپینەو بو گول لکەلک
تۆ دەگری کە خۆنچە بوچی بۆت پینەکەنی؟
من بو گەلە فرمیسکی دەریژم چکچک

شەو هەستە کە عاشقان بە شەو رادەپەرن
چلکی دەم و چاو بە ئاوی دەسنوێژ دەسرن
ئەو تاقمە وا بە شەو دەکەن راز و نیاز
مەعلوومە ئەوانە رەستگار بوون و کورن

ئىۋە كە لە خەودان و ھەلستانوۋ نىيە
دايم بە گوناح دەپۆن و ۋەستانوۋ نىيە
مەعشووۋقەيى ئىۋە ھەر گىز و گيا و دركە
بى ھىممەتن و فكري گولستانوۋ نىيە

دەللى بەفرى سەرانە پىرچ و پىشم
كەچى ھەر چارەپەش، ھەر پىسە ئىشم
كە لەم دنيايە بى بەش مام و پورەش
خوۋا باقل نىيە دنيايى دىشم

لە كاتى نوجوانى خوش بوو ژىنم
بەلام ئىستاكە پىرم، خوشە شىنم
لە مەشقى عىشقبازى دا كولىبووم
ئەۋىستا بوۋ بىزەي لىو خوشەچىنم

ئەي چەرخى زەمانە! ھات وچۆ ئەمنى كوشت
بەردەركى خەلك، شەرم و شكۆ ئەمنى كوشت
بەو مەينەتى رۆزگارە ماوم بە مەنەت
ئەي مەرگ! ۋەرە كە دوورى تۆ ئەمنى كوشت*

* شاعىرى ئەم شىعرە ناۋى «ئەلى اشترى» يە و لە لاپەرەي ۳۰ى كىيى «گىنجۋارە سەيلى» دا چاۋمان پىنى كەوت.

در خدمت خلق، بندگی ما را کشت وندر پی نان دوندگی ما را کشت
هم محنت روزگار و هم منت خلق ای مرگ! بیا که زندگی ما را کشت
مامۇستا ھەژارەش ئەم شىعرەي ۋەرگىراۋە:
چەپگەردى گەردوون! گەپان كوشتى نەزان پەرسى بو نان كوشتى
ھەر چەوسانەۋەي بى ھەسانەۋە ئەي مردن لە كوئى؟ ژيان كوشتى

ئەوشو وەرە لام گولم! جھیلیم کەرەو
 ھەرچی خەم و تالییە لە بیرم بەرەو
 زانیومە بەشم ئاخری ھەر دار و پەتە
 لەم خوارەو جیم نییە دەرۆم بو سەرەو

ھەر چاوەچاومە بە تەمام یاری من کە بی
 خۆم سەرپرەم لە پیشی، گیان رەستگار ئەبی
 جارێک دەسم دەسووتی و مەحتەل دەمینمەو
 جارێکی پیم لەجی دەچی، کەوتوومە دەست و پیم

ئەو نەدی روورەش و خاوەن گوناھم
 ئەو نەدەش خاوەنی فەریاد و ئاھم
 بە ئاھم بەخشە یارەبی گوناھم
 سچی کە تۆو خوداییت رووی سیاھم

فاقلاوا، ۱۳۵۸ی هەتاوی

لە نزیک بەھار تین بو لەشم ھات
 کۆرپە ی خوشەو یست بو باوەشم ھات
 ئەو کۆرپە چ بوو؟ نامە ی کۆرپە چاک
 زۆر خوشەو یست بوو کە ھات بو "ئاوات"

نامە کەت ھات و دل گەشایەو
 ئاگری دەروونم بەو کـوژایەو
 یەک جار گرنگ بوو گرێبووچکە ی دل
 بە و تە ی خوشی تـو کـرایەو

ياخو! ھەر بـئـرى ئەي رۆلەي بەرپـىز
نامە دەنووسى بـۆ لام بە پارىز
كوا داىك و بابت لە تـۆ ناپازىن؟
لە تاو تـۆ گيانە نەيانماو ھىز

ياخو! ھەر دلـىك لە تـۆ كلابـى
لە ژىر چەپـۆكەي دەست وپلا بـى
قەت لـە دنـىادا نەحەسـىتەو
ھەر لە كەشاكەش، تـلاوتـلا بـى

چاوى دل و ھۆشى لە رىنگاي تۆيە "ئىمامى"
دووبارە فىداي مېھر و وەفای تۆيە "ئىمامى"
دوورىت وەكوو تىغىكە لەتى كردوو جەرگم
ئەمما بەو چابوو دلى لای تۆيە "ئىمامى"

بە لوتقى خۆت لە حالم گەر دەپرسى
دەزانى پىرە، تىرە يانە برسى
ئەمن برسى لە لى پرسىنى ئىووم
نە برسى نان و ئاوم كاكا ئەنسى!

ئەو كەسەي ئەمنى بەجى ھىشت بىخەتا، يادى بەخىرا!
ئەو كەسەي ئەمنى بە خەم كرد موبتەلا، يادى بەخىرا!
ئەو كۆرەي جەرگ و دلى بابى كەباب كرد و ھەلات
وا بە ئاورى دوورى برژاندى كوا؟ يادى بەخىرا!

کهلاوهی مهینهت و دهردم ئەوا ڕووخوا به سەر دڵدا
 دلی مهینهتزهدهم وا کهوتوووه جهرگی به سەر چلدا
 به تهنیا چاو بوو وا چاوهرپی پرسیری یاری بوو
 که برژۆل ڕی بدا تا پنی نهچی یارم به پیکولدا

یاخوا کوێر بم، لهمهولا گهر به خوشی وهرکهوم
 یا به ڕۆژ ساتی بهبی یادی شهوانت بـسـرهـوم
 ڕۆژ ههلات ههلدیم وهکوو دیوانه، چونکه ڕۆژی من
 موددهتیکه ون بووه لیم، ئیسته مهنوونی شهوم

بۆخوالینخۆشبوو حاجی ڕهحمان ئاغای موهتهدی
 هاتن و چوونهکەت، هاتن و چوونیکى ديبه
 گیانهکههه! هاتنهکەت بۆ مه شهپۆلیکی گوله*
 ڕۆینهوههت ههروهکوو گیانه له بهدهن دهچته دهري
 بۆیه دڵ هینهه له دووت ویتله، به سۆز و بهکوله

* شیعری عەبدولقادرى بیدل:

رفتن و آمدنت، آمد و رفت دگر است موج گل می‌روی و آب بقا می‌آیی

تاک

وینستا به تهرزی سهروئی، لهرزی به بای هه ناسه
دهرژا له بهژنی بهرزی، عیشوه به جام و کاسه

بهر مضارع مثنیٰ اخرب: مفعول فاعلاتن // مفعول فاعلاتن

به‌شی فارسی

رشته‌ی مهر

رشته‌ی مهر به هر بی‌سر و پا نتوان بست
دل بهر دلبر بی مهر و وفا نتوان بست
دل چو یک مرغک وحشی است به هر کوی و دری
به دو سه دانه و دام به ریا نتوان بست
هیچکس بر نفس باد صبا تکیه نکرد
تکیه بر دلبر پر جور و جفا نتوان بست
داد و بیداد ز دست فلک کج رفتار
همه لغو است و غلط، دست قضا نتوان بست
"کاملاً" عهد و وفا نیست ز کس، دست بکش!
تکیه بر عهد و وفا جز به خدا نتوان بست

قافلاوا، ۱۳۶۳ شمسی

شفا

تو دانی با تو مرا عهد و ماجرای هست
ز خاک پای تو بر خاطر صفا هست
به چاک سینه نگر دلستان! که اهل دلی
بدان ز بوی گل روی تو دوا هست
بترس جان من! از آه سینه‌ی عشاق
مرو به ناز عزیزم! بدان خدایی هست
به سان ساز و دف و تار و نی ز سینه‌ی من
به عشق روی خوش گش کن، نوایی هست
به سوز سینه همین بیت گفته‌ای "کامل!"
برای درد دلم از لبش شفای هست

قافلا، ۱۳۵۲ شمسی

در وفات رهی معیری

"رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
ز داغ حسرت آنان همی چشم از جهان بگرفت
چو دید از این و آن جز خوردن خون جگر نبود
به ناچاری دل پر محنتش از این و آن بگرفت
جهان خود با هنرمندان بجز جور و جفا نبود
وداع از دار فانی کرد و منزل در جنان بگرفت
"رهی" استاد فکر بکر بود و مونس یاران
اسف بار سفر بست و امید از دوستان بگرفت
دمی با قلب فارغ باز کردم رادیو اما
به‌جای ذوق دل از سر ره داد و فغان بگرفت
"رهی" سرقافله در کاروان و شاعران دنبال
رسید آخر اجل ناگه زمام کاروان بگرفت
ز مرگ نابهنگامش "امامی" گشت پژمرده
در شور و شعف بر من اجل هم ناگهان بگرفت

هوشیار نیست

تو بمان ای چون تو کس غم‌خوار نیست!
چون تو کس با مستمندان یار نیست
جز تو ای قربان تو جان و تنم
در ولایت سرور و سردار نیست
هر که می‌بینم دوروی است و دغل
بهر کس، کس محرم اسرار نیست
مونسم، روز و شبم محنت دهد
همدمم جز در پی آزار نیست
امتحان کردم همه ابنای دون
با کسم دیگر سر و هم کار نیست
گر قبولم می‌کنی ور رانیم
بر درت زاری کنانم، چار نیست
لطف و رحم تو بود داروی من
از دل گم‌گشته‌ام آثار نیست
رفت دیگر از کجا باز آرمش
از چه رو آرم که با او کار نیست

بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

هر کجا رفته‌ست، گو یارت خدا
هر کسی بردست، گو هشیار نیست
مست شد از جرعه‌ی خون جگر
پست شد چون بهر او دلدار نیست
سخت سرسختم هم از بی‌طالعی
رفته در خواب ابد بیدار نیست
آشکارا و نهان در ضیقتم
همچو من در دهر یک بیمار نیست
پس سزاوار است نالیدن ز من
هست بیمار و ولی تیمار نیست

زخم مژه

باغبانی که به گلزار تو محرم نشود
خاطرش تا به قیامت خوش و خرم نشود
آن کسی را که بیوسد رخ گندمگونت
به بهشت ار برود لیک چو آدم نشود
هر که با غمزدگان همدل و همراه نشد
عشق در خاطر او نبود و همدل نشود
هر که در دام سر زلف پر و بال نزد
همچو من روز و شبش درهم و برهم نشود
سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو
خوار و بی قدر و سرافکنده به خود خم نشود
گر کنی میل به ما شیفتگان ای دلدار!
هیچ از قدر تو و منزلت کم نشود
به "امامی" نظر افکن که ز پا افتاده است
گرچه زخم مژه‌ی تیز تو مرهم نشود

قافلاوا، ۱۳۵۵ شمسی

مردمان خدا

صوفیان وردشان (انا الحق) بود
گرچه منصوروار بر دارند
روز و شب با خدا به امر خدای
پرده از روی کار بردارند
ظاهرا گرچه مفلسند و فقیر
لیک اندر خفا چو سردارند
زین جهان گر تو بینی زار و نزار
زان جهان بین مقیم دربارند
گر ندارند ملک و ثروت و مال
قوچ قربانی‌اند و سردارند
جز خدا را به دل نمی‌بینند
از همه کائنات بیزارند
جز "امامی" که پیر و افتاده است
مردمان خدای درکارند

قافلاوا، ۱۳۵۰ شمسی

گل جامه درید

شب آمد و رفت و نوبت صبح امید
بر هر در و بام عاشق و دوست دمید
هنگام گل و سنبل و عیش و طرب است
شد فصل گل و نسیم بر سبزه وزید
یاران همه جمعند و نهان شد اغیار
صد شکر که منکر است در چاه خزید
آواز نی و بریط و تارست امشب
ساقی به خود آ جام می و باده رسید!
ای جان "امامی"! تو نگنجی در جام
ای کاش بگویند که گل جامه درید!

قافلاوا، ۱۳۴۰ شمسی

دوران مهر*

با دل شوریده گیرم بعد از این دامن مهر
خوش بود با عشق جانان طی شود دوران مهر
شاهد مهر و وفایش بس که گوید مهتدی
بستری گردید اکنون در بیمارستان مهر
آن مدبر خواند درس مهر و میل دوستان
زان سبب بگرفته مدرک در دبیرستان مهر
آنقدر با لطف و مهر است و وفا گویی که او
در زمان کودکی خورده است از پستان مهر
گوی چوگان وفا گردد بر هر آشنا
جان فدای آشنا اینک سر و میدان مهر
تا بود جان در بدن تا هستم و هست آن رفیق
دارمش چون جان عزیز و گوش بر فرمان مهر
هر کسی گوید برون شد دوست از بیمارگاه
دامنش بوسم ز شادی تا لب خندان مهر
"کاملاً" دیگر تو و مهر و وفا، صدق و صفا!
باش سخت و ثابت و صادق تو و پیمان مهر

* برای مرحوم حاج‌رحمان آقا که در بیمارستان مهر تهران بستری بودند
بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

از کارزار افتاده‌ام

قطره‌ای از آب دریایم، کنار افتاده‌ام
 بی‌نگین و همدم و غواص و یار افتاده‌ام
 گاه چون لاله به کف در باغ، جامی داشتم
 حالیا بی جام و باغ و لاله‌زار افتاده‌ام
 هر شبی را روز می‌پنداشتم با دوستان
 حال من بی‌روز در شب‌های تار افتاده‌ام
 گویی اندر غربتم، هم نیست یکدم همدمی
 ای اجل زود آ که بی‌یار و دیار افتاده‌ام!
 با تن فولاد و آهن من بُدم روز نبرد
 با تن لاغر کنون از کارزار افتاده‌ام
 با سر و ریش سفید آخر چه سود از ماندنم؟
 اندرین دنیای دون در انتظار افتاده‌ام
 بار سنگین گنه بر دوشم و دستم تهی است
 توشه‌ای آخر ندارم شرمسار افتاده‌ام
 گفت "کامل" مفسلم، جز رحمت پروردگار
 نیست امیدی، به روز حشر زار افتاده‌ام

قافلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

صید حرم

من بیچاره بر گرد رخ جانانه می‌گردم
به عشق سوختن او شمع و من پروانه می‌گردم
به یاد چشم مستش شیشه‌ی دل پر ز می‌کردم
به تیر غمزه بشکست و در میخانه می‌گردم
ندانم من چه هستم کیستم، چون زیستم با غم
چنان سرگرم درد دل شدم، دیوانه می‌گردم
نه مستم من، نه مدهوشم، عجب بی‌فکر و بی‌هوشم
که سر از پای شناسم، همی مستانه می‌گردم
سر زلفش بود چوگان، سر من گوی میدانش
بین مردانه در میدان، چه سرسختانه می‌گردم
برای من ز هجر دوست دنیا گشت ویرانه
چو بومم ز آنکه روز و شب پی ویرانه می‌گردم
"امامی" را بکشت و گفتمش: صید حرم هستم
بگفتا: من پی صید حرم در خانه می‌گردم

تاقلاوا، ۱۳۳۵ شمسی

متاع محبت

چو آفتاب سراسیمه شرق و غرب دویدم
ز هر دو سوی به شکل جمال دوست ندیدم
هزار در بزدم من، هزار بادیه رفتم
هزار جور به امید وصل یار کشیدم
به عشق نرگس مستش به زلف او گرویدم
چو مرغ خانه خرابم ز آشیانه پریدم
به روز شبیره هستم ز زرق و برق هراسم
به شب به یاد دو زلف چو مار یار خزیدم
شب فراق به امید بامداد شدم من
چو بامداد رسید آفتاب خود طلبیدم
به روزگار خودم زار زار گریه کنم من
که روز و شب همه در خون خویشتن غلطیدم
ز طفلی تا به کهولت دریغ هیچ نکردم
هر آنچه سعی نمودم به آرزو نرسیدم

به شهر مهر رسیدم متاع دهر بدیدم
به‌جز متاع محبت به نقد جان نخریدم
به‌جای آنکه چو رندان به شوق و ذوق درآیم
ز ترس طعنه‌زنان جهان به چاه خزیدم

قافلاوا، ۱۳۴۰ شمسی

پر بسته

سر ز پا نشناسم و پا از سر سوداگرم
وای گه بر پای پرآزار و گه دردم سرم
گه دلم گرم است از وصل و گهی سرد از فراق
گه چو یخچالم همی بینی و گه چون مجرم
گاه گویم، گاه سوزم، گاه خشک و گاه تر
گاه در صحرا گیاهم، گاه چون نیلوفر
پر و بالی می‌زند مرغی که در دام اوفتاد
بال و پر یا دست و پایی چون زنم؟ بسته پرم

قافلاوا، ۱۳۴۷ شمسی

بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

شمع شبستان

می‌گیریم و می‌خندم چون شمع شبستانم
کوتاه‌نظر و فکرم، چون طفل دبستانم
گه لاغرم و زردم، چون خار مغیلانم
گاهی خوش و سرخم من چون گل به گلستانم
گاهی سرحالم من فهمیده و دانایم
گه بی‌خود و نادانم در حالت مستانم
گاهی چو ولی‌الله در وادی وحدت من
می‌گردم و گه فاسق، چون باده‌پرستانم
با این همه جوراجور با این همه رنگارنگ
یک‌رنگ و خداجویم در زمهری رستانم

تافتلوا، ۱۳۴۵ شمسی

هیچ و هیچ

جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم!
خود را ز قید و بند تکلف رها کنیم
آن نسیه جان که هست به صاحب طلب دهیم
آنگاه روی خویش به سوی خدا کنیم
آنچه سزای ماست همان می‌کند خدای
تا کی در این سرا عمل ناسزا کنیم
دنیا متاع عاریت است و امانتی
تا کی متاع عاریتی را قبا کنیم
کی این محبت است که با نفس می‌کنیم
با هرچه ناسزا است بدان آشنا کنیم
هیچ است جمله ملک جهان، هیچ هیچ هیچ
پس بهر هیچ و پوچ چرا دست و پا کنیم

قافلاوا، ۱۳۳۴ شمسی

مناجات

یا رب به کرم رحمی! دیوانه‌ی هر کویم
پروانه‌ی هر نوری، می‌سوزم و می‌گویم
از بار گنه پشتم، خم گشته چو چوگانم
با موی سفیدم بین، هرچند سیه‌رویم
از نکبت و معصیت، افکنده سرم هر دم
با هر که درآویزم، بدحالت و بدخویم
در روز خجل هستم، چون شبیره پنهانم
بینند به تاریکی، شب‌ها به تکاپویم
با این همه بدبختی، با این همه سرسختی
چرک گنه خود را، از روی نمی‌شویم
عفو تو ز عصیانم، بیش است نمی‌ترسم
هرچند ز بیم آن، آواره به هر سویم
نومید نمی‌گردد، هرکس که به درگاهت
رو کرده و می‌گوید: غیر از تو نمی‌جویم
دربار خدا باشد، "کامل" ز چه می‌ترسی؟
رو بر در باز او، گو من سگ این کویم

قافلا، ۱۳۳۹ شمسی

روزگار من

دانی چه سان گذشت به من روزگار من؟
روزم چو شب، شبم چو دل تنگ و تار من
اوقات من چو زلف بتان پیچ و خم به خم
گویی همه گره به گره بسته کار من
شهری است ملک دل که همه مرز و بوم او
مشروب از دو دیده چون آبشار من
مژگان و ابروان چو تیر و کمان یار
تا کی زند به سینه چاک و فگار من
در بند وی فتادم و افتادن آرزوست
تا کی رسد به بام و در من بهار من
از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو گلغزار من
"کامل" ز بسکه قافله ام کند می رود!
مشکل رسد به منزل جانان قطار من

قافلاوا، ۱۳۳۸ شمسی

معراج

از بلندا جای بالا آمدی
وہ چه محبوب و دلارا آمدی
رفتگی و باز آمدی زیننده تر
از همه نقصی مبراً آمدی
چون بدیدی لطف صاحبخانه را
مطمئن بی ترس و پروا آمدی
شهر مکه چشم در راه تو بود
تا تو باز از عرش اعلا آمدی
ای که پایت بر سر چشم همه!
خوش مقامی داشتی تا آمدی
در میان جملگی خیل ملک
ای سپهسالار! زیبا آمدی
خیرمقدم از "امامی" کن قبول
تو که بس پاک و مصفاً آمدی

کانی پنه، ۱۳۳۱ شمسی

بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

ستایش

چه شود اگر به رحمت، من بینوا نوازی؟
من اگر نیازمندم تو کریم و بی نیازی
من اگر کسی ندارم تو کس منی و عالم
منم ار فقیر و بی کس، تو رحیم و دلنوازی
شب قدر من همان شب که به وقت صبحگاهی
بنوازی عبد مذنب، تو که درب خانه بازی
به چه رو روم به درگاه؟ که بسی گناهکارم
من مبتلا و ناچار، تو و عفو و چاره سازی
به جز از در تو یارب در سرفراز نبود
به هزار ترس آیم به امید سرفرازی
به درت برد "امامی" سر خود به شرمساری
مگر آرد و گذارد سر و رو به خاکبازی

قافلاوا، ۱۳۴۸ شمسی

فشار زندگی

سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
وای بر جنگ‌آوران کارزار زندگی
من نمی‌ترسم اگر آید اجل سویم شبی
می‌گریزد از غم فردای تار زندگی
نی به آواز حزین خویش می‌گوید به گوش
هوش‌دار ای بی‌خبر! آواز تار زندگی
از نیستان تا مرا ببریده‌اند اهل زمان
در فشارم از فراق گل‌گذار زندگی
تر شود از گریه‌ی من دامن صحرای دل
بنگرید از تنگنای آبشار زندگی
"کاملاً" تا زنده‌ای از مردگان بی‌حستری!
گر بمیری راه یابی بر دیار زندگی

تاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

راز و نیاز

رفتى و پیش چشم من حاضر و نیاز می‌کنی
با دل صید خویشتن راز و نیاز می‌کنی
مردنم آرزوست چون زنده شوم به مقدمت
بر تن مردگان خود چون تو نماز می‌کنی
زلف تو مار و هر شبی دور تو حلقه می‌زند
از آن به سوی خویشتن راه دراز می‌کنی
خوبی و حسن روی تو دست به دست هم دهد
زان سبب است این همه عربده ساز می‌کنی
حسن تو گنج غزنوی زبید اگر بگویمت
صد چو من خراب دل همچو ایاز می‌کنی
"کامل" اگر به کعبه‌ی حضرت دوست عاشقی!
مژده دهم که عاقبت عزم حجاز می‌کنی

قافلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

بر درگه تو

ای در نظرت جهان چو پرّ کاهی!
رحم و کرمّت شامل هر گمراهی
آری که منم اسیر نفس و شیطان
از بهر نجات من کرم کن راهی
بر درگه تو شاه نهد روی به خاک
زان در چه گدایی و چه شاهنشاهی
غیر تو و آنکه او فرستاده‌ی توست
در هر دو جهان نیست شفاعت‌خواهی

قافلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

بخت بی وفا*

ای که نالانی ز بخت بی وفای خویشان!
ای که می نالی ز ساز نارسای خویشان!
شکوه داری از زمان پر بلای خویشان!
"ای که می رنجی ز درد بی دوی خویشان!"
"نی مگر نالد ز کس جز از نوای خویشان?"

در میان عشقبازان، ما نجاتی خواستیم
ما ز یاران یکدمی عهد و ثباتی خواستیم
چشم یاری داشتیم و التفاتی خواستیم
"ما در این محنت سرا حق حیاتی خواستیم"
"زان سبب بایستی دیدن هم سزای خویشان"

از حیات خویش بی مورد چرا آزوده ایم
تا به میل ناکسان درهای غم بگشوده ایم
بهر ذوق اجنبی فکر عبث بنموده ایم
"تا به بانگ دیگران راه غلط پیموده ایم"
"گوش ما نشنفته بود آخر نوای خویشان"

* تخمیس بر غزل سید قادر سیادت "سید"

بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

کس برای مستیم نآورد جامی از ازل
کس نبرده از من بیچاره نامی از ازل
کس به روز من نیآوردست شامی از ازل
"کس به پای من نمی‌بسته‌ست دامی از ازل"
"چون به دام دیگران رفتم به پای خویشان"

زان جهت از تیره‌روزی می‌کشم من جور خویش
من که از ابر کسان خواهم جمال بدر خویش
ساده‌لوحی بین که نفع از غیر خواهم بهر خویش
"تیره‌بختی بین که من از غیر خواهم قدر خویش"
"خود نمی‌دانم ولی قدر و بهای خویشان"

در وفات محمدخان بداقی "حه‌مه‌خان"

در فصل بهار کی خزان است؟
 کی موسم ناله و فغان است
 ناقوس اجل زند نوایی
 دم زد ز وفات آشنایی
 ناکام و جوان، عزیز یاران
 چون لاله‌ی فصل نوبهاران
 آن کیست، محمد بداقی
 رحمت کندش خدای باقی
 دنیا نبود مجال آنان
 رفتند یکی یکی جوانان
 الله معک برادر من
 قربان و تصدقت سر من
 آن سر که نه در ره حبیب است
 یک کاسه‌ی پوچ و بی‌نصیب است
 یاران تو در فغان و زاری
 محروم ز موسم بهاری

تو رفتی به دار جاودانی
ما مانده در دیار فانی

ای خاک سیه! عزیز دلهاست
آن کس که تو بردی زیب گل‌هاست

رونق نبود اگر گلستان
زینت بگرفت مقبرستان

زین پس من و یاد یار باقی
آن یار، محمد بـداقی

رباعی و دوبیتی

برخیز "امامیا" که وقت سحر است!
هنگام گشایش دل و قفل در است
فرصت مده از دست اگر هشیاری
بیدار شو این دم، دم فتح و ظفر است

جناب دوست نگاهی به من نمود و برفت
در گشایش و شادی ز من گشود و برفت
بگفتمش که دلم مبتلای قامت توست
نکرد رحم و تفقّد، دلم ربود و برفت

یارب به کرم ذلیل راهم نکنید!
نریک غم و ناله و آهم نکنید
مستوجب رحم خلق دنیا نشوم
محروم ز لطف صبحگاهم نکنید

ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم
با خزان عمر، آخر لاله‌زاری داشتیم
در نهان زندگی خود برگ و باری داشتیم
با دلارامان خود بوس و کناری داشتیم

پاشکۆ:
نامہ گۆرپنہوہ، شیوہن

نامہ گۆرپنہ وہ

جواب حقیقی به آوات

نامه‌ی نامیت ای سَید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار
سپری شد غم و هم رنج و الم پایان یافت
رخت بربست محن زامدن مژده‌ی یار
همچو روح‌القدس اندر تن من جان بدمید
نفس گرم تو ای شاعر شیرین گفتار
من مهجور ز یادآوریت شاد شدم
خاصه یادی که دهد وعده ز قرب دیدار
بوی پیراهنی از مصر به کنعان آمد
گرد ره شد سبب روشنی دیده‌ی تار
رنج می‌برد دل از دوری دیدار عزیز
نوشداروی تو شد مرهم این قلب فگار
دیدن یار و دیار است مزایای حیات
آرزوی دل من دیدن یار است و دیار

گرچه دورم ز تو ای دوست! به جان تو قسم
 نیست در خاطر من جز دل و دلبر، دیار
 یاد آن روز و مه و سال که با هم بودیم
 بی تو آن عمر که بگذشت نیارم به شمار
 پایه‌ی مهر تو بر دل نپذیرد خللی
 چه توان کرد خرابش فلک کج رفتار
 گویمت حال دل خویش چو پرسیدی حال
 که نه زیباست ز دلدار نهفتن اسرار
 فکر می‌کردم از آن روز که حسب قانون
 شصت یا سی‌کندم بازنشست و بیکار
 داخل محفل یاران شوم و خوش باشم
 چند روزی که بمانیم در این راه‌گذار
 سی نیامد که دچار خطر شصت شدم
 خدمتم ناقص و سن شصت شد و پایه دو چار
 حال من با رفقا با تو بگویم چون شد
 همچو از گرگ رمد میش و نهد پا به فرار
 تا سرکار بدم جمله کنارم بودند
 چو کنار آمدم از من بگرفتند کنار
 به سرت خانه‌نشین تا شده‌ام من، شده‌اند
 دوستانم همگی دشمن و خویشان بیزار

بذر پاشیدم و خشکید و جوی سبز نشد
به زمینی که بود شوره، در او بذر مکار
چه بسا ریشه که در باغ امل بنشاندم
لیک ناورد بری جز ثمر تلخ به بار
نه من و تو، همه دانند که دنیای دنی
هست دون‌پرور و غدار و هنرمندآزار
خاطر آزرده شود، درد دلم بسیار است
خورده‌ام کاسه‌ی خون از خم گردون بسیار
بیم دارم که مکدر شوی از من ورنه
هست این قافله را قافیه تا مرز هزار
دهمت پندی اگر بشنوی از من "کامل"
چو "حقیقی" به کسان خاطر خود را مسپار

نامه‌ی آوات به حقیقی

دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گویی که ز حال خبری را نشنیده
در آتش هجر تو همی سوزم و گریم
بی تو دل افسرده‌ی من زهر چشیده
زان روز میان من و تو فاصله افتاد
غم در رگ و پوی من بیچاره خزیده
بیرون نرود از دل زارم غم هجرت
عمری است دلم بار فراق تو کشیده
هر کس که به لطف و کرمات انس گرفته
از جمله‌ی ابنای جهان، مهر بریده
پیری نبود باعث خم گشتن قدم
از بار غم توست چنین زار خمیده
مستوجب لطف است دل زار "امامی"
دیوانه شد از حسرت تو، جامه دریده

قافلاوا، ۱۳۶۲/۸/۱۷ ی شمسی

جواب حقیقی به آوات

روشن شد از آن نامه‌ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده!
از سوی "امامی" به "حقیقی" است پیامی
چون قوت روان، مرهم دل، سرمه‌ی دیده
گویی به شب تار عیان شد مه تابان
یا در دل شب می‌دمد از صبح سپیده
با مهر و مه و مشتری و توده‌ی پروین
یا زهره به سوی کره‌ی خاک خزیده
چون مرغ شباهنگ همی ناله دهد سر
چون بلبل‌ی از عشق گلی جامه دریده
ای سید والاگهر ای فاضل "کامل"
ای مرغ‌ها از زغن و زاغ رمیده!
پروانه همی سوزد و شمع است فروزان
این شیوه‌ی بیداد ز عشق است پدیده
کشکول ارادت بود انباشته از مهر
درویش و مرید توام از روی عقیده

در رابطه با قلب توام روز و مه و سال
در فکر تو هستم همه اوقات عدیده
از هجر رخت اشک من زار چو شبنم
هر صبح و مسا بر گل و گلزار چکیده
باری ز "حقیقی" دل و جان باد فدایت
ای قامت و بالای تو چون سرو کشیده!

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۲)

گهر ده‌پرسی چۆنه کامیل؟ کاکه! ده‌ردی کارییه
برسییه، بئ هیـزـه، گئـزـوویـژـه، کاری زارییه
رۆژ حه‌واسی بئ نییه، شهو خه‌سته وو ته‌نبه‌ل ده‌لئی:
کۆله‌کیشی کردوو، تاکوو سه‌هر هـاواریه
وا بـلاو و ده‌ره‌م و له‌ت له‌ت بوو وه‌ک زولفی بوتان
فکر و ئه‌حوال و حه‌واسی، عه‌ینی تۆوی شاریه
غه‌یری کوندی مال خراب و وشکه‌سوفی ریش درئژ
کن ده‌لئ ئه‌م وه‌خته خوشه؟ گه‌رچی ئه‌مری بارییه
ماممه‌لاش ره‌ببی کوت و پر بئ، هه‌دادانی نییه
کاری هه‌ر قووله و هه‌رایه، ئه‌م سه‌ره و ئه‌و خواریه
خوشیه له‌و، چونکه مانگی خیره، سه‌رفتره‌ی هه‌یه
ده‌ک به‌ زووخواوی ره‌شی بئ، هه‌ر به‌ فکری زارییه
نان ده‌خۆم ئه‌منیش به‌ قوززه‌لقورته، چا زووخواومه
گهر ده‌پرسی چۆن ده‌ژی "کامیل"؟ برا!! بئ عارییه

وه لامي حه قیقی

"کامیل!" ئەو مانگی موبارەک فەرز و ئەمری بارییه
 مانگی نوێژ و تاعەت و سەرڤترە و دیندارییه
 لەزەتەتی رۆژوو ئەتۆ تێ فکەرە عەینی رەحمەتە
 خواردنی رۆژی ئەتۆ بێوانە زەهری مارییه
 دەنگی قورئان خویندن و ئەللاھو ئەکبەر دێ مودام
 کە ی ئە مانگی دیکەدا تۆ گویت لە دەنگی قارییه
 بیست و حەوتەم حامیلی قورئانە جەبریلی ئەمین
 حامیلی وەحیی موبین بۆ ئەحمەدی موختارییه
 لەیلەتولقەدری کەوا سەفسەف مەلاییک دیتەخوار
 دەرکی رەحمەت بازە، عاسی! وەختی گریه و زارییه
 دەرکی دۆزەخ داخرا دەرکی بەهەشت ئاوالەیه
 موژدە بێ رەحمەت دەبائی باری عامی بارییه
 سەیقەلی ژەنگی مسی سالیکه سەرڤترە و زەکات
 مشت و مالی نەفس و ماله سوننەتیکێ جارییه
 مام مەلای بیچارە، کاروباریکی دیکە ی نییه
 یازدە مانگان خەوتوو و ئەو مانگە وەختی کارییه
 کاکە گیان ئیستا "حەقیقی" زەوقی جارانی نییه!
 تەبعی تۆ سەرشارە، ئەمما شیعرێ من بێ عارییه

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۳)

چ خوش‌بوو قاسیدی یار شیعرى ئاودار و تهرى هینا
ژیاوه باغی هیواکه‌م، ئەوا به‌رگ و به‌رى هینا
هه‌زار نه‌حسه‌ن "حه‌قیقی" عه‌به‌رئه‌فشانی ده‌کا شیعرت!
فیدات ب‌م، قاسیدت موژده و نه‌ویدی خوشتری هینا
خه‌ریک بووم من نسا‌رى ریت بکه‌م هه‌رجى مه‌ر و ماله
که‌چى رۆح هاته‌ پ‌یش، مال و مه‌رى لادا، سه‌رى هینا
له‌ جوابی شیعرى ئاودار و تهر و پاراوى تو "شاعیر"
ب‌چووکی خۆت به‌ سه‌د زه‌حمه‌ت دووسى شیعرى ش‌رى هینا
به‌ عه‌زمى کوشتنى ئەو شه‌خسه‌ ئەمنى دوور له‌ یاران کرد
برۆى تو خه‌نجه‌رى ک‌یشا، موژهى من نه‌شته‌رى هینا
له‌ دووریت مردبووم، ئەمما نه‌سىمى لوتفى تو دیسان
مه‌سیح‌ئاسا ده‌گه‌ل خوى نه‌شه‌ئەبى رۆح‌په‌روه‌رى هینا
که‌وا پارچه‌ی غه‌زهل ده‌برین له‌ دیوانى موچه‌به‌ت‌دا
ئه‌تو پ‌شتى غه‌زهل د‌یتى، "ئیمامى" ئەسته‌رى هینا

کانی‌به‌ن، ۱۳۳۲ی هه‌تاوى

وه لامي حه قیقى

ئهوا سۆزه‌ی به‌یان دیسان په‌یامی دل‌به‌ری هینا
نه‌سیمى روح‌په‌روه‌ر عه‌ترى عوود و عه‌نبه‌ری هینا
شنه‌ی بای مه‌رحمه‌ت دیسان له‌لای کویستانی "کانی‌به‌ن"
چ خوش بونی هه‌لاله و سۆیسنه و سۆسه‌نبه‌ری هینا
نه‌زیندوو بووم نه‌مردوو نامه‌که‌ت ئاوی حه‌یاتی دام
نه‌قاسید بوو نه‌کاغه‌ز ساقی ئاوی که‌وسه‌ری هینا
له‌وینه‌ی سونبول و لاله و گۆل و گۆل‌ئه‌تله‌سی و شه‌وبۆ
حه‌ریر و ئه‌تله‌س و جه‌رسه و قه‌نه‌وز و مه‌خمه‌ری هینا
له‌رووی نه‌خش و نیگاری پیره‌کویستانی ته‌بیعه‌ت بوو
موه‌ندیس چوو نموونه‌ی رامسه‌ر و بابولسه‌ری هینا
سزد گر زنده‌گردد مرده‌از نامت مسیح‌ئاسا
که‌وا بو مه‌سکه‌نی "سه‌ردار" نامه‌ی سه‌روه‌ری هینا
عه‌زیزم شه‌رحی دووری تۆم شه‌وینکی تاکوو رۆژ نووسی
سه‌به‌ینی زوو قه‌له‌م ئیعلانی خه‌تمی ده‌فته‌ری هینا
قیامی قامه‌تت بو ئه‌هلی دل قامی قیامه‌ت بوو
قه‌تاری کوچ و بارت بو موکریان مه‌حشه‌ری هینا
گری دل زۆر به‌تینه‌وا زوو ناکووژیته‌وه "کامیل"
"حه‌قیقى" ده‌سته‌چيله‌ی دل، "ئیمامی" ئاگری هینا

نامه‌ی ئاوات بۆ حەقیقی (۴)

لە ئەحوالی "ئیمامی" گەر دەپرسن چۆنە بێ ئیو! سەری سوورماوه، لەم کۆیستانەدا بێ هەمەدم و نیو بەکن رەحمی بە حالی، هەر بە حال هیزی لە بەردایە عەجایب گیرى کرد لەم سەرزەمینەى پر کهژ و کێو مەلێن: کۆیستانە جینگای، لێى گەرین قشلاغ و بژوینە بە ئینسان چى، که حیوان تیر دەخوات و خەلکى بێ شێو! ئەگەر چى گياوگژی ئەم سەرزەمینە سەوز و تێراوه بەلام بۆ من لە دوورى ئیو و شک و پڕ چل و چێو فیداتان بـم، وەرن لوتفوو هەبى، رۆژى هیلاکەتمە نەیهن بێ نینیشانم، بێنە لام هەر "کامیل"م نیو

وه لامي حه قیقى

قاسید په یامی دل بهری دا، دل نه ما خه می
به ه به ه چ قاسید نیکی مه سیحاده مه، ده می
"تاهیر" که نووری دیدهی توو سه روه ری منه
بو چاوی من میسالی کله، خاکی مه قده می
مه ن زوومه که ی گه یاند و برینم کولایه وه
ئاخر به فکری چاره به، لای تو به مه ره می
فرمووت به بو نه هاتی، نه هاتی منه مه گهر؟
قوربان زه مانه هات و نه هاته هه موو ده می
کوا دیته جی له زینده گیا ئاره زووی دل؟
چونکه هه زار ساله ده لئین مودده تی که می
حاشا له شایه تی که گه دا بم له ده رکی تو
ناید هم به ملک و مالی جیهان، عومری نه ده می
"کامیل" ده می له یادی "حه قیقى" هه تا هیه
ناچیت به ده ر، هه می شه له بهر چاو و سه ر ده می

نامه‌ی ئاوات بۆ حەقیقی (۵)

ئەوا باکە‌ی شەمال ھێنای لە خزمەت یارەکەم کاغەز
بەخێر بێ رۆحی شیرینم گۆلی بێ خارەکەم کاغەز
بە قوربانی وەفات بێم چاوەکەم، مەمنوونی ئەلتافم
کە لێت پرسیم و ناردت بۆ دلە‌ی ئاوارەکەم کاغەز
ھەموو لەت لەت بێوو بەندی دلم بێ لوتفەکە‌ی یارم
دەوای کرد ناردی بۆ "کانی بەن"ی دلدارەکەم کاغەز
لەبەر رۆژوو نییە، بێ ھیزی تۆم و دەردەداری تۆ
ھەناوم ھاتە بەر، بووبە دەوای ئازارەکەم کاغەز
لە بۆکانی کە کانێ گەورەکانە تۆش لەوینی بۆیە
سەرم بەرز و بلیند بوو ھات لەجێ "سەردار"ەکەم کاغەز
"حەقیقی" تۆش حەقیقەت سەربلیند و بەرز و ماقوولی!
کە کردتە پەیکی رەحمەت بۆ دلە‌ی خەمبارەکەم کاغەز
ئەگەر دوورە "ئیمامی" گوشتوگۆی بۆناکری جا چش
نییە فەرقلێ نزیك و دوور لەجینی گوشتارەکەم کاغەز

وه لامي حه قیقی

"ئیمامی"! نامه که ی نامی گه یشت و نامه سه رچاوم
له دووری تۆ ده باری دایما فرمیسکی خویناوم
به بی مانگی موباره ک لیم حه رامه چاوه که م بی تۆ
پلاو و گوشت و دۆلمه و مه شکه فی و فرنی و هه لیمام
له بهر رۆژوو نییه، دووری له دینی تۆیه گهر مردووم
ئه جهل ده ورم ده دات، هیوای و یسالی تۆیه گهر ماوم
ره فیکانت له هيجرانت به جارینکی هه موو سووتان
به ناری عیشقی پاکی تۆ، به ته نیا من نه سووتاوم
که فهرمووته: فیداتان بم، وهرن رۆژی هیلاکه تمه
چ حاجه ت هات وچو به ینی من و تۆ، بۆیه دامام
له قولله ی قه لبی یاران خه یمه یی نازت وه ها هه لدا
له خانه خوی و له میوان، غه یری تۆ نایته به رچاوم
له رینگای عه شقی تۆدا ره هره وانت هيجی ناوه ستن
هه موویان "کامیل"ن وه ک تۆن و ههر من سه ر له پیناوم
ئه گهر وابی ئه وه ی دۆستی "حه قیقی" بی له بیر ناچی
به قه ولی "کاعه زیز": بیت و نه یه، پیناوی سه رچاوم

نامه‌ی حه‌قیقی بۆ "ئاوات" (۶)

ده‌میکه دل له دووریت ئاگرینه
خه‌می هیجرت گرپنکی زۆر به‌تینه
ده‌میکه دل به ئاوات "ئیمامی"
خه‌فه‌تبار و برینداری ئه‌وینه
ژیان، باوه‌ر که لای من ژانه بێ‌تۆ
ژیانی وا به‌ژان که‌ی نی‌وی ژینه؟
ئه‌وا رۆژی ته‌مه‌نمان گه‌یی‌هه ناسۆ
ده‌می پارانه‌وه و تۆبه و گرینه

نامه‌ی سه‌ید بۆ غالب* و ئاوات (۱)

"غالب" و "ئاوات" دوو شه‌م بوون و دلم په‌روانه‌یه‌ک
هه‌رده‌مه‌ دوو جار ده‌سووتام من به‌بی په‌روانه‌یه‌ک
جاری ئه‌و ده‌ییرد دلم ئه‌و جاری ده‌یه‌ت‌نایه‌وه
دوو ته‌ناف بوو بۆ دلی ته‌نیام که کردبوویانه‌یه‌ک
ده‌ست و پی‌ی دل به‌ستراوه، تاب‌ی زنجیری نی‌یه
تاقه‌ هه‌ودایه‌ک به‌سه‌ بۆ ده‌ست و پی‌ی دی‌وانه‌یه‌ک
بۆیه‌ دوو ساقی به‌ دوو جام دیته‌ سه‌ر ئاسۆی دلم
دیاره‌ بۆ مه‌ستیک که‌مه‌ یه‌ک ساقی و مه‌یخانه‌یه‌ک
ره‌مزی عه‌شقه‌ وا به‌ دوو سه‌ییاد به‌ دووی سه‌یدیکه‌وه‌ن
گه‌ر نه‌ ته‌یری دل ئه‌سیر ناب‌ی به‌ داو و دانه‌یه‌ک
من له‌گه‌ل خۆم و خودای خۆم عه‌هد و په‌یمانم هه‌یه
بی‌چمه‌ سه‌ر که‌وسه‌ر به‌بی‌وان نامه‌وئ په‌یمانه‌یه‌ک
"غالب" و "ئاوات" دوو جانانه‌ی منن، دل پیم‌ده‌لئ:
تۆش دوو جار بمره‌ "سه‌ید" هه‌رجاره‌ بۆ جانانه‌یه‌ک

* حاجی سه‌ید محهمه‌دی نوورانی، شینخی زه‌نبیل

نامە ی سەید بۆ ئاوات (۲)

وەرنە سەر سەرچاوەکە ی چاوم کە سەیرانی ھەیە
رپوون و لێلە جار بە جارە حالی سیروانی ھەیە
گەرچی باریکە مژۆل بۆ بەردەبازی رینگەتان
کۆلکەداری ئاوەسووی من تاقەت و توانی ھەیە
مالەکەم کۆن و بچوو کە لایەقی ئیوەش نەبێ
مالی دل ئاوا ھەراوە، جیی ھەمووتانی ھەیە
گەرچی وێرانە وەکوو "جەمیان" دل ئاو و ھەوای
زۆر لە تیفە وەک قەریحەم تەبعی جەمیانی ھەیە
گەر تراکتۆریک ھەبێ مەزرای دلی من شیو بکا
لەم چیا سەرسەوزەدا مەودا وو مەیدانی ھەیە
شین دەبێ تۆوی مراد ئاخەر لە مەزرای ئارەزوو
ئاسمان ئەمڕۆکە مەیلی تاوەبارانی ھەیە
"سەید" ئەمڕۆ ئیمتیحانی شانس و بەختی خۆی دەکا
تا بزانی کاکە "کامیل" لوتفی جارانی ھەیە؟

وہ لامي ئاوات بۆ سەيید

ھۆنەریکی پیری وەك من، كوا وتەى جوانى ھەيە؟
 كوا گور و تین و توانای جارى جارانی ھەيە؟
 گویم خەریكە گوی نەداتە بەند و باو، چاویش ئەوا
 كەم كەمە بئى نوور دەینیت و حالى بوحرانى ھەيە
 ھەركە بیستم ماله كەت ھاتۆتەو ھەمیان، كۆتم:
 سەد شوكر وا ھەوری رەحمەت مەیلی بارانی ھەيە
 ھاتیەو ھە بۆ خانەقاي پیروزی بابی گەورەمان
 ئاوەدان بئى زۆر ھەراو ھەمومانی ھەيە
 گەرچی ھەروەك مۆتەكە سەر سینگى گرتم پیاو ھەكەت
 رۆژو ھەوان بۆخۆت دەزانى رۆژ و شەو ژانى ھەيە
 خۆ بەلام چونكە لەلایەن تۆو ھەو، پینی سەر سەرە
 رۆژو ھەوانیش كاتی ئیوارانە ھەرمانی ھەيە
 تیروپر دەخوا، ھەتا تیرتیر نەبئى ناكشیتەو
 جرت و فرتى لئى پەیا بئى، جا وچان دانى ھەيە
 بۆ تراكتور ناردبووت "سەيید"! ئەوا پیشكەش كرا
 پیاو ھەكەت دەیگوت كە رۆژنیک كاری كیلانى ھەيە
 گیانە "ئاوات" برسییە و بئى ھیز، دەنا بۆ خزمەت
 حازرە بئى، چاوە گێرئى داخۆ كى نانى ھەيە

وهلامی سهید بۆ ئاوات (۳)

ئه‌ی مه‌نبه‌عی فه‌یز و جوود! ئه‌ی شاعیری پرمايه!
تۆ مه‌رکه‌زی ئیحسانی، تۆ کانی که‌مالاتی
من به‌نده‌یی تۆم قوربان! تۆ سه‌روه‌ر و سه‌رداری
شایسته‌یی ته‌عزیمی، جینی فه‌خر و موباهاتی
ئه‌ستیره‌یی شه‌وتابی، هاتم به‌هومیدی رووت
تا شه‌و که‌ موعه‌ته‌ل بووم، من رۆییم و تۆ هاتی

وہلامی ئاوات بۆ سہیید

"قادر" بہ خودا ئہلحق ئوستادی بہ یاناتی!
تۆ مہزہری ہہلبہست و ئہشعار و مہقالاتی
ئہمرو نییہ ہہر بی شک ہہمہرہنگ و ہہمئاوہردت
قائانی بلئی ئہمرو بی مودہ غہزہلیاتی
"فیردہوسی" و "قائانی" ناگہن بہ غوباری مہ
من پہستی خہیالاتم تۆ مہستی کہمالاتی
با باسی نہکہین باشہ چون من بہ مہسہل زیاتر
دہرکہوتووہ لینم پیری، ئوفتادہگیی و لاتیی
فہرمایشی تۆ "قادر" زور جوانہ وہکوو قہندہ
حاشا کہ نہ من لوتیم، حاشا کہ نہ تۆ لاتیی

نامەى ئاوات بۇ سەيىد (۴)

من ھاتم و تۇرۇيى، تۇرۇيى و من ھاتم
زانىوتە بە قەولى وان تۇلۇتى و من لاتم
گاھى كز و گەھ ماتىن، گەھ لۇتى و گەھ لاتىن
رۈوكەينە دەر و دەشتان، تۇھار و ئەمن ماتم
تۇراۋچى و من ھەۋچى، با پىنكەۋە حازر بىن
گۈى مەگرە قسەى خەلكى، ۋەك من بە؛ كە راھاتم
سەرلەۋحەيى گۇقارە باسى منى بىچارە
يا شوھرەيى ئافاقم، يا توعمەيى ئافاتم
كەۋتوۋمە سەرى ئەۋسەر، ھەركەس چ دەلى بىلى
دەرحەق بە قسەى خەلكى بىقەيد و موبالاتم
با ھەر بە خەيال يارۇ، ئىمە بە فەقىر دانى
تۇخوسرەۋى خووبانى، شاھەنشەھى شاماتم
شايبى دەۋى ئەۋ، سەيرە؛ دەس بگرە، مەلى لەنگم
ھەلپەركەيەكى بگرىن، تۇ دەس گرە، من پاتم
گەر چا بى كەلامى من، سىنەش كە سەماۋەر بى
شىرىنە ۋەكوۋ قەندە، ھەلبەست و مەقالاتم
قوربانى ۋەفاتم من، "قادر" قەدەمت بىنە
سەر چاۋى ھەزىنى من، حازر لە گۈزەرگاتم

نامهی سهید بۆ ئاوات (۵)

ژیانی من به دهرد و داخ و ژانه، ههر به نیو ژینه
 کهسی نهیچیشتبێ ئهم تالییه لای وایه شیرینه
 له میژه دهنگی تو نایسته گوی، "کامیل" چ قهوماوه؟
 ئەتو لال بووی؟ زمانم لال بێ یا گوینی ئیمه سهنگینه؟
 براكهه! شیعی تو نالهی دله، ههر دل دهلاویتی
 بهلێ بۆ دهردهداران لایه لایه دهنگی نالینه
 زهمانی بولبولی دهنگخووشی ئهم گولزاره بووی، ئیستا
 نه دهنگی ناله وو نایه، نه رهنگی جوانی نهسرینه
 ههچی دهنگیکی دهیبیستم دلم دیتیتته ژان ئەمڕۆ
 سکاالی مل بهکویتته ههر سهداي رۆرویه، یا شینه
 به سههما هینده گریاوه مژۆلی پێ نهما چاوم
 له باخچه و باخی بێ خاوهن دهچی بێ ههژگ و پهڕژینه
 لهسهه چۆم و شهتان فینکایی ئاوینکم نه دی کاکه!
 ههمووی خویناوی جهرگی لهت لهته، لیلای ئهسرینه
 لهباتی قاسپه قاسپی کهو، پهپوو دهخویتی لهم ههرده
 لهباتی لاله و سونبول له باخان ههر دروو شینه
 ئەمن بوخۆم که خهبارم دهلیم ههروهک منه "سهید"
 له چاوی لالهوه ههرکهس دلی داخیکی خویتیته

نامه‌ی سه‌یید بو ئاوات (۶)

ده‌مینکه زه‌مزه‌مه‌ی شیعرینکی تۆم کاکه! له‌ گوی نایه
له‌ کوێستان و چیا سه‌رسه‌وزه‌کان قاسپه‌ی کهوی نایه
گولی باخی نه‌ده‌ب گهر تو نه‌بی، من بچمه‌ کام گولشه‌ن؟
که هیچ باخ و گولیک نه‌و بۆنه‌ خوشه‌ی خۆتی لێ نایه
هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌ک کوێر بیسته‌وه‌ خۆ ئاوی نامینێ
که‌چی سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم ده‌بوو وشکایی بی، نایه
له‌ ناخی سینه‌وه‌ هاسان هه‌ناسه‌م نایه‌ت و ناچن
کزه‌ی بای وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆمه‌، ده‌می دی، سه‌رده‌می نایه
له‌ هه‌ر لا دل به‌جی دێلم به‌جه‌می و بگری ئارامی
له‌ هیچ لایینکی دی، لای تو نه‌بی، خۆ دل به‌جینایه
نه‌خۆشی ده‌ست و پنی به‌ستووم و ده‌نگیشم به‌ که‌س ناگا
خه‌ری زه‌نجیر و ده‌سه‌بندی که‌سی بی ده‌ستوپن نایه
دلی ناردۆته‌ لات "سه‌یید" که نه‌یتوانیوه‌ بۆخۆی بی
دره‌نگی پێ ده‌چی ئاخه‌ر به‌ سه‌ر دی، خۆ به‌ پنی نایه

نامه‌ی سه‌یید بو ئاوات (۸)

چوومه "قاقلاوا" مالی "ئیمامی"
ده‌رده‌داریک چوو بو ده‌وای زامی
مامۆستای گه‌وره و به‌ریز و زانا
وینه‌ی که‌م ماوه له موکریانا
ئه‌ستیره گه‌شهی به‌ری به‌یانه
به‌جی ماو له پینی شه‌وی ژیانه
هه‌رچه‌ن جینگاکهی چۆل و که‌ناره
مانگ له هه‌رلایه‌ک هه‌لبێ دياره
ماوه له‌و دینیه ئه‌و زانای نامی
"قاقلاوا" جامه و "ئیمامی" ش جامی
کابه‌ی ئاماله ئه‌و باره‌گایه
جینی باز و نیاز له‌گه‌ل خودایه
ده‌نگی ته‌هللیله‌ی سو‌فی شه‌وانه
عه‌رشی خودایان دیتا جۆلانه
له‌ خانه‌قادا گه‌لی ده‌رویشان
سه‌ریان شۆزیده، دلێان په‌ریشان

له وهختی زیکرا دهرویشی دل پِیش
 پرچی وهک دلی پهریشان دهرویش
 هه رکهس سه ری خوئی هه لگرت و رۆبی
 دهرویش و سوئی زهوار و خوئی
 نهوهی به وهفا و خواوهن که بهم بوون
 هه کۆتره کانی دهوری که بهم بوون
 نهوانیش فرین روو به ههوا بوون
 نهوانیش وهک من سه به ههوا بوون
 له دۆسته کانی خودا کهس نه ما
 خودا خوی ماوه به تاقی ته نیا
 چ جیهک بچم دل لئی به جی بی
 من بچمه کوئی دی بونی وی لی بی

وه لامي شيعري ئاغا سەيد قادري سەيادەت

بۆ وه لامي هۆنەر دەلێ: من قامەتی یارم دەوئ
یاری زانا و شوخ و شەنگ، خوش کار و ڕەفتارم دەوئ
نامەوئ وەک بووکی شاران خو ڕازینیتهوه
بئ بەر و بەرموور و بازن، یاری ساکارم دەوئ
هەروەکوو لاولاو نەپشکووتوو، وەکوو بووکی بەخت
دلبەری بالابلند، شیرین و عەییارم دەوئ
زولفەکە ی گەستوومی وەک دوو پشکی ڕەش، بەو حالەوه
بەژن و بالا و لار و لەنجە و زولفی ڕەشمارم دەوئ
گەر نەخۆش بم بێتە لام پێم خۆشە، با هەر کەوتبم
ڕۆژ و شەو داوا دەکەم من: گیانی بیمارم دەوئ
گیان بە عەشقی یار نەسووتی، سەر لە ڕینی وی دا نەچنی
هەر دوو دەفروشم بە پوولیک و خەریدارم دەوئ
کاکی "ئاوات"! هەلگرە دەستت لە شیعەر و بەندوباو
تۆ کە پیر بووی هەر بلێ: من ڕەحمی دادارم دەوئ

وه لامي سواره ئېلخاني زاده بو ئاوات*

نامه که ی نامی که حاکی لوتفی سهرشار بوو گه یی
شیعری رینکت مهره می قهلبی بریندار بوو گه یی
داری پر بهرگ و لقی دل زهره و زار و وشک و پروت
شیعری ئاوداری جه نابت ئاوی جو بار بوو گه یی
بو منی به دبه خت و بن چاره و زه لیل و پر له غم
نامه که ت ده سکینک گولی بو نخوش و بن خار بوو گه یی
واسیته ی قاسید له وه ختی فکر و نه ندیشه و خه یال
کاغزت بو من چه کیده ی فکری نه حرار بوو گه یی
لوتفی بی حه دد و حیسابت قووه تی ئیخلاسمه
شیعره کانت باعیسی فرمیسکی خوینبار بوو گه یی
من وه کوو حه زره ت له شیعرا "کامیل" و بن عیب نیم
شیعری بی عه بیت که مایه ی عوجبی حوززار بوو گه یی

* نیمای له کاتی نه خوشی کاک سواره دا نامه یه کی لئ پر سینی به شاعر بوو ده نووسی
که به داخوه ده قه کی نه ماوه و وه ده ستیش نه که وتوه.

وه لامي ئاوات بو مستهفا ئيلخاني زاده

چلۆن سارپژ ده بئى زامى ئه ويندار
عيلاجى نايه خاوهن يار و دلدار
كه سينيكي مفتهلای دهردى ئه وين بئى
ده بئى به و دهردهوه بـ پرواته كۆسار
به جارى شيت و پيت بئى ئه و كه سى بوو
گرفتارى بهر و خال و خه تى يار
عشق خوئ دهسته چيلهئى ئاورى مهرغه
چووه ههر مالى، ههر هاواره، هاوار
كه سينيكي كه وته داوى گولـ عـوزاران
ده بئى ويللى بـ كهـن خه لكى به ناچار
له مه كته بخانه يى شـيـعر و ئه ده بـدا
ئه تو نووسـراى به زانـايـنـكى و شـيار
به شاگرديت قهـبوـل نـاـكا "تـيـماـمـى"
ئه تو خو ت هـوـنهـرى، كاكي هـوـنهـردار

نامەى ئاوات بۆ نوورى*

نوورى! ئەى مایەى ژین و گوپ و تینی ئاوات!
ئەى وتەى شیرن و جوانت ھەموو وەک نوقل و نەبات
من بە ئاواتی دلی خۆم نەگەیشتم، پیر بووم
چاکە بى مینەتى پى ھاتمە پى ھات و نەھات
زۆر لەمىژە وتووینژت کە لەگەل من نەبوو
گىژووینژم، کەر و کاس، غەم لە دلم بۆتە قەلات
مەلى دل ئیستە لەلای تۆ نییە، لیت تۆراو
بە دوو سى شیعرى بلاوینەو، با بىتەو لات
دەلى ماوینکە ھەوالینکى نەپرسیو لە من
چاکە ئاوارە بىم، بچمە کەژ و کىوی ولات

* محەممەدى نوورى، شاعیری ھەستناسکی "بستوی زیان".

وه‌لامی نووری بۆ ئاوات (۱)

ئەي به سه‌ربه‌رزی ژیاوی له هه‌موو کاتی حیات!
ئەي نه‌وه‌ستاوی له هه‌نگاوی به‌ره‌و به‌رزی ولات!
ئەي له گولزاری نه‌ده‌بدا گولی تیراوی به‌یان!
ئەي له ئاسمانی هونه‌ردا ده‌شه‌کی نیو و نه‌وات!
هیممه‌تی پیره ده‌پینوی هه‌موو مه‌ودایی زه‌مان
پێ چیه بێت و نه‌بی، رینگه‌ چیه هات‌ونه‌هات؟
به‌خودا مه‌ستی هه‌واته‌ ئه‌وی هه‌ستیکی هه‌یه
سه‌ره‌ پێ‌بازه له به‌ر پێت و دله‌ پر له هه‌وات
ویشه‌رو ماوه ده‌روون و کچه‌ مه‌له‌ندی وتار
قورغی قالاوه هه‌ریم چینه له چی کا عه‌نقات
ئهو دله‌ی کانگه‌یی هیوا بوو به ئاوات ده‌ژیا
له‌تکه خویته‌یکه له خوی‌دا ده‌ته‌پێ کات و سه‌عات
شه‌می بێ «نووری» کوژاوه‌ی شه‌وی تاریک و ته‌مم
وه‌ره‌ روونم‌که‌وه نه‌مجاره به ئه‌نفاس و دوعات

نامە ی ئاوات بو نووری (۲)

تەیری دل بی پەرپو، تەپکە شکاویکی بەسە
چاوەرینی تۆیە کە بینی، گەرمەسلاویکی بەسە
مەلئ زستانە، جلی پیر و فەقیر پارە بوو
رۆژی رۆوت دەرخی، هەتیو تۆزە هەتاویکی بەسە
پایزە، فەرموو تەماشایکە لانه و خوارم
پیرە کەرویشکی لە گۆر کەوتبی، راویکی بەسە
ئەو هەموو زولفە بە زەنجیری مەکە بو ملی من
تەیرئ وا بی پەرپو بال کەوتبی، داویکی بەسە
سەید و پیر و فەقیرم، وەرە لیم قەوماو
بو منە ئەو مەسەلە: «باوەلئ باویکی بەسە»
وا بە سەررپووتی و پینخاوسی هاتۆتەو لات
"کامیل" ت جووتە کلاشیک و کلاویکی بەسە
هیندە هەر هاتم و چووم، خۆزگە بە دووم دەخوازم
پیرەدۆمیکسی هەزار جاوە دراویکی بەسە

وه‌لامی نووری بۆ ئاوات

هه‌ستی نێژراوی ده‌ریتاوه له ناو گۆری سکووت
مه‌سه‌له‌ی کۆنی ده‌لێن «باوه‌لێ باوینکی به‌سه»
باوه‌لێ، دیاره که شه‌مزاوی به‌ باوی گه‌ردوون!
خۆ ده‌نا زوقمه‌ هه‌ریف خۆی بزه‌تاوینکی به‌سه
باوه‌لێ، باده‌وه سه‌ر باو و گۆری کاتی کۆری!
شیر هه‌تا کۆن بی ده‌لێن هه‌ر له‌په‌ساوینکی به‌سه
گێژێ گێژاوی به‌لا بی ئه‌وی ده‌شکینێ دلت
لای خودا ده‌ستی دوعا قه‌لبی شکاوینکی به‌سه
به‌چه‌کی شیرێ برۆ و تیری بژانگ هه‌لمه‌که‌ دل
شیر و تیر بۆچی ده‌سووی سیله‌یی چاوینکی به‌سه
نه‌ته‌وی بۆچی بزانی به‌ هه‌موو هه‌ستی ده‌روون
دل به‌ دل ڕیی بی هه‌رای بۆچیه‌ قاوینکی به‌سه

نامه‌ی ئاوات بۆ نووری (٣)

بۆ نههاتی گیانه‌که‌م، ده‌عوته کرای
خۆ له‌گه‌ل "ئاوات" له‌میزه توو برای
هینده شیرین بـرام! خۆت و وتهت
هه‌روه‌کوو قهند، هه‌ربینا رۆژنیک خورای
زوو به ته‌نیا شاعیرنیک بووی و به‌لام
ئیسـته مامۆستایه‌کی داستان‌سوورای
به‌و هه‌موو ته‌بع و قه‌ریحه جوانه‌وه
کاکه! بۆچت کردوو، بـه‌ده‌نگ کرای؟
خۆ له ناو کۆری ته‌دیانی زه‌مان
زۆر به زانـا وو بـلـیمه‌ت ناسـرای
"نووری"! توو وه‌ک نووری رۆژی رۆشنی
سه‌د چه‌لـیش خۆ و ن بکه‌ی، هه‌ر ئاشکرای
بۆ شه‌وی شیعیریش ته‌گه‌ر ناردیان، بچۆ
چونکه بۆ ته‌و مه‌جلـیسه توو شه‌وچرای

قاقلاوا، ١٣٦٢ی هه‌تاوی

وه لامي نووری بو ئاوات

سهروهه رم وا هه لکهوت ئه ورپۆژه وا ده عوهت کرام!
له شه به باری باری خستم بو نه خوشخانه ی برام
کوژی گهرمی هونه رانی ری نه دام جهوری زه مان
بهختی نوستوو کاری خوی کرد وا له «ئاوات» هه لبرام
داری ویشکی بی به روبارم له کیو پاره ی ژیان
بو مه لی ریواری شه و بی جی وه بهر بیوران درام
هه وری غه م تاریک ده کا رۆژی که «نووری» ده رکه وئ
که ی له نیو ته یمان و تانه ی ریگران دا ئاشکرام؟
تۆی له مه یدانی ئه ده ب دا شاسواری بی نه زیر
بو شنه ی شه وگاری شیعریش تۆ چرای، من پاچرام
ده ست و پنیان لیک ده ده م بووه ی که "ئاوات" سه رکه وئ
رۆژی ره ش مه ودا ی نه دامی هه ر به زیندوویی مرام
ده رکی داوام داخراوه گوینچه کی گه ردوون که ره
خو ده نا ئاسانه بییه ئاسمان ده نگ و هه رام

نامەى ئاوات بۆ خالەمینی بەرزەنجى (۱)

ھەرۈە کوو ماسى لە نىو گۆلاوى لىلاوم ئەمن
 ھەلدەسوورپىم بى دەس و پى، تازە شىواوم ئەمن
 تۆ ببە غەوواس، دەر مینە لە ئاو تۆخوا، کەسم!
 خالە گيان فرياکەو، تاکوو نەخنکام ئەمن!
 ھەم قەتار بووم خو لە گەل ياران لە مزلىكى ژيان
 کاروان رۆيشت و نەمزانى، بەجى ماوم ئەمن
 من کە پير بووم و لە قيس چووم، خو بەلام بەو حالەو
 جارى واشە ديمە ريزى جوان دەلیم لاوم ئەمن
 خالە گيان! چاوينک لە ئەندامى لەبەريەک چووم بکە
 ھەرۈە کوو لانکەشکاوينکم کە چەرزاوم ئەمن
 دار و پەردووى لەش دەس و پینە، ئەویشم چوو لە دەست
 لانکە نا، ئەم جارە ھەرۈەک مالا رپووخاوم ئەمن
 نايەتە جى تازە خالە ئارەزووى "ئاوات"ى پير!
 ھەر دەبى بانگ کا، بلى خو تازە فەوتاوم ئەمن

نامەى خالەمین بو ئاوات

هەستە ناقىس! بنوسە بو "كامىل"
شيعرى تازە و تەر و بەتام و خىوى
دواى سالاو و دەسى لە سەر سىنگت
بلى بو زيارەتتىكى بىمە كوى؟
دلى من رۆژ و شەو لە بىرى ئەوا
دل و گىانم بە يادى تو دەدوى
هەر منم دل دەداوى تو كەوتوو
هەر ئەتووى راگرى منى بە مووى
دلى وىران و شيعرەكانى توش
هەر وەكوو جەرگى خوّمە، تو بەتووى
باشە چىلدى سەرت نەيشىنم
هەر بىژى بەو زوو لەشت نەپوى
"خالە" بو دۆستىت هەتا ماو
وەكوو كىو، لە جىي خو نابزوى

وہ لامي ئاوات بو خالہ مين

ههسته كاميل! كه خالہ مين ده دوي
جوان دواوه، له رۆحى ئەمنى كهوي
بيير و هۆشت وه كوۆكه بشزانه
خاله داخو سهري له چى دهسوي
خاله گيان! پيش ئەوهى كه نامەت بى
پاكى جهرگ و دلم بيوو توي توي
هونراوهت به رىكوپىكى گەشت
مردبووم من، ژيامه وه له نوي
يا خودا هەر بژى به بيروپا
پيت له رىگهى خهباتى گەل نهسوي
هەر بژى تا دهگهى به ئاواتت
به رهه ئستت نه بى ههتا سهر سوي
خەم نه بى خالى من به خەم هەرگيز!
به ژنه بهرز و به ريزه كهت نه نوي
تو ده فەرمووى كهسى بچى بو نويز
جى به جى خو به گولله يەك دهنگوي

خۆ ئه‌وی ناچته‌ ده‌ر له‌ مالى خۆى
به‌ خهم و ده‌ردى وان‌ه‌وه‌ ده‌پوى
م‌ردنه‌، كوشتنه‌ به‌شى ك‌وردان
ته‌رمه‌كه‌ش توور ده‌دا و بوى ده‌لوى
كه‌ژ و كىوى مه‌ بوته‌ قه‌برستان
گولى ه‌يوا به‌ خويى گه‌ل ده‌روى

قافلاوا، ١٣٦٠ى هه‌تاوى

نامه‌ی ئاوات بۆ خاله‌مین (۲)

هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شه‌ست و سنی بوو
نامه‌ی گولی دل گه‌یشت، ده‌زانی کی بوو؟
خالیکی عه‌زیز بوو، ناردی هۆنراوه‌ی جوان
جوان بوومه‌وه به‌و نامه، ژبانی پی بوو
یا خوا قه‌لهم و ده‌ست و دلی باقی بی
خال بوو له‌ دلم خه‌یالی نیشته‌جی بوو
پیش هاتنی شیعره‌کانی ریک‌وپینکت
جهرگ و دلی "کامیل"ت هه‌موو توئی توئی بوو
ئه‌و نامه که قووتی رۆحی من بوو خاله!
زور خوش بوو له‌ لام، چونکی به‌ تام‌وخوی بوو
فه‌رمووته له‌ کویی که بیمه‌ لات تاوینکی
بۆ هاتنی تو دلم سه‌ری له‌ سوئی بوو
هه‌رچه‌نده که خوینتمان هه‌لاله‌ لای وان
هه‌رلایه ده‌چووی ته‌رمی جوانی لی بوو

بـېروانه به‌لام شوکور به ئازادی ده‌به‌ن
نیوی گه‌لی کورد له شاری یا لادی بوو
هه‌روا نه‌به‌زیوه قاره‌مانی گه‌لی کورد
به‌و باسه ژیا کوردی نه‌گه‌ر گویی لی بوو
تۆی خاله! که بوویه هۆی وتاری "کامیل"
تەبع و غەزەل و فکری دەنا له کوی بوو؟

قافلاوا، هاوینی ۱۳۶۳ی هه‌تاوی

نامه‌ی سه‌لاحه‌ددین ناشتی بۆ ئاوات*

سه‌ییدی پیروزی ئازیز! یادی تۆ ده‌مدا دنه
دل وه‌کوو پولوویه قوربان! توش که لیم بوویه شنه
رینی ئەوین ئاورینگه، دیت و زیره‌شانی لی ده‌کا
خوشه‌ویستی ئاره‌زوویه بی‌سنوور و گولچنه
من شه‌وم دایم به‌درووی خورشیدی خاوه‌ردا ده‌رۆم
ئهی هه‌تاوا! راوه‌سته تاوی، شه‌و خه‌ریکی سووتنه
هه‌ر به‌دووتا دیم هه‌زاران جار به‌جیم‌بیلی و برۆی
شه‌م په‌پووله‌ی چون نه‌وی. ئەو وا مه‌به‌ستی دیتنه
پال وه‌لاشیپانی ده‌رگاکه‌ت ده‌دم ئەوسا ده‌لیم
پیک‌گه‌یشتمنان به‌مه‌رگیشم ته‌واو بی شیرنه
ئهو وته‌ی لیوتی به‌نیوی نیشتمانی کرده‌وه
زه‌رده‌یی رووناکیه، موژده‌ی له‌که‌ل سه‌رکه‌وتنه
قه‌فه‌فی کیو و چیا کوا به‌رگری بیرم ده‌کا
ئاخری هه‌ر پی‌ده‌گه‌م رۆژیکی، ئاسۆ ئی منه

* نامه‌ی "سه‌لاحه‌ددین ناشتی". خوشه‌ویستی ئاوات له‌کاتی سه‌ربازی‌دا که له‌ شاری
بووشیهره‌وه‌ نه‌و شیعرانه‌ی له‌گه‌ل نامه‌یه‌کی چهند لاپه‌ره‌یی بۆ "ئیمامی" نووسیه‌وه.
۱۳۶۵/۱۰/۱۰ شمسی

وەلامی ئاوات بۆ ناشتی

هۆنەری زانا و به‌ڕیزم! یادی تۆ یاری منه
گەرچی وینە جوانە کەت ئیستا، له‌ به‌رچاوم ونه
وا پەڕیشان و هه‌راسانم، به‌ مەرگی تۆ سه‌لاح!
با بزانی مەرگی من گیانه‌ له‌ تۆ دوورکەوتنه
تۆ که‌ نووسیوتە ئەوا لیڤه‌ به‌هاره‌ و خوشییه
بای شه‌مال ده‌شنی له‌ مه‌لبندی هه‌لاله‌ و سۆیسنه
هه‌روه‌کوو فەرمووته‌ دیاره‌ شین بووه‌ سه‌حرا له‌وی
ڕۆژی سه‌یرانه‌ و پیاسه‌، کاتی گول پشکووته
شاد و خوشحالم که‌ موژده‌ی خاکه‌لیوه‌ت دا به‌ من
به‌و هه‌واله‌ بولبولی ته‌بعم ئەوا که‌وته‌ قسنه
بۆچی ناشوکی نه‌بی، لیڤه‌ هه‌وا سارد و سه‌ره
بای شه‌مال سارده‌، کوژه‌ی مندال و سه‌د پیاو و ژنه
زوو، که‌ من ئاوڕم به‌تین بوو، عاله‌می سووتاندبوو
ئێسته‌ ئاگردانه‌ که‌م هیند سارده‌ جیی لی نووستنه
تا ته‌نوورم گه‌رم وگور بوو، نانی گه‌رمم هه‌ر نه‌دی
ئه‌و ئەوا دامردوو، خوشم ئەوا بوومه‌ پسنه
کاکی "ئاوات"ه‌ له‌ سه‌رمان هه‌لده‌ له‌رزیت و ده‌لی:
بۆچی خوری گه‌رمی گه‌ل هه‌روا له‌ سووچ و قوژبنه‌؟

نامه‌ی هندی* به آوات

به کویت آیم و گریانم و روی تو می‌جویم
تو را گم کرده‌ام، دیوانه‌ام، خاک تو می‌بویم
جوانمردا! بیا، قربان بازوی توانایت!
در این ماتم مرا دریاب و خود بگیر بازویم
بمیرم گر ز هجرانت، ازین شادی به رقص آیم
که بعد از مرگ، چون لاله به بالین تو می‌رویم
قلم زان رنج بی‌حاصل فغان سر داده، می‌نالد
چو من اوراق گویایش به آب دیده می‌شویم
ملامت‌گوی پندم می‌دهد، لیکن نمی‌داند
که من خود بی‌خبر از خویشم و از آنچه می‌گویم
نه چون پروانه‌ام بوسه ز روی شمع بردارم
غریقی هستم و بهر نجاتم در تکاپویم
بسوزم در تبت، اما جز این جرمی نمی‌دانم
چرا پیدا نه‌ای، آخر ترا خواهم، ترا جویم
بیا جان "حسامی" باد قربانت! کجا رفتی؟
که با دست تو خواهم پاک کردن، اشک از رویم

مهاباد، ۱۳۴۰ شمسی

* خالد حیسامی (هندی)، شاعیری هست‌نامسکی "کاروانی خه‌یال"ه.

جواب آوات به هیدی

رسید آن نامه‌ی پر مهر تو من نیز می‌گویم:
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوش‌خویم
چنان در قلب من هستی که بیرون رفتنت "خالد!"
محال است از دل تنگم، تو می‌خواهم، تو می‌جویم
ز بخت بد چه حاصل مردن از غم زانکه می‌دانم
چو لاله نیز بر بالین یار خود نمی‌رویم
به باغ داغداران محبت بنگری دانی
که من یک چوب خشک و کهنه و بی‌برگ و خودرویم
چو مجنون در بیابان جنون در جستجوی او
چو او بنشسته رنگ مرگ بر جان و سر و رویم
ز هجر دلبرم از جان خود چندان هراسانم
که مرگم نیز نتواند نشیند یکدمی سویم
بیا جان "امامی" باد قربان وفای تو!
که از آب شراب مهر تو چرک جفا شویم

زه ماوهندی به هار*

وهرن سوڤي! وه کوو دهر ویش بکه ونه گاله گال نه وشو
 وهره نیو باغي عیشرهت، نهی نه مامی چارده سال! نه وشو
 بده جام و مه زه ی ماچت له کولم و لئوی ئال نه وشو
 به سروهت پین ده لیم چاوم! کزه ی دئ بای شه مال نه وشو
 چزه ی دئ جهرگی برزاوم به بی پولوو و زوخال نه وشو
 دهری پیری موغان ناوایه، قایی مه یکه ده وازن
 جحیل و پیر و مندال مه یگوسار و باده پهر دازن
 سوراحی که یل و موتریب مه ست و ساقی ساده وو سازن
 کوروکال دهم به خه ندهن، کیژوکال پر عیشوه وو نازن
 بزه ی دئ غه مزه وو ره مز و ئیشاره ی چاوی کال نه وشو
 زه ماوهندی به هاره، کاتی سه یران و شق و گو یه
 سه با به ربو وکه، زاوا عه نده لیب، په رده که نار جو یه
 ده سا بولبول له پیشوازا بخوینه، داوه تی تو یه!
 سه راسه ر فهر شه چیمه ن، بز قودوومی بوو کی گول، بو یه
 زمانی گرتووه ههر چه شنی تووتی، کونده لال نه وشو

* پینج خشته کی خوالیخو شبوو "قازی کاکه حمه ی قزلجی" له سه ر غه زلی "ناوات".

له خه‌لوه‌تخانه‌یی خال‌وبه‌له‌ک‌دا خاسه‌که‌و جووتن
له سه‌ر سفره‌ی چه‌مه‌ن، شه‌ونم مه‌یه، گول جامی یاقووتن
شنه و سروه‌ی به‌یان تیکه‌ل هه‌ناسه‌م بوون و نه‌نگووتن
به‌ ته‌شریفی نه‌سیم، شه‌وبۆ و نیرگس پاکی پشکووتن
له‌ خو‌شیان بولبول و قومری ده‌که‌ونه‌ قیل‌وقال نه‌وشۆ

وه‌نه‌وشه‌ لاره‌مل، دامال له‌ مه‌یدانا به‌ ته‌نیایی
ئه‌وا نه‌سرین سه‌ری بو‌ پرده‌باز رۆنا، به‌ ته‌نیایی
ئه‌وا رۆژی له‌ قیس چوو عاشقی شه‌یدا به‌ ته‌نیایی
ئه‌وا هه‌ر چاوه‌رینه‌ نیرگسی شه‌هلا به‌ ته‌نیایی
به‌ جارێ بوو سپی چاوی به‌ ئوممیدی و‌یسال نه‌وشۆ

شکو‌فه‌ پیکه‌نی ر‌ووی کرده‌ سوین یانیها بگری
نه‌ما ئه‌هریمه‌نی زستان، وه‌لاچوو شیدده‌ت و قه‌هری
هه‌زار قه‌وس و قه‌زه‌ح ر‌ابوو به‌ ره‌نگی تاووس و چه‌تری
به‌ ده‌نگی بولبول و قومری، ته‌ماشای دل چلۆن ده‌گری!
ده‌لی بگرن به‌ دل قه‌دری، جه‌مالی کیژوکال نه‌وشۆ

چنار گه ییه چنوو، پنچرا سنده بهر په رچهم و سونبول
تهوی نه ختی له کارا بوو گه یشته مه قسه د و مه نزل
به تهنیا هر "قزلجی" که وته دووی خیل و نه گه ییه دل
"ئیمامی" ش ههروه کوو بولبول به هیوای پیکه نینی گول
ده نالینی له سهر هر چل، به یادی خه ت و خال نه وشو^۱

بۆکان، ۱۳۳۶ شمسی

^۱ خوالیخو شپو ناوات له دهفته ره که ی و له ژنر غه زه له که ی خوی دا نووسیویه تی: «یک شعر تخمیس نشده». (جه عفر ئیمام زه نیلی)

شيوهن

بۆ كۆچى دوايى ئاۋات

شىنى ئاۋات

ھەقىقى

تەم بە سەر چاۋم كشاۋە، يا نە رۇژ ئاۋا بوۋە؟
شەۋ بە بەژنى رۇژ براۋە يا قىامەت رابوۋە؟
مانگى خەرمانانە بولبول بۇ نەئالى پىشەكى؟
باغى گول خالى دەبىنى بۇيە ۋا شەيدا بوۋە
خاسەكەۋ چىدىكە ناخوئىنى لە كوئىستانى ۋلات
خالى سوور ۋ رەش لە كوى ۋەك شىئىرى تۇ ئىنشا بوۋە
داخەكەم بۇ شۇرەسۋارىكى لە مەيدانى شەپەف
دارى تەقلەي رۋوى لە پىشتى قەيسەر ۋ دارا بوۋە
تۇي كە زىندووت كردهۋە نىوبانگى ئالى بەرمەكى
ئەۋ شەنەۋتوۋمانە، تۇمان دىۋە، ئەي كەي ۋابوۋە؟
شاعىر ۋ دەنگخۇش ۋ تىرئەنداز ۋ سۋارچاك ۋ سەخى
چى رەۋىشتى چاكى ئىنسانىن، لە بال تۇدا بوۋە
شا نەبوۋى ۋ لافى شايت لىنەدا، ۋەك شا ژىاي
بۇيە نىوبانگى شىاۋ، شىيانى "كامىل شا" بوۋە

گەرچی زۆر پارامه وه مهرگم وه پیش مهرگت کهوی
 تو که "ئاوات"ی بلی ئاواتی کی ئیجرا بووه
 شینست و چهوت ساله ره فیکی گیانی گیانین پیکه وه
 خوشه ویستیمان له لای یهک ئیسته ههر ساوا بووه
 "خانه قای زه میلی" و دهرسی مه دره سهی "باخچه ی گولان"
 نهوده می خوش بوون که حال و قالی تو ی تیدا بووه
 بولبولی باغی نه دهب رویی له نیو باغی گولان
 گول وه ری ئیستا، له جینگه ی سووری، شین بهرپا بووه
 بو مه گهر پاش تو چه لیککی دی قیامت راده بی؟
 بو مه گهر نهو مه حشهره جارینکی دیکهش رابووه؟
 بو مه گهر رۆلینکی دی وهک تو ی ده بی دایکی وه ته ن؟
 یا یه کی وهک تو له خاکی نیشتمان پهیدا بووه؟
 بو مه گهر رۆژینکی دی هه لدی له مه لهن دی ولات؟
 تا بلیم رۆژینکی دیش رۆلینکی دی ئاوا بووه!
 غهیری تو نه ی بولبولی باغی گولستانی نه دهب!
 که ی له رۆژاوی مه دا رۆژینکی وا ئاوا بووه؟
 وا "حه قیقی" شینی مهرگی تو ده گیرئ "کامیلا"
 داخه کهم خانووی ژیان ی تا بووه شینگا بووه

بۆ وہ فاتی ئاوات

حەقیقی

کامیل! ئاوپ دەو، بڕوانە دلم
تاووتینی دل و جەرگی لە کولم
شەست و حەوت سالی رەقیقی یەک بووین
هاودەم و دۆستی حەقیقی یەک بووین
نیشی دوور بوونەو نیشی زۆرە
تەشەنی کەردوو ئەو ناسۆرە
لە خەمت جەرگ و دلی لالە، رەشە
کام گولیکی گەشە، بۆت سەر بە هەشە
خونچە گول نایەتە سەر لیبوی بزە
بۆیە بولبول وەکوو من مات و کزە
خاسەکەو تازە لە کوئی دەخویتی
بە دلی پەر لە پەژارە و خویتی؟
دل لە دل دەیگوت و نالی و گریا
کوچی من بە لەبری تو، بریا
بە گری ئاوری خەمت دل دەکولی
چاوەکان ژینەو ئەو هەلەدەقولی

کِیو و کهژ مات و کز و بی هوشه
 شه و سیاپوشه، کهوی خاموشه
 پاییزه و کاتی گه لاریزانه
 سه فهره و دهس له ممل ئاویزانه
 سه ری کیوان به تهمه و هور و هه لا
 ده وریتیی کره بـ، زهرده گه لا
 شه وه فهرموتـه قه لای میـردانه
 له نه دینت سل و سه رگه ردانه
 نهی چ داخیکی گران بوو کۆچت
 چ بریتیکی به ژان بوو کۆچت
 داخه کم بو دلـه کهی گهرم و گـورـت
 ئاخ له دهستی گلـه کهی مهـیلـ برت
 گول چ قهوماوه کهوا بیـ پـهـنگه
 بولـولی باغی نهـدهـب بیـ دهـنگه
 دهردی دووریت سهر و سامانی نییه
 کولی نهو ژیر گلـه ئامانی نییه
 گهر له پاش تو هـمـوو پـوژ ئاوا بوون
 کاکه! نهی چـوـنه قیامت رابـوون؟
 خهم دلی گرتم و چاو بیـ نووره
 چاو و دل زیر و کزن بمـوـوره

کۆڤی شیعراڤه وه ره نیو یاران
دۆستان جه من و نه یاران تاران
له خهوی ههسته برۆ راوه کهوی
وهختی خهوتن نییه ههسته له خهوی
تۆ به نینوبانگی به میوانداری
لاکهوه، لامهده، تۆو حاشاری؟
ئهسپی بهخت ئه ودهمه هاتی تۆ بوو
شا به خو و فیلهوه ماتی تۆ بوو
کهس له پشت ئهسپی ئهمه له دانه بهزی
تا بینیی له ئهجهل دا نه بهزی
گیانه گهر فانییه دنیای دیمان
ژینی هه رمانه یه دنیای دیمان
پۆحی پاکت که له نیو چاکانه
بۆ منیش رهنگه بکا پاکانه
کاتی مردن که هه موو ده یچیژن
له پهنا تۆوه ده لیم بمیژن
تا بلین هه رکهسی بۆ فاتحه هات
پینکه وهن گۆری "حه قیقی" و "ئاوات"

بۇ چەلى ئاوات

سەيدەبدولقادر سەيادەت "سەيد"

كاكە لە دوای تۆ نەما تین و گەر و ھاناوہ كەم!
ھیندەم ئەسرین رشتووہ سۆمای نەماوہ چاوہ كەم
سارد و گەرمی پۆژگارم من كە زۆر دیوہ بەلام
قەت نەبوو وەك ئاھی سەرد و جەرگە ھەلقراوہ كەم
من ئەوہندەم ژین دەوی بی تۆ كە بۆ تۆ شین بكەم
گەرنە ژینم ژانە بی تۆ مردنە ژیناوہ كەم
پۆژ بە پۆژ زیاتر دەبی ئەسرینی چاو گەرچی دەبوو
ئاوی كانیاوی وشك بی چون نەما سەرجاوہ كەم
بۆ چەلت چل سال ئەگەر ماوہم بیی شیوہن بكەم
ئیسستە ھەر دەرد و پەژارەم زۆرتەرە تا ماوہ كەم
باسی دل ئەمڕۆكە چاو بە زمانی ئەسرین پیم دەلی
بوونە ئاویتە دەروون چاو و دل و زاراوہ كەم
"كامیل" ئەی شاسواری مەیدانی ئەدەب! كی بی بلی
گۆ لە مەیدان دەردەكەم ئەمنیش ئەگەر بی باوہ كەم
كەس نییە ئەمڕۆ لە دوای تۆ لیم پیرسی داخودا
چی بە سەر ھات یارە لێقەوماوہ دل سووتاوہ كەم؟
نارەزووی دیداری تۆ كەوتە قیامەت "كامیلا!"
زوو بە "ئاوات"ی-دەگا "سەید" دلە سووتاوہ كەم

دهردى گران

عهبدوللا ئەفراز*

مەيگىڭىز بگەيىھە دەردم گـرـانە
سەرم شىئاوۋە دلىم پىرژانە
مەيگىڭىز دەزانى چەند مال وىزانم
دەروون پىر خەم و جگەر بىرانم
بە مەي تۆنەبى عىلاجى نايە
ئەو ژانەي ئەمىرۆ لە جەرگىم دايە
ساقيا! نوقمى دەرياي مەينەتم
مەرگى "ئىمامى" بىرى تاقەتم
سەبر و ئارام و ھىزم لى برا
جەرگىم لە دوورى "ئىمامى" برا
ئەسرین لە چاوم پژا ۋەك باران
ماتەمم گىرا لە كۆرى ياران
كاتى "سەيادەت" ھەوالى پىدام
"كامىل" بە مەرگى بۆ مەرگى گرىام

* خوالىخوشبوو مەلا عەبدوللاي ئەفراز، رۇشندل بوو ۋە خەلكى شىز.

فرمیسکی چاوم بهخوږ هاته خوار
 له کۆږی شهوی شیعی "پیرانشار"
 راسته نه مدیووی، بهلام یارم بووی
 مهره می دلی بریندارم بووی
 ئیستی له دنیا که تو چوویه دهر
 بهجیت هینشت کویری مات و قهله ندهر
 نه ولادی عهلی نه وهی پینغه مبه
 له بو تو زوو بوو بچی بو سه فهر
 "کامیل!" وه فاتت پشتی شکاندم
 دل و دهروون و میشکی تاساندم
 ره شه بای مهرگ توی پیچایه وه
 بردی له گهل خووی، گلی دایه وه
 ههر ده لینی گهر دوون قینه تی لیمان
 ههر رۆژ زانایی ناهیلی پیمان
 بو "هینمن" چاوم وشک نه بو وه
 شینی نه توشم بو تازه بو وه
 خوزگه "نه فزار" یش نوره ی هاتبا
 تا به کاروانی سهروه ران گه بیا

شین بۆ ئاوات

نافیع عادلایی

بەرەو وەرزی خەزانە و ھەوری ماتەم
رژانی دەم بە دەم بەفری تەم و خەم
زەرەى خستە جیھان، زەنگینکی ناخۆش
ھەزاران عاشقی بەستە سیاپۆش
پەپوولەى شەمعی شیعرى خوۆشى کوردی
دریغا خاکی رەش ئەستاندی، بردی
دە بولبول شیوەنت لابە لە سەر چل
بەرەو گل بی، بەرەو گل بی، بەرەو گل
لەگەل ئیمە دە ھەلکە ئاھ و نالە
بە شیوەن زوو بە تۆش، زوو بێرە گالە
ئەدا کول مەنجەلی دل بۆ پەری گول
لە ژیری دا وەجاخە، سکلە یا کل؟
ئەسەف بۆ باخەوانیکی بەئەزموون
ئەسەف بۆ بابی نوکتە و شیعر و مەزموون
ئەمن ئیمپرۆکە شینم سوورە، گەش گەش
لە چاوم دادەبارئ قەترە بێ غەش

ئەگەر بێن گوی بدهن بو ئاه و ناله
 نه سهنتووره، نه نهی سازی سكاله
 له گهل مندا ده گرینی چه رخی گهردوون
 له گریـــــــــانه ئەگەر بهرزە، ئەگەر دوون
 گولێ ئیمه ی ببین پی مهست و سهرخوش
 مهگەر سه رپوش ببین، بیکهین فهراموش
 بهرۆکت بدره هه ی گول، خو بنی گل!
 وه کوو خونچه ببه پرخوین و خور، دل!
 چه مهن لاکولمی رووشاوه، بزانه
 که جیی نیـنۆکی پرژانی خهزانه
 که بیستم مهرگی چیمهن، که وتمه نالین
 گهییوو، ئنیمه ههروا کرچ و کالین
 پسا بهندی دلی هۆنهر، ههواله
 وه کوو خو راکی ژاره، تورت و تاله
 نهسیم! دهستت بنیره چۆک و ئەژنۆت
 به ده میا ده ئەگەر گول پیکه نی بۆت
 فهلهک! رهش پۆشه، پر شین و خورۆشه
 کوره ی خورشیده وهک دل من له جۆشه
 له خه رمانان به جی ما غه م به خه رمان
 به مهرگی "کامیل" ی ئایین و ئیمان

ئەسەف تۆ بیری بەرزت بردە ژیر خاک
منی غەمباری سینه و دل لەت و چاک
بە شیعری نزمی خۆم شینت دەگیرم
هەموو ناپیکە پستە و بەند و دیرم
دەلنیم بگێریم بە ھاوار و بریژم
بە دەریا خویتنی دل، خۆی لی بئێژم
خودایا بەزمی گولشەن بۆ خەمۆشە!
چیە ساقی! دەروونت وا لەجۆشە؟
ئەری موترب! مەگەر دەستت شکاوە؟
کە سازی بەزم و شادیت نایە لاوە
ئەویستنی کۆری ماتەم وا لە گۆری
دیارە دەنگی سازی مەش دەگۆری
تەواوی رەگ رەگی جەستەم بە ئەستەم
دەسی لی دەی دەگیرێ شینی ماتەم
لە داخی ھەلوەرینی گول لەجۆشم
وہ کوو بولبول لە نالین و خرۆشم
شەرارە ی غەم دەکا ئەنجن دلی من
دلم دەریایە کە پرخوین و بی بن
تەنی خاکی نە جیگە ی رۆحی تۆ بوو
بەرەو بەرزی، بەرەو ئاسۆ دەچوو، چوو

درینغ ئهی دل! له بن گل دایه ئاوات
 به مهرگی شاهی شادی بوو کش و مات
 شینعر رەش پۆشه، یه کسەر به حری شینه
 غه زهل شیواوه، دل ناخووشی ژینه
 له تاوا قافیله خووی کرد به دارا
 رهدیف ئیستاکه بی نه زمه و مودارا
 لهف و نه شری مورته ته ب بوو موشه ووهش
 که بیستی ئیستیعاره، کردی زوو غهش
 جیناس نه جناسی خووی گشت دا به تالان
 ئه دی خو ناکریتو بووی به سالان
 "وه فای" هاته پینشواز، کهوته پینگه
 که "نالی" بیستی، نالی دهس به جینگه
 ئه لی "هینن" به "مه حوی": کاکه! وا هات
 چرای پرووناکی کوپی ئیمه، "ئاوات"
 به "تاهیر به گ" ده لی "ناری": هه لینه
 سه رت، دهی دهی، ده په ی په ی مه ی به یینه
 که بیستی "مه وله وی" ته بعی خوروشی
 له مه یخانه ی غه یب، جامیکی نوشی
 که "حاجی قادری کوپی" به به سته
 ده کا خیره اتنی نه و پیره خه سته

دەلێ "قانیع": قەناعەت بەسێه ئیدی
لە تەنیایی بەدەر بێ، بەسێه چیدی
بە کوردی کاکی "کوردی" دیتە ئاواز
"حەریق" و "سالم" ن پێشەنگی ریناز
دەلێن خۆش هاتە ئێو ئەم بەزمی ئیمە
لەبۆ ئەنگۆشتەری ئیمە نقیمە
ئەری ئیلھامی شیعری تەر بە مەولا!
لە تۆ شیناوە جیگەژوان لەمەولا
کە وەک "کامیل" گلاوە تاکەسواری
لە خامە ی کێو تکتک دیتە خواری
غەمیکت "نافیعا" وت لە هەزاران
ئەوی دیکە ی بلی بۆ غەمگوساران

بۆ وهفاتی ئاوات

حاجی سەیدجەمیل هاشمی

بۆ خوداناسی گەلی پیر و جەوان، با بگریم
بۆ سکاڵای دڵەکە ی نیوێشەوان، با بگریم
هۆنەرەن بوونە پەپوولە ی شەمەکە ی دیوانی
بۆ وتە ی خواوەنی ئەو تەبەعی رەوان، با بگریم
خواری کرد توولەنەمامی موژەکەم ئەسیرینم
تا کوو تیر دەشکێ لە نیو مالی کەوان، با بگریم
رەش بوو چەشنی گلینەم لە خەمی، رۆژی من
چاکە ئەستێرە لە عاسمان و جەوان، با بگریم
پیشکەشت شینی دڵم، حاتەمەکە ی کوردستان!
چیە بۆ هۆنەرەکە ی خاسە کەوان، با بگریم
بۆچمە ژینی لەمەولا، کە نەما "ئاوات"م
تا دەمینێ لە لەشم تین و تەوان، با بگریم
"هاشمی" هەر وەکوو تو خەلکی هەموو بۆی دەگرین
مافیە، جێیەتی بۆ خۆم و ئەوان با بگریم

بۆ مەرگی ئاوات

مامۆستا مەلا کەریم پراوچی

فەلەک نەیهێشتەوێ بۆمان پشوویەک
لە دل دەچزینێ هەر سالی چزوویەک
گۆللووکی گۆلشەنی هێمن و هەژاران
بە ساوایی لە پای دەخری دروویەک
بزه‌ی سەر لێوی خونچه‌ی پینگەیشتوو
دەخاتە ژێر پەلاماری کەرۆویەک
ستێرە‌ی رۆشنی کوردەم بویژن
ئەوانیش بوو لە رۆچوون بە دوویەک
نە "هێمن" ما لە ئارادا، نە "ئاوات"
خودا! بۆ کوردی بی ئارا دەرۆویەک!
شەمی شانازی کۆمەڵ بوو شەنی ئەو
ئەویشت کردە قوربانی بە فوویەک
بە کۆچی ئەو هونەرماندە، گەلی کورد
دەلێی بوونە مەکوێ شین و گروویەک

پیشکی شیوهنی خه لکی، ده ترسم
بسووتینی هموو خوار و سهروویهک
به ره و بابا و شیخ مهحموده کوچت
لهمهولا بۆت نییه ترس و تهزوویهک
به شیخ مهحمودی خۆت بیژه: هه له بجهی
به بی هو چۆته نیو زاری زهروویهک
که لاویکه سکهی «داری کهلی» نهو
به عس بردوویه هه ر بوون و نه بوویهک
له بهرزایی ژبانی تو "تیمامی"!
نه بینراوه خه ل و خهوش و گولوویهک
قوبوول نه کراوه "راوچی" بو به لاگیر
دهنا باریکتره گهردن له موویهک

تۆزی خەمیی

محەممەد سەعید نەجاری (ناسۆ)

تۆزی خەمیی لەم گەلە وا نیشـتـوـوـه
چاوی خەم و دەردی بە جووت رشتوو
شاعیر و نووسەر هەموو چاو پر نەمن
عارف و عامی هەموو دل پر خەمن
دەشت و دەمن هاتنە گریان هەموو
ورد و درشت خاکی موکریان هەموو
بۆ چیه وا خەندە لە لێو مردوو؟
دەستی ئەجەل کێهه کەسی بردوو؟
ئەو دلی ئاواتە کە قەت نەسـرـهـوت
بەو هەموو ئیـحـسـاسـه لە لێدان کەوت؟
دەک نەفەست تاسی بە تاسەم ئەجەل!
بێتە ملت دەینی هەناسەم ئەجەل!
خۆ ئەو کـامـیلە لەمەت سـانـدـهـو
نەزم و نـیـزـامـی کەلـیـمە هەر بەو
نایەتە سەر زاری شـیـعـر یەک نەفەس
چەشنی بزەوی لێوی هەموو قەوم و کەس
من چ بلیم ئیستە لە شەرحی فـیـراق
لەلە زـمـانی قەلەمی ئیشتیاق

من له خه مت چؤن به دوو چاوم چه مئ
 چاری ده کا سوزی دهروونم که مئ
 شاهمی، ئاواتمی، شه مسی منی
 تازہ به یه کجاری له ئاسؤ ونی
 جا مه گه من ببمه گه دای مه ولهوی
 تیکه لی نهی کهم گری شیعرئ لهوی:
 «جان جهان دوش کجا بوده ای؟
 نی غلطم در دل ما بوده ای»
 مدفن تو تک تک دل های ماست
 کی تو بمردی که نمردن تراست
 کوا ده مرئ نهو که سه بو گل ژیا؟
 دستی نه جهل با له گه لی کا جیا
 من غمی تو کاکه به چی ده رپر!
 هینده له بهر کوچی نه تو دل پر
 ههروه کوو زه نبیلی نه تو مالی دل
 تیکچووه، رووخواوه، که چی دپته کول
 هیند له کوله وهک دلی "جه عفر" * له بوت
 گوینگره ئاسؤ که ته، شاگردی خوت
 دیدنه نی دیداری مه رۆزی حه شر
 شاد بی روح شاعیری پیری نه مر!

* جه عفر کوپی بچووکى "ناوات" ه..

وینہ کان

سالی ۱۳۱۲ ای همتاوی

سالی ۱۳۰۳ ای همتاوی

سالی ۱۳۳۵ ای همتاوی

سالی ۱۳۵۳ ای همتاوی

سالی ۱۳۵۰ ای همتاوی

له راسټه وه: ١. ناوات ٢. سید عبدالقادر گه یلانی زاده ٣. حاجی سید
عبدوللا گه یلانی زاده ٤. حاجی محمد مدبره سوول که بودی
سالی ١٣٣٠ هی هتاوی - مهاباد، مالی که بودی

له راسټه وه: ١. ناغا سید عزیز سیدادهت ٢. ناوات ٣. مهلا حه سەنی
نه بووبه کری شیلاناوی ٤. حه بیوللا خانی بودا قی ٥. ؟
سالی ١٣٢٤ هی هتاوی - گوندی تورجان

له راسته‌وه: ۱. سەید محەمەد تەهازادە ۲. ئاوات
۱۳۲۶ی هەتاوی - زیندانی ورمی

له راسته‌وه: ۱. عەزیز سەدیقی ۲. ئاوات ۳. سەید مستەفا سەیدی
سالی ۱۳۲۶ی هەتاوی - زیندانی قەزوین

له راسته وه: ۱. حاجی په حمان ناغا موهته دی ۲. ثاوات
سالی ۱۳۴۴ ی هه تاوی - بوکان

ثاوات (سالی ۱۳۵۵ ی هه تاوی - قافلاوا)

له راسته‌وه: ۱. ناوات ۲. کاک حه‌مه‌سائه‌ی خاله‌مینه
سالی ۱۳۵۷ی هه‌تاوی - بۆکان

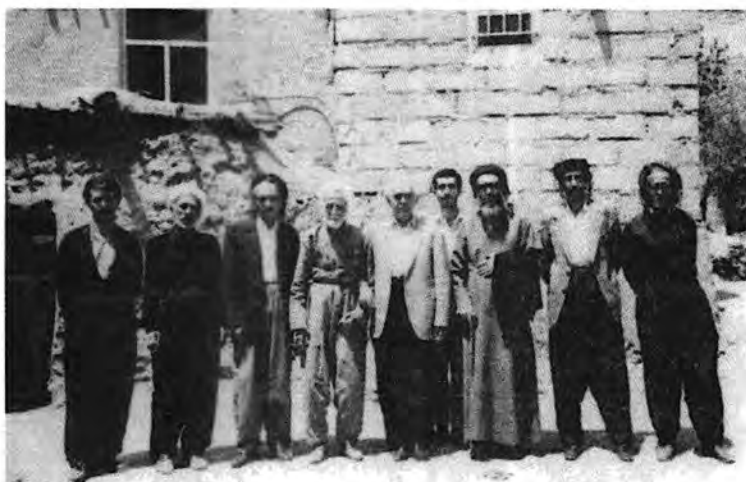
له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. خاله‌مین به‌رزنجی
سالی ۱۳۵۸ی هه‌تاوی - مه‌باباد

له راسته‌وه: ۱. همزه‌ئاغا حهمیدی ۲. حه‌قیقی ۳. ناوات ۴. هه‌زار
۵. سه‌ید تاهیر نیمام‌زه‌نبیلی سالی (۱۳۶۴ی هه‌تاوی - بۆکان)

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. هه‌زار
سالی ۱۳۶۴ی هه‌تاوی - بۆکان

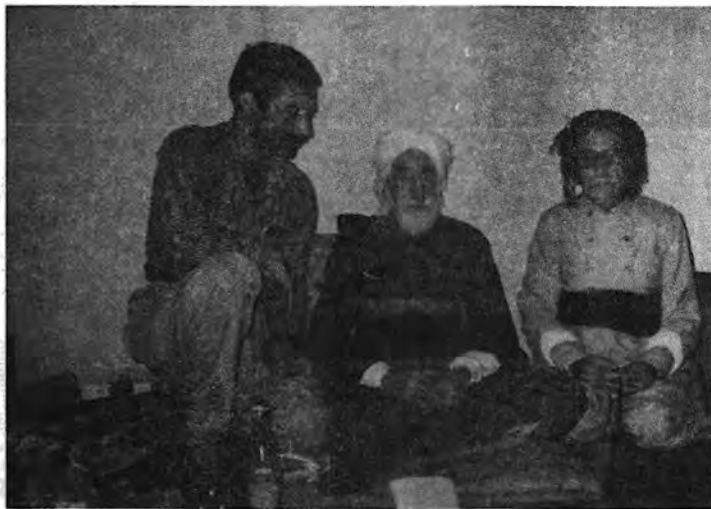
له راستهوه: ١. ههسه ناناغا حيسام قازى ٢. حاجى سهيد عومهر هاشمى ٣. حاجى
سهيد نهوهر هاشمى ٤. مهنسوور هاشمى ٥. قاسم ناناغا موهتهدى ٦. ناوات
٧. محمهد نوورى ٨. ماموستا سهيد نهحمهد شهمسى ٩. سهيد ههميد
نيمامزه نيبلى (سالى ١٣٦٨ى ههتاوى - قاقلاوا)

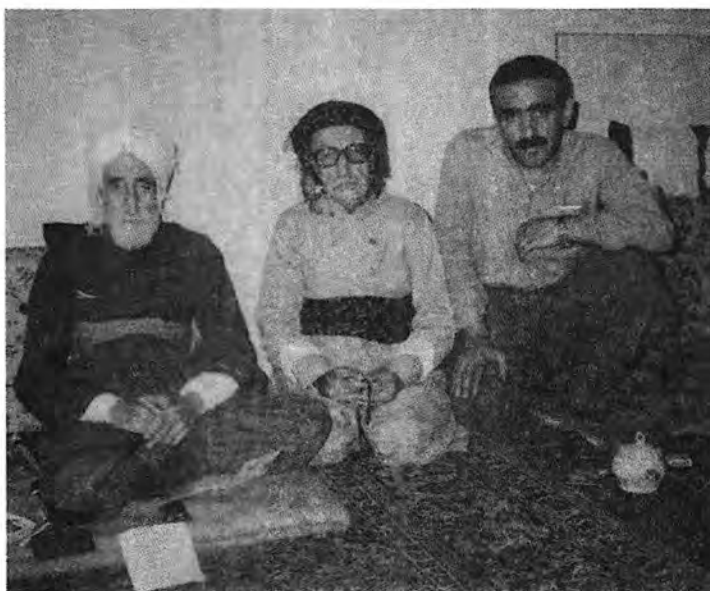
له راستهوه: ١. نهحمهد مهولانى ٢. سهلاحه ددين ناشتى ٣. حهقيقى ٤. ناوات
سالى ١٣٦٨ى ههتاوى - سهقز

له راسته‌وه: ۱. مسته‌فا ئیلخانی‌زاده ۲. نه‌حمده مه‌ولانی ۳. حه‌قیقی ۴. ناوات
۵. سه‌ید تاهیر ئیمام‌زه‌نبیلی (سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌قز)

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. سه‌لاحه‌ددین ناشتی
سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌قز

له راسته‌وه: ۱. نه‌حمەد مه‌ولانی ۲. حەقیقی ۳. ئاوات
سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌فر

له راسته‌وه: ۱. حەقیقی ۲. ئاوات
سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌فر